

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 10

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (5 - 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1999)

Στό λυκόφως τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καί κατά τό λυκανυγές τῆς μετ' ὀλίγον ἀνατελλούσης τρίτης χιλιετίας διεξήχθησαν στό Συνοδικό Μέγαρο ἀπό τήν 5η ἕως τήν 14η Ὀκτωβρίου 1999 οἱ ἐργασίες τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐντασσόμενες στήν ὅλη δομή καί λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ Συστήματος, τό ὁποῖον εἶναι ἱερός θεσμός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καί τῶν Τεχνῶν

κλησίας, καθιερωθεῖς ἀπό τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί τοὺς Ἁγίους Πατέρες Αὐτῆς. «*Ἐντὸς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου*», τόνισε ὁ Μακαριώτατος στήν προσφώνησί Του πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, «*τὰ ὑποκειμενικὰ κριτήρια ὑποχωροῦν, τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας προηγεῖται, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καταξιοῦται καὶ ἡ ἐνότης Αὐτῆς διαλαλεῖται πρὸς δόξαν Θεοῦ*». Πάντοτε κάθε Ὁρθόδοξος Σύνοδος καλεῖ ἐκ νέου τοὺς ποιμαίνοντες τὸ Χριστεπώνυμο ποιμνιον «*εἰς ἔργον διακονίας πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων*», «*πρὸς διαφύλαξιν καὶ τοῦ πολιτεύματος, τοῦ ἠθους καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς*», πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ὄχι ἐξασθένησιν τῶν στοιχείων τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς νοθεσίαν καὶ ὄχι σκανδαλισμὸν τοῦ πληρώματος τῆς θείας Ὀλκάδος. Ὡς προσέθεσεν

ὁ Μακαριώτατος στήν βαρυσήμαντη ἐκτενῆ Εἰσαγωγική Του Ὁμιλία, ἡ θεσμοθετημένη Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνεκλήθη μετ' ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας «*ἐκκλησιολογικῆ συνείδηση τῆς ἐκπλήρωσης τοῦ χρέους, πὸν ἀπορρέει ἀπὸ τὴν Ἱεραρχικὴν ιδιότητα καὶ τὴ συνακόλουθη εὐθύνη, σὲ μιὰ ἐποχῆ, πὸν ἡ συστροφή τῶν πονηρευομένων ἔχει προκαλέσει σεισμό στὶς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ φόβος τῶν ἐπερχομένων συνθλίβει τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ γαλήνη πολλῶν*». Ἔτσι σὲ «*καιροὺς ἰδιαζόντως ἀποκαλυπτικὸς καὶ κρισίμους*», ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας εἶχε κατ' ἐξοχίην ὡς στόχον τῆς «*τὴν ἐνωτικὴν προσπάθεια συσπείρωσης τῶν Ἑλλήνων γύρω ἀπὸ τὸ διαχρονικὸ ἐκείνο κέντρο, πὸν ἐπὶ αἰῶνες ἔχει ἀποδείξει τὴν ἀταλάντευτη ἀποστολή του, τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ὡς Κιβωτὸν τῆς σωτηρίας καὶ ὡς ἱερὸν θεσμὸ γαλήνης καὶ εἰρήνης τῶν καρδιῶν*».

Γιὰ τὴν πορεία τῶν ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δίδουν ἐκτενεῖς πληροφορίες τὰ σχετικὰ Ἀνακοινωθέντα Αὐτῆς, πὸν δημοσιεύονται σὲ ἄλλες σελίδες τοῦ παρόντος τεύχους τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ἡ πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχες Προσφώνησις καὶ ἡ Εἰσαγωγική Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἡ Ἀντιφώνησις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ι.Σ.Ι., οἱ Εἰσηγήσεις καὶ Συζητήσεις καὶ αὐτονοήτως τὰ μνημονευθέντα σχετικὰ Ἀνακοινωθέντα θὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος σ' ἓνα καλαίσθητον τόμο, διότι, ὅπως εἶπεν ὁ Ἀντιπρόεδρος Σεβ. Μη-

τροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος στην Ἀντιφώνησι αὐτοῦ-, «*θὰ τηρηθῆ καὶ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Ἱεραρχίαν ἢ ἰδίᾳ τακτικῆ, ὥστε νὰ ἔχουν οἱ ἱστορικοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλῆ πηγὴν τῆς Ἱστορίας τῶν Ἱεραρχιῶν Αὐτῆς*».

Ἄλλὰ ποῖες εἶναι οἱ ἐντυπώσεις ἐκ τῆς θεσμικῆς Συνάξεως τῆς Ι.Σ.Ι.; Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ τῶν Ραδιοτηλεοπτικῶν καναλιῶν ἔδειξαν ἀξιόλογον ζῆλον γιὰ τὴν σχετικὴ διαφώτισι ἀναγνωστῶν, ἀκροατῶν καὶ τηλεθεατῶν, πράγμα πού μαρτυρεῖ τὴν ἀφύπνισι καὶ τὴ στροφή τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰ ζητήματα, πού ἀφοροῦν στὴ Μητέρα Ἐκκλησία. Ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν μεταδοθέντων ρεπορτάζ, –πού εἶχαν ὡς ἐπίκεντρόν τους σπανιότερον ζητήματα οὐσίας καὶ συχνότερον μερικὲς διαφοροποιήσεις ἀπόψεων γιὰ θέματα στρατηγικῆς, τακτικῆς καὶ μεθόδου–, περιορίσθησαν μόνον σὲ ὀλίγα σημεῖα τοῦ εὐρυτάτου φάσματος τῶν λεχθέντων καὶ διαμειφθέντων καὶ γι' αὐτό, ἐνῶ προέβαλαν δευτερεύουσες πτυχές τοῦ ἐπιτελουμένου ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ προβληθέντος ἀπὸ τὴν Ι.Σ.Ι. ἀνακαινιστικοῦ ἔργου, παρέλειψαν τὴν σφαιρικὴ παρουσίασι καὶ ἀξιολόγησι αὐτοῦ καὶ παρεθεώρησαν βοῶντα καὶ κρᾶζοντα σπουδαιότατα ἐπιτεύγματα αὐτοῦ. Τὰ ἐπιτεύγματα αὐτὰ ὑπεμνήσθησαν τόσο ἀπὸ μερικὸς Ἀρχιερεῖς, ὅσον πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν Εἰσαγωγικὴ Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο διανεμήθη σὲ ἀντίγραφα στοὺς δημοσιογράφους, πού παρακολούθησαν τὶς ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι.

Ὁ γλαφυρὸς Ἀρχιεπισκοπικὸς λόγος στὸ κείμενο αὐτὸ θύμιζε ἀνεπιστόμενον ἀτελείωτον, ἀλλὰ συναρπαστικὸν παφλάζοντα ὀρητικὸν ποταμῖο, πού προέβαλλε τὰ κρυσταλλίνης διαυγείας ζωογόνα ρεῖθρα, πού καταρδεύουν τὸν εὐλογημένο ἀγρὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου κατέστησε σαφές, ὅτι Ἱεράρχες, κληρικοί, λαϊκοί, ἐπαίοντες ἐκπρόσωποι καὶ ἡγετικά στελέχη ὄλων τῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στελεχώνουν εἰδικὲς Συνοδικὲς ἐπιτροπὲς καὶ ρηξικέλευθα συλλογικὰ ὄργανα, πού ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν χαρισματικὴ, πολυεδρική καὶ πολυδιάστατη προσωπικότητα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ὅποιος κυριολεκτικῶς δὲν «*δίδει ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς*

βλεφάρους νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαισιν τοῖς κροτάφοις Αὐτοῦ» (Ψαλμ. ρλα', 4), γιὰ ν' ἀνταποκρίνεται στὰ αἰτήματα τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἀποστολῆς Του. Ὑπὸ τὴν διδομένη ἀπὸ Αὐτὸν ὠθησι, στὰ πλαίσια τοῦ Ὁρθοδόξου Συνοδικοῦ Συστήματος καὶ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας Κλήρου καὶ Λαοῦ ἀξιοποιοῦνται οἱ –σὲ πολλὰς περιπτώσεις χαρισματικὲς– ὑποβολὲς καὶ γνώμες μελῶν τῆς πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας Σεπτῆς Ἱεραρχίας καὶ ὄλων τῶν ἀξιοκρατικῶς ἐπιστρατευομένων ὡς συνεργατῶν, οἱ ὅποιοι –εἴτε συλλογικῶς, εἴτε ἀτομικῶς– προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους ἀπαραιτήτως ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὶς εὐλογίες ὄχι μόνον τοῦ Μακαριωτάτου, ἀλλὰ καὶ τῶν Σεπτῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀσφαλῶς σὲ πολλοὺς τομεῖς καθυστερεῖ ἢ ἐμφάνισις ἀποτελεσμάτων καὶ καρπῶν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι οἱ προβληθέντες στὴν Ι.Σ.Ι. σχεδιασμοὶ δὲν εἶναι μόνον βραχυπρόθεσμοι, ἀλλὰ καὶ μεσοπρόθεσμοι ἢ καὶ μακροπρόθεσμοι, ἀπαιτοῦντες συχνὰ –ἐνεκα τῶν ἀναποφεύκτων σὲ κάθε ἀνθρώπινο ἔργο λαθῶν ἀναγκαίως βελτιωτικῆς ἀναθεωρητικῆς καὶ διορθωτικῆς κινήσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐπίσης ἔγινε εὐρύτατος λόγος στὴν Ι.Σ.Ι. Πάντως κάθε ἀπροκατάληπτος κριτικὴ πρέπει νὰ παραδεχθῆ ὅτι οἱ ἐργασίες Αὐτῆς ἀπέδειξαν ἀφ' ἑνὸς ὅτι συνεχῶς ὀλοῦν καὶ περισσότερον εἶναι σταθερῶς ἀνιοῦσα ἢ στάθμη τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι γιὰ πολλοὺς τομεῖς αὐτοῦ, ἂν καὶ δὲν φαίνονται ἀμέσως ἔργα καὶ καρποί, «*ἢ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἡμῶν τοῦ παντός*». Καὶ εἶναι εὐόιονον ὅτι ἡ δυναμικὴ ὠθησις γιὰ τὴν ἀρχὴ αὐτὴ ἔχει δοθῆ καὶ ὀδηγεῖ σὲ ρεαλιστικὸς σχεδιασμοὺς καὶ ἐλπιδοφόρα ξεκινήματα.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ σκιαγραφήσωμε σὲ ἐπόμενον ἀρθρο μας τὴν σφαιρικὴ εἰκόνα τῆς ὠραίας θημωνιάς ἐκ τῆς καρποφορίας καὶ συγκομιδῆς τῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τῶν ἐλπιδοφόρων ὀραματισμῶν καὶ προοπτικῶν, πού κατοπτρίσθησαν καὶ ἐπισημάνθησαν στὴν Ἱ. Σύνοδο τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, περιοριζόμεθα στὸ παρὸν εὐσύνοπτο ἀρθρο νὰ προσθέσωμε καὶ τὴν ἐξῆς περὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς περικοπὴ ἐκ τῆς Εἰσαγωγικῆς Ὁμιλίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου:

«Ἡ Σύναξις (τῆς Ἱεραρχίας), πού ἐμπεδώνει μέσα στίς καρδιές μας τὴν αἴσθησι τῆς ἐν Χριστῷ

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ (5 – 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1999)

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

**Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομε, Ἀντιπρόεδρε τῆς Ι.Σ.Ι.,
Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἴδου καὶ πάλιν ἡ ἐτησία τακτικὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντων ἡμῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συναγωγὴ, συγκροτούντων Σύνοδον Ἱερὰν, τὴν ὑπάτην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κανονικὴν Ἀρχὴν, ἀφ' ἧς ἐκπορεύονται ἐκάστοτε σωτήρια καὶ ἐλπιδοφόρα μηνύματα ἐπιστηριγμοῦ τῶν πιστῶν καὶ εὐσταθείας τῆς ἱεραῆς τῆς Ἐκκλησίας ὁλάδος. Ἴδου πάντες ἡμεῖς σήμερον, τὸν Συνοδικὸν θεσμὸν τιμῶντες, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ προερχόμενα ἀγαθὰ συνειδητοποιοῦντες, εὐρισκόμεθα ἀπὸ κοινοῦ ἐνταῦθα ἵνα καταθέσῃ ἕκαστος εἰς τὸν κοινὸν πνευματικὸν κορβανᾶν τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ὡς Ποιμένος καὶ Διοικητοῦ τῆς Ἐκκλησίας συνεισφορὰν ἐν τῇ ἀντιμετώπισει κοινῶν καὶ καιρῶν προβλημάτων τῆς, ἐν ἐπιγνώσει τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν καὶ τῆς ἀνάγκης ἀρτιότερας ἐκφράσεως τοῦ παιδαγωγικοῦ λόγου τῆς, τοῦ σοφίζοντος τοὺς ἀκροωμένους. Εὐκαιρον δὲ ἡγοῦμεθα ἵνα ἐνταῦθα ἐπαναλάβωμεν τὴν τοῦ Μεγ. Βασιλείου πρὸς τὸν Πάπαν Δάμασον ἐπισήμανσιν περὶ τῆς σημασίας τῶν Συνόδων. “Ἀρχαίας ἀγάπης θεσμοὺς ἀνανεοῦσθαι καὶ Πατέρων εἰρήνην, τὸ οὐράνιον δῶρον Χριστοῦ καὶ σωτήριον ἀπομαραθὲν ἐν χρόνῳ, πάλιν πρὸς τὴν ἀκμὴν ἐπαναγαγεῖν ἀναγκαῖον μὲν ἡμῖν καὶ ὠφέλιμον, τερπνὸν δὲ εὖ οἶδα ὅτι καὶ τῇ σῇ φιλοχρίστῳ διαθέσει καταφανήσε-

ται. Τί γὰρ ἂν γένοιτο χαριέστερον ἢ τοὺς τοσούτῳ τῷ πλήθει τῶν τόπων διηρημένους τῇ διὰ τῆς ἀγάπης ἐνώσει καθορᾶν εἰς μίαν μελῶν ἀρμονίαν ἐν σώματι Χριστοῦ δέχεσθαι;” (Μεγ. Βασιλείου Ἐπιστολὴ 70. Ἐγράφη τὸ 371 μ.Χ.).

Τὸ Συνοδικὸν σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξεν ἀνεκαθεν ἡ λυδία λίθος ἡ ἀποδεικνύουσα τὴν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εὐθείαν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ. Θεσμὸς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καθιερωθεὶς ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων καλεῖται νὰ συνέρχεται εἰς τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, νὰ ἐπικαλεῖται τὴν θείαν Χάριν καὶ μὲ τὴν ἐπίπνοιαν τοῦ Παρακλήτου νὰ ἐπιλαμβάνεται τῶν σοβαρῶν ὀπωσδήποτε προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας, δίδουσα εἰς αὐτὰ θεοπνεύστους λύσεις, μακρὰν κειμένης ὑποκειμενικῶν κριτηρίων καὶ μικροψύχων ἐκτιμήσεων. Ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην πρακτικῶν αἰδοποῖαι συναντῶνται εἰς ἄλλους βουλευομένους κοσμικοὺς χώρους ἀποτελεῖ δεινὴν ὕβριν καὶ ἀσέβειαν πρὸς τὴν μακροαίωνα ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀνεπτύχθη καὶ τὸ ἰδιάζον ὕψος καὶ ἦθος αὐτῆς. Διότι τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα δὲν ἐπιδέχονται κακοποιήσεις καὶ καπηλεύσεις καὶ χρηστικὰς διαχειρίσεις, ἀλλ' εἶναι πράγματα ἱερά καὶ ἀπρόσιτα τοῖς ἀμνήτοις. Ἐνταῦθα πνέει ἡ πνοὴ τοῦ Πνεύματος καὶ ἡ ζείδωρος αὔρα τῆς ὀρθοδόξου Πατερικῆς σκέψεως. Ἐνταῦθα τὰ ὑποκειμενικὰ κριτήρια ὑποχωροῦν καὶ τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας προηγείται. Ἐνταῦθα τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καταξιοῦται καὶ ἡ ἐνότης αὐτῆς διαλαλεῖται πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ.

ἐνότητάς μας καὶ τῆς ζωντανῆς δύναμης, ποὺ χωρὶς νὰ ἀμβλύνει τὴν προσωπικὴ μας εἰσφορὰ στὴν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας, ἀναδεικνύει κυρίαρχη τὴν χορηγία τοῦ Πνεύματος. Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ἀναμένει ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς ποὺ ἔχουμε τὸ προνόμιο νὰ μετέχουμε τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς κοι-

νωνίας, τὴν ἐνίσχυση τῶν δεσμῶν τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας μας, τὴν ἀλληλοπεριχώρηση τῶν προβληματισμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δυνατοτήτων μας καὶ τὴν ἐν Πνεύματι ἀγίῳ θεώρηση καὶ ἀναθεώρηση τῆς πορείας μας καὶ τῶν εὐθυνῶν μας».

(Συνεχίζεται)

Ἡ παρούσα Ι.Σ.Ι. εἶναι καὶ ἡ τελευταία τοῦ λήγοντος αἰῶνος καὶ τῆς ληγούσης δισχιλιετίας καὶ ὡς ἐκ τούτου καταστέφει μίαν μακρὰν χρονικὴν περίοδον καθ' ἣν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀνεδείχθη ὑπέρμαχος τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιών τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντιμέτωπισε περιπετείας καὶ προβλήματα, συνυφάνθη μὲ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν, μετέλαβε τοῦ κόπου τῶν τέκνων αὐτῆς, μετέδωκεν εἰς αὐτὰ τὰ νάματα τῆς Πίστεως καὶ ἐπότισεν αὐτὰ μὲ τὸ ἄδολον γάλα τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ἢ καθ' ἡμᾶς Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 149 χρόνους ἐλευθέρου καὶ αὐτοκεφάλου βίου ἐβίωσε πολλαπλῶς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου καὶ ἐδέχθη τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ, καὶ ἐπετέλεσεν ἔργον σωτηρίου Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ἐποίμανε στοργικῶς τὴν λαχοῦσαν εἰς αὐτὴν μικρὰν μάνδραν, αὐξήσασα ταύτην εἰς Χριστὸν καὶ δωροφορήσασα ταύτην μὲ πλούσια τὰ δῶρα τῆς χάριτος, ἀναδείξασα ἑαυτὴν προτυποῦσαν εἰς πνευματικότητα, θαυμαστὴν εἰς δημιουργίαν, περικλεᾶ εἰς δόξαν, ἀξιάγαστον εἰς ὑπομονὴν, ἀξιόχρεω εἰς εὐχαριστίας, παραδειγματικὴν εἰς σταυρώσεως, ἀξιόπιστον εἰς ἐπαγγελίας.

Τῆς τοιαύτης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καὶ ἱστορίας ταπεινοὶ ἡμεῖς συνεχιστὰι καὶ διάδοχοι ὄντες, συγκροτοῦμεν σήμερον τὴν παροῦσαν θεσμικὴν Σύναξιν μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἐκλήθημεν εἰς ἔργον διακονίας πρὸς καθάρσεις ὀχυρωμάτων καὶ πρὸς διαφύλαξιν καὶ τοῦ πολιτεύματος, τοῦ ἠθους καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἐν βαθείᾳ ἐπιγνώσει ὅτι χρέος ἡμῶν εἶναι νὰ ἐνισχύσωμε καὶ ὄχι νὰ ἐξασθενήσωμε τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, νὰ διδάξωμε καὶ ὄχι νὰ σκανδαλίσωμε τὸ πλήρωμα τῆς ὀλκάδος, νὰ ἀποδείξωμε καὶ ὄχι νὰ ἐπιδείξωμε τὸ ἦθος καὶ τὸ σεβασμὸν ἡμῶν πρὸς τὴν πολιὰν καὶ σεβασμίαν καὶ χριστοτερπῆ οἰκουμενικὴν Ὁρθοδοξίαν, νὰ ἐπιβεβαιώσωμε καὶ ὄχι νὰ διαβεβαιώσωμε ἀπλῶς τὴν θεοφιλῆ ἡμῶν πιστότητα πρὸς τὴν θεόλεκτον ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ. Χρέος ἀνεξόφλητον ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Του εἶναι ἢ ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν ἐναργῆς διαφύλαξις τῆς πατρώας εὐσεβείας καὶ ἢ ἀκραιφνῆς ὑπόστασις αὐτῆς ἐν πάσαις ταῖς ἐκφάνσεσι τῶν ἡμετέρων λόγων καὶ ἔργων.

Ἡ παρούσα ἁγία Συνέλευσις ἡμῶν ἐπισυμβαί-

νει ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς φοβερᾶς τῶν σεισμῶν δοκιμασίας τοῦ εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς διαβιοῦντος χριστωνύμου λαοῦ, αἶροντος ἔκτοτε καρτερικῶς τὸν βαρὺν σταυρὸν τῆς δοκιμασίας του καὶ θρηνοῦντος τὰ ἀθῶα θύματα τῆς σαλευσάσης τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισμικῆς μανίας. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ Ἐκκλησία, τόσον ὡς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ ὡς πληγεῖσαι Ἱ. Μητροπόλεις Ἀττικῆς, Ν. Φιλαδελφείας, Πειραιῶς καὶ Περιστερίου, εὐρέθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν δοκιμαζομένων τέκνων αὐτῆς, ἐπιστηρίζουσα καὶ παρηγοροῦσα ὡς μήτηρ φιλόστοργος αὐτὰ, καὶ διὰ ποικίλων, συνεχῶς δὲ ρεουσῶν, προσφορῶν εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδη διατροφῆς καὶ οἰκοσκευῆς ἀπαλύνουσα τὸν πόνον αὐτῶν. Αἰτοιαῦται προσφοραὶ μέλλουσιν ἵνα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐνισχυθῶσιν κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς ΔΙΣ τῆς 29ης Σεπτεμβρίου ἐ.ε., εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἐπιστρατευομένη νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ χρέος τῆς καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς. Πληροφορικῶς ἀναφέρομεν εἰς τὴν ἀγάπην σας ὅτι καὶ ἀρκετοὶ Ἱ. Ναοὶ τῶν περιοχῶν τούτων, ἐν οἷς καὶ ὁ περιώνυμος ἱ. Καθεδρικός Ναὸς τῶν Ἀθηνῶν ὑπέστησαν λίαν σοβαρὰς ζημίας, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀπεκλείσθησαν τῆς δημοσίας λατρείας μέχρις οὗ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἐπιβαλλόμεναι στερεωτικαὶ ἐργασίαι, αἱ ἀπαιτοῦσαι ὑψηλὰς δαπάνας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Μέλλοντες ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐπιληφθῶμεν τῶν θεμάτων τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, ἐπεθυμήσαμεν νὰ ὑπομνήσωμε πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους τὰ τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ συνοδικὸν ἡμῶν σύστημα, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς πιστῆς παραφυλακῆς τῶν ὄρων ὑφ' οὓς δικαιώνεται ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν Ἐπισκόπων συναγωγῆ πρὸς προαγωγὴν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων. Εἰς τοῦτο ἔχομεν ὡς πρότυπα ἀξιομίμητα καὶ ἀξιοζήλευτα τοὺς πρεσβυτέρους μεταξὺ ἡμῶν Ἱεράρχας, τοὺς ἀναλωθέντας εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καὶ σεμνύναντας τὰ ἱερὰ κράσπεδα τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων αὐτῶν μὲ τὴν διδασκουσαν παρουσίαν των καὶ τὸ ἀναβλύζον ἀπὸ τῶν χειλέων αὐτῶν γλυκὺ καὶ μελίρροτον νέκταρ τῆς ἀγαθότητος, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης. Τούτοις ἐπόμενοι καὶ πάντες ἡμεῖς οἱ νεώτεροι χωροῦμεν ἕκαστος πρὸς τὰ πρόσω ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ὁδεύ-

οντες καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἐπιζητοῦντες, Οὐ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

**Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριε κύριε Χριστόδουλε, Πρόεδρε τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύνοδροι τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐτελέσθη, κατὰ τὰ ἐν προκειμένῳ καθιερωμένα, Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Συνοδικὸν Παρεκκλήσιον τῶν Παμμεγίστων Ταξιάρχων, Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ νεωτέρου τῇ τάξει κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας Μητροπολίτου Κυθήρων Κυρίλλου. Ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ἢ ὁποῖα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν (ΙΕ' αἰών) «Περὶ τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας» ὀνομάζεται –κατὰ τὸν Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην– «Μυστήριον μυστηρίων, καὶ ἁγίων ἁγιασμός, καὶ ὄντως ἁγίων ἅγιον, καὶ τελετῶν ἀπασῶν τελετή, καὶ τελετάρχης τε καὶ τελεστική» (Migne 155, 253).

Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐπηκολούθησε, ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἔνθα διεξάγονται αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ Ἐναρκτήριος Ἱερὰ Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν. Ταῦτα βεβαίως ἐγένοντο κατὰ τὴν μυριόλεκτον ἐπιταγὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, τῇ τε Παλαιᾷ καὶ τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, περὶ προσευχῆς, καὶ μάλιστα ἀδιαλείπτου. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐπιγραμματικῶς διδάσκει: «Ὅπερ ἂν μέλλομεν διαπράττεσθαι, κἂν πράγματι τι ἐπιχειρήσωμεν, κἂν ἀποδημίας ἀπτόμεθα, πρότερον τὴν διὰ τῆς εὐχῆς θυσίαν ἀναφέρειν τῷ Δεσπότη χροί, καὶ τὴν ἐκείνου συμμαχίαν κα-

λοῦντας, οὕτως ἄπτεσθαι τῶν προκειμένων» (Migne 54, 560). Δηλαδή, ὅ,τι καὶ ἂν πρόκειται νὰ κάμνωμεν, εἴτε νὰ ἐπιχειρήσωμεν κάποιο ἔργον, εἴτε νὰ ταξιθεύσωμεν, πρέπει προηγουμένως νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Κύριον τὴν θυσίαν διὰ τῆς προσευχῆς, καὶ ἀφοῦ ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ νὰ ἀρχίζωμεν ἐκεῖνα ποῦ ἔχομεν νὰ πράξωμεν. Ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ἡ Προσφώνησις τῆς Μακαριότητός σας καὶ κατὰ τὴν τάξιν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγινώσκω τὴν Ἀντιφώνησίν μου ἐνώπιόν σας καὶ ἐνώπιον τῶν Μελῶν τῆς Ἱεραρχίας.

Συνεκλήθημεν, κατὰ πρόσκλησιν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Μακαριότητός σας, ὡς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590/1977, ἄρθρον 6). Ὅμως, ὡς γνωστόν, αἱ Συνελεύσεις τῶν Ἱερῶν Συνόδων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μάλιστα τῇ Ὀρθόδοξῳ, ὑπὸ διαφόρους κατὰ καιροὺς ὀνομασίας καὶ μορφάς, εἶναι πρωτίστως ἱερὰ ἐπιταγὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Καὶ ἀκόμη, εἶναι ἐσωτερικὴ ἐπιταγὴ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡμῶν συνειδήσεως, ὡς κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πάσης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἴτε Πατριαρχικὴ εἶναι αὕτη, εἴτε Αὐτοκέφαλος, εἴτε Αὐτόνομος.

Ὅλοι ἡμεῖς οἱ Μητροπολίται, μὲ «Πρῶτον ἐν ἴσοις» τὸν Μακαριώτατον Προκαθήμενον, πέραν τῶν ἀνὰ τὰς κληρωθείσας εἰς ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτελοῦμεν τὰ ἐν τῇ εὐρυτάτῃ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει ποιμαντορικὰ καθήκοντα ἡμῶν, καὶ ἐπεκτεινόμεθα ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινωνικὴν πρόνοιαν διὰ τῶν εὐαγῶν Ἰδρυμάτων τῶν Μητροπόλεων ἡμῶν, διακατεχόμεθα πάντοτε ὑπὸ τῆς βαθείας ἐπιγνώσεως τῆς εὐθύνης ἡμῶν διὰ τὰ γενικώτερα, τὰ πολυπλοκώτερα, τὰ δυσκολώτερα, καὶ μερικὰς φορὰς προκλητικὰ καὶ πιεστικὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ προβλήματα. Ταῦτα δὲ τὰ προβλήματα, μερικὰς φορὰς, εἶναι ὀξείας μορφῆς, καὶ καλεῖται ἡ Ἱεραρχία νὰ δίδῃ τὰς ἐνδεδειγμένας λύσεις καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰς ὀφειλόμενας Ἀποφάσεις, φυλάττουσα πάντοτε τὸ ὑψηλὸν κύρος αὐτῆς. Εἰς τρόπον ὅσπερ, αὐτὸ τὸ κύρος αὐτῆς νὰ γίνεται σεβαστὸν καὶ νὰ ὑπολογίζεται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Καὶ νὰ χαίρῃ διὰ τὸ κύρος τῆς Ἱερα-

χίας ό Χριστεπώννυμος του Κυρίου Λαός.

Άκούομεν, άπαντες ήμείς, εις τά ότα της ψυχής την έπιγραμματικήν φρασίιν του Άποστόλου Παύλου, έκφραζομένου δι' αυτής, ότι ήσθάνετο τόν έαυτόν του ως «Μέρμινα πασών τών Έκκλησιών» (Β' Κορ. 11, 28). Δηλαδή ειχεν άγωνιώδη φροντίδα δι' όλας τας Έκκλησίας, τας ύπ' αυτού έν προσευχή, έν κόποις και έν κινδύνοις ίδρουόμενας. Αυτόν την έπιγραμματικήν και άγωνιώδη φρασίιν έχομεν ένστερνιασμένην όλοι ήμείς, οί έλεί του Θεού συγκροτούντες την Ίεραρχίαν της Έκκλησίας της Ελλάδος. Τήν έχομεν δέ ένστερνιασμένην, όχι βεβαίως κατά τήν, ως άνω, άποστολικήν φρασίιν και τήν πρᾶξιν, διότι ταύτα είναι μοναδικά προνόμια του Ούρανοβάμονος Άποστόλου Παύλου, αλλά μόνον με τήν έννοιαν ότι, δέν άπασχολεϊ ήμάς μόνον ή μέριμνα διὰ τας Ίεράς Μητροπόλεις ήμών, αλλά έξ ίσου, και εις τόν όφειλόμενον βεβαίως βαθμόν, άπασχολεϊ ήμάς και ή μέριμνα διὰ τά γενικώτερα, τά πολυπλοκώτερα, τά δυσκολώτερα και προκλητικά της Έκκλησίας της Ελλάδος προβλήματα, ως και προηγουμένως άνέφερα.

Ένα μέρος, λοιπόν, εκ τών έν τή Έκκλησία της Ελλάδος συγχρόνων προβλημάτων αναγράφεται εις τά Θέματα της Ημερησίας Διατάξεως τών έργασιών της παρούσης Τακτικής Συγκλήσεως της Ίεραρχίας, αί όποιαί θα διαρκέσουν από της 5ης μέχρι της 14ης Όκτωβρίου. Τά Θέματα δέ ταύτα είναι διαφόρου μορφής και ύφης και ιεραρχίσεως. Όλα δέ αξιολόγου ένδιαφέροντος. Οί όρισθέντες Εισηγηταί Μητροπολίται θα άναπτύξουν ένώπιον της Ίεραρχίας ταύτα, και θα άκολουθούν μεθ' έκάστην Εισηγήσιν συζητήσεις και θα έξαχθούν τά άπαραίτητα συμπεράσματα, και θα ληφθοούν αί ένδεδειγμένα Άποφάσεις. Θα γίνουιν συζητήσεις, όπως αναφέρεται ήδη εις τας Πράξεις τών Άποστόλων κατά τήν Άποστολικήν Σύνοδον τών Ίεροσολύμων, ότε «πολλής συζητήσεως γενομένης» (Πράξ. 15,7), έλήφθη ή γνωστή πρώτη Συνοδική Άπόφασις. Θα γίνουιν συζητήσεις και θα λάβουιν κατ' αυτάς μέρος οί Συνοδικοί Σύνεδροι «πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων», κατά τήν χαρακτηριστικήν εύχαριστήριον φρασίιν του ίεροϋ Ψαλμωδού (Ψαλ. 148, 12).

Είναι πράγματι άναμφισβήτητον ότι, ό ιερός κώρος του Συνοδικού είναι ένας δεύτερος Άμβων

μετά τούς έν τοις ιεροις Ναοις Άμβωνας του θείου κηρύγματος. Υπάρχει εις τό Συνοδικόν τό ιερόν Εύαγγέλιον, ή ιερά του Κυρίου Εικών, και τό ιερόν Πηδάλιον. Βήμα ιεράς άγορευσεως και σωτηριών διδαγμάτων του ίεροϋ Εύαγγελίου είναι ό Άμβων τών Έκκλησιών. Βήμα, έξ άλλου, παράλληλον, είναι και ή θέσις του όμιλητοϋ Ίεράρχου έντός του Συνοδικού τών συνεδριάσεων της Ίεράς Συνόδου της Ίεραρχίας, ως επίσης και της Διαρκούς. Είναι δέ γνωστόν ότι, Ίεράρχαι της Έκκλησίας της Ελλάδος διέπρεψαν εις τό θείον κήρυγμα. Όπως, έξ άλλου, άλλοι Ίεράρχαι διέπρεψαν εις τας έν τή Ίερά Συνόδω λαμπράς άγορευσεις και ώφελιμωτάτας διὰ τήν Έκκλησίαν γνώμας και άπόψεις αυτών. Πρόκεινται δέ εις μαρτυρίαν αυτών τά Πρακτικά τών Ίερών Συνόδων, είτε έχουιν ταύτα δημοσιευθή, είτε είναι εισέτι άδημοσίευτα, άναμένοντα τήν δημοσιεύσιν αυτών, και τήν κρίσιν τών Έκκλησιαστικών Ίστορικών. Εις τό σημείον τοϋτο, άς άναφερθή ή χαρακτηριστική φρασίς του Άποστόλου Παύλου. Κατά τήν φρασίιν ταύτην τό έργον κάθε Κληρικού, και κυρίως του Ίπισκόπου, είναι δι' άλλον μέν όμοιον με τόν πολύτιμον «χρυσόν». Δι' άλλον δέ όμοιον με τόν κατώτερον εις αξίαν «άργυρον». Δι' άλλον όμοιον με «λίθους τιμίους», δηλαδή πολυτίμους. Δι' άλλον όμοιον με «ξύλα» ή με «χόρτον» ή με «καλάμην» (Α' Κορ. 3, 12 - 13). Όλοι δέ ήμείς, οί συγκροτούντες τήν Ίεράν ταύτην Σύνοδον της Ίεραρχίας, έχομεν άσφαλώς ύπ' όψιν ήμών τούς χαρακτηρισμούς αυτους του Ούρανοβάμονος Άποστόλου περι του έν τή Έκκλησία του Χριστου έργου ήμών, τό όποιον θα κριθή ύπό του Δικαίου Κριτου κατά τήν φοβεράν ήμέραν της Κρίσεως. Διότι, όπως έν συνεχεία λέγει ό Άπόστολος, «έκάστου τό έργον όποϊόν έστι τό πύρ δοκιμάσει».

Μακαριώτατε Πρόεδρε,

Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Σύνεδροι,

Είναι εις όλους ήμάς γνωστόν ότι, από τινων έτών, αί Κοινωνία τών ανθρώπων έχουιν ύποστημίαν πρωτοφανή άλλαγήν. Ειδικώτερον, ή λεγομένη «Εύρωπαϊκή Ένωσις», ή «Ηνωμένη Εύρώπη», εις τήν όποίαν άνήκει και ή Χώρα ήμών, καθορίζει νέους όρους και τρόπους ζωής και πολιτείας. Και στρέφει τήν προσοχήν τών ανθρώπων εις καινοφανείς και όχι καθαρούς όρίζοντας. Και εισέρ-

χεται ἀκόμη και εἰς αὐτάς τὰς ἰδιαιτερότητας τῶν παραδόσεων τῶν ἔθνῶν και τῶν λαῶν τῆς λεγομένης «Ἡνωμένης Εὐρώπης». Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Προχωρεῖ και εἰς φρικτὰς πολεμικὰς ἀνθρωποκτόνους ἐπιθέσεις, και εἰς καταστροφὰς ἔργων θρησκευτικοῦ - λατρευτικοῦ και ἔθνικοῦ πολιτισμοῦ, και εἰς βαναυσότητα κατὰ τοῦ περιβάλλοντος, δηλαδή κατὰ τῆς ὠραιότητας Δημοουργίας τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα πάντα τὰ ἐζήσαμεν προσφάτως και ἐπονέσαμεν διὰ τὴν ἀπερίγραπτον συμφορὰν τοῦ γειτονικοῦ ὁμοδόξου τῆς Σερβίας λαοῦ.

Ἐνώπιον, λοιπόν, αὐτῆς τῆς νέας, και ἀπροσδοκήτου, εἰς βάθος και εἰς ἔκτασιν, καταστάσεως, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ φύσει και θέσει προεξάρχοντα τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀντιμετωπίζει ἤδη, και θὰ ἀντιμετωπίζῃ συνεχῶς, τὰ δημιουργούμενα νέα προβλήματα τῆς νέας και ὀθνείας καταστάσεως ταύτης. Καὶ θὰ ἔχη λόγον ὅπως πρέπει πάντοτε νὰ ἔχη λόγον. Εἶναι δὲ τοῦτο Ἀγιογραφικὴ ἐπιταγή, τῆς Παλαιᾶς και τῆς Καινῆς Διαθήκης. Καὶ εἶναι ἀκόμη ἀξιόμιμητος συνέχεια τοῦ δυνατοῦ λόγου τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἁγίων αὐτῶν ἀγωνιστῶν και στυλοβατῶν τῆς πίστεως και τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Ἱεραρχία γνωρίζει καλῶς τὸ Ἀγιογραφικὸν ρητόν: «Τοῖς πᾶσι χρόνος και καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν... Καιρὸς τοῦ σιγᾶν και καιρὸς τοῦ λαλεῖν» (Ἐκκλησιαστής 3, 1, 7). Καὶ ἀκριβῶς, αὐτοὶ οἱ καιροὶ τῆς νέας και ὀθνείας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπαιτοῦν ἀπὸ μέρους τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας ὄχι σιωπὴν, ἀλλὰ λαλιὰν κατάλληλον, και φωνὴν ἠχηράν. Φωνὴν ἠχηράν, ὅπως ἐπιτάσσεται και εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. Συγκεκριμένως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἐξορκίζων τὸν Τιμόθεον νὰ κηρύττῃ ἀνελλιπῶς, και ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων και περιστάσεων, γράφει πρὸς αὐτόν: «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, ἔλεγγον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ και διδασχῇ» (Β΄ Τιμ. 3, 2). Καὶ τοῦτο διότι «Ζῶν -εἶναι- ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ και ἐνεργῆς και τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον», ὅπως λέγει ὁ ἴδιος Ἀπόστολος εἰς τὴν Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολήν (Ἐβρ. 4, 12).

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς Χώρας ἡμῶν, ἀλλὰ και εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ὅτι ἡ

Ἱεραρχία ἴσταται ἐπὶ τῶν ποιμαντορικῶν αὐτῆς ἐπάλξεων ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἱερωτάτης και ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Καὶ πάντοτε ἔχει ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς και τοῦ σώματος αὐτῆς τὴν διδασκικὴν παρομοίωσιν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ, διδάσκοντος ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ του ταῦτα: «Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον και βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. 9, 62). Κατὰ τὴν παρομοίωσιν ταύτην ἕκαστος Ἱεράρχης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὸν κακὸν γεωργόν, ὁ ὅποιος ἐνῶ ἔβαλε τὸ χεῖρι του ἐπάνω εἰς τὸ ἀλέτρι διὰ νὰ ὀργώσῃ καλῶς τὸ χωράφι του, γυρίζει και βλέπει εἰς τὰ ὀπίσω τοῦ χωραφιοῦ, και ὄχι ἐμπρὸς αὐτοῦ διὰ νὰ γίνῃ καλὸ τὸ ὄργωμα. Ἐκαστος Ἱεράρχης καλλιερθεῖ τὸ πνευματικὸν Γεώργιον τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος. Τὴν Ἀμπελον ἦν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου, και διὰ τὴν ὁποίαν παρακαλεῖ αὐτόν νὰ τὴν καταρτίσῃ, διὰ τῆς ἐξ ὕψους βοήθειας και τοῦ θεοῦ φωτισμοῦ.

Ἦδη ἀρχίζει ἡ πραγματοποίησις τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, και ἀμέσως θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἡ «Εἰσαγωγικὴ Ὁμιλία» τῆς Μακαριότητός σας, και θὰ ἐπακολουθήσουν αἱ Εἰσηγήσεις τῶν Εἰσηγητῶν Μητροπολιτῶν, κατὰ τὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραρχίας Συνόδου, ληφθεῖσαν τὴν 8ην τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου. Κατὰ τὴν προηγουμένην Τακτικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ 6ης ἕως 15ης Ὀκτωβρίου τοῦ περασμένου ἔτους 1998, πρώτου ἔτους τῆς Ἀρχιεπισκοπείας σας, εἶδον, ὀρθῶς, τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος αἱ Εἰσηγήσεις και τὰ Ἀνακοινωθέντα κατ' αὐτὴν εἰς ἓνα τόμον καλαισθητον. Ἀσφαλῶς θὰ τηρηθῇ και διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Ἱεραρχίαν ἡ ἰδία τακτικὴ, ὥστε νὰ ἔχουν οἱ Ἱστορικοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλῆ πηγὴν τῆς Ἱστορίας τῶν Ἱεραρχιῶν αὐτῆς.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐμφορουμένη πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς ἱερωτάτης και ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, ὡς μόλις προηγουμένως ἀνέφερα, παρακολουθεῖ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν πορείαν τῆς ζωῆς και τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης. Συντελεσται δὲ τῆς ἐπιδιωκομένης καλῆς, και ὄχι μόνον, ἀλλὰ τῆς εὐκταίας ἀρίστης πορείας, εἴμεθα ὅλοι

ἡμεῖς οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, μὲ κανονικὴν κεφαλὴν τὴν Μακαριότητά σας, τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, τὸν Προκαθήμενον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν «Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος», ὀνομασίαν δοθείσαν ἤδη ἀπὸ 76 ἐτῶν, διὰ τοῦ Νόμου τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1923 περὶ «Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ μάλιστα ἀναφερομένην, ἥδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1393, μὲ τὴν ὀνομασίαν «Ἀθηνῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἑλλάδος καὶ πρόεδρος Θηβῶν καὶ Νέων Πατρῶν» (Φραγκίσκου Μίλλοσιχ καὶ Ἰωσήφ Μίλλερ, Acta Patriarchatus Constantinopolitani, τόμος 2, σελ. 165). Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1827 μὲ τὴν ὀνομασίαν «Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἑλλάδος» (Ἰβάν Σοκόλωφ, Ἐπαρχιακὰ Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Πετροῦπολις 1915, σελ. 108). Παρακολουθεῖ, ἐπίσης, ἡ Ἱεραρχία κατὰ καθῆκον, καὶ τὰς καθημερινὰς σοβαρὰς δραστηριότητος τῆς Μακαριότητός σας, καὶ δὴ καὶ μάλιστα τοὺς νέους τρόπους τοῦ σκέπτεσθαι καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐνεργεῖτε. Τρόπους χρησιμωτάτους διὰ τὴν ἀμεσωτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν διεκπεραίωσιν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐγκαιρον καὶ ἐπιβεβλημένην παρέμβασίν σας ὅπου δεῖ, διὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας καιρίας σημασίας καὶ κατεπεύγοντα. Ταῦτα δὲ πάντα τὰ ἐνεργεῖτε πάντοτε ἐντὸς τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παρ' ἡμῖν νομοθεσίας. Καὶ βεβαίως, πάντοτε, ἐντὸς τοῦ Συνοδικοῦ Συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἐν πολλῇ ἀγάπῃ πρὸς τὴν φιλτάτην ἡμῶν πατρίδα καὶ πρὸς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος. Ὅθεν, τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ἐκφράζομεν εἰς τὴν Μακαριότητά σας τὴν εὐχετικὴν φράσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν Ἀπόστολον Τιμόθεον: «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Β' Τιμ. 2, 1).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνήλθε σήμερον εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου εἰς τὴν συνήθη

αἴθουσαν τῶν Συνεδριῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κτιρίου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Πετράκη.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱεράς Μονῆς Πετράκη, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Κυρίλλου.

Περὶ τὴν 9^{ην} πρωινήν ἤρξατο ἡ Συνεδρία, τελεσθείσης ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Γραμματέως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐναρκτηρίου Ἱεράς Ἀκολουθίας.

Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προσεφώνησε τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς - Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγάλην καὶ εὐεργετικὴν σημασίαν τῆς Συγκλήσεως τῶν Ἱερῶν Συνόδων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Συνοδικοῦ Συστήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἱερός θεσμός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθιερωθεὶς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων Αὐτῆς. «*Ἐντὸς τῆς Ἱεράς Συνόδου*», ἐτόνισεν ὁ Μακαριώτατος «*τὰ ὑποκειμενικὰ κριτήρια ὑποχωροῦν, τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας προηγεῖται, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καταξιοῦται καὶ ἡ ἐνότης Αὐτῆς διαλαλεῖται πρὸς δόξαν Θεοῦ*».

Ὡσαύτως ὁ Μακαριώτατος ἀνεφέρθη εἰς τὴν μεγάλην δοκιμασίαν τοῦ λαοῦ μας ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν, εἰς τὸν θρήνον διὰ τὸν θάνατον τόσων ἀτόμων καὶ τὴν ἀπώλειαν περιουσιῶν τῶν συνανθρώπων μας. Ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Ἀττικῆς, Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας, Νικαίας, Πειραιῶς καὶ Περιστερίου, εὐρέθη εἰς τὸ πλευρὸν τῶν δοκιμασθέντων, παρηγοροῦσα καὶ πράττουσα διαρκῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν των. Τέλος ἐκάλεσε τοὺς Συνέδρους νὰ ἐπιληφθοῦν ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν θεμάτων, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαιοτέρων Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν πρότυπον εἰς ζῆλον καὶ μόχθους ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου ἀπήντησεν ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, τονίσας μεταξὺ ἄλλων, ὅτι «*αἱ Συνελεύσεις τῶν Ἱερῶν Συνόδων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι πρωτί-*

στας *ιερά επίταγή τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ ἐσωτερικῆ ἐπίταγή τῆς ἀρχιερατικῆς ἡμῶν συνειδήσεως*». Εἶπεν ἐπίσης, ὅτι «ὁ *ἱερός χώρος τοῦ Συνοδικοῦ εἶναι ἓνας δεύτερος Ἄμβων μετὰ τοὺς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς Ἄμβωνας τοῦ Θεοῦ Κηρύγματος*». Ὁ Σεβασμώτατος Μεσσηνίας ἀνεφέρθη εἰς τοὺς συγχρόνους προβληματισμούς τονίσας, ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐμφορομένη πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς ἱερωτάτης καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς Αὐτῆς, παρακολουθεῖ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν πορείαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἀκολουθῶς, ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου, διεπιστώθη ὅτι ἀπουσίαζαν οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Κορίνθου, Κασσανδρείας, Φλωρίνης, Ἡλείας, Σταγῶν καὶ Λήμνου.

Μετὰ πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου, ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου συνεκροτήθη ὑπὸ Σεβασμωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου Σερῶν καὶ Νιγρίτης κ. Μαξίμου καὶ Κερκύρας κ. Τιμοθέου.

Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, συμφώνως πρὸς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, ἀνέγνωσε τὴν εἰσήγησιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξετάζει ὅλην τὴν σειρὰν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν δράσεων τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως, τὶς δυσκολίες τῶν καιρῶν ποὺ ἔρχονται, τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σημεῖον ἀναφορᾶς, τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐκκοσμικεύσεως, τὸν χριστοκεντρικὸν χαρακτήρα αὐτῆς, τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν καὶ τὰς εὐθύναις τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν αὐτῆς.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπήντησεν εἰς ὅσους ἰσχυρίζονται, ὅτι λέγονται μόνον «λόγια» καὶ δὲν γίνονται «ἔργα», ἀνεφέρθη εἰς τὰς αἰρέσεις, εἰς τὸν συγκρητισμὸν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐντὸς τῆς Ἱεραρχίας ὡς πρώτου μεταξὺ ἴσων, ἀλλὰ καὶ ὡς πρώτου ὑπευθύνου καὶ ἀχθοφόρου τῶν εὐθυνῶν, εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ εἰδικώτερον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰς ἄλλα ἐπίκαιρα θέματα. Ἡ εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου, λόγῳ τῆς μεγάλης ἐκτάσεως αὐτῆς, διεκόπη καὶ θὰ συνεχισθῆ αὖριον.

Τὸ ἀναγνωσθὲν τμῆμα διενεμήθη εἰς τὰ Μέσα Ἐνημερώσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνήλθεν σήμερον εἰς τὴν τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου.

Γενομένης προσευχῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τὰ Πρακτικὰ τῆς Συνεδρίας τῆς προηγουμένης ἡμέρας. Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος συνέχισε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Εἰσαγωγικῆς Ὁμιλίας του πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας. Εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ὁμιλίας του, ὁ Μακαριώτατος ἀνεφέρθη εἰς τὰ ἑξῆς θέματα:

- Τὰ Οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας.
- Οἱ σχέσεις μας μετὰ τὴν Πολιτεία.
- Εἰδικαὶ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαί.
- Τὸ Παλαιοημερολογητικόν.
- Ἡ ἔνταξις τῶν Ὁρησκευτικῶν Ἀδελφοτήτων στὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.
- Κοινωνικαὶ παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας.
- Ὁ νέος ἀρχαιολογικὸς Νόμος.
- Τὰ Ὁρησκευτικὰ στὴν Α' Λυκείου.
- Αὐξήσις τῶν θέσεων τῶν λαϊκῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.
- Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν φορολογίαν τοῦ 20% τῶν δωρεῶν πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα καὶ τοῦ 13% ἐκ τῶν ἐσόδων ἐξ ἐνοικίων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων.
- Νέαι προοπτικαὶ εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.
- Αἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν Πολιτεία.
- Ἡ ἀξιοποίησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.
- Ἡ λειτουργικὴ ἀνανέωσις.
- Ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ.
- Ἡ ἐκτέλεις τοῦ ἀναπτυξιακοῦ μας προγράμματος.

Ἡ Τηλεόρασις τῆς Ἐκκλησίας.
Ἡ Ἐκκλησία μας ἔναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.
Τέλος ὁ Μακαριώτατος ἔδωκε τὴν «ὀφειλομένην ἀπάντησιν» εἰς ὅλους τοὺς ἐπικριτὰς του. (Τὸ κείμενον τῆς ὁμιλίας ἔχει διανεμηθῆ).

Ἐπὶ τῆς ὁμιλίας τοῦ Μακαριωτάτου ἠκολούθησεν εὐρεία συζήτησις. Ἐλαβον τὸν λόγον οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος, Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος, Καλαβρῶτων καὶ

Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνῆλθε σήμερον εἰς τὴν τακτικὴν Συνεδριαν αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδριαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

Γενομένης προσευχῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὰ Πρακτικὰ τῆς Συνεδρίας τῆς προηγουμένης ἡμέρας. Ἀκολούθως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀρξαμένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς Εἰσαγωγικῆς Ὀμιλίας τοῦ Μακαριωτάτου, ἔλαβον τὸν λόγον οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Σερραῶν κ. Μάξιμος, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Γουμενίσσης κ. Δημήτριος, Νικαίας κ. Ἀλέξιος, Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων καὶ Πειραιῶς κ. Καλλίνικος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἀπήντησε εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐπὶ τῆς ὁμιλίας του, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς, ὅτι:

1. Ἀνέμενεν, ὅτι ἡ κριτικὴ καὶ τὰ σχόλια θὰ ἀφεῶρων κυρίως τὰ σοβαρότερα ἐκ τῶν θεμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς ὁμιλίας καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπεκεντρώνοντο εἰς τὸ θέμα τῆς θέσεως τοῦ Πρώτου εἰς τὴν Σύνοδον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

2. Δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ κινδυνεύσῃ ὑπ' αὐτοῦ τὸ Συνδικὸν Σύστημα, τοῦ ὁποίου καὶ ὁ ἴδιος εἶναι ἤδη ἐγγυητής.

3. Ἐὰν ὑπάρξῃ ἀπόφασις περὶ τῆς θέσεως καὶ μνημονεύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς πρώτου, αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ, ἐὰν τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς θὰ ἀρχίσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπομένου Ἀρχιεπισκόπου, ὅταν ὀψέποτε κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ προκύψῃ τοιοῦτον θέμα.

4. Δικαιοῦται νὰ ὀμιλῇ διὰ τὰ Ἐθνικὰ θέματα ἐξ ὀφειλῆς πρὸς τὴν ἱστορίαν, διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φρονήματος τοῦ φιλοπάτριδος Λαοῦ μας.

Τέλος ὁ Μακαριώτατος ἔκαμεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Ἱεράρχας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος θὰ πράξῃ

πάν ὅ,τι δύναται. «Ἀδελφοί μου», εἶπε, «συναγωνισασθέ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς», πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πίστεώς μας. Δώσατέ μοι τὴν ἐξουσιοδότησιν, ὥστε αἱ προτάσεις μου νὰ τύχουν ἐνδελεχοῦς ἐπεξεργασίας, ἵνα ἐν συνεχείᾳ πάρουν τὸν δρόμον τῆς ἐφαρμογῆς.

Ἀκολούθως καὶ κατόπιν τῆς ἀποφασισθείσης ἀνακατατάξεως τῆς σειρᾶς τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐγένετο ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων ὑποψηφίων εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων. Ἐνεγράφησαν εἴκοσι (20) νέοι ὑποψήφιοι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνῆλθε σήμερον εἰς τὴν τετάρτην τακτικὴν Συνεδριαν αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδριαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

Γενομένης προσευχῆς ἐνεκρίθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας. Οὕτως ἐνεκρίθη καὶ ἐπεκυρώθη ἡ εἰσαγωγικὴ Ὀμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ.κ. Χριστοδούλου, διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς ἀνεκοινώθη ἤδη, ὁ Μακαριώτατος ἐζήτησεν τὴν ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐφαρμογὴν τῶν προταθέντων, ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν παρέσχεν ἡ Ι.Σ.Ι.

Ἀκολούθως καὶ συμφώνως πρὸς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, ἀνέπτυξε τὴν εἰσήγησίν του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Επίδομα εἰς τὰς Χριστιανικὰς οἰκογενεῖας τῆς Θράκης διὰ τὴν ἀπόκτησιν τρίτου τέκνου. Συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ Δημογραφικοῦ Ζητήματος*».

Ἐπηκολούθησε συζήτησις καθ' ἣν ὠμίλησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Τριφυλίας κ. Στέφανος, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Πατρῶν κ. Νικόδημος καὶ Μαρωνεῖας κ. Δαμασκηνός.

ὑπὸ τῶν ὀμιλητῶν διευτυπώθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος πολλὰ ἀπόψεις θεολογικαί, ποιμαντικαί καὶ

κοινωνικαὶ ἐντὸς πνεύματος ἀγάπης, κατανοήσεως καὶ θετικῆς στάσεως ἔναντι τῆς προτάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι διαμένουν μόνιμως εἰς τὴν Θράκην καὶ ἀποκτοῦν τρίτον παιδί.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐχαρκτήρισε τὸ ζήτημα ὡς πρόβλημα πνευματικόν, τὴν δὲ εὐθύνην τῆς τεκνογονίας ὡς ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς. Ἀνέλυσε τὸ Δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς πατρίδος μας καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποκτοῦν τρίτον παιδί ὡς ἐσωτερικὸν μέτρον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῆς. Ἐτόνισεν ἐπίσης, ὅτι ἡ προσφορὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ τοῦ μέτρου εἶναι οἰκειοθελῆς μὲ συμβολικὸν χαρακτήρα.

Τελικῶς, ἡ Ἱεραρχία ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ ἀνέθεσε τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν διατύπωσιν ὄλων τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν ὡς καὶ τὴν οἰκειοθελῆ ἐισφορὰν τῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὴν Δ.Ι.Σ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνῆλθε σήμερον εἰς τὴν πέμπτην (5^η) κατὰ σειράν τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

Γενομένης προσευχῆς, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Συνέδρους, νὰ ἐγκρίνουν τὴν πρότασιν του, ὅπως ἐφεξῆς μὴ ἀναγινώσκονται τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριῶν ἐπειδὴ ἀναλύσκειται πολὺς χρόνος δι' αὐτά. Ἡ πρότασις τοῦ Μακαριωτάτου ἐνεκρίθη, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἕκαστος ὁμιλητῆς, ἐφ' ὅσον θέλει, ἀναγινώσκη μόνος του τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδίου λεχθέντα καὶ καταγραφέντα, ἐπιφέρων τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις.

Ὡσαύτως, ὁ Μακαριώτατος ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κυρίου ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1999, ἐσημείωσεν, ὅτι ὑπὸ τῶν Μ.Μ.Ε. περιστατικὰ τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱεραρχίας προβάλλονται ὡς γεγονότα συγκρούσεων καὶ ἀντιπαραθέσεων μεταξὺ τῶν Συνέδρων Ἱεραρχῶν, ἐνῶ δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικότης. Ἐξ αὐτῆς τῆς παραπληροφορήσεως

εἶναι ἐπηρεασμένον καὶ τὸ προμνησθὲν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον διὰ τινων ἐκτιμήσεων ἀδικεῖ ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος παρεκάλεσε τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας νὰ ἀποφεύγουν ἀναφορὰν εἰς προσωπικὰ θέματα καὶ περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἐξέτασιν καιρίων προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτὰ τίθενται ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν, νὰ συντελοῦν εἰς τὴν ἡρεμον καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων κ. Προκόπιος εἰσηγήθη τὸ θέμα: «*Συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ 3^{ον} Κοινοτικὸν Πλαίσιον Στήριξεως*». Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμιλητῆς ἀνεφέρθη: 1) εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Γραφείου τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Βρυξέλλας, τὸ ὁποῖον ἤδη λειτουργεῖ, 2) εἰς τὴν ἴδρυσιν σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Ὁρθόδοξος Μαρτυρία*», ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῶν αἰτημάτων καὶ τῶν υποθέσεων μας, ἡ σύστασις τοῦ ὁποίου θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν «*Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως*» τοῦ Βελγίου, 3) εἰς τὴν συγκρότησιν Εἰδικῆς Ἑπταμελοῦς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων καὶ 4) εἰς τὴν συγκρότησιν Ὑποεπιτροπῆς ἀναπτύξεως ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ. Βάσει ὅλης αὐτῆς τῆς διαρθρώσεως καὶ ἐν ὄψει τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Πολιτείας τῆς χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐκ τοῦ «*3^{ον} Κοινοτικὸῦ Πλαισίου Στήριξης*», δι' ἔργα ἐθνικῆς ἐμβελείας τῆς Ἐκκλησίας, ἐγένετο πρότασις διὰ τὴν σύστασιν Ἑταιρείας. Ἡ Ἱεραρχία ἐνέκρινε τὴν πρότασιν, ὥστε βάσει τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*», νὰ συσταθῆ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, ἡ ὁποία θὰ ἔχη τὴν εὐθύνην τοῦ σχεδιασμοῦ, τῆς μελέτης, τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἔργων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἐπιδοτουμένων ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων.

Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Λαγκαδᾶ κ. Σπυριδίων, Ἱερισσοῦ κ. Νικόδημος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, καὶ Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων.

Ἀκολούθως ὁ Σεβασμιώτατος Φιλίππων κ. Προκόπιος ἐνημέρωσε τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τὴν πορείαν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Συνοδικοῦ Μεγά-

ρου. Μετά τὴν γενομένην συζήτησιν, καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καὶ Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος, ἡ Ἱεραρχία ἐνέκρινε, διὰ πλειοψηφίας, τὴν πρότασιν τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως τὸ νέον Συνοδικὸν Μέγαρον ἀνεγερθῆ εἰς τὴν περιοχὴν Καρέα Ἀττικῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμώτατος Φιλίππων κ. Προκόπιος ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς συντάξεως τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ Κτηματολογίου καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ συνεργασθοῦν καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τὰς δυνατότητας αὐτοῦ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα. Ἐπηκολούθησε συζήτησις καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Γόρτυνος κ. Θεόφιλος, Πατρῶν κ. Νικόδημος, Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος, Πρεβέζης κ. Μελέτιος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων καὶ ἄλλοι.

Τελικῶς ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργασθῆ μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κτηματολόγιον.

Εἰς πλείστας ἐκ τῶν τοποθετήσεων τῶν ὁμιλητῶν ἀπήντησε διευκρινιστικῶς καὶ ἐνημερωτικῶς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος.

Μετὰ πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπεφασίσθη ὅπως τὴν Τρίτην καὶ Τετάρτην γίνουσι καὶ ἀπογευματινὰ Συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ 5 - 8 μ.μ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1999 (Πρωινή Συνεδρία)

Συνήλθε σήμερον εἰς τὴν ἕκτην κατὰ σειράν τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου.

Γενομένης προσευχῆς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τῆς ἡμέρας Σεβασμώτατον Μητροπολίτην Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεον. Ὁ Σεβασμώτατος Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: *«Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς Μεταμο-*

σχεύσεις». Ἐπηκολούθησε συζήτησις, καθ' ἣν πρῶτος ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὰς θεολογικάς, κοινωνικάς, νομικάς πτυχάς, ὡς καὶ ἱατρικοῦ προβληματισμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸν δότην, τὸν λήπτην καὶ τὸν εἰδικὸν ἱατρὸν. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐτάχθη ὑπὲρ τῶν Μεταμοσχεύσεων, ἐφ' ὅσον αὗται ἐνεργοῦνται μὲ κριτήριον τὴν ἀγάπην, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐσπλαχνίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ στάσιν σεβασμοῦ εἰς ἐπίπεδον ἀρχῶν, ἐναντι τῆς ζωῆς καὶ προσωπικότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου.

«Ὁ λόγος καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, διὰ τὸ θέμα τῶν μεταμοσχεύσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι κεντρικός. Ἡ Ἐκκλησία ἀντιλαμβάνεται, ὅτι δύναται νὰ βοηθήσῃ οὐσιαστικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Μεταμοσχεύσεων καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ λήπτου διὰ ζωὴν, ἔχει ὁμως συνείδησιν καὶ τῆς τεραστίας εὐθύνης τῆς νὰ ὑπερασπισθῆ καὶ τὸν δότην, τὸν ὁποῖον περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν καὶ ὡς πρόσωπον καὶ ὡς ἔννοιαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἠθικάς ἀξίας τὰς ὁποίας προϋποθέτουν καὶ ἐξυπονοοῦν αἱ Μεταμοσχεύσεις. Αὐτὸ δημιουργεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οὐσιαστικὰ δικαιώματα, ὡς εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ λόγου, καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις, ὡς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύσῃ τὸ ἦθος καὶ τὸ κῆρος τῶν Μεταμοσχεύσεων, δεδομένου ὅτι αὗται δὲν λύουσι μόνον τὸ πρόβλημα ἐπιβιώσεως βαρέως ἀσθενούντων συνανθρώπων μας, ἀλλὰ δύνανται εὐκόλως νὰ ὀδηγήσουν καὶ εἰς κατάχρησιν ἢ παραβίασιν βασικῶν καὶ θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἀξιῶν.

Ἀπαραίτητος ὅρος, συνέχισεν ὁ Μακαριώτατος, διὰ τὴν συνεργασίαν τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Πολιτείας εἰς τὸ ὅλον θέμα εἶναι ἡ κατανόησις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς τελευταίας τῆς ὑποχρεώσεως τῆς νὰ προστατεύῃ τὰς Μεταμοσχεύσεις τόσον νομοθετικῶς, ὅσον καὶ πρακτικῶς ἀπὸ πάσης μορφῆς ἀσυνειδησίαν, χρησιμοθηρίαν ἢ χρηματικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐπιδεικνύουσα τὸ ἀληθὲς ἐνδιαφέρον τῆς διὰ τὸν λήπτην, ἀλλὰ ἀποδίδουσα καὶ τὸν δέοντα σεβασμὸν εἰς τὸ πρόσωπον κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ δότην».

Ὁ Σεβ. Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος ἀνεφέρθη μετὰ ξὺ ἄλλων εἰς τὴν πολυποικίλον, πολυεπίπεδον καὶ πολυσήμαντον ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῶν

Μεταμοσχεύσεων (ψυχολογική, κοινωνική, βιοηθική, νομική, θεολογική), επέμεινε δὲ εἰς τὴν θεολογικὴν καὶ τὴν ποιμαντικὴν πλευρᾶν. Ὁ εἰσηγητὴς ἀνεφέρθη εἰς τὴν γνωμοδοτικὴν μελέτην τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Βιοηθικῆς, ἣ ὁποία κατέληξεν εἰς σημαντικὰ καὶ πολύτιμα συμπεράσματα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος τῶν Μεταμοσχεύσεων.

Τέλος ὑπεγράμμισεν, ὅτι τὸ θέμα εἶναι ἐξόχως σοβαρὸν καὶ εὐαίσθητον καὶ χρήζει ἰδιαίτερας προσοχῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας καὶ ὑφ' ὅλων τῶν ἀρμοδίων παραγόντων διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν Μεταμοσχεύσεων.

Ἐν συνόψει, ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἰδέαν τῶν Μεταμοσχεύσεων, διότι τὸ πνευματικὸν τῆς κριτήριον προστατεύει καὶ ὑποστηρίζει πᾶν ὅ,τι ὑπερβαίνει τὸν ἀτομικισμὸν καὶ τὴν φιλοζωίαν καὶ συνδέει τοὺς ἀνθρώπους μὲ σχέσιν ἀμοιβαιότητος καὶ κοινωνίας. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐκκλησίας, αἱ Μεταμοσχεύσεις δὲν προσεγγίζονται μόνον ὡς ἀφορμὴ μεταδόσεως ζωῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐκαιρία μεταγγίσεως πνευματικοῦ ἡθους εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν κοινωνίαν.

Παραλλήλως ὁμως, **ἀδυνατεῖ νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν προσφάτως ψηφισθέντα νόμον**, ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν διακρίνει χρησιμοθηρικὴν ἀντίληψιν, στενὸν ὀρθολογισμὸν, καὶ ἀπουσίαν βασικῶν ιδεολογικῶν ἀρχῶν. Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δότης εἶναι μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος συνειδητῶς δίδει καὶ ὄχι αὐτὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον μὲ νομοθετικὰ τεχνάσματα μετὰ θάνατον λαμβάνομε. Ἡ ρητὴ συναίνεσις τοῦ δότου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἔκφρασις ὑψίστου σεβασμοῦ πρὸς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου, εἴτε εἶναι εἴτε δὲν εἶναι δωρητῆς, ἀποτελοῦν ἀδιαπραγματεύτους ὄρους διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν Μεταμοσχεύσεων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὴν συζήτησιν διὰ τὰς Μεταμοσχεύσεις ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυριδῶν, Γόρτυνος κ. Θεόφιλος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρας, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Τρυφυλίας κ. Στέφανος, Κοζάνης κ. Ἀμβρόσιος, Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος καὶ Νικοπόλεως κ. Μελέτιος.

Ἀκολούθως ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Νικόδημος εἰσηγήθη τὸ θέμα: «Λει-

τουργικὴ ἀκρίβεια, εὐταξία καὶ ἐνότης ἐν τῇ Λατρείᾳ», κατέθεσε δὲ καὶ σχετικὸν ἐπὶ τοῦ θέματος Κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεκρίθη.

Ἐπηκολούθησε συζητήσεις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Ἠλείας κ. Γερμανός, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων καὶ Θήρας κ. Παντελεήμων.

Ἡ Συνεδρίασις θὰ συνεχισθῇ 5-8 τὸ ἀπόγευμα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1999 (Ἀπογευματινὴ Συνεδρία)

Κατὰ τὴν συνεχισθεῖσαν, σήμερον 12.10.1999, ἀπογευματινὴν Συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, ἐπανελήφθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικόδημου, περὶ τῆς Θείας Λατρείας. Ἐλαβον τὸν λόγον οἱ Σεβασμώτατοι Μητροπολίται Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Καρπενησίου κ. Νικόλαος, Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ, Ἐλευθερουπόλεως κ. Εὐδόκιμος, Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Κοζάνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Πειραιῶς κ. Καλλίνικος. Κατακλείων τὴν συζήτησιν, ὁ Μακαριώτατος ἐπρότεινε, καὶ ἡ πρότασις ἐγένετο ἀποδεκτή, ὅπως αἱ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας προτάσεις τοῦ Σεβασμωτάτου Εἰσηγητοῦ δι' ὠρισμένα θέματα τῆς Θείας Λατρείας, περιληφθοῦν εἰς εἰδικὸν κατάλογον, νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαόν, ὥστε νὰ ἐπιδιωχθῇ δι' αὐτὰ τὰ σημεῖα, ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἐνότης καὶ ἡ εὐταξία εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκολούθως ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὁρους κ. Νικόδημος, εἰσηγήθη ἐπὶ τοῦ θέματος «Σύστασις δύο νέων περιστασιακῶν Μητροπόλεων». Ὁ Σεβασμώτατος Εἰσηγητῆς, ἀνέπτυξε τὴν ἐκκλησιολογικὴν πλευρὰν τοῦ θέματος, τὰ θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ προβλήματα, καὶ ἐπρότεινε συμπερασματικῶς, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἔκανε χρῆσιν τῶν περιστασιακῶν Μητροπόλεων κατὰ τὸ παρελθὸν «κατ' οἰκονομίαν»,

καὶ ἐπὶ πλέον, ἐφ' ὅσον οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Βεροῖας καὶ Ἐδέσσης παραχωροῦν τμήματα τῶν Μητροπόλεων τῶν χάριν τῶν ἐμπεριστάτων Μητροπολιτῶν πρώην Ἀργυροκάστρου κ. Ἀλεξάνδρου καὶ πρώην Κορυτσᾶς κ. Χριστοδούλου, νὰ ἀσκήσῃ τὴν «οἰκονομίαν» καὶ νὰ ἰδρῦσῃ τὰς δύο νέας περιστασιακὰς προσωποπαγεῖς Μητροπόλεις κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ 1924.

Ἐπηκολούθησεν εὐρεία συζήτησις, καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Τρίκκης κ. Ἀλέξιος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Σερρών κ. Μάξιμος, Τριφυλίας κ. Στέφανος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Βεροῖας κ. Παντελεῖμων, Ἡλείας κ. Γερμανός, Ξάνθης κ. Παντελεῖμων, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, Ἀττικῆς κ. Παντελεῖμων, Διδυμοτείχου κ. Νικηφόρος, Νεαπόλεως κ. Διονύσιος, Ναυπάκτου κ. Ἰερόθεος, Νικοπόλεως κ. Μελέτιος καὶ Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

Λαβῶν τὸν λόγον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἔθεσε δύο κριτήρια διὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος: 1^{ον} τὴν Κανονικότητα καὶ 2^{ον} τὴν σκοπιμότητα, τὰ ὅποια καὶ ἀνέλυσε λεπτομερῶς. Ἀκολουθῶς, ἐπὶ γενομένης προτάσεως ὑπὸ 12 Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο ψηφοφορία καὶ ἐψήφισαν 41 Ἱεράρχαι ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ 21 ὑπὲρ τῆς φανεράς. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς πλειοψηφίας, διεξαχθείσης τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐπὶ 62 παρόντων, ἐψήφισαν «ναί» διὰ τὴν σύστασιν τῶν δύο νέων περιστασιακῶν Μητροπόλεων 37 Ἱεράρχαι καὶ «ὄχι» 25 Ἱεράρχαι. Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ τῆς ψηφοφορίας, ἐνεκρίθη ἡ σύστασις τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Καμπανίας, διὰ τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροῖας κ. Παντελεῖμονος καὶ τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Κουφαλίων διὰ τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Χρυσόστομου, τῆς περαιτέρω διαδικασίας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατεθείσης εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1999 (Πρωινή Συνεδρία)

Συνήλθε σήμερον εἰς τὴν ἑβδόμην κατὰ σειράν τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

Γενομένης προσευχῆς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν πρῶτον Εἰσηγητὴν τῆς ἡμέρας Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον. Ὁ Σεβασμιώτατος Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «*Περὶ τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος*». Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς κατέληξε ὡς ἑξῆς:

«*Ἐκ τῶν ληφθεισῶν ἀπαντήσεων περὶ τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὴν ἐκφώνησιν "Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε", ἀνακεφαλαιωτικῶς γνωστοποιεῖται, ὅτι εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Οἰκουμενικόν, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσσίας, Σερβίας καὶ Γεωργίας, ὡς καὶ εἰς τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς Πολωνίας, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, μνημονεύεται μόνον ὁ Προκαθήμενος αὐτῶν. Δὲν μνημονεύεται ἡ Ἱερά Σύνοδος. Ὁ δὲ Πατριάρχης Γεωργίας, μνημονεύει ἐν συνεχείᾳ: "Τῶν Μακαριωτάτων καὶ Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Προκαθημένων καὶ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας". Ἐπίσης εἰς τὴν Αὐτόνομον Ἐκκλησίαν τῆς Φιλλανδίας μνημονεύεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.*

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, λοιπόν, μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν μνημονεύεται ὁ Προκαθήμενος Αὐτῆς, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα κανονικὸν ὁδηγὸν τὰς ὡς ἄνω Ἀπαντήσεις περὶ τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πληροφορεῖται αὕτη, ὅτι μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν μνημονεύεται ὁ Προκαθήμενος Αὐτῆς, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, καὶ ἔχουσα ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὴν «Κανονικῶς ἐνδεδειγμένην μνημόνευσιν τοῦ ὀνό-

ματος τοῦ Πρώτου ἐν τῇ Αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος», ὡς ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω εἰς τὴν παράγραφον 8 τῆς Εἰσηγήσεως ταύτης, ἐπιβάλλεται νὰ ἐνεργήσῃ κανονικῶς καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ΛΔ' (34^{ου}) Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀναφερομένου εἰς τὸν «Πρῶτον» Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ὡς ἀνωτέρω εἰς τὴν παράγραφον 6 ἀνεπτύχθη τὸ θέμα τοῦτο λεπτομερῶς, ἵνα καθιερωθῇ ἡ μνημόνευσις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐξ ἄλλου, λαμβανομένου ἐπίσης ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν μνημονεύεται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Οἰκουμενικόν, Ἀλεξανδρεῖας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσσίας, Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Γεωργίας, καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας Κύπρου, Πολωνίας, Ἀλβανίας, Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, εἰς δὲ τὸ Πατριαρχεῖον Βουλγαρίας μνημονεύεται μετὰ τὸν Πατριάρχην καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ δεδομένου, ἐπίσης, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι «ἀπρόσωπος θεσμός», ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ἐνδείκνυται νὰ μὴ μνημονεύεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, ...», ἀλλὰ νὰ γίνεται ἡ ἐξῆς μνημόνευσις: Ἄπο μὲν τοὺς Μητροπολίτας τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος: «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χριστοδούλου, τοῦ ὀρθοτομοῦντος τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας». Ἄπο δὲ τοὺς Μητροπολίτας τῶν Νέων Χωρῶν: «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡμῶν Βαρθολομαίου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χριστοδούλου, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας».

Πρὸς τοῦτο, ἡ σεπτὴ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ εἰδικῆς Αἰτήσεως Αὐτῆς, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κύριον Βαρθολομαῖον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, τῆς Αἰτήσεως συνοδευομένης μετὰ τῆς Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Εἰσηγήσεως, θὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδοσὶν κανονικοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, διὰ νὰ γίνεται ἡ μνημόνευσις τοῦ «Πρώτου» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Ἐκφώνησιν «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε...», ὡς ἀμέσως προηγουμένως ἀνεγράφη, παραλειπομένης τῆς μνημονεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὸ Δεκατετράπτυχον τῶν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Πατριαρχικῶν καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν μνημονεύεται μόνον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ Βουλγαρίας μετὰ τὸν Πατριάρχην καὶ ἐν τῇ αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος».

Ἐπηκολούθησε σύντομος συζήτησις καὶ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ὑπέβαλε τὴν πρότασιν, ὅπως τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἐτέθη, ὡς καὶ συναφῆ πρὸς αὐτό, ἀνατεθοῦν εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Νομοκανονικῶν καὶ Δογματικῶν Ζητημάτων, ἡ ὁποία ἐπισκεπτομένη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, θὰ συζητήσῃ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Φαναρίου ἐπ' αὐτῶν καὶ θὰ ἐπιχειρήσῃ, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδιωχθῇ ἡ διαμόρφωσις μιᾶς συμφωνίας, ἐπωφελοῦς δι' ἀμφοτέρας τὰς Ἐκκλησίας. «Ἡμεῖς ἐδῶ», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «δὲν ἔχομεν καμμίαν πρόθεσιν νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἔντασιν καὶ ἐπιλέγομεν αὐτὴν τὴν ὁδόν, διότι αἱ ἐπιστολαὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναπληρώσουν τὴν δύναμιν τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας καὶ μάλιστα, ὅταν πρόκειται περὶ ἐκπροσώπων δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν». Ἡ πρότασις τοῦ Μακαριώτατου ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος εἰσηγήθη τὸ θέμα «Παράστασις λαϊκοῦ συνηγόρου εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοσύνην». Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς ἐπρότεινε, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεχίσῃ νὰ μὴ δέχεται λαϊκὸν συνήγορον εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια καὶ νὰ δικάζη βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὁ ὁποῖος ὀρίζει τὴν παράστασιν μόνον κληρικοῦ συνηγόρου, ὅταν δικάζονται κληρικοὶ ἢ μοναχοί.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Ἡλείας κ. Γερμανός, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Γόρτυνος κ. Θεόφιλος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος καὶ Τριφυλίας κ. Στέφανος.

Γενομένης ψηφοφορίας, δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν, ἡ Ἱεραρχία σχεδὸν διὰ παμψηφίας ἀπεφάσισε νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ λαϊκοὶ συνήγοροι εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

Ἡ συνεδρίασις θὰ συνεχισθῇ τὸ ἀπόγευμα 5.30 - 8.30.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1999 (Ἀπογευματινὴ Συνεδρία)

Κατὰ τὴν συνεχισθεῖσαν, ἀπογευματινὴν Συνεδρίαν τῆς 13.10.1999 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ μὲ θέμα: «Πόρισμα τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1991, 1994 - 1996». Τὰ στοιχεῖα τῆς Εἰσηγήσεως ἀνέφεραν, ὅτι εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν περίοδον 1991, 1994 - 1996, ὑπῆρξε κακὴ διαχείρισις, καταχρήσεις καὶ πλαστογραφίαι. Μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν παρανομιῶν αὐτῶν, ὁ Εἰσηγητὴς ἐπρότεινε, ὅπως διενεργηθῇ Ἐνορκος Διοικητικὴ Ἐξέτασις καὶ νὰ ἀποδοθοῦν αἱ εὐθῆναι καὶ αἱ κυρώσεις εἰς τοὺς πταίσαντας.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Τριφυλλίας κ. Στέφανος, Ἡλείας κ. Γερμανός, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος καὶ Παραμυθίας κ. Τίτος.

«Τὸ θέμα τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς ἔχει κουράσει», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος. «Ὅταν ὁ λαὸς μας πληροφορεῖται καὶ ἐνημερώνεται βάσει ὄσων ἀβασανίστως γράφονται, σκανδαλίζεται καὶ ἀπογοητεύεται. Τὸ σημερινὸν Πόρισμα ἤλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας μετὰ ἀπὸ ἰδικὴν μας ἀπόφασιν, ληφθεῖσαν εἰς τὴν προηγουμένην Ἱεραρχίαν καὶ ἀφοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, διεβιάσθη διὰ νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας. Ἀφορᾷ δὲ εἰς γενόμενον διαχειριστικὸν ἔλεγχον διὰ τὰ ἔτη 1991, 1994 - 1996».

«Ἐπειδὴ», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, «πρέπει νὰ ὀλοκληρώσωμεν τὴν διαδικασίαν, βάσει καὶ τῆς γενομένης Εἰσηγήσεως, προτείνομεν ὅπως ἀποφασίσωμεν τὴν διενέργειαν Ἐνόρκου Διοικητικῆς Ἐξετάσεως, ὥστε νὰ ἀποδοθοῦν αἱ εὐθῆναι εἰς τοὺς πταίσαντας». Εἰς τὴν συνέχειαν καὶ βάσει τοῦ πορίσματος τῆς Ε.Δ.Ε. 1) θὰ ἐκδο-

θοῦν καταλογιστικαὶ πράξεις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ἀστικὴν εὐθῆνην, 2) διὰ τὴν πειθαρχικὴν εὐθῆνην θὰ ἐπιληφθοῦν τὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν καὶ 3) διὰ τὴν ποινικὴν εὐθῆνην θὰ ἐπιληφθῇ, ὡς ἀρμοδία, ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη.

Ἀκολούθως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν νέων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ τὴν προσεχῆ τετραετίαν.

Ἐπὶ ὑποβληθείσης ὑπὸ Ἱεραρχῶν προτάσεως, διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἄρσιν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως αὕτη διαβιβασθῇ εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1999

Συνῆλθε σήμερον εἰς ἕκτακτον Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

Μοναδικὸν θέμα τῆς ἑκτάκτου Συνεδρίας «Ἡ πλήρωσις τῆς χηρενούσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων».

Γενομένης προσευχῆς, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν παρόντων Ἱεραρχῶν καὶ διεπιστώθη ἡ ἀπαρτία, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Συνεδρίαν 75 Συνέδρων Σεβ. Μητροπολιτῶν.

Ἀκολούθως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν Ἐδρῶν, ἐγένετο ψηφοφορία μὲ θέμα «Πλήρωσις τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ Μεταθέσεως ἢ δι' Ἐκλογῆς». Οὕτως ὑπὲρ τῆς δι' ἐκλογῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐψήφισαν 51 Ἱεράρχαι. Ὑπὲρ τῆς διὰ μεταθέσεως ἐκλογῆς ἐψήφισαν 19 Ἱεράρχαι. Λευκὰ ψηφοδέλτια 5.

Ἀποφασισθείσης τῆς δι' ἐκλογῆς πληρώσεως οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται ἐψήφισαν διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ τριπροσώπου Ψηφοδελτίου, τὸ

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, μετά του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσσοτόμου, Άντιπροέδρου τής Σεπτής Ίεραρχίας και του Άρχιγραμματέως τής Ίεράς Συνόδου Πανοσ. Άρχιμανδρίτου κ. Δανιήλ Πουρτσουκλή, κατά τήν Σύνοδον τής Ίεραρχίας (Φωτ. Χρ. Μπόνη).

όποιον διεμορφώθη ώς ακόλουθως:

Άρχιμανδρίτης Θεόκλητος Κουμαριανός διά ψήφων 51.

Άρχιμανδρίτης Ίερεμίας Φούντας διά ψήφων 27.

Άρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ Στεργιούλης διά ψήφων 26.

Λευκά 1.

Ευθύς άμέσως έπηκολούθησεν ή τρίτη ψηφοφορία κατά τήν όποιαν οί εκλέκτορες ύποχρεούνται νά ψηφίσουν ένα μόνον ύποψήφιον εκ του καταρτισθέντος ώς άνω τριπροσώπου.

Γενομένης τής διαλογής των ψήφων, έλαβον:

ό Πανοσιολ. Άρχιμανδρίτης Θεόκλητος Κουμαριανός, ψήφους 49.

ό Πανοσιολ. Άρχιμανδρίτης Σεραφεΐμ Στεργι-

ούλης, ψήφους 12.

ό Πανοσιολ. Άρχιμανδρίτης Ίερεμίας Φούντας, ψήφους 8.

Λευκά Ψηφοδέλτια 6.

Όττω, Μητροπολίτης τής Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων έξελέγη ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Θεόκλητος Κουμαριανός.

Ό έψηφισμένος έδωκε τó Μικρόν και Μέγα Μήνυμα ένώπιον του Μακαριωτάτου Προέδρου και των Μελών τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας.

Ό χειροτονία του νέου Μητροπολίτου θά γίνη τó προσεχές Σάββατον εις τόν Ίερόν Ναόν του Άγίου Διονυσίου του Άρεοπαγίτου Άθηνών.

Ό Έπιτροπή Τύπου τής Ίεράς Συνόδου

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Άριθμ. Πρωτ. 4842
Διεκπ. 1989

Άθήνησι τῆ 17ῃ Σεπτεμβρίου 1999

Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν,
Ε2 Διεύθυνσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποθέσεων,
καὶ Πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος εἰς χώρας μέλη
τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.
Ἐνταῦθα

Συνημμένως ἀποστέλλομεν ὑμῖν τὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ ἀφορὸν εἰς θέματα προκύψαντα τελευταίως ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἐπισκέψεως τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. Ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος ἔχομεν ἐπιπροσθέτως καὶ πρὸς ὑμετέραν ἐνημέρωσιν, ἵνα παρατηρήσωμεν τὰ κάτωθι:

1) Δημιουργεῖται σύγχυσις.

Δυστυχῶς προκαλεῖται ἐντεχνος σύγχυσις μεταξὺ μᾶς παγγρισιανικῆς συναντήσεως, δι' ἣν ὁ Καρδινάλιος Κάσιντι, Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικίου Συμβουλίου διὰ τὴν Ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐβολιδοσκοπήσεν, ἐκ μέρους τοῦ Πάπα, ἅπαντας τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Πάπα, ἵνα ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα.

2) Ἡ ἐνέργεια ἡμῶν διὰ τὴν παγγρισιανικὴν.

Ἐπὶ τῆς παγγρισιανικῆς συναντήσεως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἤτησατο παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλίας συγκλήσεως Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπάρξῃ κοινὴ ἀντιμετώπισις τῆς βολιδοσκοπήσεως. Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐνετείλατο τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Περγάμου κ. Ἰωάννῃ, Καθη-

γητῆ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου, ὅπως μεταβαίνων εἰς ἀπάσας τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, συζητήσῃ τὸ θέμα τοῦτο μετὰ τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀναφέρῃ τὰς συγκεντρωθείσας ἀπόψεις εἰς Φανάριον.

3) Καλὴ προετοιμασία τοῦ κλίματος πραγματοποιήσεως μᾶς τοιαύτης σημασίας συναντήσεως.

Ἄποψις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι αἱ συναντήσεις αὗται δεόν, ὅπως ἔχωσιν οὐσιαστικὸν χαρακτήρα, αἱ δὲ τοπικαὶ Ἐκκλησίαι ἀκολουθῶσι κοινὴν στρατηγικὴν, πρὸ καὶ μετὰ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῶν. Ἐν ὄψει τῆς συναντήσεως ταύτης ἔδει, ὅπως εἶχεν προηγηθῆ διάλογος καὶ εἶχεν καλλιεργηθῆ πνεῦμα ἐνότητος καὶ ἀγάπης. Τότε τὰ σύγχρονα προβλήματα θὰ ἠδύναντο, ἵνα ἀντιμετωπισθῶσιν ὑφ' ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῆς πρώτης μετὰ Χριστὸν Χιλιετίας, ὅτε ἦσαν ἠνωμένοι αἱ Ἐκκλησίαι πᾶσαι. Εἶναι λυπηρόν, ὅτι τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν. Εὐρίσκεται, ὡς ἐκ τούτου, ἐκτὸς τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ἡ πραγματοποιήσις αὐτῆς τῆς συναντήσεως, δι' ἣν ἐνδιαφέρονται πρωτίστως τὰ τηλεοπτικὰ δίκτυα καὶ οἱ “σπόνσορες”, χωρὶς νὰ εἶναι οὐσιαστικὴ διὰ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι αὐτὴ παρουσιάζει χαρακτήρα κοινωνικὸν καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν φιλοδοξίας τινὸς τοῦ Βατικανοῦ, ὅπως καρπωθῆ τὰ ὄφελι μᾶς “ἐπιτυχοῦς συναντήσεως”.

4) Δὲν ἐζητήθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ συζητήσῃ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἐπισκεφθῆ ὁ Πάπας τὰς Ἀθήνας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς Ἀθήνας, οὐδεμία βολιδοσκόπησις ὑπῆρξεν, ἀλλὰ ἐνημέρωσις τις τοῦ Καρδινάλιου Κάσσινι πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον, ὅτι ὁ Προκαθήμενος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξαπέστειλεν πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ Ἐπιστολήν, εἰς ἣν ἀναφέρει, ὅτι ἤθελεν ἀποβεῖ ὥραϊον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβηλαίου, ἐὰν ἐπεσκέπτετο τὰς Ἀθήνας καὶ προσεκύνη τὸ Βῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐξ οὗ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὠμίλησεν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Ἡ ἐπιστολή αὕτη, ὅμως, προοριζομένη διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν πιστῶν, δὲν δύναται, ἵνα θεωρηθῆ ὡς πρότασις τοῦ Βατικανοῦ δι' ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰ ἰσχύοντα, πρότασις τις συνοδεύεται ὑπὸ συνεννοήσεων διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπισκέψεως, διὰ τὸ πρόγραμμα καὶ δι' ἄλλας λεπτομερείας, αἵτινες ἤθελον προκύψει. **Τὴν μὴ ὑπαρξίν προγράμματος ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον ἐπεβεβαίωσεν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον ὁ Καρδινάλιος Κάσσινι κατὰ τὴν πρόσφατον συνάντησιν αὐτῶν εἰς Βερόιαν.**

5) Οὐδένα ἐμποδίζομεν νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν χώραν ἡμῶν.

Πέραν τούτου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἐπιθυμεῖ οὔτε δικαιούται, ἵνα ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν οἰουδήποτε. Τοῦτο ἀποτελεῖ δικαίωμα τῆς Πολιτείας. Ἡ Ἑλλάς ἀποτελεῖ πρότυπον Δημοκρατίας διαθέτουσα ἀπολύτως διακριτοὺς ρόλους Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας καὶ βεβαίως δὲν πρόκειται διὰ μίαν αὐταρχικὴν χώραν, ἣτις ἐμμέσως ἐπιδιώκει, ἵνα προωθῆσῃ ἀντεκκλησιαστικὴν καὶ ἀντεθνικὴν τινα προπαγάνδαν.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐφ' ὅσον ζητηθῆ ἀπὸ Αὐτῆν ἡ ἰδική της συμμετοχή. Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ Πάπας ἐπεθύμει, ἵνα ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα ὡς φιλοξενούμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς προσκύνησιν εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον ἢ ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Καθολικῶν οὐδὲν ὑφίσταται πρόβλημα, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν πλειάδος ἀρχηγῶν Κρατῶν ἐπισκεπτομένων τὴν χώραν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἡγετῶν, βουδδιστῶν, μουσουλμάνων κ.λπ.

6) Οἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τοῦ Παπισμοῦ.

Τὸ Βατικανόν, κατὰ παγίαν στρατηγικὴν, ἀποπειρᾶται, ἵνα διεισδύῃ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον χῶρον μέσῳ τῆς Οὐνίας καὶ τοῦ λεγομένου κινήματος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Πράγματι πολλοὶ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι βαλλόμενοι ὑπὸ τῆς Οὐνίας διατηροῦν σκληρὰν στάσιν ἔναντι τοῦ Βατικανοῦ. Παρὰ ταῦτα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, καίτοι μὴ ἀποδεχομένη τὸν Πρωτεῖον τοῦ Πάπα, ὡς τοῦτο διεμορφώθη μετὰ τὴν ἐκκοσμίκευσιν καὶ δημιουργίαν τοῦ Παπικοῦ Κράτους, ὅσον καὶ τὸ Ἀλάθητον Αὐτοῦ, ὅπερ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἀπεδείχθη ἔωλον, δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τοῦ νὰ συμμετέχῃ εἰς τὸν Θεολογικὸν διάλογον μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τὸν ὅποιον ὁ Μακαριώτατος ἐχαιρέτισεν διὰ τοῦ προσφάτου μηνύματος Αὐτοῦ εἰς τὸ Διαχριστιανικὸν Συμπόσιον τῆς Βεροίας.

7) Ἡ φύσις τῆς ἐπισκέψεως καὶ αἱ παράμετροι αὐτῆς.

Ἡ ἐπιθυμία, ἐξ ἄλλου, τοῦ Βατικανοῦ, ὅπως ὁ Πάπας ἐπισκεφθῆ χώρας, ὅπου ἐγκαταβιοῦν Ὁρθόδοξοι πληθυσμοὶ δὲν συνιστᾷ μόνον ἐπίσκεψιν ἀβροφροσύνης, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ἀρχηγῶν κρατῶν. *Ἐνέχει ἐν ταυτῷ ἐκκλησιαστικὸν καὶ πνευματικὸν χαρακτήρα.* Λόγῳ δὲ τοῦ μακροχρόνιου Σχίσματος ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ μόνον σύγχυσιν εἰς τὸν Λαὸν καὶ διχασμὸν δύναται νὰ προκαλέσῃ. Μία τοιαύτη, ἐπομένως, ἐπίσκεψις ἀπαιτεῖ πολλὴν προετοιμασίαν εἰς ἓνα χῶρον ἐλευθερίας ὡς ἡ Ἐκκλησία, ἐνθα οἱ πιστοὶ ἐκφράζονται ἐλευθέρως ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὅποια θεωροῦν σημαντικά, ἀπαιτοῦνται κινήσεις καλῆς θελήσεως, ἵνα πεισθοῦν οἱ Ὁρθόδοξοι, ὅτι ὁ Πάπας πραγματοποιεῖ τὴν ἐπίσκεψιν οὐχὶ ὡς ἡγεμὼν, ἀλλὰ μετὰ τῆς ταπεινώσεως, ἣν ζητεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐπ' αὐτοῦ πιστεύομεν, ὅτι συμφωνοῦν τὸσον οἱ Ἀγγλικανοὶ ὅσον καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι, οἱ ὅποιοι ἐναντιοῦνται εἰς τὰς ἡγεμονικὰς τάσεις τοῦ Πάπα.

Ἐντολὴ καὶ Ἐξουσιοδοτήσῃ
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1999

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, συζήτησε σήμερα 6.9.1999 τὸ περιεχόμενο τῆς ἀπὸ 23.6.1999 ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Καρδινάλιου Ἐδουάρδου Κάσσιντι, Προέδρου τοῦ Ποντιφικίου Συμβουλίου γιὰ τὴν Ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο. Στὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ ὁ Ἐξοχώτατος Καρδινάλιος κάνει μνεΐα τῆς Ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς τοῦ Πάπα Ἰωάννου - Παύλου II «ἐπὶ τοῦ προσκνημάτων του στους τόπους οἱ ὁποῖοι συνδέθηκαν μὲ τὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας» καὶ ἰδιαίτερα τοῦ σημείου ἐκείνου μὲ τὸ ὁποῖο ὁ ρωμαῖος Ποντίφικας ζητεῖ νὰ συναντηθεῖ μὲ τοὺς ὀρθοδόξους ἡγέτες στὰ πλαίσια τῶν ἐπισκέψεων του ἐπ' εὐκαιρία τοῦ Ἰωβηλαίου ἔτους 2000 καὶ ζητεῖ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἔγινε μακρὰ συζήτηση, στὴν ὁποῖαν ἐνεπλάκη καὶ τὸ θέμα τῆς ἐνδεχομένης ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα στὴν Ἀθήνα. Ἐπὶ τῶν σημείων τούτων ἀνακοινῶνται τὰ ἑξῆς:

1. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ στὴν πραγματοποίησι τῆς προτεινομένης ἀπὸ τὸν Πάπα συνάντησής του μὲ τοὺς ἡγέτες τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει προτείνει στὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη νὰ συγκαλέσει, ἀσκώντας τὴν συντονιστικὴ του ἀρμοδιότητα, σὲ σύναξη τοὺς Ὁρθοδόξους Προκαθημένους πρὸς ἀπὸ κοινῆς συμφωνίας λήψη ἐνιαίας ἀποφάσεως. Ἦδη ἀπεσταλμένος Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀνέλαβε νὰ συλλέξει τίς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις Προκαθημένων. Κατὰ συνέπειαν τὸ θέμα αὐτὸ εὐρίσκεται ἀκόμη ἐν ἐξελίξει.

2. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Ἀθήνα, ἐπισημαίνεται κατ' ἀρχὴν, ὅτι, ὅπως ἐδήλωσε ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς κ. Κωνσταντῖνος Σημίτης, οὗτος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἔλθει στὴ χώρα μας ὡς ἀρχηγὸς Κράτους.

3. Ἐὰν ὅμως πρόκειται γιὰ ἐκκλησιαστικὴ Ἐπίσκεψη ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος δηλώνουν, ὅτι δὲν ἔχουν λάβει καμμία σχετικὴ ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποία νὰ τίθεται θέμα ἐπίσημου ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ ζητεῖται ἡ συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν πραγματοποίησίν της. Διευκρινίζεται ἀπλῶς ὅτι ὁ Πάπας στὴν ὡς ἄνω Ἐγκύκλιο Ἐπιστολὴ του ἐκφράζει τὴν σκέψην νὰ ἐπισκεφθεῖ καὶ τὴν Ἀθήνα.

Τοῦτο ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ καὶ ὡς ἐπίσημη πρόταση πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅταν στὴν πρὸς αὐτὴν ἐπιστολὴ τοῦ Καρδινάλιου Κάσσιντι μνεΐα τοῦ σημείου τούτου δὲν γίνεται.

4. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὑπογραμμίζει ὅτι γιὰ μιὰ ἐνδεχομένη καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοια ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Ἀθήνα θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθηθεῖ ἡ συνήθης διαδικασία. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ κατ' ἐξοχὴν χριστιανικὲς ἀρετὲς τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τῆς μετανοίας, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν προσήλωση πρὸς τὴν Εὐαγγελικὴ Ἀλήθεια καὶ τὴν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ὁ Μακαριώτατος τόνισε σὲ πρόσφατο Μήνυμά του πρὸς τὰ μέλη τοῦ διαχριστιανικοῦ Συμποσίου τῆς Βέροιας (4 - 7 Σεπτεμβρίου 1999) οἱ πρὸς ἐνότητα προσπάθειες «οὐσιαστικὰ ἀκυρώνονται ἀπὸ κινήσεις καὶ ἐνέργειες ποὺ δὲν διακρίνονται ἀπὸ ἀνιοδιστολία καὶ τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τῆς ταπεινοφροσύνης οἱ ὁποῖες δυναμιτίζουν τὸ ἥπιο καὶ ὁμαλὸ κλίμα τῆς ἀλληλοκατανόησης, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ χαρακτηρίζει τοὺς διαλεγόμενους σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα». Τάσεις ἐπεκτατικὲς, προσηλυτιστικὲς καὶ ὑπονομευτικὲς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ὑπαρξὴ τῆς Οὐνίας εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐνδεικτικὲς τῶν ἐμποδίων, ποὺ ὀρθώνονται στὴ διαμόρφωση θετικῶν συνθηκῶν γιὰ τὴν ἐνδεχομένη ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα.

5. Χθὲς Κυριακὴ (5.9.1999), ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εὐρισκόμενος τὴν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Σουμελαῖ προκειμένου νὰ προστεῖ Μνημοσύνου γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 50 χρόνων ἀπὸ τὴν ἐν Κυρίῳ κοίμησι τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, τοῦ ἀπὸ Τραπεζοῦντος, ἐδέχθη σὲ σύντομη συνάντησι στὸν χώρῳ τῆς Μονῆς τὸν Σεβασμιώτατο Καρδινάλιο κ. Κάσσιντι, ὁ ὁποῖος παρεπιδημεῖ στὴν Βέροια, συμμετέχων στὸ Θεολογικὸ Συμπόσιο. Κατὰ τὴν συνάντησι ὁ Καρδινάλιος διαβεβαίωσε τὸν Μακαριώτατο ὅτι ὁ Ποντίφιξ ἐξέφρασε ἀπλή εὐχὴ στὴν Ἐγκύκλιόν του νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ἀθήνα, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ οὔτε ἔχει προγραμματισθεῖ καὶ οὔτε πρόκειται νὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ο ΕΠΙΧΩΡΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ

Ἔχουν γίνει, κατὰ καιρούς, πολλές συζητήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὶς σχέσεις τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως μὲ τὶς Ἱερὰς Μονὰς οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν στὴν Ἐπαρχίαν του. Τὰ δὲ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνακύψει ἐμφανίζονται ἰδιαίτερον ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον. Καὶ τοῦτο διότι ναὶ μὲν ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τὸ κέντρον τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας στὴν ὁποῖαν περιλαμβάνονται καὶ οἱ Μονές, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμεν ὅτι καὶ ὁ μοναχισμὸς καὶ ἰδίως ὁ ἀνατολικὸς ὀρθόδοξος μοναχισμὸς σκοπὸν ἔχει: “ἵνα καθιστᾷ τοῖς ἀνθρώποις ἐφικτὴν τὴν ὡς οἶόν τε ἠθικὴν τελειότητα

Τοῦ Δρος Νομ. κ. **Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου**,
Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας

τα, τὴν δι' ἐγκρατείας, ἀσκήσεως καὶ ἀνυψώσεως τοῦ πνεύματος πρὸς τὸν Θεὸν...” καὶ ὡς ἐκ τούτου “εἶναι προῖον τοῦ ἠθικοῦ πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅπερ διεγείρει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὸν πόθον πρὸς ὑψηλοτέραν τελειότητα”¹. Μὲ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὁ ὀρθόδοξος μοναχισμὸς “δὲν εἶναι ὑπὲρ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν” ἀλλὰ “βιώνει κατὰ τὸ δυνατόν ἐναργέστερα τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας καὶ γι' αὐτὸ ἀναπαύει τὴν Ἐκκλησίαν”². Ἐν ὅψει τούτων εἶναι ἀνάγκη οἱ σχέσεις ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου (ἤδη, διὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν, Μητροπολίτου) καὶ μοναστικῶν κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας του νὰ εἶναι εἰς τοιαύτην βᾶσιν ὥστε οὔτε ἡ θέσις τοῦ Μητροπολίτου νὰ παραθεωρεῖται, οὔτε ὅμως καὶ ἡ σημασία τοῦ μοναχισμοῦ νὰ ὑποβαθμίζεται καὶ οὕτω νὰ δυσχεραίνεται ἡ ἐκπλήρωσις τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς του.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ ἀπασχολοῦσε ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, ἀλλὰ μόλις τώρα κατέστη δυνατόν νὰ ἐξοικονομησῶ ὀλίγον χρόνον διὰ νὰ διατυπώσω λίγες

σκέψεις σχετικὰ μὲ αὐτό. Καθολικὴ ἀντιμετώπισις ὅλου τοῦ πλέγματος τῶν σχέσεων Μητροπολίτου - Μονῆς δὲν εἶναι, ἐλλείπει χρόνου, ἔργον εὐχερὲς καὶ γι' αὐτὸ θὰ περιορισθῶ σὲ ἓνα ἰδιαίτερης πρακτικῆς σημασίας τομέα: τὸν ἔλεγχον τὸν ὁποῖον ἀσκεῖ ὁ Μητροπολίτης εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείριση τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Καὶ θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν Ἱερῶν Μονῶν ὡς νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου (ἐφ' ἑξῆς ν.π.δ.δ.) ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονεμομένην ὑπὸ τοῦ δικαίου εἰς τὰ ν.π.δ.δ. “αὐτοδιοίκησιν”.

Ἐνα νομικὸ πρόσωπο χαρακτηρίζεται δημοσίου δικαίου ὅταν ἀσκεῖ δημοσίαν ἐξουσίαν κατὰ παραχώρησιν, διὰ νόμου, εἰς αὐτὸ τμήμα τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ὡς ἂν ὁ νομοθέτης κρίνει σκοπιμότερον τὸ τμήμα τοῦτο τῆς κρατικῆς ἐξουσίας νὰ τὸ ἀσκῇ ὄχι αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ Κράτος ἀλλὰ μία ἀποκεντρωμένη καθ' ἑλὴν ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν μορφήν νομικοῦ προσώπου. Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐὰν παύσει νὰ ὑπάρχει τὸ νομικὸν αὐτὸ πρόσωπο, ἡ σχετικὴ ἀρμοδιότης θὰ περιέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ τοῦ νόμου ἀφαιρεθῆ. Ἐκτὸς τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τὰ ὁποῖα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ νόμου ὑπάρχουν καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰ ὁποῖα προβλέπονται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τὴν ἄσκηση ἀρμοδιότητος προβλεπομένης ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ Σύνταγμα. Αὐτὰ εἶναι οἱ Ὄργανοι Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (Ο.Τ.Α.) καὶ τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα (Α.Ε.Ι.). Πάντως τόσον τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὅσον καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀσκοῦν διοικήσιν **τὴν ὁποῖαν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν αὐτὰ, θὰ ἀσκοῦσε τὸ ἴδιον τὸ Κράτος**, σκοποὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦσαν πλέον οἱ σκοποὶ τῶν νομικῶν τούτων προσώπων³.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐφ' ἑξῆς Κ.Χ.Ε.) ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αἱ Μητροπόλεις, αἱ Ἐνοριαὶ καὶ αἱ Ἱερὰ Μοναί, ἀποτελοῦν ἐπίσης ν.π.δ.δ. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα:

3. Μιχ. Στασινοπούλου, Δίκαιον τῶν Διοικητικῶν Πράξεων, Ἀθῆναι 1951, σελ. 72, ἐπ. ἰδίως σελ. 76.

1. Νικοδήμου Μίλας, Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας (μετάφρασις Μελετίου Ἀποστολοπούλου), ἐν Ἀθῆναις 1906, σελ. 924.

2. Ἀρχμ. Γεωργίου, Καθηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους Ἄθω, Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ, εἰς τὸ περιοδικὸν «Ὁσιος Γρηγόριος», τ. 23, ἐκδοσις τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς.

Ίσχύουν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων προσώπων αἱ ὡς ἄνω ἀρχαί, ὅτι δηλαδὴ τὰ νομικὰ αὐτὰ πρόσωπα χαρακτηρίζονται ὡς δημοσίου δικαίου διότι ἀσκοῦν, κατὰ παραχώρησιν τοῦ νόμου, Δημοσίαν Διοίκησιν τὴν ὁποίαν θὰ ἀσκοῦσε, ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν αὐτά, τὸ ἴδιο τὸ Κράτος; Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ εἶναι ἀρνητικὴ. Τὰ νομικὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς δημοσίου δικαίου ὄχι διότι παρεχωρήθη εἰς αὐτὰ τμῆμα τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διότι οὕτως ἠθέλησεν ὁ νομοθέτης καὶ διότι, ὡς διδάσκεται εἰς τὴν γερμανικὴν θεωρίαν⁴ καὶ γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τῆς νομολογίας, αἱ Ἐκκλησίαι “ἔχουν τὰς ρίζας των εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους περιοχὴν” καὶ ὁ νομοθέτης ἠθέλησεν ἐκ διαφόρων λόγων (ἱστορικῶν, πολιτιστικῶν κ.λπ.) νὰ τὰς χαρακτηρίσει καὶ ὡς ν.π.δ.δ., χωρὶς τοῦτο ὅμως νὰ σημαίνει ὅτι ἀσκοῦν ἐξουσίαν ἢ ὅτι ἡ ἀπονομὴ εἰς αὐτὰ τοῦ status τοῦ ν.π.δ.δ. συνεπάγεται τὴν ἐνσωμάτωσίν τους εἰς τὸ Κράτος⁵. Ἡ τυπικὴ ὡς ἄνω αἰτιολόγησις τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων ὡς ν.π.δ.δ. ἔχει πολλὰς συνεπειὰς αἱ ὁποῖαι τὰ διαφοροποιοῦν ἀπὸ τὰ λοιπὰ ν.π.δ.δ.

Ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν καὶ μόνον ἔννοιαν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ εἶναι καὶ αὐτὲς ν.π.δ.δ., χωρὶς ὅμως νὰ ἀποτελοῦν τμήματα τῆς Δημοσίας Διοικήσεως καὶ χωρὶς νὰ ἐπιδιώκουν πολιτειακὸν σκοπὸν ἢ νὰ ἀποσκοποῦν στὴν ὑποστήριξιν τῶν σκοπῶν τῆς Πολιτείας. Ἡ ἀντίθετος ἀποψις ἢ ὁποῖα ἐνίστε ὑποστηρίζεται⁶, ὅτι δηλαδὴ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα εἶναι ν.π.δ.δ. διότι ἔχουν ὡς ἀποστολὴν τὴν ἀσκήσιν δημοσίας ἐξουσίας ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν πολιτειακοῦ σκοποῦ ἢ τὴν ὑποστήριξιν γενικότερα τῶν σκοπῶν τῆς Πολιτείας ἢ διότι ἡ Πολιτεία ἀνέθεσεν εἰς αὐτὰ ἓνα τμῆμα τῆς ἰδικῆς τῆς

ἐξουσίας μὲ σκοπὸν τὰ πρόσωπα αὐτὰ νὰ φέρουν σὲ πέρας τὸ ἔργο τὸ ὁποῖον τοὺς ἐμπιστεύθηκε, δὲν μὲ εὐρίσκει σύμφωνον, διότι ἡ Πολιτεία δὲν ἔχει σκοποὺς θρησκευτικoὺς καὶ δὲν περιλαμβάνεται εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ ἡ προαγωγή τοῦ μοναχικοῦ βίου οὕτως ὥστε νὰ ἀναθέτει τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον ἐκάστης Μονῆς καὶ ὅτι ἐὰν καταργηθῆ μία ἐκ τῶν Μονῶν τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ τὸν ἐπιδιώξει ἡ Πολιτεία μὲ ἰδικὰ τῆς ὄργανα π.χ. μὲ τοὺς Περιφερειακοὺς Γραμματεῖς. Ἄλλωστε ὁ Κ.Χ.Ε. χαρακτηρίζει τίς ὡς ἄνω ἐκκλησιαστικὲς μονάδες ὡς ν.π.δ.δ. ὄχι γενικῶς ἀλλὰ μόνον “κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῶν σχέσεις”. Δι’ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου διαφέρουν τῶν κοσμικῶν ν.π.δ.δ. καὶ δὴ διαφέρουν οὐσιωδῶς.

Οὕτως ἐχούσης ὅμως τῆς νομικῆς καταστάσεως, ἀνακύπτουν διάφορα ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν νομικῶν τούτων προσώπων διότι ἡ ἔννοια ὅλων τῶν ἄλλων, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ν.π.δ.δ. εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν αὐτοδιοίκησιν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέβλεψεν ὁ νομοθέτης ὅταν ἀπεφάσιζε τὴν ἀναγόρευσιν τῆς συγκεκριμένης ὑπηρεσίας εἰς καθ’ ἕλην νομικὸν πρόσωπον. Ἡ ἔκτασις τῆς αὐτοδιοικήσεως αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τί ὁρίζει ὁ δημιουργήσας τὸ συγκεκριμένο νομικὸ πρόσωπο νόμος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ περιορίζει κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν αὐτοδιοίκησιν αὐτή, εἴτε καὶ νὰ τὴν καταργήσῃ τελείως καθιστώντας καὶ πάλιν τὸ νομικὸ αὐτὸ πρόσωπο μίαν κρατικὴν ἀπλῶς ὑπηρεσίαν. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου δημιουργηθέντος ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὅπως εἶναι οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (Ο.Τ.Α.) καὶ τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα (Α.Ε.Ι.), τότε ἡ αὐτοδιοίκησίν του ἔχει καθορισθεῖ ὑπὸ τοῦ συντακτικοῦ νομοθέτου καὶ ὁ κοινὸς νομοθέτης δὲν μπορεῖ νὰ τὴν θίξῃ εἰ μὴ μόνον στὸ μέτρο πού τοῦ ἐπιτρέπει τὸ Σύνταγμα.

Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τὸ ζήτημα διαφέρει οὐσιωδῶς, διότι τὰ νομικὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ κυρίως οἱ Ἱερεῖς Μονές, ὡς ἤδη ἐξετέθη, δὲν ἀσκοῦν δημοσίαν διοίκησιν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν αὐτὰ τὴν σχετικὴν ἐξουσίαν θὰ τὴν ἀσκοῦσε τὸ Κράτος, οὔτε ἐπιδιώκουν τὴν ἱκανοποίησιν κρατικοῦ τινος σκοποῦ. Καὶ ναὶ μὲν ἔχουν αὐτοδιοίκησιν, ἢ αὐτοδιοικήσις ὅμως αὐτὴ πηγάζει εὐθέως καὶ ἀμέσως ἀπὸ τὸ

4. Ἀναστ. Μαρίνου, Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Ἀθήναι 1984 σελ. 30 ἐπόμε. Τοῦ αὐτοῦ, Εἰσῆγησις ἐνώπιον τοῦ Γ Τμήματος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ περιοδικὸν Δίκαιο καὶ Πολιτικὴ, Παρατηρητὴς τεύχ. 15, Θεσσαλονίκη, Πρ. Δαγτόγλου, Γενικὸ Διοικητικὸ Δίκαιο 2, Ἀθήναι - Θεσσαλονίκη, σελ. 452. Μιχ. Βροντάκη, Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δημοσίων νομικῶν προσώπων, εἰς Τμητικὸν Τόμον Συμβουλίου Ἐπικρατείας II σελ. 406 καὶ ἐπόμε. καὶ τὴν αὐτόθι πλουσίαν βιβλιογραφίαν καὶ Ἐπαμ. Σπηλιωτόπουλου, Ἐγχειρίδιον Διοικητικοῦ Δικαίου 2, 1981, Ἀθήναι - Κομοτηνὴ, 311 ἐπόμε.

5. Ἐπαμ. Σπηλιωτόπουλου, Ἐγχειρίδιον Διοικητικοῦ Δικαίου, 1, Ἀθήναι 1993, σελ. 359.

6. Τὴν ἀποψὴ αὐτὴ ὑποστηρίζει ὁ Ι. Θ. Παναγόπουλος στὴν ἀπὸ 22.5.1998 γνωμοδότησίν του ἢ ὁποῖα ἐτέθη ὑπ’ ὄψιν μου ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Διον. Πελέκη.

ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον κατοχυρώνει τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, τμήμα τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν ὡς εἶκος καὶ οἱ Μονές.

Ὁ συλλογισμὸς ὁμοῦς αὐτὸς ἄγει κατ' ἀνάγκην στὰ ἐξῆς δύο συμπεράσματα, ἦτοι:

α) Ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἀντιτάσσεται στὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἀδυνατεῖ νὰ τὴν παραβιάσει, ἀφοῦ ἀδυνατεῖ νὰ παραβιάσει τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας.

β) Ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ἱερῶν Μονῶν δὲν ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς διοικουσης Ἐκκλησίας, ὄργανον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος περιορίζεται μόνον καθ' ὃ μέτρον θεσπίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ. ἢ Ἰ.Σ.Ι.) κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 43 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος, δηλαδὴ ὁ Κανονισμὸς 39/1972 “Περὶ Ἱερῶν Μονῶν”. Εἶναι ὁμοῦς αὐτονόητον ὅτι καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑποχρεοῦται, ὅταν ρυθμίζει διὰ κανονιστικῶν πράξεων τὰς σχέσεις τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως μετὰ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του λειτουργουσῶν Ἱερῶν Μονῶν, νὰ ἐνεργεῖ στὸ πλαίσιο τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοὺς ὁποίους ὀφείλει αὐτὴ ἢ ἴδια νὰ σέβεται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ὀρίζοντος ὅτι ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος “ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας **τηροῦσα** ἀπαρασαλεύτως ὡς ἐκεῖναι, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις”.

(Πὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ Συντάγματος καὶ ἰδίως γιὰ τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως “τηροῦσα” βλ. Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου, Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, Ἀθήναι 1984, σελ. 137 ἔπομ., Σπ. Τρωιάνου, Παραδόσεις ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, ἀ' Ἀθήνα - Κομοτηνὴ, ἐκδ. Σάκκουλα, σελ. 27 ἔπ. καὶ τῆς ΣτΕ 3178/76, 1629-1630/77 καὶ 2635/80).

Ἐν ὄψει τῶν ὄσων ἐξετέθησαν ἀνωτέρω σὲ σχέση μὲ τὴν ιδιότητα τῶν Ἱερῶν Μονῶν ὡς ν.π.δ.δ. καὶ τὴν ἐντεῦθεν αὐτοδιοίκησιν των πρέπει, κατ' ἀνάγκην, νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα ποῖαν ἐξουσίαν ἔχει ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του λειτουργουσῶν Ἱερῶν Μονῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οικονομικὴν διαχείριση αὐτῶν σχετικὴ εἶναι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 590/77 εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ὅτι αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦσαι Ἱερὰ Μοναὶ τελοῦν “ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπο-

πτεῖαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως” ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν παράγραφον 6 τῆς αὐτῆς διατάξεως ἀσκεῖ ἐπὶ ἐκάστης Μονῆς τὴν ἐν λόγῳ πνευματικὴν ἐποπτεῖαν “διὰ τὴν κανονικὴν μνημόνευσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς οικονομικῆς διαχείρισεως αὐτῆς”. Σχετικὴ εἶναι καὶ ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Κανονισμοῦ “Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξων Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἑσυχαστηρίων” (ΦΕΚ 103/30 Ἰουνίου 1972 τ.Α') ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 67 τοῦ Ν. 590/77 ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει καθ' ὃ μέρος δὲν ἔρχεται εἰς ἀντίθεση μὲ τῆς διατάξεις τοῦ Νόμου αὐτοῦ. Ἡ διάταξις αὐτὴ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ εἶναι σχεδὸν πανομοιότυπος μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 590/77 καὶ ὀρίζει ὅτι ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης “ἐλέγχει τὴ νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχείρισεως” τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐν ὄψει τῆς σαφοῦς διατυπώσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων οὐδεμία γεννᾶται ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἔλεγχος τὸν ὁποῖον ἀσκεῖ ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῆς οικονομικῆς διαχείρισεως τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Ἱερῶν Μονῶν εἶναι μόνον ἔλεγχος νομιμότητος, **ἀποκλειομένου οὗτο τοῦ ἐλέγχου σκοπιμότητος**.

Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Τί σημαίνει ὁ ὅρος «ἐλεγχος νομιμότητος»; Ἐξ ἐπόψεως διοικητικοῦ δικαίου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν, ὁ ἔλεγχος νομιμότητος περιορίζεται εἰς τὴν ἔρευναν πρὸς διαπίστωσιν τοῦ κατὰ πόσον ἡ ἐλεγχόμενη πράξις διαχείρισεως εὐρίσκεται σὲ συμφωνία μὲ τῆς διατάξεις τοῦ Νόμου⁷. Ἀπὸ τὴν ἄποψιν δὲ αὐτὴ γίνεται ἔρευνα περὶ τοῦ: α) ἐὰν ἠκολουθήθῃ ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ νόμου διαδικασία, β) ἐὰν ἐτηρήθησαν οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου τύποι, γ) ἐὰν συντρέξαν οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενες διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς συγκεκριμένης πράξεως προϋποθέσεις, δ) ἐὰν ἐξεδόθῃ ἡ πράξις διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενον πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς σκοπὸν ἢ μήπως τυχὸν ἐξεδόθῃ κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας ἦτοι διὰ σκοπὸν ἄλλον ἢ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενον καὶ ε) μήπως τυχὸν ἐξεδόθῃ κατὰ πλάνην περὶ τὰ πράγματα⁸.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἔλεγχον πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὅτι δὲν συνιστᾷ ἔλεγχον σκοπιμότητος ἀλλὰ γνήσιον ἔλεγχον νομιμότητος, δηλαδὴ

7. Α. Τάχου, Ἑλληνικὸ Διοικητικὸ Δίκαιον, Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 482.

ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τοῦ σκοποῦ εἰς τὸν ὁποῖον κατατείνει ἢ πράξις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἐὰν ἢ συγκεκριμένη πράξις ἐξεδόθη πρὸς ἰκανοποίησιν σκοποῦ μὴ προβλεπομένου ἢ μὴ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου, ἔστω καὶ ἐὰν ὁ σκοπὸς αὐτὸς εἶναι καθ' ἑαυτὸν νόμιμος, τότε ἢ πράξις αὕτη δὲν εἶναι νόμιμος καὶ ὁ Μητροπολίτης ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ “μὴ νομιμότητα” τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ἀντιθέτως ὁ καθηγητὴς Ι. Κονιδάρης τὸν ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τοῦ σκοποῦ, θεωρεῖ, σὲ παλαιότερη μελέτη του, ἐλεγχον σκοπιμότητος⁹.

Ἀντίθετα ὁ ἐλεγχος σκοπιμότητος, ὡς ἄν τις ἐπιτρέπεται, τείνει νὰ διαπιστώσῃ ἐὰν ἢ πράξις, ἢ ὁποῖα εἶναι πάντως νόμιμος, ἦταν σκόπιμον νὰ ἐκδοθῇ. Καὶ γιὰ νὰ γίνω περισσότερον σαφὴς εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἐὰν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίσῃ τὴν δαπάνην ποσοῦ 10.000.000 δραχμῶν διότι κρίνει ὅτι πρέπει νὰ κατασκευασθῇ μία νέα πτέρυγα ξενῶνων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων κατ' ἀριθμὸν προσκυνητῶν, ὁ Μητροπολίτης θὰ ἐρευνήσῃ μόνον ἐὰν ἢ δαπάνη αὕτη ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν νόμιμη διαδικασίαν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐλέγξῃ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι ἢ ὄχι ἀναγκαία ἢ κατασκευὴ τῶν νέων ξενῶνων. Ἐὰν ὅμως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίσῃ νὰ δαπανῆσῃ ἕνα ὀρισμένον ποσοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς θεάτρου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετακαλεῖ θιάσους πρὸς ἀναψυχὴν τῶν μοναχῶν, βεβαίως καὶ θὰ ἀρνηθῇ ὁ Μητροπολίτης νὰ θεωρήσῃ νόμιμον τὴν διενέργειαν τῆς δαπάνης αὐτῆς διότι ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον διενεργεῖται ἢ δαπάνη, δὲν εἶναι νόμιμος σὲ σχέση μὲ τὴν μοναχικὴν ιδιότητα. **Στὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἢ παρανομία τοῦ σκοποῦ καθιστᾷ μὴ νόμιμον τὴν δαπάνην καὶ ἄρα μὴ νόμιμον τὴν διαχείρισιν.**

Περαιτέρω ὁ ἐλεγχος νομιμότητος γιὰ νὰ εἶναι σωστὸς πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ μὲ ἀξιολόγησιν ὄλων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν διενέργειαν τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης δικαιολογητικῶν. Ἐὰν δηλαδὴ καλεῖται ὁ Μητροπολίτης νὰ διαπιστώσῃ ἐὰν ἐγένετο νομίμως ἢ πληρωμὴ ὀρισμένου ποσοῦ διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα ἢ Μονὴ προμηθεύθηκε κατόπιν δημοπρασίας, θὰ πρέπει νὰ ὑποβλη-

θοῦν εἰς τὸν Μητροπολίτην ὅλα τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά δαπάνης, δηλαδὴ ὄχι μόνον ἢ ἀπόδειξις τοῦ προμηθευτοῦ ὅτι εἰσέπραξε τὸ συγκεκριμένον ποσοῦν, ἀλλὰ καὶ ἢ προκήρυξη τῆς δημοπρασίας, οἱ ὑποβληθεῖσες προσφορές, ἢ καταρτιθεῖσα σύμβασις κ.λπ.. Ὁ Μητροπολίτης δηλαδὴ θὰ διενεργεῖ ἐλεγχον παρόμοιον μὲ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον διενεργοῦν οἱ Πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὅταν θεωροῦν τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου καὶ ἐλέγχουν τὴν λογοδοσίαν τῶν δημοσίων ὑπολόγων, ὅποτε ζητοῦν καὶ τὸ στέλεχος τοῦ ἀεροπορικῆς εἰσιτηρίου καὶ τις ἀποδείξεις τοῦ ξενοδοχείου, ὡς ἄν τις ὁ ὑπόλογος χρειάσθηκε, γιὰ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνετέθη, νὰ ταξιδεύσῃ καὶ νὰ διανυκτερεύσῃ σὲ ξενοδοχεῖον.

Μόνον ὅταν γίνῃ κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον εἶναι νόμιμος ὁ ἐλεγχος νομιμότητος.

Συνεπῶς δὲν μὲ εὐρίσκει σύμφωνον τὸ ὑπὸ τοῦ Ι. Κονιδάρη ὑποστηρικθὲν ὅτι ἐλεγχος νομιμότητος σημαίνει “ἀπλῶς διαπίστωση τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπαιτούμενων ἐκ τοῦ νόμου τύπων κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐπὶ μέρους διαχειριστικῶν πράξεων ἀπὸ μέρους τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς Μονῆς”¹⁰ ἢ “ἐλεγχον τῆς τηρήσεως τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενων τύπων, τῶν διατυπώσεων δηλαδὴ τοῦ νόμου”, ὡς λέγει ὁ καθηγητὴς Ι. Θ. Παναγόπουλος¹¹.

Περαιτέρω ὅμως πρέπει νὰ διευκρινισθῇ καὶ ἄλλο ζήτημα, ἦτοι ὁ χρόνος διενεργείας τοῦ ἐλέγχου.

Ὁ ὡς ἄνω μνημονευθεὶς ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Κανονισμὸς ὀρίζει εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 περίπτ. στ' ὅτι δικαιοδοσία τοῦ κατὰ τόπον ἐπισκόπου (ἢδη Μητροπολίτου) εἶναι, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ “ἐλέγξῃ τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως” τῆς Μονῆς. Δὲν προσδιορίζεται ὅμως ὁ χρόνος ἀσκήσεως αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἰδίως δὲν προσδιορίζεται ἐὰν ὁ ἐλεγχος θὰ εἶναι μόνον κατασταλτικὸς ἢ καὶ προληπτικός.

Ὅμως τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζει (περίπτωσις στ') ὅτι: “Τὸ διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τὰς Ἱεράς Μονὰς ἄρχεται τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Καθ' ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλονται ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τῆς οἰκείας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, δυναμένου τοῦ Ἐπισκόπου νὰ προβῇ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ

8. Γ. Παπαχατζῆ, Σύστημα τοῦ ἰσχύοντος στὴν Ἑλλάδα δικηγοτικοῦ δικαίου, Ἀθήνα 1983, σελ. 751.

9. Ἰωάννη Κονιδάρη, Τὸ δίκαιον τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἀπὸ τοῦ 9ου μέχρι καὶ τοῦ 12ου αἰῶνος, Ἀθήνα, ἐκδ. Ἄντ. Σάκκουλα, σελ. 172, ἰδίως ὑποσ. 11.

10. Στὴν ἀπὸ 28.12.98 γνωμοδότησή του τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ὑπ' ὄψει μου ὁ δικηγόρος Διον. Πελέκης.

11. Στὴν ὡς ἄνω (ὑποσημ. 6) γνωμοδότησίν του.

ήγουμενοσυμβουλίου εἰς τυχόν ἀυξομειώσιν τινὰ τῶν ἀναγραφομένων κονδυλίων”. Ἡ διάταξις αὐτὴ ἀποτελεῖ, κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐξειδίκευσιν τοῦ ἄρθρου 6 ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ μὲν ἄρθρον 6 (περίπτ. στ') τοῦ Κανονισμοῦ καθορίζει τὸ εἶδος τοῦ ἐλέγχου (μόνον ἔλεγχος νομιμότητος καὶ ὄχι σκοπιμότητος), τὸ δὲ ἄρθρον 11 (περίπτ. στ') καθορίζει τὸν χρόνον καὶ τρόπον ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ προβλέποντας τόσο προληπτικὸν ἔλεγχον (ὑποβολὴ προϋπολογισμοῦ) ὅσο καὶ κατασταλτικὸν (ὑποβολὴ ἀπολογισμοῦ). Πρέπει δὲ νὰ τονισθῇ ὅτι καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι, κατὰ τὴν διάταξιν αὐτήν, ἔλεγχος νομιμότητος τοῦ σκοποῦ εἰς τὸν ὁποῖον κάθε κονδύλιο τοῦ προϋπολογισμοῦ κατατείνει καὶ ὄχι ἔλεγχος σκοπιμότητος, ὅπως τοῦτο σαφῶς συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Μητροπολίτης δὲν δύναται νὰ ἀυξομειώσῃ τὰ κονδύλια χωρὶς τὴν «σύμφωνον γνώμην τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου”.

Μὲ τὸν ἐπακολουθήσοντα ΚΧΕ ὠρίσθη μὲν (ἄρθρο 39 παρ. 6) ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἀσκεῖ “καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς”, δὲν ἐπανελήφθη ὅμως ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/72 Κανονισμοῦ περὶ ὑποβολῆς προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ.

Ὁ καθηγητὴς Σπ. Τρωϊάνος λέγει τὰ ἐξῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν τύχη τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 11 περίπτ. στ' τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ:

“Ἡ διάταξις... γὰρ ὑποβολὴ προϋπολογισμοῦ στὸν οἰκείον Μητροπολίτη γὰρ ἔγκρισιν πρέπει νὰ θεωρηθῆ καταργημένη μὲ τὸ ἄρθρο 39 παρ. 6 τοῦ ΚΧΕ σύμφωνα μὲ τὸ ὅποιο ὁ Μητροπολίτης ἀσκεῖ (μόνον) ἔλεγχον νομιμότητος τῆς διαχειρίσεως τῶν μονῶν”¹². Τὴν αὐτὴν ἐκδοχὴν δέχθη καὶ τὸ Ἐφετεῖον Πειραιῶς μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1235/86 ἀπόφασίν του ἐπικαλούμενη τὴν ὡς ἄνω γνώμην τοῦ Σπ. Τρωϊάνου¹³. Πρὸς τὴν ἀποψη αὐτὴ στοιχεῖ καὶ ὁ Ἱ. Κονιδάρης¹⁴.

Δυσκολεύομαι πολὺ νὰ δεχθῶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτὴ γὰρ τὸν ἐξῆς λόγον: Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ΚΧΕ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπαναλαμβάνει τὴν βασικὴ ἀρχὴ ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἀσκεῖ μόνον ἔλεγχον νομιμότητος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς, ὅπως ὄριζε καὶ τὸ ἄρθρο 6 περίπτ. στ' τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/72 Κανονισμοῦ χωρὶς νὰ θίξει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11 παρ. στ' τοῦ ὡς

ἄνω Κανονισμοῦ, καθ' ὃ μέρος αὐτὴ ἀναφέρεται στὸν **τρόπον ἀπλῶς** ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου νομιμότητος, ἤτοι προληπτικῶς (ὑποβολὴ προϋπολογισμοῦ) καὶ κατασταλτικῶς (ὑποβολὴ ἀπολογισμοῦ). Μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνει ὅμως ὁ ΚΧΕ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11 παρ. στ' τοῦ Κανονισμοῦ δὲν σημαίνει ὅτι ἠθέλησε τὴν κατάργησίν της, διότι ὑπὸ ἀντίθετην ἐκδοχὴν ἦτο ὑπὸ τὴν ἐκδοχὴν, ὅτι ἠθέλησε τὴν κατάργησίν της, τότε θὰ πρέπει νὰ καταργήθη ὄχι μόνον ἡ ὑποχρέωσις τῆς Μονῆς νὰ ὑποβάλλει καθ' ἕκαστον ἔτος προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑποχρέωσις αὐτῆς νὰ ὑποβάλλει ἀπολογισμὸν. Μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀντίθετη ἐκδοχὴ τότε πρέπει νὰ δεχθῶμε ὅτι τὸ ἄρθρο 39 περίπτ. 6 τοῦ ΚΧΕ, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνει τὸ ἄρθρο 11 περίπτ. στ' τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Κανονισμοῦ, καταργεῖ στήν οὐσίαν τὸν ἔλεγχον νομιμότητος τοῦ Μητροπολίτου, ἀφοῦ ἔλεγχος νομιμότητος χωρὶς ἀπολογισμὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκηθῇ. Τέτοια ἐρμηνεία ὅμως θὰ ἦτο προδήλως ἐσφαλμένη διότι καθιστᾷ ἀντιφατικὴν τὴν διάταξιν τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ΚΧΕ ρητῶς ὀρίζουσας ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἀσκεῖ ἔλεγχον νομιμότητος. Πῶς θὰ τὸν ἀσκήσῃ χωρὶς ἀπολογισμὸν; Ἐὰν ὁ ΚΧΕ ἤθελε νὰ καταργήσῃ τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον (προϋπολογισμὸν) θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἔχει ὀρίσει ρητᾶ. Μὴ ὀρίζοντας ὅμως κάτι τέτοιο καὶ ἐπαναλαμβάνοντας ἀπλῶς τὴν βασικὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἀσκεῖ ἔλεγχον νομιμότητος εἶναι περισσότερο λογικὸν νὰ δεχθῆ κανεὶς ὅτι ἄφησε ἄθικτον τὸν τρόπον ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 11 περίπτ. στ' τοῦ 39/72 Κανονισμοῦ παρὰ νὰ δεχθῆ ὅτι τὸ ἐτροποίησε σιωπηρῶς ἐν μέρει ἢτοι μόνον καθ' ὃ μέρος ἡ διάταξις αὐτὴ ἀπαιτεῖ ὑποβολὴν προϋπολογισμοῦ. Ὑπὸ τὴν ἐκδοχὴν αὐτὴν ἔχω τὴν γνώμην, παρὰ τὴν ἀντίθετην νομολογίαν ἢ ὁποῖα ἐμνημονεύθη ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις ὑποβολῆς προϋπολογισμοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει καὶ μετὰ τὸ ἄρθρο 39 παρ. στ' τοῦ ΚΧΕ. Ὁ ἔλεγχος ὅμως εἶναι μόνον ἔλεγχος νομιμότητος. Ὁ Δ. Πελέκης ὑποστηρίζει ὅτι εἰδικῶς μετὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ Ν. 1811/88 κατάργησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. αἱ ἀρμοδιότητες τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων αὐτοῦ ἀσκοῦνται ἐφεξῆς “ὑπὸ τῶν οἰκείων Περιφερειακῶν Συμβουλίων” πρὸς ἐνίσχυση δὲ τῆς ἀπόψεώς του ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 66/1993 Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον “Λει-

12. Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον, τευχ. Γ 1982, σελ. 42.

13. Περιοδικὸν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη τ. 28 (1987) σελ. 502 ἐπὶ μ.

14. Εἰς τὴν ὡς ἄνω γνωμοδότησίν του.

τουργία Γραφείου Ναοδομίας και Έκτελέσεως Έκκλησιαστικών Τεχνικών Έργων”. Με τόν Ισχυρισμόν αυτόν επιχειρείται νά θεμελιωθῆ ἑλεγκτική ἀρμοδιότητα τοῦ Μητροπολίτου, ἀσκουμένη δὲ ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλιῶν¹⁵.

Δὲν θὰ συμφωνήσω ὅμως μὲ τὴν ἄποψιν αὐτὴν διότι θεωρῶ ὅτι ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 66/1993 Κανονισμοῦ ἐξεδόθη ἄνευ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, ἀνίσχυρος.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω, καὶ περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Μητροπολίτης δὲν ἔχει δικαίωμα ἐλέγχου σκοπιμότητος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς ἀφοῦ οἱ ὡς ἄνω διατάξεις ρητῶς τοῦ ἀναγνωρίζουν μόνον δικαίωμα ἐλέγχου νομιμότητος. Ὑπεστηρίχθη ὅμως ἡ ἄποψις ὅτι ὁ ἑλεγχος σκοπιμότητος ἀποκλείεται διότι “ἄλλως θὰ προσεβάλλετο τὸ κατοχυρωμένο αὐτοδιοικητὸ τους”¹⁶. Ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν μὲ εὐρίσκει σύμφωνον διότι ὅπως ὑπεστηρίξα πρὸ πάντων τὸ αὐτοδιοικητὸ τῶν Μονῶν πηγάζει, στὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτειακοῦ δικαίου, ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον κατοχυρώνει τὸ αὐτοδιοικητὸν τῆς Ἐκκλησίας, τμῆμα τῆς ὁποίας εἶναι καὶ οἱ Μονές, ἀλλὰ ἀντιτάσσεται τὸ αὐτοδιοικητὸν τοῦτο μόνον κατὰ τοῦ Κράτους ὄχι δὲ καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικότερον ὄχι κατὰ τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος δύναται νά κινηθῆ, ὡς πρὸς τὴν ἀσκουμένην ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Μονῶν ἐποπτεία, στὸ πλαίσιο τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας πρὸς συνάδου μὲ αὐτοὺς καὶ οἱ ὁποῖοι στὴν συγκεκριμένη περίπτωσιν ἀπαγορεύουν μόνον τὸν ἑλεγχον σκοπιμότητος.

Τέλος ὁ καθηγητὴς Ι. Κονιδάρης στὴν ὡς ἄνω γνωμοδοτήσιν του ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχουμε προσβολὴ τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν μοναχῶν (καθ’ ὃ μέρος τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἐκδηλώνεται μὲ τὸ δικαίωμά τους νά συνεταιρίζονται διὰ θρησκευτικὸν σκοπὸν) ἐὰν τοὺς ἀπαγορευθῆ νά συνιστοῦν σωματεία καὶ κάνει μάλιστα ἐπίκληση τῆς ὑπ’ ἀριθμ. 866/74 ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ ΣτΕ μὲ εἰδικὴν μνησίαν περὶ τοῦ ὅτι ἐξεδόθη κατόπιν ἰδικῆς μου εἰσηγήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ πρέπει νά σημειώσω τὰ ἑξῆς.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις δέχεται πράγματι ὅτι προσ-

βάλλεται τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα τῶν μοναχῶν. Πότε ὅμως; Ὅταν ἡ ἀπαγόρευσις προέρχεται ἀπὸ τὴν Πολιτείαν ἢ ὅταν διὰ τὴν σύμπληξιν θρησκευτικοῦ συνεταιρισμοῦ ὑπὸ μορφήν Ἱδρύματος ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τῆς Πολιτείας, ὄχι ὅμως καὶ ὅταν ἡ ἀπαγόρευσις πηγάζει ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ γενικὰ ἀπὸ τὴν μοναχικὴν ιδιότητα τῶν μοναχῶν. **Καὶ τοῦτο διότι τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας μόνον κατὰ τοῦ Κράτους ἀντιτάσσεται ὄχι καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.** Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ διευκρίνισις αὐτὴ διότι δὲν εἶναι σαφές, κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο, τὸ περιεχόμενον τῆς ὡς ἄνω γνωμοδοτήσεως, ὅταν μάλιστα διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικλήσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ ΣτΕ ἐπιχειρεῖται ἀντίκρουσις τῆς διατυπωμένης ἐν τῇ γνωμοδοτήσῃ γνώμης τοῦ Α. Χριστοφιλόπουλου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς κώλυμα τοῦ μοναχοῦ νά συμμετέχει εἰς θρησκευτικὸν σωματεῖον ἀπορρέον ὄχι ἀπὸ διάταξιν πολιτειακοῦ νόμου, ἀλλὰ ἀπὸ μόνην τὴν μοναχικὴν ιδιότητα.

Πρὸς ὀλοκήρωσιν ὅμως τῆς ἐρεύνης ὡς πρὸς τὸν ὄρον “ἑλεγχος νομιμότητος” θὰ πρέπει νά παρατηρηθῶν καὶ τὰ ἑξῆς ἐν ὄψει καὶ τῆς πνευματικῆς σχέσεως ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως.

Ὅπως ὀρίζει τὸ ἄρθρον 39 τοῦ ΚΧΕ ὁ Μητροπολίτης ἀσκῶν τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας πνευματικὴν ἐποπτεία ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν διενεργεῖ καὶ “τὴν ἀνάκρισιν τῶν κανονικῶν παραπτωμάτων” τῶν μοναχῶν, δοθέντος δὲ ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἡ παράβασις τοῦ πολιτειακοῦ Νόμου νά συνιστᾷ ἐν ταυτῷ καὶ κανονικὸν παράπτωμα, συνάγεται ὅτι ἡ τέλεσις κανονικοῦ παραπτώματος κατὰ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν δύναται νά ἔχει ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς νομιμότητος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ ἐλέγχου νομιμότητος τοῦ ἀσκουμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Συνεπῶς ὁ Μητροπολίτης ὑποχρεοῦται νά χαρακτηρίσει ὡς μὴ νόμιμον τὴν διαχείρισιν ὄχι μόνον ὅταν δι’ αὐτῆς παρεβιάσθῃ ἡ πολιτειακὴ νομοθεσία, ἀλλὰ καὶ ὅταν δι’ αὐτῆς ἐχώρησε παράβασις τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας τουλάχιστον στὶς περιπτώσεις ἐκεῖνες κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ παράβασις αὐτὴ συνιστᾷ καὶ πειθαρχικὸν παράπτωμα τοῦ μοναχοῦ.

Μὲ βάση ὅσα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς σχετικῆς προβληματικῆς, ἀνέτως ὑποστηρίζεται πλέον ὅτι ὁ ἑλεγχος τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρ-

15. Τὴν ἄποψιν αὐτὴν ὑποστηρίζει ὁ δικηγόρος Διον. Πελέκης στὴν ἀπὸ 8.8.1998 γνωμοδότησίν του τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ὑπ’ ὄψει μου.

16. Ι. Θ. Παναγόπουλος, στὴν ὡς ἄνω γνωμοδοτήσιν του.

χιερώς δύναται καὶ πρέπει νὰ ἐπεκταθεῖ εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν τῶν μοναχῶν ἢ ὅποια ἀποτελεῖ συνάρτησιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος αὐτῶν διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς πάσης φύσεως περιουσίας τῆς Μονῆς ἢ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὴν ἐπιδοτήσεων πάσης μορφῆς καὶ ὀθενδήποτε προερχομένων, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ οἰκείαι διατάξεις βάσει τῶν ὁποίων ἔγινε χρηματοδότησις προβλέπουν ἄλλον τρόπον ἐλέγχου. Παραλλήλως πρὸς τὸν ἔλεγχον αὐτὸν θὰ ἀσκηθεῖ καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε εἶναι ὄχι μόνον εὐρύτερος ἀλλὰ καὶ εἰδικότερος, διότι ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν “νομιμότητα” τῶν διαχειριστικῶν ἐνεργειῶν τῶν μοναχῶν ἐξ ἐπόψεως πειθαρχικοῦ δικαίου. Τυχὸν ἀπαγόρευσις διὰ τοῦ νόμου εἰς τὸν Μητροπολίτην νὰ ἀσκήσῃ καὶ αὐτὸς ἔλεγχος νομιμότητος θὰ παρεβίαζε τὴν συνταγματικῶς κατοχυρωμένην αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Πρὸς συμπλήρωσιν καὶ διευκρίνησιν τῶν ὡς ἄνω σκέψεων θὰ πρέπει νὰ λεχθοῦν τὰ ἑξῆς:

Ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς εἶναι ἀρμόδιος νὰ διενεργεῖ ἀνάκρισιν διὰ διαπραχθέντα ὑπὸ μοναχῶν κανονικὰ παραπτώματα. Εἶναι δὲ πολὺ πιθανὸν ἕνα κανονικὸν παράπτωμα νὰ συνάπτεται πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ διενεργουμένην οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς μονῆς ἢ νὰ ἀποτελεῖ παράπτωμα, αὐτὴ κατ' ἑαυτὴν συγκεκριμένη οἰκονομικὴ δραστηριότητα τοῦ μοναχοῦ π.χ. ἄσκησις ἐμπορικῆς δραστηριότητος. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἢ διαχείρισις εἶναι μὴ νόμιμος διότι ὅταν ὁ νόμος ὀρίζει ὅτι ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐννοεῖ ὅτι ἡ διαχείρισις δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι νόμιμη “λογιστικῶς” ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀπόψεως πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν μοναχῶν. Μὲ ἄλλα λόγια ἐὰν τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον διεχειρίσθῃ μὲν τὰ εἰσοδήματα τῆς μονῆς κατὰ τρόπον σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς λογιστικῆς καὶ κατὰ τρόπον κερδοφόρον ἀποδόσαν πλήρη λογαριασμὸν καὶ τοποθετήσαν τὰ χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Μονῆς, πλὴν ὅμως ἡ σχετικὴ δραστηριότης ἦταν ἀνεπίτρεπτη κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, π.χ. ἐγένοντο τοκογλυφικὰ ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δάνεια ἢ ἄσκησις ἐμπορίας, τότε ἡ διαχείρισις δὲν εἶναι νόμιμος καὶ ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ, κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου, “μὴ νομιμότητα” τῆς διαχειρίσεως.

Εἶναι ἀληθὲς βέβαια ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὑπάρχει κάποια δυσχέρεια διότι ἀπαιτεῖται προηγουμένη διαπίστωση τοῦ παραπτώματος καὶ πρὸ τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ

ὀλοκλήρωσις τοῦ ἐλέγχου νομιμότητος τῆς συγκεκριμένης διαχειρίσεως καὶ τῆς συγκεκριμένης διαχειριστικῆς πράξεως. Ἐπειδὴ δὲ τώρα τελευταῖα ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι ὀρισμένες Μονὲς ἔχουν ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσουν διάφορες δραστηριότητες πρὸς “τὰ ἔξω”, ἐκμεταλλεόμενες καὶ τὴν οἰκονομικὴν τους ἐνίσχυση ἀπὸ χρηματοδοτικὰ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπο νὰ ὑπομνησθῇ ὁ κύριος χαρακτήρας τοῦ ὀρθοδόξου κατ' ἀνατολὰς μοναχισμοῦ.

Ὁ ὀρθόδοξος μοναχισμὸς, χωρὶς νὰ εἶναι ἀντικοινωνικὸς ἢ ἀπόκοσμος, εἶναι ἡσυχαστικὸς καὶ ὄχι τῆς ἐξωτερικῆς δράσεως (ἀκτιβιστικὸς) ὅπως εἶναι ὁ δυτικὸς μοναχισμὸς, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει ὡς σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου τὴν θέωσιν, ὅπως ὁ ὀρθόδοξος μοναχισμὸς, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν, ἢ δὲ ἐξωστρέφεια τοῦ δυτικοῦ μοναχοῦ μὲ τὴν ποικίλην κοινωνικὴν προσφορὰ “δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν πνευματικὴν του ἀσθένεια καὶ ἐμπάθεια καὶ ἔτσι νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν κάθαρσιν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἔλλαμψιν”¹⁷. Καὶ δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὁ ἡσυχασμὸς “συνιστᾷ τὴν πεπτουσίαν τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως ταυτιζόμενος μὲ αὐτὸ πὸν περικλείει καὶ ἐκφράζει ὁ ὅρος Ὁρθοδοξία” καὶ ὅτι “Ἐξω ἀπὸ τὴν ἡσυχαστικὴν παράδοσιν ἢ Ὁρθοδοξίαν εἶναι ἀνύπαρκτη καὶ ἀδιανόητη”¹⁸. Ὑπὸ τὰ δεδομένα αὐτὰ ὁ μοναχὸς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνιστᾷ προσωπικὲς ἢ εταιρικὲς ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες, ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ τους, ἀποβλέπουν εἰς τὸ κέρδος ἔστω καὶ ἐὰν αὐτὸ τὸ κέρδος καταλήγῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς καὶ ὄχι εἰς τὰ θυλάκια τῶν μοναχῶν.

Ἡ κρίσις περὶ τοῦ ἐὰν ὀρισμένη δραστηριότητα εἶναι, ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῆ, ἢ ὄχι ἐπιτετραμμένη εἰς τὸν μοναχόν, πρέπει νὰ εἶναι αὐστηρὴ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἐν ἀμφιβολίᾳ τὸ τεκμήριον λειτουργεῖ κατὰ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς δραστηριότητος αὐτῆς. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν προκειμένου καὶ περὶ συμμετοχῆς τοῦ μοναχοῦ εἰς σωματεῖον ἢ περὶ τῆς συγκροτήσεως σωματείου ὑπὸ μοναχῶν.

Καὶ εἶναι πρόδηλον ὅτι ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς ἔχει ἀρμοδιότητα ἐλέγχου ἐν προκειμένῳ, διότι καὶ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὁ ἔλεγχος εἶναι ἔλεγχος νομιμότητος.

17. Ἀρχιμ. Γεωργίου, ἐνθ. ἀνωτ. (βλ. ὑποσ. 2).

18. Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνού, «Ἡ σημασία τοῦ ἡσυχασμοῦ στὴν ἱστορία τοῦ Γένους», σὺν φυλλάδιον «Ἐπαγγελία» τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γουμένισσης, Ἀξιοσυπόλεως καὶ Πολυκάστρου, τ. Μαρτίου 1999.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Μηνύματα ἐκ τοῦ προσκυνήματος στὴν εἰκόνα «Ἄξιόν ἐστι»

Εἶναι συγκινητικὲς οἱ εἰκόνες καὶ περιγραφές τῶν ΜΜΕ γιὰ τὶς ἑκατοντάδες χιλιάδων τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἔσπευσαν νὰ προσκυνήσουν στὸν Ἱ. Ν. ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν Ἀθηνῶν τὴν σεπτῆ ἱστορικὴ καὶ θαυματουργὸ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ὁρους «Ἄξιόν ἐστι», ἡ ὁποία, ὅπως θὰ ἔλεγεν Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς εἶναι «ὔλη... θείας ἐνεργείας ἔμπλεως» καὶ «μέτοχος Χάριτος» (Migne Ἐ. Π. 94, 1264). Ὁ προσκυνῶν αὐτήν, ὅπως θὰ προσέθεταν αἱ Πατέρες τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, «ἐν μεθέξει γίνεται τινος ἁγιασμοῦ».

Ἡ κοσμοσυρροή τῶν προσκυνητῶν, ὅπως τόνισε μὲ ἰδικὰ Τον λόγια ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς τῆς εἰκόνας, πρῶτον ἀποδεικνύει τὴν βαθειὰ ριζωμένη καὶ ἀκλόνητη θρησκευτικὴ πίστι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δεύτερον ἀποκαλύπτει τὴν εὐλάβεια τῶν Ἑλλήνων πρὸς «τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρων ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ» Παναγίαν Μητέρα τοῦ Ἀντρωτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι «τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ Προστάτις», «προστασία καὶ σκέπη», ἡ φωτεινὴ νεφέλη, πὺν προστατεύει καὶ ἐπισκιάζει τὸ Ἔθνος σὲ περίοδο κινδύνων.

Ὁφείλεται εὐγνωμοσύνη στοὺς Ἁγιορεῖτες Πατέρες, πὺν μὲ αὐτοθυσίαν ἀπεφάσισαν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν σεισμῶν, νὰ φέρουν στὴν Ἀθήνα τὴν ἐφέστια ἱερὴ εἰκόνα τους, συνεχίζοντας τὴν παράδοσι τῆς συμπαραστάσεώς τους στὶς χαρὲς καὶ στὶς λύπες τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ πόλις τῶν Ἀθηνῶν

Ὅταν στὴν Α.Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο ἀπονεμήθηκε τὴν 24η Μαΐου τὸ Χρυσὸ Μετάλλιο Ἀξίας καὶ τὸ Χρυσὸ Κλειδί τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Ἀβραμόπουλος στὸν χαιρετισμό, τὸν ὁποῖο ἀπηύθυνε πρὸς τὸν τιμώμενο Πατριάρχη,

ἐξύμνησε τὴν πόλι αὐτὴ τονίζοντας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουμε πλήρη συνείδηση, ὅτι ἡ πόλι τοῦ φωτὸς στὴν ὁποία κατοικοῦμε καὶ τὴ βαρύντατη κληρονομία τῆς ὁποίας προσπαθοῦμε νὰ σηκώσουμε στοὺς ἄμους μας, ἔχει διπλὴ ὑπόστασι. Εἶναι ἡ πόλι τοῦ Παρθενῶνος, τῆς Δημοκρατίας, τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους. Ἡ πόλι τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλῆ, τοῦ Εὐρυπίδη καὶ τῆς ἀθηναϊκῆς Τραγωδίας.

Εἶναι ὁμως ταυτόχρονα, ἴσως ἀκριβῶς ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς πρώτης κληρονομίας της, καὶ ἡ πόλι ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, κήρυξε τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τοῦ Κυρίου μας πρὸς ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. Καὶ αὐτὴ τὴ συνειδητοποίησή μας, τὴν ἐκφράζουμε τόσο στὸ σύμβολο τῆς πόλεώς μας, ὅσο καὶ στὸν ἐσωτερικὸ συμβολικὸ διάκοσμο τῆς ἑδρας τῶν Ἀθηναίων Δημάρχων, ἐδῶ σὲ αὐτὸ τὸ κτίριο.

Παναγιώτατε, οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουμε πλήρη συνείδηση, ὡς κάτοικοι τῆς Πρωτεύουσας τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ τὴ βασικὴ αἰτία τῆς διατήρησης τῆς Ἑλληνικῆς συνείδησης μέσα στοὺς αἰῶνες τῆς ξένης Κατοχῆς καὶ τὸν πολικὸ ἀστέρα πὺν ὁδήγησε τοὺς προγόνους μας στὴ νίκη στὸν ἀπελευθερωτικὸ τους ἀγῶνα».

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀθηναίων Ἁγίων

Τὰ λεχθέντα στὴν προηγούμενη παρατήρησι συνδέονται καὶ μὲ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ἀναδείξει πολλοὺς ἁγίους. Γι' αὐτὸ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καθιέρωσεν ἀπὸ τὸ τρέχον ἔτος καὶ στὸ ἑξῆς τὴν 12η Ὀκτωβρίου μαζί μὲ τὰ ἐλευθέρια τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν γερμανικὸ ζυγὸ νὰ ἐορτάζεται ἡ μνήμη «πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων διαπρεφάντων ἁγίων ἀποστόλων, ἱεραρχῶν καὶ ὁσίων, τῶν ἐξ αὐτῆς καταγομένων καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ἐν αὐτῇ ἀγωνισθέντων καὶ τελειωθέντων».

Ἄς προστεθῆ ὅτι ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος καὶ Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας π. Δημή-

τριος Τζέρπος σὲ ἀρθροῖδίῳ του, πὸν δημοσιεύεται στὸ ταυτάριθμο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐφημέριος» ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ Σύνταξις τῶν Ἀθηναίων Ἀγίων», σχολιάζει τὴν εἰκόνα, ἣ ὁποία κοσμεῖ τὸ ἐξώφυλλο τοῦ τεύχους αὐτοῦ, γράφοντας: (Ἡ εἰκὼν αὐτῆ) «εἶναι ἔργο τοῦ ἀγιογράφου Δημητρίου Τζαβάρρα καὶ τῶν συνεργατῶν του. Πρόκειται γιὰ εἰκόνα προσκνηταρίου, πὸν εὐρίσκεται στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης στῆ Φιλοθέη Ἀττικῆς, ἀντίγραφο τῆς ὁποίας ἐπιδόθηκε στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, κατὰ τὴ πρώτη πατρικὴ του ἐπίσκεψη στῆ φερώνυμη ἐνορία, στίς 19 Φεβρουαρίου 1999».

Πὰ τὴν ἰδίᾳ εἰκόνα ὁ π. Δημήτριος Τζέρπος, ἀφοῦ ἀναφέρει ἐπιφανεῖς ἀγίους, πὸν συνδέονται μὲ τὴν Ἀθήνα, προσθέτει:

«Αὐτὸ πὸν προξενεῖ τὴν πὸ ξεχωριστὴ ἐντύπωση εἶναι τὰ δύο στοιχεῖα πὸν συνθέτουν τὸ φόντο τῆς εἰκόνας. Ἔτσι πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογοῦσα χεῖρα τοῦ ἀγωνοθέτη Χριστοῦ εἰκονίζεται ὁ ἱερὸς βράχος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἀπέναντι δὲ ὀρθώνεται ἐπιβλητικὴ ἢ Ἀκρόπολις τῆς κατείδωλης Ἀθήνας, ἀπ' ὅπου τὸ ἀναστάσιμο κήρυγμα τοῦ οὐρανοβάμμονος Παύλου ἔδιωξε τὴν Παλλάδα Ἀθηναῖα καὶ θρόνιασε ἐκεῖ μιὰ ἄλλη κυρά, “πὸ γαληνὴ καὶ πὸ ὠραία”, ὅπως ὀνομάζει ὁ Κωστής Παλαμᾶς τὴν Παναγία τὴν Ἀθηνιώτισσα, ἀναδεικνύοντας ἔτσι τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν σὲ μιὰ κατεξοχὴν ἀγιοτόκο Ἐκκλησία, πνευματικὴ μητέρα καὶ τροφὸς μεγάλων μορφῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς...

» Ἄς εὐχηθοῦμε ὄχι μόνον γρήγορα νὰ κυκλοφορηθεῖ ἢ “ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐν Ἀθήναις διαλαμψάντων ἁγίων”, ἀλλὰ κάπου στὸ χῶμα τῆς ἀττικῆς γῆς νὰ ἀνεγερθεῖ καὶ περικαλλὴς ναὸς τους, γιὰ νὰ τονισθεῖ διαχρονικὴ ὀλυμπιάδα τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων, στὴν ὁποία, φαίνεται, ὅτι τὸ μέλλον ἐπιφυλάσσει πρωταγωνιστικὸ ρόλο».

Ὁ Ἀθηνῶν Χρῦσανθος (†)

Μὲ συγκίνησι τὸ Χριστεπώννυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πληροφορήθηκε καὶ παρακολούθησε ἀπὸ τὰ ΜΜΕ τὴν τέλεσι σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος μνημοσύνων ἐξ ἀφορμῆς συμπληρώσεως πενήντα ἐτῶν ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριο ἐκδημία τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσάνθου. Ὡς ἰδιαίτερος ἐτόνισεν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ Μακ. Ἀρχιε-

πίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὰ μνημόσυνα, πὸν τελέσθηκαν στὴν Παναγία Σουμελαῖ καὶ στὴν Κομοτηνὴ, ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης διακρίθηκε ὡς Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος γιὰ τοὺς ἀγῶνες του ὑπὲρ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου, ὅσον καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν γιὰ τὴ φωτισμένη διαποίμανσι τοῦ ποιμνίου του, γιὰ τὴν ὕλικὴ καὶ πνευματικὴ ἐνίσχυσι τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγῶνων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους στὰ ἔτη 1940 - 1941, γιὰ τὴν ἡρωϊκὴ στάσι του ἀπέναντι στοὺς Γερμανοὺς κατακτητῆς, πὸν σήμανε τὴν φανερὴ ἔναρξι τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, καὶ γιὰ τὴν μυστικὴ ἀντίστασι, τὴν ὁποία ὡς πρῶην Ἀρχιεπίσκοπος συνέχισε συμμετέχοντας στίς προσπάθειες γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ Ἑθνους.

Ἡ πρωτοποριακὴ «Πρόνοια Στρατευομένων» τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη 1940 - 1941

Στὴ συνέχεια ὑπενθυμίζομε ὅτι στὸ προηγούμενο κύριο ἀρθρο τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» καταλήξαμε τονίζοντας τὴν ἀνάγκη ἰδρύσεως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἐκκλησιαστικῶν Εἰδικῶν Μονάδων Ἀντιμετωπίσεως Καταστροφῶν (καὶ Κινδύνων) (Ε.Μ.Α.Κ.). Δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπο νὰ ὑπομνησθῆ ὅτι τέτοιες ἀκριβῶς ὁμάδες εἶχαν συγκροτηθεῖ κατ' οὐσίαν οἱ ἑκατοντάδες τῶν ἐθελοντῶν, πὸν εἶχαν ἐνταχθῆ στὴν ἀξιοθαύμαστη πρωτοποριακὴ «Πρόνοια Στρατευομένων» (1940 - 1941), τὴν ὁποία εἶχεν ἰδρύσει ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Χρῦσανθος καὶ εἶχεν ἐμψυχώσει μὲ τὴν πνευματικὴ πνοὴ καὶ τίς ὀργανωτικὲς του ἰκανότητες, ὡς καὶ μὲ τὴν ἐπιστροφῆ τοῦ ἐκλεκτοῦ δυναμικοῦ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν χριστιανικῶν κινήσεων, ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἀργότερα Ἀρχιεπίσκοπος ἀείμνηστος κυρὸς Ἱερώνυμος.

Πάνω στίς γραμμῆς τῆς «Προνοίας Στρατευομένων», ἣ ὁποία προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες τροχιοδρομήθηκε ἀργότερα ὁ ἀρκετὰ διευρυνθεῖς «Ἐθνικὸς Ὁργανισμὸς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης» (Ε.Ο.Χ.Α.), πὸν ἰδρύθηκε καὶ ἐμψυχώθηκε ἀπὸ τὸν ἐπίσης μεγάλον ἀείμνηστον Ἀρχιεπίσκοπον κυρὸν Δαμασκηνόν.

Ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ ὀργανωμένο προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, πὸν ἄνθησε καὶ ἀκτινοβόλησε σὲ δυσκόλους γιὰ τὸ Ἑθνος καιροῦς,

εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὠραίους χρυσοὺς κρίκους, ποὺ συνδέουν μεταξύ τους ὠραῖα δείγματα προσφορᾶς τριῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἦδη ὑπάρχουν εὐοίωνες προοπτικὲς γιὰ εὐρύτερη οὐσιαστικὴ ἀνανέωσι τοῦ ἔργου των στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Τιμὴ ποὺ ἀντανακλᾷ στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία

Ἡ ἐκλογή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἑλβετίας κ. Δαμασκηνοῦ ὡς Προέδρου τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θρησκευτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἐκδήλωσις τιμῆς πρὸς αὐτόν, ποὺ ἀντανακλᾷ σὲ ὁλόκληρη τὴν Ὁρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ συνδέεται πρὸς τὴν ἀναγνώρισι τῆς πολλαπλῆς προσφορᾶς τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἀφ' ἐνὸς ἔχει τὴν ἀναφορὰ τῆς στὴν προβολὴ καὶ προώθησι τῆς ἀκτινοβολίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας, τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου Αὐτοῦ στὴν Γενεύη (Σαμπεζὺ) καὶ τῆς Γραμματείας γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς Μεγάλης Πανορθοδόξου Συνόδου ἀφ' ἐτέρου ἐκδηλώνεται στὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου στοὺς διαχριστιανικοὺς καὶ διεκκλησιαστικοὺς διαλόγους· τρίτον ἀποβλέπει στὴν προώθησι τῆς ιδέας τῆς Χριστιανικῆς Οἰκουμένης καὶ τέταρτον ἐστιάζεται στὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀνάπτυξι ὑπὸ τίς εὐλογίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῶν διαθρησκευτικῶν διαλόγων μεταξύ τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἰδρύματος Διαθρησκειακῶν καὶ Διαπολιτισμικῶν Ἐρευνῶν καὶ Διαλόγων, γιὰ τοὺς ὁποίους γίνεται λόγος στὴν ἐπομένῃ παρατήρησι.

Ἰδρυμα Διαθρησκειακῶν καὶ Διαπολιτισμικῶν Ἐρευνῶν καὶ Διαλόγων

Ὁ Διεθνὴς Τύπος ἐξῆρεν ἰδιαίτερος τὸ γεγονός τῆς πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἰδρύσεως στὴν Γενεύη τοῦ “Ἰδρύματος Διαθρησκειακῶν καὶ Διαπολιτισμικῶν Ἐρευνῶν καὶ Διαλόγων”. Τὸ Ἰδρυμα αὐτό, ποὺ διέπεται ἀπὸ ἐπιστημονικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ κριτήρια, ἔχει, συμφάνως πρὸς Ἀνακοινωθέν του, ὡς σκοπὸν τὴν ἐν Ἑλβετία ἴδρυσιν, λειτουργίαν καὶ οἰκονομικὴν διασφάλισιν ἐνὸς Κέντρου διαθρησκειακῶν καὶ διαπολιτισμικῶν ἐρευνῶν καὶ διαλόγων.

Τὸ Κέντρον εἰδικώτερον ἀποβλέπει κατὰ τὸ καταστατικὸ του εἰς:

α. Τὴν ἀναζήτησιν τοῦ πλέον οὐσιαστικοῦ καὶ αὐθεντικοῦ μηνύματος τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν Θρησκειῶν, ἤτοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον, ἐν ὄψει τοῦ ΚΑ' αἰῶνα,

β. τὴν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν καὶ διαθρησκειακὴν καὶ διαπολιτισμικὴν προσέγγισιν τῶν ὡς ἄνω μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν καὶ τῶν φορέων καὶ ἐκφραστῶν αὐτῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἄρσεως τῶν παρεξηγήσεων τοῦ παρελθόντος, τῶν ὀφειλομένων κυρίως εἰς ἀντιπαλότητα, εἰς ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἐνημερώσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν παράλληλον πρὸς αὐτὰς βαίνουσαν παραπληροφόρησιν,

γ. τὴν συγκέντρωσιν, μελέτην, ἐκδοσιν καὶ διάθεσιν παντὸς στοιχείου, προερχομένου ἐκ τῶν ἱερῶν πηγῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων ἐρμηνειῶν καὶ παραδόσεων, ὡς καὶ ἐκ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας,

δ. τὴν διοργάνωσιν ἐνὸς τοῦλάχιστον κατ' ἔτος συνεδρίου ἐκ στελεχῶν τῆς φιλοσοφίας τῆς θρησκείας, τῆς συγκριτικῆς θρησκειολογίας καὶ ἐκ φορέων τῶν διαπολιτισμικῶν καὶ ἰδεολογικῶν κινήσεων τῆς συγχρόνου ζωῆς,

ε. τὴν δημιουργίαν καὶ λειτουργίαν ἐξειδικευμένης βιβλιοθήκης ἐξυπηρετούσης τοὺς ὡς ἄνω σκοπούς,

στ. τὴν ἐκδοσιν ἐτησίου περιοδικοῦ τόμου, ἐπέχοντος θέσιν ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Κέντρου,

ζ. τὴν ἐκδοσιν ἐν ὄψει τῆς Τρίτης Χιλιετίας τριῶν Τόμων εἰς μίαν θήκην περιλαμβανόντων τὸ πρωτότυπον κείμενον τῶν ἱερῶν πηγῶν (μετὰ παραλλήλου ἐγκύρου μεταφράσεως αὐτῶν) τῶν ὡς ἄνω μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, μέλλοντος νὰ ἀποτελέσῃ σημεῖον ἀναφορᾶς ἐν τῇ πραγματώσει τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ε.Δ.Θ.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (20 Μαΐου - 5 Ιουνίου 1999)*

Εἷς ἐκ τούτων, ὁ ὁποῖος καὶ παλαιότερον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸν αἰῶνα μας, ἐβοήθησε μὲ κάθε τρόπον τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἠγαπήθη πολὺ καὶ ἐδοξάσθη ἀπὸ αὐτὸν εἶναι καὶ ὁ πολιοῦχος σας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσος. Τὸ ὅτι ἔζησε καὶ ἠγάσσε μέσα εἰς τὸν κόσμον καὶ τὸ ὅτι ἐσχετίσθη μὲ τοὺς παλαιούς Προκοπιεῖς ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς συμπολίτας των, συνετέλεσαν εἰς τὴν μεγάλην οἰκειότητα, τὴν ὁποῖαν ἀνέκαθεν ἔχουν πρὸς αὐτὸν οἱ

φυλῆς ἢ χρώματος, ἀλλ' ὅτι ὅλοι εἴμεθα ἀδελφοί, τέκνα τοῦ κοινοῦ Πατρὸς.

Ὁ Ἅγιός μας δὲν εὐηργέτησε καὶ δὲν εὐεργετῆι μόνον τοὺς φίλους καὶ ὁμοδόξους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλοθρήσκους, καὶ μάλιστα εὐηργέτησε καὶ αὐτὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἐβασάνισε καὶ τὸν ἐταλαιπώρησε, διὰ νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίστιν του. Καὶ μολονότι πολλοὶ ἄλλοι συναιχμάλωτοί του δὲν ἀνθεξάν εἰς τὰ βασανιστήρια καὶ ἀλλαξοπίστησαν, ὁ ἴδιος ἔμεινε σταθερὸς εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Ὁ κύριός του διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ δι' αὐτὴν τὴν στάσιν του, τοῦ ἔδωσε μίαν γωνίαν τοῦ σταύλου νὰ κατοικῆ. Αὕτη ἡ γωνία ἐγινε διὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην παλαίστρα ἀσκητικῶν ἀγώνων καὶ τόπος διαπύρων προσευχῶν. Ἐκεῖ ἐδέχθη τὴν Θεῖαν Χάριν καὶ ἠγιάσθη. Ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ γειτονικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, προσήνετο, ὄχι τόσο διὰ τὸν ἴδιον, ἢ πολλή του ἀγάπη τὸν ἔκανε νὰ σκέπτεται περισσότερο τοὺς πλησίον του καὶ ὄχι τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ προσήνετο διὰ τὸν κύριόν του, διὰ τοὺς συνδούλους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐχλεύαζαν καὶ τὸν ὕβριζαν, διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Τοῦ κ. **I. M. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**
Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
Συμβούλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

κάτοικοι τοῦ παλαιοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Νέου Προκοπίου. Τὸ γνωρίζομεν καλά, καὶ τὸ γνωρίζετε ἐκ πείρας ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι κοντὰ εἰς ὅλους μας, ἰδιαιτέρως ὅμως εἶναι πάντα κοντὰ σας. Σὰς συμπαραστέκεται ἀοράτως καὶ ἐνεργεῖ θαυματουργικῶς κάθε στιγμὴν πὸν τὸν χρειάζεσθε.

Τὸ ὅτι ὁ Ἅγιος ὑπήρξεν Ρῶσος καὶ εὐρέθη εἰς τὸ Προκόπιον αἰχμάλωτος καὶ δοῦλος δὲν ἠμπόδισε τὴν σχέσιν τῆς ἀγάπης, διότι ὁ Χριστὸς ἐνώνει καὶ κάνει ἀδελφούς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ κοινὴ πίστις καὶ αἱ κοινὰ παραδόσεις τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας συντελοῦν, ὥστε ὁ ἅγιος καὶ οἱ πρόγονοί σας νὰ αἰσθάνωνται ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ὡς ὁμοπάτριοι, ὁμόγλωσσοι, οἰκεῖοι καὶ ἀδελφοί. Ὑπάρχει κάτι εἰς τὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὴν πίστιν μας, τὸ ὁποῖον ξεπερνᾷ τὰ σύνορα: ἡ αἴσθησις ὅτι ἡ πατρίδα μας ἡ κοινὴ καὶ ἡ ἀληθινὴ εὐρίσκεται εἰς ἓνα ἄλλον κόσμον, καὶ ὅτι "πάντες εἰς ἔσμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ", ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος· ὅτι διὰ τὸν Θεὸν δὲν ὑπάρχουν διακρίσεις γλώσσης,

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσευχῶν του ἦτο νὰ πλουτίσῃ καὶ νὰ δοξασθῆ ὁ κύριός του, καὶ νὰ καταλάβῃ καὶ ἀναγνωρίσῃ ὅτι αὐτὸ ὀφείλετο εἰς τὸν ἅγιον δοῦλον του. Διότι, ὅπως λέγει ὁ συμπατριώτης σας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἰς τὸν ἐπιτάφιον λόγον του διὰ τὸν φίλον του Μέγαν Βασίλειον, "θανμάζει ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ πολέμιος". Καὶ τοῦ ἔδωσε κάποιαν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὅμως παρέμεινεν ὁ ἴδιος: ἄνθρωπος ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης.

Καὶ μετὰ τὴν κοίμησίν του συνέχισε νὰ εὐεργετῆ, ὄχι μόνον τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλοθρήσκους. Δι' αὐτὸ ἡ ἀγιότης του ἐγινε γνωστὴ καὶ ἀνεγνωρίσθη ὄχι μόνον εἰς τὴν Καππαδοκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν Ρωσίαν.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 534 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9 τεύχους.

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ἀκουσίαν φυγὴν του, ἀπὸ τὸ εὐλογημένον Προκόπιον τῆς Καππαδοκίας εἰς τὸ φιλόξενον Νέον Προκόπιον τῆς Εὐβοίας, ὅταν τὸ ἄφθορον ἱερόν του λείψανον ἔγινε πρόσφυξ μαζί μὲ τοὺς συγχωριανοὺς τῆς θετῆς πατρίδος του, τὰ θαύματα καὶ ἡ φήμη του ἔφθασαν μέχρι τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης. Καὶ σήμερον δοξάζεται καὶ τιμάται ὑφ' ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅπου γῆς.

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον κυρίως ὁ βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου μᾶς διδάσκει εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀνεξικακία. Αὐτὸ μᾶς διδάσκουν καὶ οἱ βίοι ὄλων τῶν Ἁγίων. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁδὸς τὴν ὁποῖαν ὀφείλει νὰ βαδίση κάθε Χριστιανὸς ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὸν ἁγιασμόν.

Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μηνύματα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς κάθε ἄνθρωπον μῆνυμα καθολικὸν καὶ παρήγορον, διότι ὄλους ἀφορᾷ καὶ ὄλους ἐνώνει μῆνυμα ἐλπίδος διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ἀνθρωπότητος ἐφ' ὅσον, ὅταν ὑπάρχη ἀγάπη, ὑπάρχει χάρις δι' ὄλους εἰς αὐτὸν τὸν πλανήτην.

Εὐχόμεθα, λοιπόν, πατρικῶς ὁ τόσον ἀγαπητὸς εἰς ὄλους μας Ὁσῖος Ἰωάννης νὰ σᾶς παρακινήσῃ καὶ σᾶς ἀξιῶσῃ νὰ τὸν μιμηθῆτε εἰς τὴν ἀνεξικακίαν του καὶ εἰς τὴν πρὸς ὄλους ἀγάπην καὶ εὐεργεσίαν του. Εἶθε δέ, διὰ τῶν ἀδιαλείπτων πρεσβειῶν του, ὁ Κύριος νὰ χαρίσῃ πλουσιοπαρόχως τὰς εὐλογίας Του εἰς ὄλους τοὺς πανηγυριστὰς τῆς μνήμης αὐτοῦ εἰς ὄλον τὸν κόσμον, ὥστε νὰ δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ ἀγαπῶντος τὸν κόσμον καὶ ἀναδεικνύοντος εὐεργέτας αὐτοῦ ἁγίους Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ χάρις καὶ τὸ μέγα ἔλεος, εἶσαν μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κατόπιν παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου στὸν νέο ξενώνα τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος, στὸ ὁποῖο παρακάθησαν ὁ Μακαριώτατος, οἱ συνοδοὶ Ἀρχιερεῖς Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Στὴν πρόποσή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος εἶπε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα:

Αὐτὸ τὸ ἱερόν θησαύρισμα, τὸ ὁποῖον εἶναι σιωπηλὸν καὶ ἐν ταυτῷ εὐλαλον ὑπόμνημα τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως, ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως καὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου Προσκυνηματος, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς

φιλανθρωπικῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς, τὸ ὁποῖον ἰδρῦθη καὶ λειτουργεῖ μέχρι σήμερον, τῇ ἀόκνῳ φροντίδι τῶν ἀοιδίμων προκατόχων μου Μητροπολιτῶν Γρηγορίου καὶ Νικολάου τῶν Ἀρχιερέων, τῇ εὐθύνη τῶν περὶ ἐμὲ τιμωτάτων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν εὐλαβῶν προσφύγων Προσκοπιέων καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Εἶναι δέ, χάριτι Θεοῦ, πόλος παγκοσμίου ἔλξεως, ἀφοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι Μυστήριον καὶ Μέγεθος Οἰκουμενικόν.

Καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι τὸ ἦθος καὶ ἡ πορεία τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, τοῦ νέου ὁμολογητοῦ, ἔχει συγγένειαν, καὶ σχέσιν ἐσωτερικὴν μὲ τὴν πορείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ποταμὸς θεῶν χαρίτων, ἀπροσμετρήτων εὐλογιῶν καὶ ἐπιδαφιλευσέων δι' ὄλους ἡμᾶς...

Ἡ πλημμυρὴς τῶν συναισθημάτων καὶ τὸ σύμμικτον δέους καὶ χαρᾶς, μᾶς ὀδηγοῦν νὰ διακηρύξωμεν, "πάλιν καὶ πολλάκις", ὅτι, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Ὑμῶν, "ἠυφράνθη ἡμῶν τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία".

Ὁ Παναγιώτατος ἀντιφωνώντας ἀναφέρθηκε καὶ πάλι στὸν Ἅγιο, ἀλλὰ καὶ στὸ προσφερόμενο ἀπὸ τὸ Ἱ. Προσκυνημᾶ του ἔργο:

Μετὰ τὴν πνευματικὴν πανδαυσίαν τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν πάνσεπτον καὶ μεγαλοπρεπῆ Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, ἔχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνευφρανθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν πλουσίαν τράπεζαν μεθ' ὑμῶν, τῶν ἀγαπητῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ του Προσκυνηματος. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τοῦ δείπνου τούτου συνδύαζονται μὲ τὴν εὐχαριν παρουσίαν καὶ τοὺς καλοὺς σας λόγους. Καὶ τοιοντρόπως ἡ τράπεζα δὲν εἶναι μόνον ὑλική, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ, καὶ ἡ εὐφροσύνη τὴν ὁποῖαν δι' ὑμῶν μᾶς προσφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης συνεχίζεται καὶ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας. Δι' ὅλα, λοιπόν, τὰ προσφερόμενα σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Εἶναι δι' ὑμᾶς μεγάλη εὐλογία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τὸ ὅτι διαχειρίζεσθε αὐτὸ τὸ ὄντως ἅγιον καὶ ἱερόν προσκύνημα, τὸ ὅτι εἶσθε συνεργάται τοῦ Ἁγίου εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ κάθε εἶδος βοήθεια πρὸς ὅσους ἔχουν τὴν ἀνάγκην του καὶ τὸν ἐπικαλοῦνται προσκυνουῦντες τὸ ἅγιόν του λείψανον. Πιστεύομεν ὅτι τὸ

Άπό την ύποδοχή τοϋ Οίκουμενικοϋ Πατριάρχη στο Νέο Προκόπιο. Ο Παναγιώτατος κ. Βαρθολομαΐος έκφωνεί την όμιλία του. Επί τής εξέδρας ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος και ό Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Παλλαϊκή ύποδοχή τών δύο Προκαθημένων στην Ί. Μητρόπολη Χαλκίδος.

αισθάνεσθε και τὸ ζῆτε. Αὐτὸ φαίνεται και ἀπὸ τὸν θαυμαστὸν Ἱερὸν Ναὸν του, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν περισσότερον ἠλικιωμένων ἀπὸ σᾶς μὲ πολλὴν κόπον και δαπάνας ἀνηγέρθη, και ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις μὲ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου, τὰς ὁποῖας κάθε τόσο δημοσιεύετε, και ἀπὸ τὴν μέριμνά σας διὰ τὴν ἐξομολόγησιν τῶν προσερχομένων προσκυνητῶν. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἰκάζει κανεὶς ὅτι και σεῖς, ὅπως και οἱ πατέρες ὑμῶν, διατηρεῖτε σχέσεις οἰκειότητος μὲ τὸν Ἅγιον.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτῆς τῆς συνεστίασεως ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε ἐδῶ, εὐλογοῦμεν ἀπὸ καρδίας τοῦτο και σᾶς συγχαίρομεν δι' αὐτό. Και θέλομεν πατρικῶς νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποῖαν ἔχετε κατὰ τὴν διαχειρῆσιν τῶν ἱερῶν δωρεῶν πρὸς τὸ Προσκύνημα και κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ πόνου και τῶν ποικίλων αἰτημάτων τῶν προσκυνητῶν οἱ ὁποῖοι συρρέουν ἐδῶ. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰς μὲν δωρεὰς ἐν φόβῳ Θεοῦ διαχειρίζεσθε και ἀξιοποιεῖτε, εἰς δὲ τὸν πόνον τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τοῦ Ὁσίου προσέρχεσθε ἀρωγοὶ και συγκυρηναῖοι!

Υψοῦντες δὲ τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς και σωματικῆς ὑγείας και μακροημερευσεως ὄλων, εὐχόμεθα ὅπως ὁ δωρεοδότης Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ σήμερον ἐορταζομένου προστάτου και πολιούχου ὑμῶν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου και πάντων τῶν Ἁγίων, εὐλογῇ πλουσίως τὸ Ἱερὸν τοῦτο Προσκύνημα, εὐδοῶνη και προάγῃ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, σκέπη και προστατεῖ τοὺς κατοικοὺς τοῦ τόπου τούτου και ἱκανοποιῇ τὰ αἰτήματα τῶν προσφευγόντων εἰς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ὥστε νὰ ὠφελοῦνται οἱ πολλοί, νὰ τιμᾶται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης και νὰ δοξάζεται ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ἀμήν.

Πὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Παναγιωτάτου, ἡ Ἱ. Μητρόπολις Χαλκίδος ἔκοψε ἀναμνηστικὸν μετάλλιον.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολιν Αἰτωλίας και Ἀκαρνανίας

Τὸ πρωτὶ τῆς Πέμπτης 27 Μαΐου ὁ Παναγιώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο και τίς ἀκολουθίους του, μετέβη ἀεροπορικῶς στὸ Ἄκτιο, στὸ ἀεροδρόμιον τοῦ ὁποῖου τὸν ὑποδέχθηκε ἐπικεφαλῆς Κλήρου και Λαοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας και Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος στὴν προσφώνησίν του τόνισε:

Ἔρχεσθε, Παναγιώτατε, ἐκ τῆς ἀληθοῦς Νέας τῶν Ὁρθοδόξων Σιών ἡγοῦν τῆς Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης, τῆς ἐνδόξου Βασιλευούσης, τὴν ὁποῖα σεβόμεθα ὡς τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, καθὼς ἐπίσης εὐλαβούμεθα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς πανίερον θεσμόν, τὸν ὁποῖον ἐκλείσαν ἅγιοι προσωπικότητες και ἐξηγγίασαν ἅγιοι Πατριάρχαι, ἐν ὁσιότητι, ἐν εἰρήνῃ, ἀλλὰ και ἐν ἀγχόνῃ τελειωθέντες. Συγχρόνως σεβόμεθα και τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, τὴν ἀποτελοῦσαν τῶ ὄντι τὸν ἀκοίμητον τῆς Οἰκουμένης ὀφθαλμόν, τὸν κινούμενον μετὰ διακρίσεως εὐδιακρίτου και πολλῆς συνέσεως μετὰξὺ Ἀνατολῆς και Δύσεως, τὸν ὁμολοῦντα βραχὺν ῥήματι και πολλῇ συνέσει, τὸν φρονκτωρὸν τῶν ἱερῶν θεσμίων, τὸν ἀγρυπνοῦντα διὰ τὴν πρόοδον τῶν Χριστιανῶν, κατὰ τὸν τοῦ Ὁμήρου λόγον περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος λεχθέντα “οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα· ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφηται και τόσα μέμηλεν”.

Ὁ Νομὸς Αἰτωλοακαρνανίας, Παναγιώτατε, ἔχει δύο Ἱεράς Μητροπόλεις, ἥτοι τὴν ἡμετέραν Ἱεράν Μητρόπολιν Αἰτωλίας και Ἀκαρνανίας και τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου, και διαθέτει εὐλαβεῖς Κληρικοὺς και φιλοχρίστους λαϊκοὺς, ἄρχοντας σεβομένους τὰ πάτρια τοῦ Γένους ἡμῶν και τὴν Μητέραν Ἐκκλησίαν. Τὸν λαὸν τῆς Ρούμελης διακρίνουσιν αἱ ἀρεταὶ τῆς Ρωμοσύνης, τῆς ὁποῖας κέντρον και Πρωτεύουσα τυγχάνει ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος.

Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ παρατείνωμεν τὸν λόγον και καταπονήσωμεν Ὑμᾶς δεόμεθα τοῦ Κυρίου ἐκτενῶς. Κληρικοὶ και λαϊκοί, ἄρχοντες και ἀρχόμενοι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Πικλήρου Θεολόγου, πρὸς τὸν Ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης γραφέντα: “Ἐρωμένους ὑμᾶς και τοῖς πᾶσι εὐθύμους ὁ ἀγαθὸς Θεὸς χαρίζεται, τῆς Ἐκκλησίας τὸ κοινὸν ἔρεισμα”.

Κατόπιν ὁ Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Δημ. Σταμάτης εἶπε μετὰξὺ ἄλλων:

Νὰ εἶναι τάχα τύχη ἀγαθὴ ἢ μήπως ὁ Κύριος τῶν αἰνιγμάτων τοῦ κόσμου και τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους μας νὰ ἔγινε ἰλεως και εὐμενῆς γὰρ τὸ ἔθνος μας και χάρισε στὸ λαὸ μας τούτη τὴν ἐποχὴ λαμπρῶν ἐκπροσώπων.

Ὁ Μεγάλος Θεὸς τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ ἔγινε τάχα ἰλεως και εὐμενῆς πρὸς τὸ Ἔθνος μας και νὰ χάρισε στὴν Ἑλλάδα ὡς Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τὸν κ. Κωνσταντῖνο Στεφανόπουλο, ἄνδρα

σοφό, σώφρονα και θερμοουρογὸ Πατριώτη, ὁ ὁποῖος στὸ πρόσωπό του συμφιλιώνει τὸν Ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμό;

Νὰ εἶναι τάχα τύχη ἀγαθὴ ἢ ὁ Μεγάλος Θεὸς τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ ἔταξε στὸ πηδάλιο τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν κ. Χριστόδουλο, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος, ἄνδρα τολμηρό, μελίρροτο, ἀκάματο και ἐμπνευσμένο, γιὰ νὰ τὸ πλοηγῆσει σὲ πελάγη ἀναδημιουργίας;

Τέλος, νὰ εἶναι τάχα τύχη ἀγαθὴ τῆς Ρωμοσύνης ἢ ἀνεξιχνίαστη βουλή τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ, ποὺ στὸν οἰκουμενικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπέτρεψε τὴν ἀνάρρηση κ. Βαρθολομαίου, ἄνδρα σοφοῦ και κοσμοπόθητου, μὲ ἀποκατεστημένη ἤδη μόλις μέσα σὲ ὀκτῶ ἔτη μιὰ οἰκουμενικὴ ἐμβέλεια πνευματικῆς ἀκτινοβολίας;

Ὁ Παναγιώτατος λαμβάνοντας τὸν λόγο εἶπε:

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν τιμητικὴν ὑποδοχὴν και τοὺς πρόφρονες λόγους. Αἰσθανόμεθα μεγάλην χαρὰν διότι σᾶς συναντῶμεν διερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν και ἔνδοξον αὐτὴν περιοχὴν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπίσημον εἰρηνικὴν ἐπίσκεψίν μας εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβεβαιουμένης οὕτω τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀπευθύνομεν εἰς ὑμᾶς πάντας, Ἀρχοντας τοῦ τόπου και ἀρχομένους, τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης και τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἡμῶν και τῆς τιμίας συνοδείας ἡμῶν. Σᾶς φέρομεν τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως και τῶν ἐκεῖ τιμαλφῶν προσκυνημάτων τῆς πίστεως και τοῦ Γένους ἡμῶν. Ἐπιδαφιεύομεν εἰς ὑμᾶς ἐξ ὅλης καρδίας τὴν πατρικὴν και Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν και εὐχὴν, δεόμενοι τοῦ Κυρίου ὅπως εὐλογῆ τὸν τόπον τοῦτον και τοὺς κατοικοῦντας εἰς αὐτόν, ὅπως χαρίζηται εἰς αὐτοὺς υἰείαν, μακροζωίαν, πρόοδον πνευματικὴν και ὑλικὴν, εἰρήνην και ἀγάπην και πᾶν ἀγαθόν. Διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἢ πηγὴ παντὸς καλοῦ και εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ καταφεύγωμεν διὰ βοήθειαν εἰς πᾶσαν τῆς ζωῆς μας δυσκολίαν. Αὐτοῦ ἢ χάρις και τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶησαν μεθ' ὑμῶν πάντων. Ἀμήν.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης

Μὲ «φέρου - μπῶτ» ὁ Παναγιώτατος και οἱ συνοδοὶ του διαπεραιώθηκαν στὴν Πρεβέζα, ὅπου

τοῦ ἐπιφυλάχθηκε παλαιακὴ ὑποδοχὴ. Καλωσορίζοντας τὸν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης κ. Κων. Παπαγεωργίου, τόνισε μεταξὺ ἄλλων:

Ὁ σημερινὸς Σας ἐρχομὸς και ἡ πορεία Σας στὴν Βόρεια Ἑλλάδα συμπίπτει μὲ τὴν μεγάλη δοκιμασία τῆς Ὁρθοδοξίας μας λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὰ βόρεια σύνορά μας, στὴν μαρτυρικὴ Γιουγκοσλαβία.

Ὅμως πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι ὅπως πάντα ἔτσι και τώρα ἢ Ὁρθοδοξία θὰ δώσει τὴ μάχη, πάντα βέβαια μαζί μὲ τὸν Ἄη - Γιώργη, γιὰ νὰ ἐξοντώσει τὸν ἐπτάφυχο δράκοντα -τὴν ἀπόλυτη βαρβαρότητα- γιὰτὶ ὁ Χριστὸς μας θέλει τὸν Ὁρθόδοξο ὀρθὸ και ὀρθιο στὴν πράξη και τὴν σκέψη, ἀλλὰ και βαθιὰ προσηλωμένο στὰ καιρία και τὰ οὐσιώδη, ποὺ ἐπικεντρώνονται στὸ Οἰκουμενικὸ μῆνυμα τῆς ἀγάπης και τῆς εἰρήνης.

Παναγιώτατε, ὡς Δήμαρχος τῆς Πρέβεζας ἀπευθύνω -γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ σὲ Σᾶς, ἀλλὰ και τὸν φλογερὸν και πολυτάλαντο Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο και σὲ ὅλα τὰ σεβαστὰ μέλη τῆς συνοδείας Σας- ἐκ μέρους ὄλου τοῦ λαοῦ τῆς πόλης, τῶν συναδέλφων Δημάρχων και τῶν ἄλλων Ἀρχῶν, τὸ καλῶς ὀρίσατε! Καλῶς ἤλθατε!

Ὁ Δήμαρχος Πρέβεζας πρόσφερε στὸν Παναγιώτατο ἓνα ζευγάρι ἀσημένια δικηροτρίκηρα ἀγγέλλοντάς του τὴν ὁμόφωνη ἀνακήρυξή του ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς πόλης σὲ Ἐπίτιμο Δημότη Πρέβεζας. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τὴν ἐξέδρα ποὺ εἶχε στηθεῖ στὴν παραλία ἔκανε στὴ συνέχεια τὴν ἀκόλουθη ὁμιλία, παρουσίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τῶν συνοδῶν του, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τῆς Ἡπείρου κ.λπ., ἐξαίροντας τὴ μεγάλη ἱστορικὴ και πολιτιστικὴ σημασία τῆς ἀρχαίας Νικοπόλεως και τῆς Πρέβεζας:

Μὲ αἰσθήματα ἰδιαίτερας χαρᾶς εὐρισκόμεθα μετὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν συνοδείας εἰς τὴν ὠραίαν Πρέβεζαν, τὴν διάδοχον ταύτην πόλιν τῆς Νικοπόλεως, πρωτενούσης τῆς μεγάλης Διοικήσεως Παλαιᾶς Ἡπείρου, ἢ ὁποία, ὡς ὑμεῖς καλύτερον γνωρίζετε, ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Μεσολογγίου μέχρι τοῦ Αὐλῶνος και ἀπὸ τῆς Κερκύρας μέχρι τῆς Λυχνιδοῦ, δηλαδὴ τῶν σημερινῶν Σκοπιᾶν. Καὶ βεβαίως γνωρίζετε καλῶς τὴν πολιτιστικὴν και τὴν μεγάλην πολιτικὴν ἱστορίαν αὐτῆς κατὰ τὸ ἀπώτερον και τὸ πρόσφατον παρελθόν. Εἰς τὴν Νικόπολιν ἐξῆσαν και ἔδρασαν ἐπὶ μακρὸν ὁ με-

Στήν Πρέβεζα τήν Α.Θ.Π. τόν Οίκουμενικό Πατριάρχη ὑποδέχονται οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἠπειροῦ.

γάλος φιλόσοφος Ἐπίκτητος καί ὁ μέγας θεολόγος Ὁριγένης· καί εἰς αὐτήν ἐποίει τὰς διατριβάς του ὁ μέγας φιλόσοφος αὐτοκράτωρ Ἀδριανός. Καί ἡ διάδοχος ταύτης Πρέβεζα ὑπήρξεν ὀρμητήριον τοῦ ἰσαποστόλου ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ καί γενέτιρα μεγάλων ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας καί εὐεργετῶν τοῦ Γένους.

Σᾶς μακαρίζομεν, διότι παραλλήλως πρὸς τὸ ὑπέροχον φυσικὸν περιβάλλον τῆς πόλεως ταύτης ζῆτε καί ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ πνευματικοῦ της περιβάλλοντος, τὸ ὅποιον διαμορφώνει ὄχι ἀπλῶς ὑγιᾶ σώματα, ἀλλὰ γενναίας καρδίας· καί ψυχὰς μὲ αἰσθήματα εὐγενῆ, μὲ ἀγάπην, μὲ στοργήν, μὲ συμπόνιαν, μὲ ἀνθρωπιάν [...].

Ἄν ἤθελε κανεὶς νὰ περιγράψῃ τὴν ἐποχὴν μας θὰ ἔλεγε: Λόγια πολλά. Ἀλήθεια ὀλίγη. Λόγια - ὑποκειμενικαὶ ἀξιολογήσεις. Λόγια - κροῖσις καὶ κατάκροσις. Ἀγάπη καὶ ἀλήθεια ὀλίγη. Πτωχεία πνευματικῆ. Μία κατάσταση ἡ ὁποία ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ἐπιδεινοῦται.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πάρετε τὸν ἀντίθετον δρόμον. Φροντίστε νὰ ἀποκτήσετε περιεχόμενον ψυχῆς, πλοῦτον ψυχῆς, πλοῦτον πίστεως, πλοῦτον ἐλπίδος καὶ ἀληθείας καὶ ἀγάπης εἰς Χριστόν. Μὴ λησμονήτε τὸ μέγαλο σύνθημα - δί-

δαγμα τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ: Χριστὸς καὶ ψυχὴ. Αὐτὰ τὰ δύο εἶναι ὁ μέγας, ὁ ἀσύλληπτος πλοῦτος. Ὅλα τὰ ἄλλα κάποιαν στιγμὴν ἠμπορεῖ νὰ τὰ χάσετε. Τὴν ψυχὴν σας καὶ τὸν Χριστόν δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ πάρη κανεὶς, ἐκτὸς καὶ ἂν σεῖς μόνοις σας τὰ προδώσετε.

Κατόπιν, ἐνῶ κρούονταν χαρμόσυνα οἱ κώδωνες τῶν Ἱ. Ναῶν ὁ Παναγιώτατος μετέβη ἐν πομπῇ στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ναὸ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅπου ἐψάλη Δοξολογία γιὰ τὴν ἄφιξή του. Προσφωνώντας τὸν Παναγιώτατο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος εἶπε:

Χάρισμα ἔχετε, Παναγιώτατε. Χάρισμα Θεοῦ. Χάρισμα Ἁγίου Πνεύματος. Χάρισμα παμμέγιστο. Πὸν τὸ βάστασαν οἱ τρισεμίστοι προκατοχοὶ Σας, ἅγιοι Πατριάρχες: Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Φλαβιανός, Εὐτύχιος, Ἰωάννης ὁ Νηστευτής, Γερμανός, Ταράσιος, Φώτιος, Ἱερεμίας, Θεόκλητος, Γρηγόριος ὁ Ε', Νεόφυτος ὁ Ἡ' ὁ ἀπὸ Νικοπόλεως, καὶ ὁ αἰδίδιμος Δημήτριος. Καὶ τώρα τὸ ἔχετε Σεῖς. «Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. ΙΙ, 23)[...].

Υψώσατε, Παναγιώτατε, τὴν ἱερὴ καὶ ἁγιασμένη καρδιά Σας στὸν οὐρανό. Καὶ ἀπλώσατε τὰ τίμια

χέρια Σας σὲ μᾶς. Καὶ εὐλογῆστε μας. Εὐλογῆσατε τὸν ἱερό κληρο τῆς μητροπόλεώς μας. Εἶναι ὄλοι καλοί. Ζοῦν μὲ σεμνότητα. Καὶ ἐργάζονται μὲ ταπεινωση, ἀλλὰ καὶ μὲ ζῆλο. Καὶ ποιμαίνουν τὸν λαὸ τοῦ Χριστοῦ μὲ πραότητα καὶ μὲ ἱερατικὴ ἐπιείκεια καὶ καλωσύνη. Εὐλογῆστε τους, Παναγιώτατε. Τὸ ἀξίζουν. Καὶ εὐχηθῆτε τους, νὰ αὐξήσουν τὸν κόπο τους, γιὰ νὰ αὐξηθῆ στὸν οὐρανὸ καὶ ἡ ἀνταπόδοση καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ δόξα.

Εὐλογῆστε τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντές μας, πὸν εἶναι ταγμένοι στὴν διακονία τοῦ λαοῦ μας. Καὶ ἀγωνίζονται μὲ ὄλες τους τίς δυνάμεις νὰ κάνουν ὅ,τι τὸ καλύτερο μποροῦν. Γιὰ τὴν πρόοδο. Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη. Γιὰ τὴν εὐμάρεια τοῦ λαοῦ μας. Εὐχηθῆτε τους ἐπιτυχία στὸ ἔργο τους γιὰ τὸ γένος μας καὶ γιὰ τὸν λαὸ μας· καὶ εὐλογία Θεοῦ, χαρὰ καὶ εἰρήνη στὴν ζωὴ τους, καὶ στὰ σπίτια τους.

Ἀλλὰ ἰδιαίτερα, Παναγιώτατε, εὐλογῆστε στανρωτὰ τὸν εὐλογημένο λαὸ τοῦ Θεοῦ, σφραγισμένος μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ζεῖ στὴν περιοχὴ μας κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὴν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ, γεμίζοντας μὲ τὴν ὑπακοή του καὶ τὴν ὑπομονή του χαρὰ καὶ ἀνάπαυση τίς ψυχές τῶν ποιμένων του, ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν μας ἁγίων ἱερέων. Εὐλογῆστε, Παναγιώτατε, τὸν λαὸ μας. Ἐξαντλήστε ὄλον τὸν πλοῦτο τῆς χάριτος, πὸν Σᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Σωτῆρας μας Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσεις, ἐπικαμφθῆς στίς ἱκεσίες καὶ παρακλήσεις μου, Ἐκεῖνος ἐλθὼν θὰ Σᾶς τὸ ἀνταποδώσει πολλαπλάσιο. Γιατὶ εἶναι εὐσπλαγγνος. «Καὶ ἔδωκε Ἐαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας» (Εφ. 5, 2). Ναί, Παναγιώτατε Δέσποτα. Εὐλογῆστε τὸν λαὸ μας. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Νέους καὶ γέρους. Καὶ παιδιά. Εὐχηθῆτε μας νὰ γίνωμε, νὰ εἶναι ὄλη ἡ ζωὴ μας «θυσία τῶ Θεῷ εἰς ὄσμὴν εὐωδίας» (ἔ.ἀ)»...

Στὸν Παναγιώτατο ὁ Σεβ. κ. Μελέτιος πρόσφερε δυὸ ἀσημένια κηροπήγια Ἁγίας Τραπέζης, ἐνῶ ὁ Νομάρχης Πρέβεζας κ. Δημ. Τσουμάνης τοῦ πρόσφερε πατερίτσα, λέγοντας:

Εἶναι μεγάλη τιμὴ, γιὰ κάθε μέλος τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, νὰ στέκει μπροστὰ στὸν πρωτόθρονο καὶ κορυφαῖο Πατριάρχη, καὶ ἰδιαίτερα μπροστὰ σὲ Σᾶς, τὸν γεμάτο σοφία καὶ ζωντάνια Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, πὸν ἔχετε κατὰ κυριολεξία καταπλήξει ὄλο τὸν κόσμο μὲ τίς ὑπέροχες πνευματικὲς καὶ χριστιανικὲς Σας πρωτοβουλίες.

Σὲ κάθε Μητροπολιτικὸ Ναὸ ὁ Παναγιώτατος ὑπέγραφε στὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιό του, γιὰ τὴ μνηεὶα τῆς ἐκεῖ ἐπισκοπέως του.

Πολὺν πὸ βαθιὰ εἶναι ἡ δικὴ μου συγκίνηση, πὸν ἔχω τὸ προνόμιο σὰν Νομάρχης Πρέβεζας, νὰ σᾶς ἀπευθύνω εὐλαβὴ χαιρετισμὸ· σὲ Σᾶς καὶ στοὺς πολυσέβαστους ἁγίους ἀρχιερεῖς-μέλη τῆς τιμίας συνοδείας σας, στὰ ὄποια πρόσθεσε τὸν ἑαυτὸ Του τιμῆς ἔνεκεν στὸ σεπτὸ πρόσωπο καὶ ἀξίωμά σας καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Τὸ πράττω, κατὰ παράκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας, ἐκπροσωπώντας τὸν λαὸ τοῦ Νομοῦ μας καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς μας, πὸν ἐσπεύσαμε σὰν πιστοὶ χριστιανοὶ νὰ ἐλθουμε, ὄλοι μὰ καρδιά, νὰ χαροῦμε ἔστω καὶ γιὰ λίγο τὴν παρουσία Σας ἀνάμεσά μας.

Στὴν ὁμιλία του, μετὰ τὴ Δοξολογία στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πρέβεζας, ὁ Παναγιώτατος τόνισε:

Τὸ πρόσταγμα Κυρίου, τέκνα ἡμῶν ἀγαπητά, μᾶς λέγει: Προσέχετε. Ἡ ἐπίγειος ζωὴ θεωρεῖται ἀπὸ μερικοὺς ὅτι εἶναι περίοδος ἀγῶνος δι' ἐπίγεια μόνον κέρδη. Ἐὰν παρασυρθῶμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψιν ἢ σκέψις μας, ἢ καρδιά μας, τὰ συναισθήματά μας, ὀλόκληρος ὁ ἑαυτὸς μας γοητεύεται

καὶ δουλώνεται εἰς τὸν πόθον αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀρρωστημένην ἄποψιν, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὰ ἔξω. Καὶ καταντῶμεν νὰ ζῶμεν μὲ αὐτὴν ἀρρωστημένην ἄποψιν, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὰ ἔξω. Καὶ καταντῶμεν νὰ ζῶμεν μὲ αὐτὴν τὴν αὐταπάτην. Ὅμως, ἡ εὐτυχία δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ πολλὰ ἀποκτήματα. Δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸν τρεφόμενον ἀπὸ αὐτὰ ἐγωϊσμόν· ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν νὰ δηλώνωμεν παραίτησιν ἀπὸ ὠρισμένα πράγματα, χάριν ἄλλων ἀνωτέρων, ὅπως ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἀνθρωπιά. Ἡ Ἐκκλησία μας εὐλογεῖ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλὰ μᾶς συμβουλεύει νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι μᾶς χρειάζεται καὶ ἕνας ἄλλος ἄρτος. Εἶναι ὁ ἄρτος ὁ πνευματικός, ὁ ὁποῖος τρέφει τὴν ψυχὴν καὶ στρέφει τὰ βλέμματά μας πρὸς τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διὰ νὰ λαμβάνωμεν ἐκεῖθεν βοήθειαν δι' ὅλην μας τὴν ζωὴν, ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν, δι' ὅλον τὸν ἄνθρωπον, σῶμα καὶ ψυχὴν. Τροφὴ λοιπὸν τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ νόμος καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστις, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν πραγματικῶς ὅταν τηροῦμεν τὰς ἐντολάς. Ὅταν αὐτὸ πράττωμεν ὑγιαίνει ἡ ψυχὴ καὶ ὑγιαίνει τὸ σῶμα. Διότι δὲν ἰσχύει μόνον τὸ τῶν ἀρχαίων “νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ”, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ὅτι τὸ σῶμα ὑγιαίνει ὅταν καὶ ἡ ψυχὴ ὑγιαίνει.

Λοιπὸν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ζητε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀγαπάτε τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν πολλὸν ποιμενάρχην σας. Καὶ πείθεσθε εἰς αὐτοὺς καὶ ὑπείκετε ὡς τῷ Κυριῷ “αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες” (Εβρ. 13, 17).

Εὐχόμεθα ἐν ἀγάπῃ καὶ μὲ συγκίνησιν ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐλογῇ τὴν πόλιν καὶ τὴν Μητρόπολιν ταύτην. Ὅπως εὐλογῇ τοὺς εὐλεβεστάτους ἱερεῖς τῆς, τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας καὶ ὀλόκληρον τὸν λαόν τῆς. Καὶ ὅπως γεμίξῃ τὴν ζωὴν ὅλων σας μὲ τὰς πλουσίας δωρεάς Του καὶ μὲ τὴν κραταιὰν παρουσίαν Του καὶ προστασίαν Του. Ὅτι Αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μιλώντας, ἐξάλλου, σὲ σύναξιν τῶν νέων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ Πρεβεζῆς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὑπογράμμισε μὲ πατρικὴ ἀγάπη πρὸς αὐτούς:

Χαίρω εὐρισκόμενος ἀνάμεσά σας, ἀλλὰ πολὺ

περισσότερον χαίρω διότι διαλέξατε καὶ βαδίζετε τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας. Ἐπαναλαμβάνω τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου: Μεγαλύτερη χαρὰ δὲν ἔχω, ἀπὸ τὸ νὰ βλέπω τὰ παιδιὰ μου νὰ περιπατοῦν στὴν ἀλήθεια.

Πράγματι αὐτὸς ποὺ ἀγαπᾷ θέλει νὰ βλέπῃ τὸν ἀγαπημένον του νὰ χαίρῃ. Καὶ ἐμεῖς ξέρομε ἀπὸ τὴν πείρα τῆς ζωῆς, τῆς δικῆς μας καὶ μυριάδων ἄλλων, ὅτι ἡ ἀληθινὴ, ἡ βαθειὰ καὶ ἡ μόνιμη χαρὰ, βρίσκεται μόνο κοντὰ στὸ Χριστὸ καὶ τὴν ἀλήθειά Του.

Καὶ ἐπειδὴ σᾶς ἀγαπᾶμε καὶ θέλομε νὰ ζήσετε στὴ μόνιμη καὶ ἀληθινὴ αὐτὴ χαρὰ, χαίρομεθα ποὺ σᾶς βλέπομε νὰ εἰσθε κοντὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια.

Ἀκόμη δὲν ἔχετε γευθῆ στὴν πληρότητά τῆς τὴν πίκρα τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ κακοῦ. Ἐχετε ὅμως δοκιμάσει λίγο καὶ ξέρετε. Τὸ βάσανο τῆς συνειδήσεως, ὁ φόβος τῆς ἐνοχῆς, ἡ αἴσθησις τῆς μοναξιάς ποὺ τὴν συνοδεύει, εἶναι πολὺ σκληρὰ. Ὁ ἐνοχος σὲ κάτι αἰσθάνεται ὡς κνηνημένος καὶ ἀνασφαλῆς. Καὶ γιὰ νὰ ξεπεράσει τοὺς φόβους του προσποιεῖται τὸν δυνατὸν καὶ ἀδιάφορο, ἀλλὰ μέσα του τὸ σαράκι δουλεύει.

Ὁ Χριστὸς εἶναι καλὸς φίλος, καλὸς ἀδελφὸς καὶ καλὸς πατέρας. Πρῶτα σᾶς δείχνει τίς κακοτοπιὲς γιὰ νὰ μὴ τραυματισθῆτε. Ἄν δὲν τὸν ἀκούσετε καὶ πληγωθῆτε, σᾶς δένει μὲ στοργὴ τίς πληγὲς καὶ θεραπεύει τὰ τραύματά σας. Καὶ ἂν δὲν τὸν πλησιάζετε σεῖς ἀπὸ φόβο ἢ ἀπὸ ντροπῆ, ἔρχεται αὐτὸς ταπεινὰ καὶ μὲ διακριτικότητα νὰ σᾶς βοηθῇ γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσῃ. Δὲν εἶναι ποτε τιμωρός. Δὲν ἀπειλεῖ ποτε, δὲν φοβερίζει.

Εἶναι γεμάτος ἀγάπη καὶ συμπόνοια. Ἐτοιμος νὰ κρατήσῃ μυστικῆς τίς πτώσεις σας, νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά σας, νὰ σᾶς λευκάνῃ, ἂν λερωθῆτε. Ἐνα τέτοιο φίλο ἀξίζει νὰ μὴ τὸν λυπάτε μὲ παρακοές, διότι ὅ,τι σᾶς λείπει εἶναι γιὰ τὸ δικό σας καλό. Αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ὑπακοή σας. Σᾶς τῆ ζητᾷ γιὰ τὸ συμφέρον σας, γιὰ νὰ μὴ πάθετε ἀτυχήματα, ὅπως αὐτὸς ποὺ σᾶς δείχνει τὸ δρόμο ἀνάμεσα ἀπὸ ναρκοπέδια.

Πάλι θὰ ἐπαναλάβω τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου: Παιδιὰ μου, σᾶς τὰ λέγω αὐτὰ γιὰ νὰ μὴ ἀστοχήσετε. Μὰ ἂν κάποιος ἁμαρτήσῃ ἔχομε φίλο μεσολαβητὴ πρὸς τὸν Μεγάλον Πατέρα καὶ αὐτὸς θὰ φροντίσῃ νὰ συγχωρηθῶν τὰ σφάλματά σας. Πράγματι ἔχομε τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ ὁ Μεγάλος Πατέρας μᾶς ἀγαπᾷ

κι Αὐτός και θέλει τὴν εὐτυχία μας. Στὴν Ἐκκλησία μιλάμε γιὰ σωτηρία, και μερικοὶ ἀποροῦν ἀπὸ τί μᾶς σώζει. Μᾶς σώζει ἀπὸ τὴν δυστυχία, ἀπὸ τὸν πόνο, ἀπὸ τὴν μοναξιά, ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς συνειδήσεως, ἀπὸ τὸ κακὸ και, τέλος, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία και τὸ θάνατο.

Ἡ βεβαιότητα στὴ ζωὴ μας, τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφάλειας ὅπως τὸ ὀνομάζουν μερικοὶ, εἶναι σπονδαῖο θεμέλιο τῆς χαρᾶς και τῆς ἐλευθερίας μας ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ συμπλέγματα τοῦ φόβου και τῆς ἀγωνίας.

Ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει μιὰ ἀναφαίρετη σιγουριά. Μερικοὶ στηρίζονται στὸ χρῆμα, ἄλλοι στὴν νεότητα, ἄλλοι στὴ γνώση, ἄλλοι στὴ δύναμη, ἄλλοι κάπου ἄλλοῦ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἄλλα δὲν ἔχουν τὴν σταθερότητα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ κτίση κανεὶς πάνω σ' αὐτὰ τὴ ζωὴ του και τὰ ὄραματά του. Ἀσφαλὲς θεμέλιο εἶναι μόνον ὁ Χριστὸς ποὺ ἐξουσιάζει ὅλα αὐτὰ και ποὺ πάνω ἀπ' ὅλα ἔχει στὰ χέρια του και ἄλλα δῶρα γιὰ μᾶς πιὸ εὐχάριστα, πιὸ ὠραῖα, πιὸ μόνιμα, μέχρι και αἰώνια.

Ὅσοι ἔχουν πάρει ἀπὸ τὰ χέρια Του αὐτὰ τὰ δῶρα νοιώθουν βαθειὰ μέσα στὴν ψυχὴ τους τὴν ἀναφαίρετη γαλήνη και εὐτυχία, ἔστω και ἂν γύρω τους ὁ κόσμος μοιάζει μὲ ἀνταριασμένη θάλασσα.

Ξέρω πὼς δισταάζετε μερικὲς φορὲς νὰ ἀφήσετε κάποιες μικρὲς ἀσφάλειες γιὰ νὰ ἀποκτήσετε τὴ μεγάλη σιγουριά αὐτοῦ ποὺ στηρίζεται στὴν ἀγάπη τοῦ Παντοδύναμου και Πανάγαθου Θεοῦ. Ὅμως ὁ φίλος σας, ὁ Χριστὸς, ἔχει ὑπομονὴ μαζί σας και ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε γιὰ τὸν ἑαυτό Του εἶναι προῶς και ταπεινὸς στὴν καρδιά. Οὔτε ὀργίζεται οὔτε θίγεται ἀπὸ τοὺς διασταγμούς σας. Ὅμως σᾶς προσκαλεῖ μὲ ἀγάπη νὰ Τὸν πλησιάσετε, νὰ Τὸν γνωρίσετε καλύτερα, νὰ διαπιστώσετε ἀπὸ κοντὰ τὴν ἀγάπη Του, τὸν πλοῦτο Του, τὴν στοργὴ Του, τὸ ἐνδιαφέρον Του, τὴν ἀνιδιοτέλειά Του, τὴ φιλία Του, τὴ σοφία Του, τὴν πατρικότητά Του. Εἶναι τέλειος φίλος, ὁ μόνος τέλειος και ἀνιδιοτελής ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν πραγματικὴ εὐτυχία.

Πολλοὶ σᾶς ὑπόσχονται τὴν εὐτυχία, ἄλλα σᾶς ἐξαπατοῦν. Πὼς μπορεῖ νὰ εἶναι γιὰ κάποιον εὐτυχία τὸ νὰ ζῆ τὸ μαρτύριο τοῦ συνδρόμου τῆς στερησεως; Πὼς μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχία τὸ νὰ ζῆ τὸ μαρτύριο τῆς ἀγωνίας γιὰ τὴν ἀπόφαση νὰ θανατώσῃ μιὰ ἀθώα ζωούλα ποὺ ἀναπτύσσεται μέσα του ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὑποχώρηση σὲ κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῆ; Πὼς μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχία

γιὰ σένα τὸ νὰ προκαλῆς δυστυχία στὸν ἄλλο μὲ τὴ σκληρότητα και τὸ ἔγκλημα; Μὴ παρασύρεσθε, ἀγαπητά μου παιδιὰ, ἀπὸ ὁμορφες ὑποσχέσεις. Ἡ εὐτυχία εἶναι κοντὰ στὸ Χριστὸ και στὴν τήρηση τῶν ὁδηγιῶν του γιὰ τὴ ζωὴ μας, ποὺ ἐπειδὴ συνηθίζεται νὰ τίς λέμε ἐντολές, προκαλοῦν καμιὰ φορὰ τὴν ἀντίδρασή μας. Ἄλλ' ὅμως δὲν εἶναι ἐντολὲς μὲ τὴν ἐννοια ποὺ σήμερα τὸ καταλαβαίνουμε. Εἶναι φιλικὲς ὁδηγίες γιὰ τὸ πὼς θὰ γλιτώσουμε ἀπὸ διάφορες παγίδες τῆς ζωῆς γιὰ νὰ εἴμεθα ὑγιεῖς, εἰρηνικοὶ, χαρούμενοι και κερδισμένοι.

Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι αὐθέντης αὐθαίρετος. Εἶναι φίλος καλός, ἀδελφὸς ἐμπιστος και πατέρας στοργικός.

Αὐτὰ τὰ λόγια, ἀγαπητά μου παιδιὰ, βγαλμένα ἀπὸ τὴν καρδιά μου σᾶς τὰ λέω ἀπὸ ἀγάπη, μὲ ἀγάπη γιὰ σᾶς και γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Τώρα κάνετε τὰ πρῶτα βήματα τῆς ζωῆς, τώρα ἀνοίγετε τὰ φτερά σας, γιὰ τὰ πρῶτα πετάγματα στοὺς ψηλοὺς αἰθέρες. Τὰ λόγια μου εἶναι ἡ καρδιά μου, εἶναι τὸ ὄνειρό μου και ἡ ὀλόφυξη εὐχὴ μου νὰ μὴ πέσετε σὲ παγίδες, νὰ μὴ χάσετε τὰ φτερά σας, νὰ πετάξετε στὴ ζωὴ χωρὶς πληγώματα και πόνους.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγκαλιὰ τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι μιὰ ἀπιαστὴ ἰδέα. Ὑπάρχει φῶς στὸν οὐρανό, πολὺ φῶς, λαμπερὸ και ἀσκίαστο. Ὑπάρχει ἀρμονία στὴ δημιουργία, ἀνέκφραστη συμφωνία ἀπείρων μελωδιῶν. Ὑπάρχει χαρὰ στὴ ζωὴ και ὑπάρχει ζωὴ στὴ χαρὰ, και ὅλα αὐτὰ, ζωὴ, χαρὰ, φῶς, ἐλευθερία ἀπὸ τοὺς φόβους, ἐμπιστοσύνη στὸν Πατέρα και στὸ μέλλον, συνθέτουν τὴν εὐτυχία μας κοντὰ στὸ Χριστό, τὸ γενναιόδωρο δωρητὴ κάθε καλοῦ και ὠραίου.

Ἀγαπήστε τον, σᾶς ἀγαπᾷ. Δεχθῆτε τὴν ἀγάπη του, δώστε του τὴ δική σας. Εἶναι ἡ πιὸ ὠραία ἀνθρώπινη σχέση, γιὰ τὸν Χριστὸς ἀπὸ ἀγάπη ἔγινε σὰν και μᾶς ἄνθρωπος, ὥστε ὄχι μόνο νὰ εἶναι κοντὰ μας ὡς πνεῦμα, ἄλλα νὰ μποροῦμε και μεις νὰ τὸν αἰσθανόμεθα κοντὰ μας ὡς ἄνθρωπο μὲ σῶμα σὰν τὸ δικό μας.

Τόση ἀγάπη, ἀξίζει τὴν ἀγάπη μας.

Τέτοιος φίλος εἶναι μοναδικός. Και εἶναι δίπλα μας. Ἄς τοῦ δώσουμε τὴν καρδιά μας και θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀπέραντη χαρὰ τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ἡ χάρις Του και ἡ ἄπειρη ἀγάπη Του εἶναι κοντὰ σας. Εἶθε νὰ τὸ νοιώθετε πάντα. Ἀμήν.

Ἀκολούθησε δεξίωση στὸ Ἐπισκοπεῖο πρὸς

τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου καὶ κατόπιν παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα στὸ ξενοδοχεῖο “Μαργαρώνα”, στὸ ὁποῖο παρακάθησαν πολλοὶ ἐπίσημοι. Στὴν πρόποσή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος τόνισε μεταξύ ἄλλων:

Εἶχε κάποτε καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς βρεθεῖ σὲ ἓνα ἐπίσημο γεῦμα. Καί, καθὼς τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία, ἐξηγοῦσε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας Του τῆς δικῆς Του βασιλείας!... Καὶ ἔλεγε: Καλότυχος ὁ ἄνθρωπος, ποὺ κάνει, ὅσο πιὸ πολλὰ καλὰ μπορεῖ!... Γιατί, θὰ τοῦ τὰ ἀνταποδώσει ὁ Θεός. Στὴν Ἀνάσταση. Ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα. Μὲ ἓνα γερό, τρικούβερο τραπέζωμα! Καὶ τότε, συγκινημένος ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά, ἐφώναξε ἓνας ἀπὸ τοὺς συνδαιτυμόνες.

– Καλότυχος ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ ἀξιωθεῖ νὰ φάγει, ἔστω καὶ λίγο ψωμάκι, στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Λουκ. 14, 15)!

Ἐντιμότατοι ἄρχοντες,

Ἐμεῖς σήμερα ἔχομε ἐδῶ μιὰ γεύση, ἡ καλύτερα μιὰ πρόγευση, αὐτῆς τῆς χαρᾶς. Ἐμεῖς σήμερα ἐδῶ, τὴν ζοῦμε τὴν χαρὰ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γιατί ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔχει δύο μορφές: Μία εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανό. Καὶ μία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στὴν γῆ. Φαίνονται ὅτι εἶναι δύο. Δύο πράγματα διαφορετικά. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δύο. Γιατί αὐτὰ τὰ δύο ἀλληλοπεριχωροῦνται. Καὶ ἀλληλοκαλύπτονται. Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μία. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν ζωὴ τῆς στὴν γῆ προεικονίζει τὴν ζωὴ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανό· καὶ τὴν προετοιμάζει. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν γῆ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς μας στὸν οὐρανό. Ἀρχίζει ἐδῶ. Ἀλλάζει μορφή. Καὶ συνεχίζεται ἐκεῖ.

Ὅπου σύναξη ἐν Χριστῷ, ἐκεῖ ζωὴ· ζωὴ ἀληθινή· ζωὴ αἰώνια. Καὶ ὅπου ἡ παρουσία τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριάρχη, ἐκεῖ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖ στρατιεὲς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ ἁγίων [...].

Νὰ εἰσθε σίγουρος. Καὶ ἀπὸ τὴν χρονικὰ ἐλάχιστη αὐτὴ ἐπικοινωνία μας μαζί Σας, θὰ μείνει μόνιμα ἓνας βαθὺς γλυκασμὸς στὴν καρδιά μας. Καὶ θὰ γίνει ἄσμα καὶ κελιάδημα στὰ χεῖλιά μας. Ὅραμα φωτεινὸ στὴν ψυχὴ μας. Γιὰ πάντα. Καὶ θὰ ἀναζωπυρῶνει μέσα μας τὴν αἴσθηση τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ θὰ θερμαίνει τὶς ψυχές μας.

Τί νὰ ἀνταποδώσωμε, Παναγιώτατε, σὲ Σᾶς καὶ στοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ σεβάσιμους Συνοδοῦς Σας, γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ εὐλογία; Μόνο εὐγνώμονα διάθεση; Μόνο ἀγάπη; Μόνο ἀφοσίωση; “Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, Ἐμὲ δέχεται” (Ματθ. 10, 40). “Ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, Ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ Ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά Με” (Λουκ. 10, 16). Ἄν αὐτὰ ἰσχύουν γιὰ τὸν ἔσχατο κληρικὸ μας, πόσο μᾶλλον ἰσχύουν προκειμένον γιὰ Σᾶς [...].

Ὁ Θεὸς Σᾶς ἐτίμησε. Σᾶς ἀνύψωσε στὸν πρῶτο θρόνο τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Του· στὸν ὑψηλὸ πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Του τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Σᾶς ἔδωκε τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοκορυφαίου Πέτρου. Καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη (22 Ὀκτωβρίου 1991) Σᾶς ἐπιβραβεύει μὲ μιὰ ὄλο καὶ πιὸ ζεστή παρουσία Σας στὸν κόσμο· μὲ μιὰ ὄλο καὶ πιὸ δυναμικὴ ὁμολογία Σας γιὰ τὴν βασιλεία Του μέσα στὸν κόσμο. “Ὀλων ἡ ζωὴ εἶναι πολὺτιμη. Γιατί ὄλοι χτίζουμε τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικὴ Σας ζωὴ εἶναι πολυτιμότερη. Γιατί Σεῖς εἴσθε ὁ ἀρχιστράτηγος καὶ ἀρχιτέκτων. Στὸν ὁποῖο, ὄλοι οἱ ὀρθόδοξοι ὀφείλουμε ἀγάπη, τιμὴ, σεβασμὸ, ἀφοσίωση”.

Ἐνῶ ὁ Παναγιώτατος στὴν πρόποσή του, ποὺ ἀκολούθησε, εἶπε:

“Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ” (Β΄ Κορ. 7, 4), ἔλεγεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς θλίψεις, αἱ ὁποῖαι ἔσχον καλὴν ἔκβασιν. Πόσον περισσότερο χρεωστοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡμεῖς, ἀφοῦ ἡ ὄλη παρουσία καὶ διατριβὴ ἡμῶν ἐνταῦθα ἐξελίσσειται ἐντὸς κλίματος γλυκείας ἡρεμίας, εἰρήνης καὶ χαρᾶς, ἐν μέσῳ εὐθαλλοῦσης ποιμένης καὶ καλοῦ ποιμένου.

Χαίρομεν, ἐπίσης, διὰ τὴν διαπιστωθεῖσαν ἀγαστὴν συνεργασίαν μεταξύ ὄλων τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου καὶ τοῦ Ἱερωτάτου Ποιμενάρχου, ὡς καὶ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Εὐλογοῦμεν τὴν ἀμοιβαιότητά σας καὶ τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ τιμὴν. Εἶναι μακάριοι ὅσοι, ὡς ὑμεῖς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀμοιβαιότητι ἐργάζονται καὶ συνεργάζονται. Διότι κατὰ Θεὸν ἐνεργοῦν καὶ τὴν χάριν Αὐτοῦ ἀπολαμβάνουν. Οἱ δὲ καρποὶ τῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀμοιβαιότητι ἐργασίας θὰ εἶναι λαμπροὶ καὶ θαυμαστοί. Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

(Συνεχίζεται)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ή Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τής 24ης Σεπτεμβρίου 1999

Με τή συμμετοχή 70 Πρωτοσυγκέλλων και Γενικών Αρχιερατικών Έπιτρόπων τών Ίερών Μητροπόλεων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, συνήλθε στο Ν. Προκόπιο Εύβοιας, υπό τήν Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, τó 1ο Συνέδριο Πρωτοσυγκέλλων και Γενικών Αρχιερατικών Έπιτρόπων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, φιλοξενούμενο από τήν Ίερά Μητρόπολη Χαλκίδος στις έγκαταστάσεις του Πανελληνίου Προσκυνημάτος Όσίου Ίωάννου του Ρώσου, από 22 έως 23 Σεπτεμβρίου 1999.

Κατά τήν εισαγωγική όμιλία του, ó Μακαριώτατος τόνισε τόν σκοπό τής συγκλήσεως του Συνεδρίου, ó όποιος συνοψίζεται στήν έπιμόρφωση τών στελεχών τής Έκκλησίας, ένόψει τών νέων δεδομένων και τών σύγχρονων ποιμαντικών αναγκών, ώστε τά στελέχη που διακονούν στις Ίερες Μητροπόλεις νά συνεργάζονται άποτελεσματικότερα με τούς οικείους έπισκόπους για τήν προαγωγή του έργου τής Έκκλησίας.

Τό Συνέδριο χαιρέτισαν ó Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ó Νομάρχης Εύβοιας κ. Νικόλαος Παπανδρέου, ó Βουλευτής Εύβοιας κ. Έλευθέριος Παπαγεωργόπουλος, ó Στρατηγός - Διοικητής τής Σχολής Πεζικού κ. Ήλιος Ήλιόπουλος, ó Αντιδήμαρχος Χαλκιδέων κ. Εύάγγελος Καμπιώτης, έκπροσωπών τόν Δήμαρχον Χαλκιδέων κ. Χαράλαμπον Μανιάτην, ó Δήμαρχος Κηρέων κ. Πρόδρομος Ένωτιάδης, ó Αστυνομικός Διευθυντής Εύβοιας κ. Κωνσταντίνος Μαντάς και ó Εισαγγελέας Εύβοιας κ. Ίωάννης Άγγελης.

Φορέας τής διοργάνωσης ήταν ή Συνοδική Έπιτροπή Αρχιγραμματείας, υπό τήν Προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου.

Τό Συνέδριο στράφηκε γύρω από δύο άξονες:

α) Ή θεώρηση του έκκλησιαστικού διακονήματος του Πρωτοσυγκέλλου ή του Γενικού Αρχιερατικού Έπιτρόπου, από ιεροκανονική άποψη, και σύμφωνα με τήν παράδοση τής Έκκλησίας.

β) Ή ανάπτυξη του νομικού πλαισίου, που διέπει τήν έκκλησιαστική διοίκηση για θέματα:

1) ένοριών, έφημεριών, ναών, μονών κ.λπ.,

2) έκκλησιαστικής διαχείρισης και

3) έκκλησιαστικής δικαιοσύνης.

Στό Συνέδριο έγιναν οι παρακάτω Εισηγήσεις:

α) "Περί τών Πρωτοσυγκέλλων και τών Γενικών Αρχιερατικών Έπιτρόπων" (είσαγωγική όμιλία) από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο.

β) "Ό Πρωτοσύγκελλος ως παράγων έν τή διοικήσει τής Ίερας Μητροπόλεως και τó έργον αυτού", από τόν Αϊδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Θωμά Συνοδινό, Πρωτοσύγκελλο τής Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

γ) "Ό Πρωτοσύγκελλος ή ó Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος έν σχέσει προς τόν Έπίσκοπον και τούς συμπρεσβυτέρους άδελφούς και διακόνους τής Ίερας Μητροπόλεως", από τόν Αϊδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Δημήτριο Βακάρο, Γενικό Αρχιερατικό Έπίτροπο τής Ίερας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

δ) "Έκκλησιαστική Διοίκησης:

1) Περί Ίερών Ναών και Ένοριών,

2) Περί Έφημεριών,

3) Περί Ίερών Μονών", από τόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Διονύσιο Μάνταλο, Πρωτοσύγκελλο τής Ίερας Μητροπόλεως Χαλκίδος.

ε) "Έκκλησιαστική δικαιοσύνη:

1) Ανάκρισις,

2) Έπισκοπικόν Δικαστήριον,

3) Ένορκος Διοικητική Έξέτασις,

4) Ό Έπίσκοπος ως φορεύς τής δικαστικής έξουσίας", από τόν Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Σεραφείμ Μεντζελόπουλο, Γραμματέα τών Συνοδικών Δικαστηρίων.

στ) "Έκκλησιαστική Διαχείρισις", από τόν άξιότιμο κ. Εύάγγελο Μάρη, Οικονομικό Έλεγκτή.

Τό Συνέδριον κατέληξεν όμοφώνως εις τά έξης Πορίσματα:

1. Ό Έπίσκοπος άποτελεϊ, κατά τήν διδασκαλίαν τών Πατέρων τής Έκκλησίας και κατά τήν έπιταγήν τών Ίερών Κανόνων, τήν άδιαμφισβήτητον πνευματικήν και διοικητικήν άρχήν εις τήν έπαρχίαν αυτού. Εϊναι άπολύτως έλεύθερος νά έπιλέγη τούς συνεργάτας αυτού εις τó έν γένει ποιμαντικόν έργον τής Ίερας Μητροπόλεως αυτού.

2. Ή άπορρέουσα εκ του Ίεροϋ Μυστηρίου τής Ίερωσύνης συμμετοχή εις τó τρισσόν άξίωμα του Κυρίου εκδηλοϋται και δια τής διοικητικής διακο-

νίας του πληρώματος της 'Εκκλησίας κατά τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου» (1 Πέτρου 5, 2 - 3).

3. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, εἶναι θεσμοὶ μεμαρτυρημένως ἀρχαῖοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, οἱ ὅποιοι συνεχίζουν νὰ ὑφίστανται ἕως τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὸ διηνεκές, ἀσκοῦνται δὲ κατόπιν εὐλογίας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

4. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις διεξάγεται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ κράτους, οὐχὶ ὡς γραφειοκρατικὴ τις διαδικασία, ἀλλ' ὡς οὐσιαστικὴ διακονία τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, διασώζουσα τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος αὐτῆς.

5. Ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐνεργεῖται ἐξ ὀνόματος τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καὶ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ κλίματος ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπακοῆς πρὸς αὐτόν.

6. Ἡ διακονία τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, παρὰ τοῖς Ἐπισκόποις, δὲν ἀσκεῖται ὡς παράλληλος ἢ παράκεντρος ἐξουσία, οὔτε ipso jure. Ὁφείλει νὰ εἶναι καρπὸς θεοφιλοῦς συνεργασίας, ὡς αὕτη περιγράφεται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου, λέγοντος, ὅτι οἱ Πρεσβύτεροι εἶναι συνηρμοσμένοι τῷ Ἐπισκόπῳ «ὡς χορδαὶ κιθάρα».

7. Ἐνεκεν τῶν ἐπικρατουσῶν συγχρόνων συνθηκῶν, ἀπαιτουσῶν ἐξειδικευμένας γνώσεις καὶ πείραν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπείγουσῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν, προτείνεται ἡ λειτουργία Σχολῆς Ἐπιμορφώσεως γενικῶς τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς καταρτισμὸν καὶ ἐπιμόρφωσιν τῶν διοικητικῶν καὶ λοιπῶν στελεχῶν Αὐτῆς.

Διὰ τὸ Συνέδριον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀρχιεραγματείας

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1999

Περιήλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ περιεχόμενον Ἐκθέσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν «περὶ τῆς κρατούσης στὴν Ἑλλάδα καταστάσεως στὸν τομέα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας». Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀφοῦ ἐμελέτησε τὸ περιεχόμενον τῆς Ἐκθέσεως, παρατρεῖ τὰ ἀκόλουθα:

1. Μονομερεῖς καὶ κακόβουλοι πληροφορίες.

Ἡ τελευταία σελὶς τῆς Ἐκθέσεως εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ, καθ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἀποδεικνύεται καὶ ὁμολογεῖται ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου δρᾷ ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Πρεσβεῖα. Τίνι τρόπῳ συλλέγει τὰς περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας αὐτῆς καὶ πῶς ἀξιοποιεῖ αὐτὰς χωρὶς νὰ προβῇ εἰς τὸν ἀπαραίτητον ἔλεγχον. Εἰς τὴν σελίδα αὐτὴν γίνεται φανερόν, ὅτι αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβεῖας ΔΕΝ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΟΥΝ ΤΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΟΥΤΕ ΤΑΣ ΕΠΑΛΗΘΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΩΣ Ο,ΤΙ ΑΝΕΥΘΥΝΩΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΕΛΩΣ ΣΠΕΥΔΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ, ΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΟΣ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ. Ὅπως, λοιπόν, ἀναφέρεται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Ἐκθέσεως, αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβεῖας ἐν Ἑλλάδι συχνάκις συναντῶνται μὲ ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁργανώσεων (Officers from the Embassy and the Consulate General in Thessaloniki also meet regularly with Representatives of various religious groups). Κατὰ πόσον οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκπρόσωποι τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων ἀποτελοῦν πρόσωπα ἔγκυρα καὶ ἀξιόπιστα καὶ κατὰ πόσον τὰ ὅσα ἀναφέρουν εἰς τὰς ἐνταῦθα Ἀμερικανικὰς Ὑπηρεσίας εἶναι ἔγκυρα καὶ ὑπεύθυνα, δὲν φαίνεται νὰ ἀπασχολῇ τὴν ἐνταῦθα Πρεσβεῖαν, ἀλλὰ τὰ ἀποδέχεται ἀνεπιφυλάκτως ἐν ἀκατανοήτῳ ἀφελείᾳ, καί, ὡς ρητῶς ὁμολογεῖται εἰς τὴν Ἐκθεσιν, προσκαλεῖ αὐτὰ εἰς δεξιώσεις αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλας κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις (The Ambassador invites Representatives of all faiths to social events). Συνεπῶς, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν παντοειδῶν αἱρετικῶν καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων δύνανται νὰ διοχετεύσουν ὅ,τι ἰδιοτελῶς τοὺς συμφέρει, αἱ δὲ Ἀμερικανικαὶ Ὑπηρεσίαι ἀποδέχονται αὐτὰ ἀνεπιφυλάκτως καὶ τὰ διαβιβάζουν εἰς ΗΠΑ, ὅπου οἱ ἐκεῖ ἀρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἄνευ οὐδενὸς περαιτέρω ἐλέγχου τὰ ἀποδέχονται καὶ τὰ περιλαμβάνουν εἰς τὰς ἐτησίαις ἐκθέσεις αὐτῶν, τὰς ὁποίας κυκλοφοροῦν διεθνῶς καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ἐὰν αἱ διοχετευόμεναι πληροφορίαι ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀποδεικνύονται δι' ἐγκύρων στοιχείων.

2. Ἄγνοοῦνται ἀντιδεολογικῶς αἱ ἀπόψεις τῶν τῆς Πολιτείας ὅσον καὶ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκθέσεως.

Ὅλαι αἱ ὡς ἄνω ἐνέργειαι τὰς ὁποίας ρητῶς ὁμολογεῖ ἀνεπιφυλάκτως ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Πρεσβεῖα, ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν ἐπαφὰς καὶ συλλογὴν στοιχείων κρατικῆς δράσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκεῖται ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ

κριτική κατά της Ελλάδος και μάλιστα διὰ στοιχείων μὴ ἐξακριβωθέντων, μὴ διασταυρωθέντων, μὴ ἐπαληθευθέντων καὶ γενικῶς μὴ ἐρευνηθέντων, προέρχονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ προσωπικὰς δηλώσεις τῶν ὡς ἄνω ἐκπροσώπων τῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησείων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία ἀποδέχεται ὡς βασίμους χωρὶς, ὡς εἶπομεν, νὰ τὰς ἐρευνησῆ. Χαρακτηριστικῶς ἐπισημαίνομεν, ὅτι ρητῶς ἡ ἐπίμαχος ἔκθεσις εἰς πλείστα σημεῖα αὐτῆς κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὁμολογοῦσα ἀνεπιφύλακτον ἀποδοχὴν τῶν ἰσχυρισμῶν, τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκπροσώπων, χρησιμοποιοῦσα ἐκφράσεις ὅπως: "Reported difficulty", "Objections from some Muslims", "Muslim activists complained", "Jehova's witnesses also noted", "Church officials express concern", "Church leaders Report", "According to Mormon Leaders", "Many reported that", "According to the president of KEFE", "Non Orthodox Citizens complained... or told", "A Human Rights Group Reported", "Members of minority Faiths have reported", "Orther non Orthodox religious Communities Believe", "Muslim Leaders also asserted", "They said" κ.ο.κ. Ἐναντὶ δὲ τοῦ ἐν προκειμένῳ "χειμάρρου" δηλώσεων ἀνεπιφύλακτως γενομένων ἀποδεκτῶν ὡς ὀρθῶν καὶ περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις **μῖαν καὶ μόνην φοράν** καταδέχεται νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς μῖαν καὶ μόνην μεμονωμένην περίπτωσιν (εἰς τὴν σελίδα 8), ἐρωτᾶται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διατί δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ Μουσουλμάνοι, εἰς ἄνωτέρας κρατικὰς θέσεις εἰς τὴν τοπικὴν Νομαρχίαν. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ λογικῶτατα, διότι οὗτοι δὲν γνωρίζουν καλὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ στεροῦνται πανεπιστημιακοῦ πτυχίου. Δηλαδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ τολμοῦν νὰ ἐλέγχουν τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὸ διατί δὲν τοποθετεῖ διευθυντὰς καὶ τμηματάρχας ἄτομα χαμηλῆς μορφώσεως καὶ ἀγνοοῦντα τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα εἰς τὴν Θράκην κατέχουν ὑψηλὰ ἀξιώματα μουσουλμάνοι καὶ εἶναι βουλευταί, ἀντιδήμαρχοι, δημοτικοὶ καὶ νομορχιακοὶ σύμβουλοι κ.λπ.

3. Αἱ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἄδικοι κατηγορίαι.

Πλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπισημανθείσης τυπικῆς παρανομίας τῆς ἐπιμάχου Ἐκθέσεως θὰ πρέπει ἐπίσης αὕτη νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς πάσχουσα καὶ **οὐσιαστικὴν παρανομίαν** αὐτοαναίρουμένη καὶ αὐτοδιαψευδομένη εὐχερῶς, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὡς κάτωθι ἐπισυναπτομένων ἀδιασείστων στοιχείων.

α) Προσηλυτισμός: Ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι τὰ Δικαστήρια αὐτῆς καταδικάζουν ἐπὶ προσηλυτισμῷ τοὺς "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά". Πρὸς

ἀντίκρουσιν τούτου ἐπικαλούμεθα σωρείαν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ (Supreme Court), ἃς ἔχομεν εἰς χεῖρας ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜῼ "ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ" ΕΙΣ ΗΠΑ. Ἐπισημαίνομεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὅτι αἱ ΗΠΑ τυγχάνουν χώρα τοῦ Common Law καὶ οὐχὶ τοῦ Βυζαντινορωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ νομολογία τῶν Δικαστηρίων εἰς ΗΠΑ ἀποτελεῖ ΠΗΓΗΝ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΙΣΧΥΝ ΝΟΜΟΥ. Ἐπομένως ἀκαίρως, ἀλυσιτελῶς καὶ ἠθικῶς ἀπαραδέκτως ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ καταδικαστικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ προσηλυτισμῷ, ὅταν εἰς τὴν χώραν αὐτῆς ὁ προσηλυτισμὸς τιμωρεῖται πολὺ αὐστηρότερον ἀπ' ὅ,τι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἐπομένως μομφὴ τῆς Ἐκθέσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτοαναίρεται καὶ αὐτοδιαψεύδεται, δημιουργεῖ δὲ τεράστιον ἠθικὸν θέμα διεθνῶς.

β) Ἐπιρροή ὀρθοδόξου ἐκκλησίας: Ἡ Ἐκθεσις περαιτέρω κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἀποκτήσει σημαντικὴν οικονομικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπιρροήν (The Orthodox Church wields significant political and economic influence, σελ. 2).

Κατ' ἀρχὴν, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἂν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέκτησεν ἐπιρροήν αὐτὸ ἀποτελεῖ ἴδιον αὐτῆς κατόρθωμα καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατηγορηθῆ ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦτο. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐπισημανθῆ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνακόλουθον καὶ αὐτοδιαψεύδεται, ἀφοῦ ἡ ἰδίᾳ ἡ Ἐκθεσις ρητῶς ἀναφέρει, ὅτι αἱ ἐνταῦθα Ἀμερικανικαὶ Ὑπηρεσίαι δέχονται καὶ κολακεύουν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, τῶν ὁποίων τὰς ἀπόψεις μεταφέρουν εἰς ΗΠΑ καὶ αἱ ὁποῖαι τελικῶς συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐπίμαχον Ἐκθεσιν. Ἄρα ποῖος ἔχει τὴν μεγαλύτεραν ἐπιρροήν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ "ἐντάξῃ" τὰς ἀπόψεις αὐτῆς εἰς τὰς Ἐκθέσεις τῶν ΗΠΑ, ἢ αἱ αἰρέσεις καὶ παραθρησκευτικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτυγχάνουν νὰ ἐπηρεάζουν ἀμέσως καὶ καταλυτικῶς τὴν ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν καὶ νὰ υἰοθετοῦνται αἱ ἀπόψεις αὐτῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ;

Τί ὅμως συμβαίνει ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς ΗΠΑ; Ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, θὰ προσφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς ἀδιασείστους ἀμερικανικὰς πηγὰς. Εἰς τὰς ΗΠΑ δὲν ὑπάρχει σημαντικὴ (Significant) ἐπιρροὴ τῆς Ἐκκλησίας; **Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία** ἴσταται μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς δράσεως καὶ δὲν ἀσκεῖ καμμίαν ἐπιρροήν;

Ἄντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως παραπέμπομεν εἰς πρόσφατον ἐπιστημονικὴν μελέτην τοῦ πλέον ἐγκύρου καὶ ad hoc ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ

"Journal of Church and State" (1998), τὸ ὁποῖον εἰς τὴν σελίδα 283 ἀναφέρει ἐπὶ λέξει: "Even in the United States, where there is not established Church, the Aim of the Christian Coalition, arguably the most Powerful Religious Lobby in U.S. History, is to Gain Political Power and influence so that Law and Public Policy can take on a more Distinctly Christian Character". Ἦτοι, εἰδικῶς εἰς ΗΠΑ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀνεγνωρισμένη Ἐκκλησία, ἡ ἐπιδίωξις τοῦ χριστιανικοῦ συνασπισμοῦ, ἀποδεδειγμένως τοῦ πλέον ἰσχυροῦ θρησκευτικοῦ lobby εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ΗΠΑ, εἶναι νὰ κερδίσῃ πολιτικὴν ἰσχύν καὶ ἐπιρροήν, ὥστε ὁ νόμος καὶ ἡ δημοσία πολιτικὴ νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα πλέον εὐδιάκριτον χριστιανικὸν χαρακτήρα.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἢ ὡς εἴρηται Ἀμερικανικὴ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ κάτι τὸ ὁποῖον εἰς ΗΠΑ ἀποτελεῖ θεσμόν καὶ ἀδιάσειστον πραγματικότητα καὶ μάλιστα πολὺ ἐντονώτερον ἀπ' ὅ,τι εἰς τὴν Ἑλλάδα (τούλάχιστον δὲν κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι διαθέτει πανίσχυρον θρησκευτικὸν lobby).

γ) Μάθημα θρησκευτικῶν: Περαιτέρω ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα διδάσκει τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.

Ἐπὶ τούτου παραπέμπομεν εἰς δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος "USA today" τῆς 23.10.1997 σελ. 283, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει, ὅτι τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν ἐπανέρχεται εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τῶν ΗΠΑ. Μέχρι δὲ τότε (23.10.1997) εἶχεν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ 18% τῶν 16.000 ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῆς χώρας. (Ἐπὶ λέξει: About 18% of the nation's 16.000 school districts now offer some type of religious teaching).

δ) Προνόμια Ἐκκλησίας: Ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ ἐπίσης τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἀναγνωρίζει προνόμια ἢ ὑπεροχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπικαλούμεθα ἔγκυρον ἐπιστημονικὴν μελέτην δημοσιευομένην εἰς τὸ ἐγκυρότερον ἀμερικανικὸν νομικὸν περιοδικὸν "The Yale Law Journal" - Ὀκτώβριος 1991. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ μελέτην ἀναφέρονται, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἐξῆς λίαν συγκλονιστικά: Τὸ "Common Law" τῶν ΗΠΑ ἀναγνωρίζει ὡς πηγὴν **Δικαίου τὴν ἐκκλησιαστικὴν νομολογίαν**. Τὸ ἴδιον ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν σελίδα 226 καὶ ἐπὶ λέξει: "The civil Law understands religious lawfinders as the legal institutions of sovereign religious communities", εἰς δὲ τὴν σελίδα 225 ἀναφέρεται, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἀποτελοῦν δεδικασμένον διὰ τὴν ἀμερικανικὴν Δικαιοσύνην (The decisions of ecclesiastical courts, like every other judicial tribunal, are final"). Τέλος, εἰς τὴν σελίδα

223, ὑποσημειώσεις 64 καὶ 65, ἀναφέρονται σωρεῖα δικαστικῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀναγνωρίζουν τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομολογίας. Ἡ δὲ ἀποθέσις τῆς νομικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπεροχῆς τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει εἰς τὴν σελίδα 218, ὅπου ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς συνταρακτικά: «The watson doctrine thus recognises a legal sovereignty for religious lawfinders to find law that will be ultimately and independently authoritative". Τοιοῦτου εἴδους προνόμια οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν.

ε) Χρηματοδότησις τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας:

Περαιτέρω, ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι χρηματοδοτεῖ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καταβάλλουσα τοὺς μισθοὺς τοῦ Κλήρου.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου **ἀποσιωπᾷ** ἡ Ἐκθεσις, ὅτι τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀνέλαβεν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας λόγῳ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ ὡς ἀνταλλαγὴν καὶ ἀκόμη, ὅτι διὰ τοῦ νόμου 536/1945 (ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 469/1968) καθωρίσθη, ὅτι τὸ 35% ΤΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΡΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Τὸ ποσὸν ἐπομένως, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος φορολογεῖ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶναι τεράστιον καὶ καλύπτει τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κλήρου. Κάτι ἀνάλογον, βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διὰ τὰς αἰρέσεις καὶ τὰς παραθρησκευτικὰς ομάδας, καθ' ὅσον τὰ ἔσοδα αὐτῶν δὲν εἶναι φανερά καὶ τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ τὰ φορολογήσῃ. Ἡ ἐν λόγῳ παρατήρησις ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἄλλον ἰσχυρισμὸν τῆς Ἐκθέσεως, ὅτι τὸ Κράτος φορολογεῖ ἐλαφρύτερον τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐναντι τῶν λοιπῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν. Ἐνῶ συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον· ὅτι δηλαδὴ **αἱ αἰρέσεις καὶ αἱ παραθρησκευτικαὶ Ὄργανώσεις, λειτουργοῦσαι ὑπὸ μορφῆν Σωματείων, οὐδὲν φορολογοῦνται**. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω καὶ οἱ ἐν προκειμένῳ ἰσχυρισμοὶ τῆς Ἐκθέσεως καταρρέουν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ δημιουργοῦν τεράστιον **ἩΘΙΚΟΝ ΘΕΜΑ** διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. καὶ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν. Καὶ τοῦτο διότι κατηγοροῦν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ φορολογικὸν αὐτῆς καθεστῶς καὶ ἀντὶ νὰ ἐλέγξουν, τί προβλέπουν οἱ ἀντίστοιχοι νόμοι, ἀποδέχονται (ἐν ἀκατανοήτῳ ἀφελείᾳ), **ὅ,τι τοὺς δηλώνουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι ἰσχύει**, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν. Αὐτὸ μάλιστα εἶναι πρωτοφανὲς καὶ ἀνήκουστον, νὰ ἐνδιαφέρεται κάποιος νὰ πληροφορηθῇ τί ἰσχύει ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀντὶ νὰ προστρέχῃ εἰς τὸ κείμενον

τῶν ἰσχυόντων νόμων, νὰ προστρέχη εἰς πρόσωπα ἀνεύθυνα, στερούμενα ἐξειδικευμένων νομικῶν καὶ φορολογικῶν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ ἀντικειμενικότητος.

στ) Σχέσεις Κράτους - Ἐκκλησίας: Ἡ Ἐκθεσις κατηγορεῖ περαιτέρω τὴν Ἑλλάδα, διότι διατηρεῖ “θεσμοθετημένους δεσμούς” (Institutionalised link) μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. Προφανῶς κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, διότι τὸ Κράτος δὲν ἔχει χωρισθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ τί γίνεται καὶ ἐν προκειμένῳ εἰς Η.Π.Α.; Ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν εἰς Η.Π.Α. ἐφαρμόζεται τὸ Common law (ὁπότε ἡ νομολογία ἀποτελεῖ πηγὴν δικαίου καὶ ἐνέχει ἰσχὺν νόμου), ἐπικαλούμεθα τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου (Supreme court) No 343 U.S. 306, ἡ ὁποία ἀναφέρει ρητῶς, ὅτι συμφῶνως πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Σύνταγμα, χωρισμὸς Κράτους καὶ Ἐκκλησίας **ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ** (ἐπὶ λέξει “The first amendment, however, does not say that in every and all respects there shall be a separation of church and state”). Ἡ ἰδία ἀπόφασις ἀναφέρει περαιτέρω, ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς. Τὸ δεδομένον τοῦτο, δηλαδὴ, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ νομολογία ἀποκρούει τὸν χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας, ἀναφέρεται καὶ ἀλλασχοῦ.

Κατ’ ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι αἱ Η.Π.Α. δὲν ἔχουν τὸ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ κατηγοροῦν τὴν Ἑλλάδα, διὰ σύμπεριφορὰν τὴν ὁποίαν καὶ αὐταὶ αἱ ἴδιαι ἐφαρμόζουν, σέβονται καὶ τηροῦν καὶ μάλιστα διὰ πλήρους νομικῆς κατοχυρώσεως.

ζ) Αντιρρησίαι συνειδήσεως καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀπὸ τὴν στράτευσιν: Περαιτέρω ἡ ἐπίμαχη Ἐκθεσις κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, διότι καίτοι ἀπαλλάσσει τοὺς ἀντιρρησίας ἀπὸ τὴν στράτευσιν, ἐν τούτοις κάποιος “Μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά” δὲν ἀπηλλάγη αὐτῆς, διότι ὑπέβαλεν τὰ δικαιολογητικὰ αὐτοῦ ἐκπροθέσμως.

Τίθεται ὁμως τὸ ἐρώτημα: Τί ἰσχύει ἐν προκειμένῳ ἀντιστοίχως εἰς τὰς Η.Π.Α.; Αἱ Ἀμερικανικαὶ Ὑπηρεσίαι ἀπαλλάσσουν σωρηδὸν ἀπὸ τὴν στράτευσιν πάντα δηλοῦντα, ὅτι τυγχάνει ἀντιρρησίας συνειδήσεως ἢ ὄχι; Ἀντὶ ἄλλων ἐπικαλούμεθα τὸ ἐγκυρότερον ἔργον Συνταγματικοῦ Δικαίου τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὰς Η.Π.Α., ἥτοι τὴν “ENCYCLOPEDIA OF THE AMERICAN CONSTITUTION” τῶν LEVY - KARST καὶ MAHONEY, 1986. Τὸ κλασικὸν αὐτὸ ἔργον (εὐρισκόμενον, ὡς ἐξηκριβώσαμεν, καὶ εἰς πάσας τὰς πανεπιστημιακὰς βιβλιοθήκας τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Η.Π.Α.) εἰς τὴν σελίδα 1540 ἀναφέρει, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς νομολογίας τῶν Η.Π.Α. δέχεται, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀντιρρησίου συνειδήσεως νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς πόλεμον, λόγῳ σεβασμοῦ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθη-

σεων, **πρέπει νὰ σταθμίζεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους νὰ προστατεύεται ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς** (ἐπὶ λέξει “The right of an objector not to violate his religious conscience by engaging in war must be weighed against the nation’s interest in defending itself against foreign enemies, in such weighing the latter interest may be adjudged the weightier. The majority of the court accepted this rule”). Καὶ ἐφ’ ὅσον ἐν προκειμένῳ πρόκειται διὰ χώραν τοῦ Common law ὑπενθυμίζομεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὅτι ἐκεῖ ἡ νομολογία **ἀποτελεῖ πηγὴν Δικαίου**. Δηλαδὴ ἡ ὡς ἄνω ἀναφερομένη ρύθμισις **ἀποτελεῖ νόμον**. Περαιτέρω (εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα) ἀναφέρεται, ὅτι πᾶσα σχετικὴ ἀμφιβολία ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω σταθμίσεων λύεται ὑπὲρ τοῦ Κράτους (ἐπὶ λέξει “Any doubt as to relative weights must be resolved in favor of the state”). Εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα 1541 ἀναφέρεται, ὅτι τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα πρέπει νὰ ὑποχωροῦν, ἐὰν κινδυνεύει τὸ ἔθνος (“No interest of the Government is deemed more important than defense against a foreign enemy. Individual liberties secured by the constitution. Must be yield when the nation’s safety is in peril”). Τέλος εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα ἀναφέρεται, ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως ἀπὸ τὴν στράτευσιν δὲν ἀποτελεῖ ἀτομικὸν δικαίωμα προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Ἀποτελεῖ ἀπλῶς μίαν χαριστικὴν πράξιν χορηγηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου καὶ ὑποκειμένην εἰς ἀνάκλησιν, ὅποτεδῆποτε τὸ ἐπιβάλλει ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα (ἐπὶ λέξει: “Exemption of Quakers and other whose religious conscience forbids them to engage in military service cannot be deemed a constitutional right but only a privilege accorded by Congress and thus subject to revocation at any time the congress deems that to be necessary for national defense”).

Κατ’ ἀκολουθίαν ὄλων τῶν ἀνωτέρω συγκλονιστικῶν καὶ ἀποκαλυπτικῶν, ὡς πρὸς τὸ τί ἰσχύει ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς Η.Π.Α. (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκύπτει, ἀποκρύπτεται ἐπιμελῶς ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς ἀνεπιτρέπτως διὰ νὰ κατηγορηθῆ ἀδίκως ἡ Ἑλλάς), συνάγεται πανηγυρικῶς, ὅτι ἅπασαι αἱ προαναφερόμεναι ὡς ἄνω κατηγορίαι τῆς ἐπιμάχου Ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως εἰς βᾶρος τῆς Ἑλλάδος αὐτοαναιροῦνται καὶ αὐτοδιαψεύδονται εἰς βαθμὸν ἀπόλυτον καὶ καταλυτικόν. Δημιουργοῦν δὲ τεράστιον ἠθικὸν θέμα διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Η.Π.Α. ὡς ἐκτοξεύουσιν ἀντικειμενικῶς ἐξ ὀλοκλήρου ἀβασίμους μομφὰς καὶ κατηγορίας εἰς βᾶρος τῆς Ἑλλάδος δι’ ὑπαίτιου ἀποσιωπήσεως, ὅτι εἰς **Η.Π.Α. αἱ ἀντίστοιχα ρυθμίσεις τυγχάνουν ἀπείρως αὐστηρότεραι**.

η) Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων: Ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις ἀποσιωπᾷ ἢ διαστρέ-

φει τὸ τί ἔχει δεχθῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἤτοι: α) Κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα διότι ἔχει Νόμον, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλει εἰς κρατικὴν ἄδειαν τὴν ἴδρυσιν εὐκτηρίων οἴκων ὑπὸ τῶν διαφόρων αἰρέσεων καὶ παραθρησκευίων. Ὅμως ἀποσιωπᾷ, ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐθεώρησεν τὸν ἐν λόγῳ νόμον **ὡς σύμφωνον πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων** (βλέπε παράγραφον 47 τῆς ἀποφάσεως 26.9.1996 τοῦ Δικαστηρίου τούτου). Ἐπίσης ἀποσιωπᾷ, τὸ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δροῦν Σατανισταὶ (καταδικασθέντες δι' ἀνθρωποκτονίας καὶ βασανιστήρια) καὶ ἄλλαι ἐπικίνδυνα καὶ καταστροφικαὶ αἰρέσεις καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἐλέγξη, ποῖοι καὶ διὰ ποῖον λόγον ἰδρύνουν εὐκτηρίους οἴκους. β) Εἰς τὴν ἐπίμαχον Ἔκθεσιν ἀναφέρεται ψευδῶς, ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, διὰ τῆς ἀπὸ 24.2.1998 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατεδίκασε τὴν Ἑλλάδα διὰ παράβασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, διότι τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια εἶχαν καταδικάσει προηγουμένως Προτεστάντας ἐπὶ προσηλυτισμῷ. Ἐν προκειμένῳ ἐπρόκειτο συγκεκριμένως περὶ Πεντηκοστιανῶν. Εἰς τὰ τρία άτομα ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα κατεδικάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ προσηλυτισμῷ, τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον **ἐπεκύρωσεν τὰς καταδικὰς αὐτῶν καὶ ἐδέχθη, ὅτι ὀρθῶς, βασιμῶς καὶ ἠτιολογημένως κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.** Τὸ δεδομένον τοῦτο ἢ ἐπίμαχος Ἐκθεσις τὸ ἀποκρύπτει κατὰ τρόπον παντελῶς ἀνεπίτρεπτον. Ἐπίσης ἀποκρύπτει, ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐδέχθη, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ διάταξις ἢ ὁποῖα τιμωρεῖ τὸν προσηλυτισμὸν **εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.**

θ) Μεταχειρίσεις αἰρέσεων καὶ παραθρησκευίων: Ἡ εἰρημένη Ἐκθεσις, περαιτέρω, κατηγορεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι προβαίνει εἰς δυσμενεῖς διακρίσεις εἰς βάρος ὠρισμένων αἰρέσεων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται νὰ ἐνδιαφέρεται μεροληπτικῶς καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως. Καὶ ἐδῶ ὁμως ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις καὶ προφανῶς ἢ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Πρεσβεΐα συλλαμβάνονται διὰ πολλοστὴν φορὰν νὰ παραπλανοῦν ἀνεπιτρέπτως, ἤτοι:

“Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά”: Ἡ ἐπίμαχος Ἐκθεσις εἰς πολλὰ σημεῖα ἐμφανίζεται ἐνθερμῶς ὑποστηρικτῆς αὐτῶν, κατηγοροῦσα τὴν Ἑλλάδα διὰ δυσμενεῖς εἰς βάρος αὐτῶν διακρίσεις. Τί ὄντως συμβαίνει ἐν προκειμένῳ εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ ποῖα ἢ μεταχειρίσεις τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» ἐκεῖ; Ἡδη ἀνωτέρω ἐπεκαλέσθημεν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, ποῦ καταδικάζουν “Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά” διότι ἠρνήθησαν **ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΤΩΝ Η.Π.Α.**

Ὡσαύτως παραπέμπομεν εἰς τὴν σελίδα 1542 τοῦ κλασικοῦ ἔργου ENCYCLOPEDIA OF THE AMERICAN CONSTITUTION, ὅπου ἀναφέρεται, ὅτι εἰς Η.Π.Α. ὑπάρχει μεγάλη ἔχθρα κατὰ τῶν “Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά” λόγῳ ἐλλείψεως πατριωτισμοῦ αὐτῶν, λόγῳ τῶν ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένων προσηλυτιστικῶν μεθόδων, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναφέρουν εἰς βιβλία αὐτῶν, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς τυγχάνει ὀργάνωσις τοῦ Διαβόλου (ἐπὶ λέξει “Satan’s cruel and oppressive organisation”), διότι ἀρνούμενοι νὰ χαιρετίσουν τὴν σημαίαν εἶναι ἀντιπατριῶται ἢ καὶ προδόται (Their refuse to salute the flag was unpatriotic, if not treasonous), προστίθεται δέ, ὅτι αἱ ἐπιθέσεις αὐτῶν ἐναντίον τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας εἰς Η.Π.Α. ἔχουν ἐξοργίσει (Infuriated) πολλοὺς, κ.ο.κ. Ποῦ λοιπὸν τὸ ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον τῶν Η.Π.Α. ὑπὲρ τῶν “Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά”, τὸ ὁποῖον ἀξιοῦν ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος;

Σαηεντολόγοι: Ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεΐα ἐν Ἑλλάδι φέρεται νὰ γνωρίζῃ **τὰ πάντα** εἰς τὴν χώραν ἡμῶν περὶ τῶν ὄσων ἀφοροῦν εἰς τὰς αἰρέσεις καὶ τὰς παραθρησκείας. Ἀναφέρεται δὲ εἰδικῶς ἢ ἐπίμαχος Ἐκθεσις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Κ.Ε.Φ.Ε. καὶ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι Σαηεντολογίαν. Διατί ἐπομένως ἀποσιωπᾷ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7380/1996 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐπικυροῦσαν ταύτην ὑπ' ἀριθμ. 10493/1997 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν; Μήπως ἐπειδὴ αἱ ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεις, διὰ στοιχείων ἀδιασειστων, ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Σαηεντολόγοι ἀσκοῦν πληθὸς δραστηριοτήτων ἐπικινδύνων καὶ ἐξουθενωτικῶν διὰ τὴν ὑγίαν τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν; (“Ἀσκησις πιέσεων, ἀδίστακτοι ἐνέργειαι, νέκρωσις πράκτορος, χαρακτηρισμὸς ὡς ἐχθρῶν καὶ προδοτῶν τῶν ὄσων ἀποχωροῦν, βασανιστήρια, καταπιέσεις, ἐφαρμογαὶ μεθόδων βαρύτατα ἐπικινδύνων διὰ τὴν ὑγίαν, ἀγρία ἐκμετάλλευσις ἀφελῶν, ἐξαναγκασμὸς εἰς ἐργασίαν ἄνευ ἀμοιβῆς, ψυχολογικὴ βία καὶ καταπιέσεις, παραβίασις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου; ἐφαρμογὴ τακτικῆς ψυχικῆς ἀπορρυθμίσεως, ἐφαρμογὴ μεθόδων καὶ πρακτικῶν βαρέως ἐπικινδύνων διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγίαν, ἐφαρμογὴ αὐθυποβολῆς, καταστροφή περιουσιῶν, ἐφαρμογὴ μεθόδων ὀλοκληρωτικῶν δομῶν καὶ τάσεων, παράνομος κερδοσκοπικὴ δραστηριότης, κ.λπ.). Διατί ἢ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεΐα καὶ ἢ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀποσιωποῦν τὰ συγκλονιστικὰ ταῦτα δεδομένα, τὰ ὁποῖα καλῶς γνωρίζουν; Ἐφ' ὅσον μάλιστα φέρονται, ὅτι γνωρίζουν τὰ πάντα καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων περὶ τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευίων;

Τέλος ἐπικαλούμεθα σωρείαν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν Η.Π.Α., αἱ ὁποῖαι ἀπαγορεύουν πληθὸς ἐνεργειῶν τῶν αἰρέσεων ὡς

παρανόμων και έπικινδύνων. Μάλιστα δέ δικαστική απόφασις Δικαστηρίου των Η.Π.Α. διατάσσεται τήν διάλυσιν τής Έκκλησίας των Μορμόνων και τήν κατάσχεσιν τής περιουσίας αύτης.

4. Συμπέρασμα

Κατ' άκολουθίαν πάντων των άνωτέρω και πλείστον άλλων τά όποια θά ήδυνάμεθα νά παραθέσωμεν, αλλά παραλείπομεν ταύτα χάριν συντομίας, προκύπτει, ότι εις τήν έπίμαχον Έκθεσιν τής Άμερικανικής Κυβερνήσεως, βασισθεισαν εις στοιχεία συλλεγέντα υπό τής έν Έλλάδι Άμερικανικής Πρεσβείας, κυρίως υπό μελών των διαφόρων αίρέσεων και παραθρησκείων, **περιέχονται άπ' άρχής μέχρι τέλους έξόφθαλμοι άντιπάσεις, άνακρίβειαι έμπαθείς εις βάρος τής χώρας ήμων, άπόψεις προκλητικάί και ήθικώς άπαράδεκτοι** εις σημείον ώστε, νά ανακύπη τó έρώτημα: διατί και διά ποίον λόγον ή Άμερικανική Κυβέρνησις φθάνει εις τοιαύτην άπαράδεκτον μεταχείρισιν τής χώρας ήμων; Μήπως νομίζει, ότι οί Έλληνες είναι άρκετά άφελείς και άδαιείς ώστε νά μήν δύνανται νά έξακριβώσουν εύχερώς, ότι **τά όσα ή έπίμαχος Έκθεσις του Έπουργείου Έξωτερικών των Η.Π.Α. καταμαρτυρεί εις βάρος τής Έλλάδος ισχύουν εις πολύ μεγαλύτερον βαθμόν και εις τάς Η.Π.Α.;**

(Έκ τής Αρχιγραμματείας τής Έερās Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τής 11ης Όκτωβρίου 1999

Με θέμα «Αίρέσεις, παραθρησκεία και νεοειδωλολατρία ώς κοινωνικό πρόβλημα. Διαπιστώσεις και προοπτικάί διά μίαν όρθήν ποιμαντικήν άντιμετώπισιν», πραγματοποιείται άπό 18^{ης} έως 22^{ας} Όκτωβρίου 1999 στο Έερό Προσκύνημα του Όσίου Ίωάννου του Ρώσσου στο Ν. Προκόπιο Εύβοίας ή ΙΑ΄ Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιών και Έερών Μητροπόλεων διά θέματα Αίρέσεων και Παραθρησκείας. Φορεύς τής διοργανώσεως είναι ή Συνοδική Έπιτροπή επί των Αίρέσεων.

Είσαγωγή στο θέμα τής Συνδιασκέψεως θά κάνει ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κυριακός Τσουρός, Γραμματεύς τής Συνοδικής Έπιτροπής επί των Αίρέσεων, κατά τήν έναρξη των έργασιών, τó άπόγευμα τής 18^{ης} Όκτωβρίου 1999.

Τήν Τρίτη, 19 Όκτωβρίου, θά κάνουν Είσηγήσεις:

α) Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελέτιος, με θέμα «Χριστός Έσταυρωμένος, Έλλησι μωρία».

β) Ό κ. Άντ. Παπαδόπουλος, Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με θέμα «Τά σύγχρονα θρησκευτικά κινήματα, κίνδυνος για τόν πνευματικό προσανατολισμό μας».

γ) Ό Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Δανιήλ Γούβαλης, Έντεταλμένος τής Έερās Μητροπόλεως Άττικής, με θέμα «Χαρακτηριστικά γνωρίσματα των Πεντηκοστιανών».

δ) Η κ. Ντίνα Παπαθανασοπούλου, Συνεργάτης τής ΠΕΓ, με θέμα «Τό διεθνές σκηνικόν των αίρέσεων και τής παραθρησκείας».

Τήν Τετάρτη 20 Όκτωβρίου θά κάνουν Είσηγήσεις:

α) Ό κ. Στέλιος Ταμάσιος, Στρατιωτικός Είσαγγελεύς Κύπρου, με θέμα «Σέκτες και έγκλημα. Μέγιστον κοινωνικόν πρόβλημα στις μέρες μας».

β) Ό κ. Γεώργιος Κρίππας, Δρ. Συνταγματικού Δικαίου, με θέμα «Προσπάθειες και ένεργειες των Αρχών των διαφόρων Κρατών προς προστασίαν έναντι τής επικίνδυνης δράσεως των αίρέσεων».

γ) Ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών, με θέμα «Τό πρόβλημα τής νεοειδωλολατρίας σήμερα».

Τήν Πέμπτη 21 Όκτωβρίου, μνήμη του Όσίου Χριστοδούλου του έν Πάτμω, ήμέρα κατά τήν όποίαν άγει τά όνομαστήριά του ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος θά τελεσθει Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Κατόπιν θά συνεχισθούν οί έργασίες τής Συνδιασκέψεως και θά κάνουν Είσηγήσεις:

α) Ό Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Χριστόφορος Τσιάκκας, Έντεταλμένος τής Έκκλησίας τής Κύπρου, με θέμα: «Κοινωνικές έπιπτώσεις των νεοφανών αίρέσεων και ποιμαντική άντιμετώπισή τους».

β) Ό Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Αναγνωστόπουλος, Άναπληρωτής Καθηγητής τής Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, με θέμα «Προβληματισμοί για τήν θρησκευτικότητα στο Έλληνικό Πανεπιστήμιο».

γ) Ό Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Παύλος Ίωάννου, Γραμματεύς τής Συνοδικής Έπιτροπής Χριστιανικής Άγωγής επί τής Νεότητος, με θέμα «Έφηβοι και άποκρυφισμός».

Στά πλαίσια των έργασιών τής Συνδιασκέψεως, οί Έντεταλμένοι των Όρθοδόξων Έκκλησιών και Έερών Μητροπόλεων θά άναφερθούν στο έργο τους και έχουν σχηματισθει τέσσερις ομάδες έργασίας για τήν καλύτερη μελέτη των θεμάτων. Οί ομάδες αυτές είναι:

Α΄ Όμάς: «Η δραστηριότης των νεοπροτεσταντικών και Πεντηκοστιανών ομάδων». Υπεύθυνος: Αρχιμανδρίτης κ. Δανιήλ Γούβαλης.

Β΄ Όμάς: «Η δραστηριότης των παραθρησκευτικών ομάδων». Υπεύθυνος: Μοναχός κ. Άρσένιος Βλιαγκόφτης.

Γ' Ὁμάς: «*Ἡ νεοφανὴς παρουσία τῶν νεοειδωλολατρικῶν ομάδων*». Ὑπεύθυνος: Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος.

Δ' Ὁμάς: «*Νομικαὶ διαπιστώσεις καὶ δυνατότητες*». Ὑπεύθυνος Δρ. κ. Γεώργιος Κρίππας.

Συντονιστὴς τοῦ προγράμματος εἶναι ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κυριακὸς Τσουρός.

Σημειωτέον, ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς, μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Συνδιασκέψεις αὐτές, ποὺ συγκαλοῦνται κάθε χρόνο, θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐπίστασία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ἐπίσημες ἐκδηλώσεις τῆς καὶ ὄχι ἀπλῶς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς, ὅπως γινόταν ὡς τώρα.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου).

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1999

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου διοργάνωσε τὸ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ, μὲ κεντρικὸ θέμα: «*Τὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, χθὲς καὶ σήμερον*». Τὸ Συνέδριον πραγματοποιήθηκε κατὰ τὸ τριήμερον 8 - 10 Ὀκτωβρίου, στὸν συνεδριακὸν χώρον τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου -Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης- καὶ ἔλαβον σ' αὐτὸ μέρος στελέχη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Μετὰ τὸν καθιερωμένον ἀγιασμόν, τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος καὶ στὴν εἰσαγωγικὴν του ὁμιλίαν προσδιόρισε τὴν σημασίαν καὶ τοὺς στόχους αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου. Ἰδιαίτερα ὁ Μακαριώτατος ὑπογράμμισε τὴν κεντρικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει γενικὰ ἡ Θεία Λατρεία μέσα στὴν ζωὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν ἀνάγκην γιὰ μίαν πιὸ ἐνεργὴν καὶ συνειδητὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ σ' αὐτήν. Ἀνακοίνωσε δὲ ἐπίσημα ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ συνεδριάζει αὐτὲς τὶς ἡμέρας, πρόκειται νὰ συστήσῃ «*Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Λειτουργικῆς Ἀνανεώσεως*», μὲ σκοπὸν τὸ συντονισμὸν τοῦ ἔργου γιὰ τὴν ἀναζωπύρῃσιν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς στὸν ἑλλαδικὸν Ἐκκλησίαν. Γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Συνεδρίου ὁμιλήσαν ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμων καὶ ὁ διακεκριμένος λειτουργιολόγος, ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου. Στὴν συνέχειαν ἄρχισαν οἱ ἐργασίαι τοῦ Συμποσίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων, σύμφωνα μὲ τὸ ἀνακοινωθέν πρόγραμμα, ἐκλεκτοὶ

ὁμιλητὲς παρουσίασαν τὶς ἐξῆς ἐπιμέρους πτυχῆς τοῦ γενικοῦ θέματος:

1) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης τὸ θέμα: «*Ἁγιον Βάπτισμα καὶ Θεία Λειτουργία*».

2) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος τὸ θέμα: «*Ἡ δυναμικὴ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος στὸν σύγχρονον κόσμον*».

3) Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Χρυσόστομος, Διδάκτωρ Φιλοσοφίας, τὸ θέμα: «*Οἱ προβαπτισματικὲς Ἀκολουθίαι. Τελεουργικὴ θεώρησις*».

4) Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ θέμα: «*Ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἡ θεολογία τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος*».

5) Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Καρδαμάκης, Διδάκτωρ Θεολογίας, τὸ θέμα: «*Ἡ βαπτισματικὴ ἀγωγή τῶν πιστῶν καὶ ἡ Ὀρθόδοξη πνευματικότητα*».

6) Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Τζέρπος, Διδάκτωρ Θεολογίας, τὸ θέμα: «*Τὸ Ἁγιον Βάπτισμα στὴ σύγχρονον ἐνοριακὴν πράξιν. Διαπιστώσεις καὶ προτάσεις*».

7) Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Στρατηγόπουλος τὸ θέμα: «*Βάπτισμα καὶ ἐξωτερικὴ ἱεραποστολή*».

8) Ὁ κ. Ἰωάννης Φουντούλης, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τὸ θέμα: «*Τὸ Βάπτισμα τῶν ἐνηλίκων, ὁ Νηπιοβαπτισμὸς, τὸ Βάπτισμα τῆς ἀνάγκης. Τελεουργικὴ θεώρησις*».

9) Ὁ κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τὸ θέμα: «*Ἱστορικὴ διαμόρφωσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος*».

10) Ὁ κ. Θεόδωρος Πάγκου, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τὸ θέμα: «*Τὸ Βάπτισμα καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν σχισματικῶν καὶ αἱρετικῶν*».

11) Ὁ κ. Γεώργιος Φίλιας, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ θέμα: «*Τὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Χρίσματος*».

Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν οἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου στέφθηκαν μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν. Διότι τόσο τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν γενομένων εἰσηγήσεων, ὅσο καὶ ἡ δημιουργικὴ συζήτησις ποὺ ἐγένετο ἐπὶ αὐτῶν, ἔδωκε στοὺς συνέδρους τὴν δυνατότητα νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν ἄμεση ἀνάγκην λήψεως συγκεκριμένων μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσουν ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν ἀποκάθαρσιν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τυπικισμοῦ καὶ ἐκκοσμικεύσεως, ποὺ παρατηροῦνται σήμερον κατὰ τὴν τέλεσίν του, καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν ἀνάδειξιν τῆς κεντρικῆς σημασίας τὴν ὁποία ἔχει τὸ ἱερόν αὐτό

Μυστήριο για τη ζωή του Χριστιανού, ως ή άπαρχή του ένός και μεγάλου Μυστηρίου της έν Χριστώ άναγεννήσεως του άνθρώπου και ένσωματώσεώς του στην κοινωνία της Έκκλησίας.

Σύμφωνα με τη σχετική έντολή της Ίερās Συνόδου, ή Διοργανωτική Έπιτροπή του Συνεδρίου θα μελετήσει σε βάθος τὰ Πορίσματα του Συνεδρίου και θα είσηγηθη τὰ δέοντα για τη σχετική έπιμόρφωση του Ίεροϋ κλήρου και τη λειτουργική άγωγή του εύσεβους λαού.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερās Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

(Δελτία του Γραφείου Τύπου)

Όργάνωση νοσοκομείου στην πρωτεύουσα της Ούγκάντας υπό την αιγίδα του Προκαθημένου της Έλλαδικής Έκκλησίας.

Υπό την έμπνευσι και μέριμνα του Μακαριωτάτου Προκαθημένου της Έλλαδικής Έκκλησίας κ. Χριστοδούλου, συνεστήθη, πρὸ 6 μηνών, όμως Κληρικῶν και λαϊκῶν Ίατρῶν, μεταξύ τῶν οποίων και **Καθηγητές** του Πανεπιστημίου Αθηνῶν, ή οποία έχει άναλάβει την ύποστήριξι και ένίσχυσι του Προγράμματος Ίατρικῶν Ύπηρεσιῶν της Ίερās Μητροπόλεως Καμπάλας και Πάσης Ούγκάντας.

Η άρχική προσπάθεια έστιάσθηκε στην άναδιοργάνωσι και λειτουργία του μικροϋ **Ίεραποστολικού Νοσοκομείου** της Όρθοδόξου Έκκλησίας εις την περιοχή Ναμουγκόονα της Καμπάλας, πρωτεύουσας της Ούγκάντας και ειδικότερα του τμήματος τῶν έξωτερικῶν ίατρείων:

→ Άνακαινίσθηκε ριζικά τὸ παλαιὸ και έγκαταλειμμένο **Κτιριακὸ Συγκρότημα**.

→ Όργανώθηκε και έξοπλίσθηκε με τὰ άπαραίτητα μηχανήματα **Μικροβιολογικὸ Έργαστήριον**, εις τὸ ὁποῖον ήδη διενεργοῦνται οἱ άπαραίτητες Μικροβιολογικὲς και Βιοχημικὲς έξετάσεις.

→ Προσελήφθη τὸ άναγκαῖο **Ίατρικὸ, Νοσηλευτικὸ και Διοικητικὸ προσωπικὸ**.

→ Τὸν Μάιο του 1999 έγιναν τὰ **έγκαίνια** ὑπὸ του Μητροπολίτου Καμπάλας και Πάσης Ούγκάντας κ. Ίωνᾶ και κατόπιν άρχισε ή λειτουργία τῶν άνακαινισθέντων Έξωτερικῶν Ίατρείων.

→ Υπολογίζεται ὅτι έξυπηρετοῦνται καθημερινῶς άνω τῶν 35 άσθενῶν, **άδιακρίτως** χρώματος, φυλῆς, μορφώσεως ή θρησκείας.

Σημειωτέον ὅτι, κατὰ μετριοπαθεῖς ὑπολογισμοὺς τῶν Άφρικανῶν ὑπευθύνων, τὸ Νοσοκομεῖο καλύπτει, άσθενεῖς ἀπὸ την πρωτεύουσα Καμπάλα και τὰ περιχώρα αὐτῆς, αλλά και μιὰ λίαν προβληματική περιοχή **100.000 κατοίκων**, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ὑπὸ άθλιες συνθήκες και οἱ ὑγειονομικὲς άνάγκες

τους εἶναι τεράστιες και **κατεπιγούσες**.

Άκόμη οἱ έγργασίες συνεχίζονται με γοργοὺς ρυθμοὺς άφοῦ:

→ Αὐτὴ τὴν ἔποχή προχωρᾶ ή προσπάθεια διαμορφώσεως χώρου **Κουζίνας και Τραπεζαρίας**, για τὴν έξυπηρετήσει τόσο του προσωπικοῦ του Νοσοκομείου, ὅσο και τῶν άσθενῶν και τῶν συγγενῶν τους.

Προγραμματίζεται άκόμη στὴ συνέχεια:

→ Άνακαινίσις του **δευτέρου παλαιοῦ** και έγκαταλειμμένου κτιρίου, τὸ ὁποῖον θα στεγάσει άλλες ίατρικὲς ὑπηρεσίες:

→ Ένα μικρὸ **Χειρουργεῖο**.

→ Ένα πλήρες **Όδοντιατρεῖο**.

→ Σύγχρονο **Φαρμακεῖο**.

→ **Άκτινολογικὸ** έγραστήριο με τὰ άπαραίτητα άκτινολογικὰ μηχανήματα.

→ Ένα **ίατρεῖο** ειδικοτήτων.

Πληροφορικὰ σημειώνομε ὅτι ή άφρικανική χώρα της Ούγκάντας έχει πληθυσμὸ 21 ἑκατομμυρίων κατοίκων. Η πρωτεύουσα αὐτῆς, ή Καμπάλα, κατοικεῖται ἀπὸ 2 ἑκατομμύρια.

Τὰ ὑγειονομικὰ προβλήματα της χώρας εἶναι τεράστια. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ **μέσος ὅρος** ζωῆς τῶν κατοίκων εἶναι τὰ **43** ἔτη.

Οἱ άνθρωποι μαστίζονται ἀπὸ πολλὰ τροπικὰ νοσήματα, πολλὰ ἐκ τῶν οποίων εἶναι εύκόλως θεραπεύσιμα, ὅπως ή **έλονοσία**, ταινιάσεις, χολέρα κ.ά.

Εἰς τὴν πρωτεύουσα, παρὰ τὴν ὑπαρξι κρατικοῦ Νοσοκομείου και Νοσοκομείων άλλων Ίεραποστολικῶν ομάδων, οἱ άνάγκες εἶναι **χωρὶς τελειωμὸ**.

Η προσφορὰ του Νοσοκομείου της Όρθοδόξου Έκκλησίας θεωρεῖται σημαντική διὰ τὴν άνακούφιση του πόνου τῶν πασχόντων Άφρικανῶν **Άδελφῶν** μας.

Η άφανῆς ίατρική και έπιστημονική όμως έξ' Έλλάδος έγγάζεται με μεγάλη αὐταπάρνησι, μεθοδικότητα και **ταχύτητα** ὥστε τὸ έγργο αὐτὸ νὰ άποτελεῖ μεγάλο έπίτευγμα της **ίεραποστολικῆς** προσπάθειας, πὸ ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν Έλλάδα.

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ούγκάντας κ. Ίωνᾶς έχει έκφράσει και γραπτῶς τὴν εύγνωμοσύνη του πρὸς τὸν Προκαθημένον της Έκκλησίας μας για τὴν οὐσιαστική συμπαράστασή της στὴν αντιμετώπιση του **ὑγειονομικοῦ** προβλήματος της χώρας του.

(21.9.1999)

Συνάντηση Μακαριωτάτου με τὸν ὑπουργὸ Έθνικῆς Άμυνας της Κύπρου

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Αθηνῶν και πάσης Έλλάδος κ. κ. Χριστόδουλος συναντήθηκε σήμερα τὸ πρωῖ στὴν Ί. Άρχιεπισκοπή Αθηνῶν με τὸν Ὑπουργὸ Έθνικῆς Άμυνας της Κύπρου κ. Σωκράτη Χάσικο. Στὴ συνάντηση συζητήθηκαν θέματα κοινοῦ ένδιαφέροντος.

(21.9.1999)

Έπίσημη επίσκεψη Μακαριωτάτου στην Κομοτηνή

Τὴν σὲ ἀνύποπτο χρόνο, ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος, ὑπόσχεσή του πρὸς τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Μαρωνείας κ. Δαμασκηνὸ ὑλοποίησε τὸ περασμένο Σαββατοκύριακο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, πραγματοποιώντας ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴν Κομοτηνὴ γιὰ νὰ συμμετάσχει στὶς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου του Χρυσάνθου. Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἦταν γόνος τῆς Κομοτηνῆς καὶ ὅλος ὁ φετεινὸς χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖο συμπληρώθηκαν 50 χρόνια ἀπὸ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημία του, εἶναι ἀφιερωμένος στὴ μνήμη του.

Ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, τὴν περασμένη Κυριακὴ, 26 Σεπτεμβρίου, τέλεσε μνημόσυνο στὴν μνήμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου καὶ στὴν ἐπιμνημόσυνη ὁμιλία του περιέγραψε τὴν ἐθναρχικὴ προσωπικότητα τοῦ προκατόχου του, τόσο κατὰ τὴν διακονία του ὡς Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος, ὅσο καὶ ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ὡς Τραπεζοῦντος, τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, προστάτευσε τὸν μουσουλμανικὸ πληθυσμὸ κατὰ τὴν κυριαρχία ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Πόντου τῶν Ρώσων, ἐνῶ παράλληλα στὴ διεθνή διάσκεψη τῶν Παρισίων καὶ μπροστὰ στοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς ὑποστήριξε μὲ θέρμη τὰ δίκαια τῶν Ποντίων. Στὴ συνέχεια, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, ἦταν ὁ πρῶτος ἀντιστασιακὸς ἀφοῦ δὲν δέχθηκε νὰ ὑποδεχθῆ τοὺς κατακτητές, δὲν δέχθηκε νὰ ὀρκίσῃ τὴν κυβέρνηση τῶν Ἑλλήνων Κουίνσιλινγκς καὶ δὲν δέχθηκε νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Χιτλερικὸ στρατιωτικὸ διοικητὴ τῆς Ἀθήνας. Ἡ στάση του αὐτὴ μπορεῖ νὰ τοῦ στοίχισε τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο, ἀποτελεῖ ὅμως χρυσὴ σελίδα στὴν σύγχρονη ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσάνθο, ἦταν ἀφιερωμένο καὶ τὸ Συνέδριο ποὺ διεξήχθη στὴν Κομοτηνὴ. Εἰσηγητὲς ἦσαν ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης, καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ὁ κ. Ἀθ. Καραθανάσης, καθηγητῆς τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Συνοψίζοντας ὁ Μακαριώτατος τὶς εἰσηγήσεις σημείωσε ὅτι οἱ ἱστορικὲς φυσιογνωμίες, ὅπως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος, γεννιοῦνται ἔχοντας πολλὰ χαρίσματα καὶ τὰ τάλαντα ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ οἱ ἱστορικὲς περιστάσεις εἶναι ἐκεῖνες ποὺ συντελοῦν σὸ νὰ ἀναδειχθοῦν αὐτοὶ καὶ νὰ ἐνεργοποιηθοῦν ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Ὅσον ἀφορᾷ στὶς διαφωνίες ποὺ προέκυψαν μετὰξὺ τοῦ Χρυσάνθου, ὡς Μητροπολίτου Τραπε-

ζοῦντος καὶ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι καὶ οἱ δύο μεγάλοι αὐτοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὴν μεριὰ τοὺς ἔβλεπαν σωστὰ τὰ πράγματα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος, ὡς ποιμένας τοῦ σφαζομένου καὶ ἀδικουμένου ποιμνίου του, ἤθελε δικαίως νὰ τὸ προστατεύσει καὶ νὰ προωθήσει τὴν ἐλευθερία του. Ὁ Ἐλ. Βενιζέλος, ὡς ἔχων τὴν εὐθύνη ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐσκέπτετο γιὰ τὸ πῶς μπορεῖ τὸ Γένος νὰ ἐξέλθει τῆς δοκιμασίας μὲ τὶς κατὰ τὸ δυνατόν λιγότερες πληγές. Τέλος, ὡς πρὸς τὴν ἀντίθεση ποὺ ὑπῆρχε μετὰξὺ τῶν Ἀρχιεπισκόπων Χρυσάνθου καὶ Δαμασκηνοῦ ὁ Μακαριώτατος σημείωσε πῶς σὲ δύσκολες περιστάσεις γιὰ τὸν λαό μας ἀναδείχθηκαν στὴν κορυφὴ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας δύο ἐξέχουσες προσωπικότητες, οἱ ὁποῖες μπορεῖ νὰ βρέθηκαν ἀντιμέτωπες, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο ὠφέλησαν τὴν Πατρίδα καὶ ἀποτελοῦν φωτεινὰ παραδείγματα κληρικῶν ἀφοσιωμένων πλήρως στὴν ἀποστολὴ τους.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ἐξ ἄλλου τῆς παρουσίας τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Κομοτηνὴ ὁ Τοπικὸς Σύνδεσμος Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, τοῦ ὁποῖου πρόεδρος εἶναι ὁ ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Ἰωάννης Φωτιάδης, ὀργάνωσε διάλεξη μὲ ὁμιλητὴ τὸν Μακαριώτατο Προκαθήμενο καὶ θέμα "Παγκοσμιοποίηση καὶ Ὁρθοδοξία". Στὴν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση ξεκίνησε ὡς μία ἔννοια τῆς οἰκονομίας, δηλαδὴ ὡς ἓνα ἄνοιγμα τῶν κατὰ τόπους ἀγορῶν, ὡς κατάργηση τῶν τελωνειακῶν τελῶν καὶ τῶν ἄλλων παρεμβατικῶν στὶς εἰσαγωγὲς ἐνεργειῶν. Στὴ συνέχεια φάνηκε ὡς μία ὑποχρεωτικὴ πορεία ἀπὸ τὰ παραδοσιακὰ καταστήματα (μανάβικο, μπακάλικο, ἐστιατόριο κ.λπ.) στὰ μεγάλα καὶ σύγχρονα σουπερ - μάρκετ καὶ φάστ - φούντς. Τώρα ὅμως ἐξελισσεται σὲ μία ἐξάπλωση πολιτισμικῶν ἀξιών ποὺ προσδιορίζονται ὄχι ἀπὸ ἐκεῖνες τοῦ πνεύματος ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὲς τῆς ὁμογενοποιημένης ἀγορᾶς! "Ἐτσι ἡ παγκοσμιοποίηση ἔρχεται ὡς ὁδοστρωτῆρας τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών καὶ ὡς ἓνας μάγειρος ποὺ κατασκευάζει μία σούπα ἀπὸ διάφορα ὑλικά. Στὴν ἐξέλιξη αὐτὴ ἡ Ὁρθοδοξία, κρατοῦσα τὴν Παράδοση, ἀντιστέκεται ὄχι γιὰ νὰ φανεῖ ἀναχρονιστικὴ, ἀλλὰ γιὰ νὰ διατηρήσει τὸν ἄνθρωπο ὡς ἀνεκτίμητη εἰκόνα καὶ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐδῶ καὶ αἰῶνες ἔχει μάθει νὰ ἀντιστέκεται σὲ κατακτητὲς καὶ σὲ δυνάστες ποὺ ἤθελαν νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἀνθρωπιά. Τώρα καλεῖται καὶ πάλι νὰ ἀντισταθεῖ σὲ ἄλλου τύπου ὑπερδυνάμεις, τὰ παντοδύναμα οἰκονομικὰ τράστ ποὺ συνεργάζονται μὲ τὴν μικρὴ μειοψηφία τῆς ἀνθρωπότητας ἢ ὁποῖα τοὺς ἀκολουθεῖ γιὰ νὰ ἐπι-

βάλλουν τις άρχές της στην ύπόλοιπη, πού είναι άμοιρη τών άποφάσεων και τών εξέλιξεων.

(28.9.1999)

Συνάντηση του Μακαριωτάτου με τόν Μουφτή τής Κομοτηνής

Τόν σεβασμό, τήν άνεκτικότητα και τήν αγάπη πρός τόν συνάνθρωπο άνεξαρτήτως φυλής ή θρησκείας, ύπογράμμισε ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, κατά τήν επίσκεψή του στην Κομοτηνή τó περασμένο Σαββατοκύριακο 25 και 26 Σεπτεμβρίου 1999.

Ό Μακαριώτατος επισκέφθηκε στη Μουφτεία Κομοτηνής τόν Σοφολογιώτατο Μουφτή Μέτσο Τζεμαλί. Ήταν ή πρώτη επίσκεψη Προκαθημένου τής Έλλαδικής Έκκλησίας στη Μουφτεία, κάτι πού σημειώθηκε με έμφαση από τόν Μουφτή, ό όποιος προσφωνώντας τόν Μακαριώτατο τόνισε ότι ή επίσκεψη του άποτελεί για τόν ίδιο και για τούς Μουσουλμάνους τής περιοχής "τήν πιό εύτυχισμένη ήμέρα τής ζωής τους" και προσέθεσε ότι αυτή θα άποτελέσει τήν άφετηρία μιās νέας περιόδου στις σχέσεις τών δύο θρησκευτικών κοινοτήτων, γεμάτης από πνεύμα κατανόησης, συνεργασίας, ειρήνης και αγάπης.

Άπό τήν μεριά του ό Μακαριώτατος τόνισε ότι ό ρόλος τών θρησκείων είναι κατ' έξοχήν ένωτικός και συμφιλιατικός, ειδικότερα δέ τó Ίσλάμ από τή φύση του και με βάση τις άρχές του ίδρυτου του είναι ύπερεθνικό και ύπερκρατικό. "Όσον άφορᾷ στις θρησκευτικές έλευθερίες στην Ελλάδα ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος ύπογράμμισε ότι ύπάρχει άπόλυτος σεβασμός στις θρησκευτικές πεποιθήσεις του κάθε πολίτη, αλλά και άπόλυτη έλευθερία στη δράση όλων τών γνωστών θρησκείων, όπως αυτές καθορίζονται από τούς Νόμους του Κράτους. Τέλος ό Μακαριώτατος σημείωσε ότι όλοι οι διαφυλάσσοντες τις σωστές άρχές του Χριστιανισμού και του Ίσλάμ πρέπει νά άπομονώσουν όλα εκείνα τά άκραία στοιχεία, τά όποια ένῶ άποτελούν έλάχιστη μειοψηφία επιχειρούν νά επιβάλλουν τó μίσος και τή μισαλλοδοξία άνάμεσα στις δύο κοινότητες.

Ό Μακαριώτατος μετά τήν Μουφτεία επισκέφθη τόν Ναό του Άγίου Γρηγορίου, Φωτιστού τών Άρμενίων, όπου τόν ύποδέχθηκαν με θερμές έκδηλώσεις θρησκευτικές και πολιτικές άρχές τών Άρμενίων τής Μακεδονίας και τής Θράκης, οι όποιοι χαιρετίζοντας τήν επίσκεψη ύπογράμμισαν τή μεγάλη σημασία της για τούς δύο λαούς πού έχουν κοινή πορεία και άδελφικές σχέσεις. Άπαντώντας ό Μακαριώτατος στις προσφωνήσεις τόνισε ότι πράγματι ή επίσκεψή του έχει τή σημασία τής έκδήλωσης τών προσωπικών του όσο και όλης

τής Έκκλησίας τής Ελλάδος συναισθημάτων τιμής και αγάπης πρός τήν θρησκευτική μειονότητα τών Άρμενίων. Προσέθεσε επίσης ότι παρά τó γεγονός πώς οι δύο Έκκλησίες, Όρθόδοξη και Όρθόδοξη Άρμενική, δέν έχουν δογματική κοινωνία, έν τούτοις ό θεολογικός διάλογος βρίσκεται σέ εξέλιξη και έλπίζεται ότι οι δύο Έκκλησίες θα φθάσουν σύντομα στην ένότητα τής πίστewς. Όσον άφορᾷ στους δύο λαούς ό Μακαριώτατος ύπογράμμισε ότι κατά τήν διάρκεια του λήγοντος αιώνος γνώρισαν άπνηεις διωγμούς και γενοκτονίες, αυτές δέ οι μεγάλες δοκιμασίες τούς έφεραν έγγύτερα.

Συνοψίζοντας ό Μακαριώτατος τις επισκέψεις του στις δύο θρησκευτικές μειονότητες τής Κομοτηνής, τόνισε ότι οι μειονοτικοί στην Ελλάδα δέν είναι μειονεκτικοί και πώς μεταξύ όλων τών πολιτών τής χώρας μας οι θρησκευτικοί ταγοί πρέπει νά καλλιεργούν αισθήματα άμοιβαίου σεβασμού, τιμής και αγάπης. Αυτό, είπε καταλήγοντας ό Προκαθημένος τής Έλλαδικής Έκκλησίας, δέν επιβάλλει μόνον ό λόγος του Κυρίου αλλά τó άπαιτεί και τó καλό τής Πατρίδας μας και όλόκληρης τής περιοχής τών Βαλκανίων.

(28.9.1999)

Ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ.κ. Διόδωρος στην Άθήνα

Άφίχθη σήμερα για επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Ίεροσολύμων κ. κ. Διόδωρος, ό όποιος έφθασε στο άεροδρόμιο του Έλληνικού στις 11.30 τó πρωί.

Τόν Μακαριώτατο ύπεδέχθησαν εκ μέρους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος μετά του Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Άγαθαγγέλου, μέλους τής Διαρκούς Ίερᾷς Συνόδου.

Τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη συνοδεύουν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Καισαρείας κ. Βασίλειος, Γέρων Σκυθουπόλεως κ. Κωνσταντίνος, Βόστρων κ. Τιμόθεος, ό Επίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Άρίσταρχος και λοιποί κληρικοί. Στην συνοδεία συμμετέχει και ό "Έξαρχος του Παναγίου Τάφου στην Άθήνα Σεβ. Μητροπολίτης Ίεραπόλεως κ. Είρηναϊος.

Έκ μέρους τής κυβερνήσεως τόν ύπεδέχθησαν ό Διευθυντής Διευθύνσεως Έκκλησιών πρέσβυς κ. Στέλιος Βαλασαμάς και ό Διευθυντής Έθιμοτυπίας του Ύπουργείου Έξωτερικών κ. Μιχ. Καμπάνης.

Ό Μακαριώτατος Πατριάρχης θα έχει διαβουλεύσεις μετά τής Έλληνικής Κυβερνήσεως και τής Έκκλησίας τής Ελλάδος για θέματα κοινού ένδιαφέροντος.

Τήν Κυριακή ήμέρα έορτής του Άγ. Διονυσίου του Άρεοπαγίτου ό Μακαριώτατος Πατριάρχης θα παραστεί εις τήν Θ. Λειτουργίαν τήν όποία θα τε-

λέσει στον όμώνυμο Ί. Ναό Κολωνακίου ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Ο Πατριάρχης Ίεροσολύμων θα άναχωρήσει από την Άθήνα την προσεχή Δευτέρα 4 Οκτωβρίου έπιστρέφων είς την έδρα του.

(29.9.1999)

Συνάντηση του Μακαριωτάτου με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Ούγκαντας

Την έπίσκεψη του Προέδρου της Δημοκρατίας της Ούγκαντας κ. Γιοβέρι Κακούτα Μουσεβένι συνοδευόμενου από την σύζυγό του, τον Ύπουργόν Έξωτερικών της χώρας του και άλλους άνώτατους αξιωματούχους του δέχθηκε χθές τό άπόγευμα ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος στό μέγαρο της Ί. Άρχιεπισκοπής.

Η συνάντηση έγινε μέσα σέ κλίμα άμοιβαίας έγκαρδιότητας. Κατά την συζήτηση ό Πρόεδρος της Ούγκαντας έδειξε ζωηρό ένδιαφέρον νά πληροφορηθεί τά των διαφορών μεταξύ των διαφόρων δογμάτων του Χριστιανισμού, ένω στον Μακαριώτατο δόθηκε ή εύκαιρία νά τονίσει τις στενές σχέσεις συνεργασίας μεταξύ Ελλάδος και Ούγκαντας στόν τομέα της Ίεραποστολής και της άνθρωπιστικής βοήθειας.

Ο Μακαριώτατος τόνισε ότι πλείστοι όσοι Ούγκανέζοι νέοι έχουν σπουδάσει με δαπάνες της Έκκλησίας της Ελλάδος την έπιστήμη της Θεολογίας στην Ελλάδα και έπιστρέψαντες στη χώρα τους άνεδείχθησαν στελέχη της εκεί Όρθοδόξου Έκκλησίας, όπως ήταν ό μέχρι πρότινος Μητροπολίτης άείμνηστος Θεόδωρος Ναγκυάμα και ό νύν Μητροπολίτης Καμπάλα κ. Ίωνās. Παραλλήλως έγινε λόγος για την άπό μέρους της Έκκλησίας της Ελλάδος ύποστήριξη και ένίσχυση των κλιμακίων των Όρθοδόξων Ίεραποστολών στη χώρα αυτή άπ΄ αρχής μέχρι και σήμερα, καθώς και για τό εύρος της προσφερομένης ύπηρεσίας στον λαό της Ούγκαντας, με τη λειτουργία σχολείων, γεωργικών έκμεταλλεύσεων, νοσοκομείου κ.λπ.

Ο κ. Πρόεδρος δέχθηκε παράκληση του Μακαριωτάτου για την άπαλλαγή έκ της φορολογίας των ειδών που άποστέλλονται από την Ελλάδα για τον έξοπλισμό του νοσοκομείου, των σχολείων και των έκκλησιών, πράγμα που δέχθηκε με προθυμία ό κ. Πρόεδρος, ό οποίος άπηύθυνε πρόσκληση προς τον Μακαριώτατο, τόσον έξ όνόματος της Κυβερνήσεώς του, όσον και έξ όνόματος του Μητροπολίτου Καμπάλας κ. Ίωνā νά έπισκεφθεί την Ούγκαντα σέ εύθετο χρόνο. Ο Μακαριώτατος άπόδέχθηκε κατ΄ αρχήν την πρόταση.

(30.9.1999)

Συνάντηση του Μακαριωτάτου με διευθυντή τουρκικής έφημερίδας

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος έδέχθη σήμερα στό διάλειμμα των έργασιών της Διαρκούς Ίερας Συνόδου την έπίσκεψη του διευθυντή της τουρκικής έφημερίδας "ZAMAN". Ο κ. Abdullah Aymaz, που είναι και πρόεδρος ένός έκδοτικού και ένός δημοσιογραφικού συγκροτήματος στη γείτονα χώρα, πραγματοποίησε την έπίσκεψη αυτή με άφορμή τό πρόσφατο ταξίδι που έκανε ό Μακαριώτατος στην Κομοτηνή.

Στήν συνάντηση ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος μεταξύ άλλων τόνισε ότι πρέπει νά ένισχυθούν τά μετριοπαθή στοιχεία που ύπάρχουν στην Θράκη και νά άπομονωθούν τά έξτρεμιστικά στοιχεία που έπιδιώκουν την ένταση μεταξύ των δύο πλευρών, δεδομένου ότι ή συντριπτική πλειοψηφία τόσον της χριστιανικής πλειονότητας, όσο και της μουσουλμανικής μειονότητας διαπνέεται από φιλειρηνικά αισθήματα άμοιβαίας συνεργασίας και άλληλεγγύης.

Ο Τουρκος διευθυντής έξεδήλωσε στον Μακαριώτατο την πρόθεσή του νά βοηθήσει όσον είναι δυνατόν στην όμαλοποίηση των σχέσεων των δύο χωρών.

Έλος, ό κ. Aymaz μετέφερε τους χαιρετισμούς του Οίκουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου ένω ό ίδιος έξέφρασε την εκτίμησή του τόσο προς την Έκκλησία της Ελλάδος, όσο και προς τό πρόσωπο του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

(30.9.1999)

"Άφιξη ιεράς εικόνας "Άξιόν έστιν" από τό Άγιον Όρος

Κατόπιν της άποδοχής από μέρους της Διπλής Ένιαυσίου Ίερας Συνάξεως του Άγίου Όρους, παρακλήσεως του Μακ. Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ή Ίερά Εικών "Άξιόν έστιν" φθάνει στην Άθήνα την 15ην Οκτωβρίου και θα παραμείνει για 10 ήμέρες προς εύλογίαν των πιστών και ήθική ένίσχυση των σεισμοπαθών του Λεκανοπεδίου, συνοδευόμενη από 30 Άγιορείτες Πατέρες.

Η Ίερά Εικόνα θα έκτεθη σέ προσκύνημα στον Ί. Ναό Άγ. Παντελεήμονος, όδοϋ Άχαρνών, όπου και θα τελούνται καθημερινά Ίερες Άκολουθίες, σύμφωνα με λεπτομερές πρόγραμμα που θα έκδοθη προσεχώς.

Διά την όργάνωση της ύποδοχής και της παραμονής της Ί. Εικόνας ώρίσθη με άπόφαση του Μακ. Άρχιεπισκόπου μεγάλη όργανωτική έπιτροπή, με

τή συμμετοχή εκπροσώπων τής 'Ι. Αρχιεπισκοπής, του Άγ. Όρους, του Υπουργείου Έξωτερικών, τής Νομαρχίας Άττικής και του Δήμου Άθηναίων.

Έπειδή δέ εΐθισται κατά τὸ προσκύνημα τῶν 'Ι. Εϊκόνων οί πιστοί νά προσφέρουν αὐτοπροαιρέτως τὸν ὀβολόν των, καί πρὸς ἐξασφάλιση τῆς ἐποφειλομένης διαφανείας στήν διαχείριση τοῦ οἴουδηποτε ποσοῦ ποῦ θά συλλεγῆ, μὲ ἀπόφαση τοῦ Μακ. Αρχιεπισκόπου ὠρίσθησαν δύο Διαχειριστικὲς Έπιτροπές, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἡ Ἄνωτάτη Έποπτεύουσα Διαχειριστικὴ Έπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Μακ. Αρχιεπίσκοπον κ. Χριστόδουλον, ὡς Πρόεδρον καί τοὺς κ.κ. Γ. Βελλῆν, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Χρ. Γεραρῆν, Πρόεδρον τοῦ Σ. τ. Έ., Ἄπ. Μπότσον, Πρόεδρον τοῦ Έλεγκτικοῦ Συνεδρίου καί Ἀριστομ. Κομισόπουλον, Πρόεδρον τοῦ Νομ. Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Έργον τῆς Έπιτροπῆς αὐτῆς θά εἶναι ἡ ἐποπτεία καί ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς καθόλου διαχειρίσεως τοῦ ποσοῦ ποῦ πρόκειται νά συλλεγῆ.

β) Ἡ Διαχειριστικὴ Έπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς αἰδεσιμ. πρωτ. Θωμᾶν Συνοδινόν, Πρωτοσύγκελλον τῆς 'Ι. Αρχιεπισκοπῆς, πανοσιολ. ἀρχιμ. Ἰάκωβον Μπιζαούρτην, Διευθυντὴν Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, πανοσιολ. ἀρχιμ. Προκόπιον Πετρίδην, προϊστάμενον 'Ι. Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, πανοσιολ. ἀρχιμ. Γρηγόριον Γρηγοριάτην, ἐκπρόσωπον Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Όρους καί τοὺς κ.κ. Χαρ. Παμπούκην, Ἀρεοπαγίτην ἐ.τ., Έμμ. Έμμανουηλίδην Ἀρεοπαγίτην ἐ.τ. καί Ἀνδρέαν Λιώνην, Δικηγόρον παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ μέλος τοῦ Δ.Σ. "Φίλοι τοῦ Ἁγ. Όρους".

Ἡ Έπιτροπή αὐτὴ θά λάβει ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια, καταμέτρησιν καί κατάθεσιν σὲ τραπεζικὸ ἴδρυμα τῶν χρημάτων. Πρὸς τοῦτο θά χρησιμοποιήσῃ βοηθητικὰ πρόσωπα ὑπὸ τὸν ἄμεσο ἔλεγχόν τῆς.

Περὶ τῆς ἀκριβοῦς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ ποῦ θά συλλεγῆ, θά ἀποφασίσουν ἀπὸ κοινοῦ οἱ δύο Διαχειριστικὲς Έπιτροπές. Οἱ ἴδιες θά προβοῦν καί σὲ λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου των, ποῦ θά δημοσιευθῆ στὸν Τύπο.

(4.10.99)

**Χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου
πρὸς τοὺς συνέδρους τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου
μὲ θέμα: "Ἡ καταπολέμηση τῆς διαφθορᾶς
τῶν κρατικῶν λειτουργῶν καί ὑπαλλήλων".**

Ἁγαπητοὶ σύνεδροι,

Εὐχαριστῶ θερμῶς τοὺς διοργανωτὲς τοῦ διεθνοῦς τούτου συνεδρίου ποῦ μοῦ ἐζήτησαν νά σᾶς ἀπευθύνῳ ἓνα σύντομο χαιρετισμὸ. Πιστεύω

ὅτι τὸ συνέδριό σας θά συμβάλλει στήν ἰσονομία τῶν πολιτῶν καί στήν ἐξάλειψη τῶν διακρίσεων, ὅσον ἀφορᾶ στὸν κρατικὸ μηχανισμό, μεταξὺ πλουσιῶν καί φτωχῶν καί ἰσχυρῶν καί ἀδυνάτων. Πιστεύω ἐπίσης ὅτι τὸ ἰδιαιτέρως ἐπίκαιρο θέμα τοῦ συνεδρίου σας θά ἐξαντληθῆ ἀπὸ νομικῆς καί κοινωνικῆς πλευρᾶς. Γι' αὐτὸ καί θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά καταθέσω λίγες σκέψεις μου ὡς πρὸς τὸ ἠθικὸ μέρος τῆς διαφθορᾶς στὸ δημόσιο.

Πρέπει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νά σημειῶσω ὅτι στήν προσωπικὴ καί κοινωνικὴ μας ζωὴ εἶναι πολὺ σημαντικὸς ὁ ρόλος τῆς πρόληψης ἀλλὰ καί τῆς καταστολῆς. Οἱ Δρακόντειοι Νόμοι καί οἱ αὐστηρότατες ποινές, ποῦ σὲ ὀρισμένες ἰσλαμικὲς χῶρες φθάνουν ἕως τὸν ἀκρωτηριασμὸ καί τὸν θάνατο, ἀποτελοῦν ἀνασταλτικὸς παράγοντες στὴ διαφθορά. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται, μὲ ἰσχυρὴ μάλιστα ἐπιχειρηματολογία, ὅτι ἡ διαφάνεια στὴ σχέση κρατικοῦ ὑπαλλήλου μὲ τὸν πολίτη καί τὸ σύγχρονο Management, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐλέγχεται τὸ ἔργο καί οἱ ἡμέρες τοῦ κάθε ὑπαλλήλου, μποροῦν νά ἐξουδετερώσουν τὸν πειρασμὸ τῆς διαφθορᾶς. Ἄλλοι τέλος ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ κοινωνικὴ καί ἡ οἰκονομικὴ ἀναβάθμιση τοῦ κρατικοῦ ὑπαλλήλου βοηθᾷ στήν ἰσχυροποίησή του ὅσον ἀφορᾶ στὸν πειρασμὸ νά ἐπηρεαστεῖ ἀπὸ τὸ δέλεαρ τοῦ χρήματος ἢ τῆς "κοινωνικῆς του καταξίωσης", ὅπως ἐμφανίζεται στὸν ἀπατηλὸ τοῦτο κόσμος, στὸν ὁποῖο φαντάζει ἡ ἰσχὺς τοῦ χρήματος ἢ τῆς θέσεως.

Όλα αὐτὰ πράγματι μποροῦν νά δράσουν θετικὰ στήν ἐξάλειψη τῆς διαφθορᾶς. Όμως ἡ ἄποψή μας εἶναι ὅτι ὁ σημαντικότερος παράγων εἶναι νά ἀποκτήσῃ ὁ κάθε ὑπάλληλος ἠθικὴ θωράκιση. Νά πιστέψῃ ὅτι ἡ θέση ποῦ κατέχει τοῦ τὴν ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς καί τοῦ τὴν ἀνέθεσαν οἱ συμπολίτες ὡς διακονία καί ὄχι ὡς μέσο πλουτισμοῦ. Νά ἔχει τὴν πεποίθηση ὅτι πρέπει νά μείνῃ ἐλεύθερος ἀπὸ ἐπηρεασμοὺς καί ἀνεξάρτητος ἀπὸ δεσμεύσεις, γιὰ νά μπορεῖ νά εἶναι ἀκέραιος στήν συνείδηση κι ἐντιμος στὴ ζωὴ του. Νά γνωρίζει ὅτι ἡ ψυχὴ του εἶναι ἀνεκτίμητη καί δὲν ἐξαγοράζεται μὲ ὀσηδήποτε τιμῆ. Τέλος νά αἰσθάνεται ὅτι ὅλοι οἱ πολίτες εἶναι ἴσοι ὡς παιδιὰ τοῦ ἴδιου Θεοῦ καί πῶς δὲν ὑπάρχουν παιδιὰ "ἐνὸς κατώτερου θεοῦ".

Γιὰ νά γίνουν ὅμως αὐτὰ θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά πῶ ὅτι ὁ κρατικὸς λειτουργὸς πρέπει νά ἔχει ὑπερβάλλουσα ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριο, γιὰτὶ χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀγάπη "ὅλα ἐπιτρέπονται", ὅπως σοφὰ ἔγραψε ὁ Ντοστογιέφσκι. Νά ἔχει ἐπίσης τὴν πίστη ὅτι ξενοδοχοῦμεθα στὸν κόσμος αὐτό, πῶς εἴμαστε πρόχειροι καί προσωρινοὶ καί πῶς πρέπει στὴ μὲν ζωὴ αὐτὴ νά εἴμαστε ἐντιμοὶ καί νά κοιμόμαστε χωρὶς ἐφιάλτες ἢ ἀγωνίες, στὴ δὲ μέλλουσα, ποῦ ἐπιζητοῦμε, νά εἴμαστε μεταξὺ τῶν μακαρίων καί δικαί-

ων. Νά ἔχει ἀκόμη ἀγάπη πρὸς τὸν κάθε “πλησίον”, γιατί, ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἂν δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του ποὺ βλέπει δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ ποὺ δὲν βλέπει μὲ τὰ σωματικά του μάτια. Τέλος μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη θὰ καλλιεργήσει καὶ τὶς χριστιανικὲς ἀρετὲς τῆς ἐγκράτειας, τῆς αὐτάρκειας, τῆς λιτότητας καὶ ὀλιγάρκειας, τῆς ἀπλότητας καὶ ἀμεριμνησίας στὴ ζωὴ του, ἀρετὲς ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ βλέπει ὡς σκύβαλα τὰ πλούτη, τὶς δόξες, τὶς θέσεις καὶ νὰ τιθασεύει τὴν ἔμφυτη φιλοδοξία καὶ τὸν δυσιθιάσειτο ἐγωϊσμό του.

Ἀγαπητοὶ σύνεδροι, μὲ τὶς ταπεινὲς σκέψεις αὐτὲς ἐλπίζω νὰ ἔθεσα μιὰν ἄλλη πλευρὰ στὴν θεματολογία τοῦ συνεδρίου σας καὶ νὰ βοηθῶ στὸν προβληματισμὸ τοῦ καθενὸς ἀπὸ σᾶς.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
στὸ 5ο Πανελλήνιο Συνέδριο
Ἀκτινοθεραπευτικῆς Ὀγκολογίας
(Θεσσαλονίκη, 7 - 10 Ὀκτωβρίου 1999)**

Μὲ πολλὴ ἐν Κυρίῳ ἀγάπη ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς, ποὺ ἀγωνίζεσθε ὑπὸ δύσκολες συνθηκὲς γιὰ τὴν ὑγεία δοκιμαζομένων συνανθρώπων μας. Μὲ ἱκανοποίηση ἀνέγνωσα στὸ πρόγραμμα ὅτι ἡ ἀκτινοθεραπευτικὴ ὀγκολογία ἐφαρμόζεται στὸ 30% τῶν ὀγκολογικῶν ἀρρώστων, μὲ στόχο τὴν ἴασή τους, χάρη στὴ βοήθεια τῆς καλύτερης γνώσης τῆς ἀκτινοβιολογίας καὶ τῆς θεαματικῆς τεχνολογικῆς προόδου.

Ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται πάντοτε ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι μέγιστο ἀγαθὸ, τὸ ὁποῖο μᾶς ἔχει δωρίσει ὁ Θεός, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴ δοκιμασία τῆς ἀσθένειας, ἡ ὁποία ὡς σκώλωπας μᾶς προσγειώνει στὴν πραγματικότητα καὶ μᾶς κάνει νὰ ἔχουμε αὐτογνωσία καὶ νὰ μὴν ὑπερηφανευόμαστε, καθὼς γράφει καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος. “Ὅμως πάντοτε ὁ ἰατρός, ποὺ θέλει κι ἐπιδιώκει μὲ τὴν γνώση του νὰ ἐπαναφέρει τὴν ὑγεία στὸν συνάνθρωπό του, ἐπιτελεῖ σπουδαῖο λειτούργημα. Νιώθω τὴ χαρά σας ὅταν ὁ ἀσθενὴς σας ἐξέρχεται τοῦ νοσοκομείου ἀποκατασταθείσης τῆς ὑγείας του καὶ πιστεύω ὅτι αὐτὴ ἡ χαρὰ δὲν ἀνταλλάσσεται μὲ τίποτε. Γιατὶ κύριο στοιχεῖο τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήματος εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ὡς εἰκόνα Θεοῦ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κοινωνικὴ θέση, ἀπὸ φυλὴ, ἢ θρησκεία. Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἰατρός ἂν διατηρεῖ τὸ συναίσθημά του θὰ πεθάνει πρόωρα. Ἐγὼ

σᾶς διαβεβαιώνω ὅτι ὁ ἰατρός χωρὶς συναίσθημα δὲν ἐπιτελεῖ σωστὰ τὸ ἔργο του.

Καὶ κάτι ἀκόμη, τελευταῖο. Ἡ τεχνολογία στὸν τομέα σας ἔχει συμβάλει ἀποφασιστικὰ στὸ νὰ πολεμηθεῖ ἡ ἀρρώστια τοῦ αἰῶνα μας. Ἡ τεχνολογία στὴν περίπτωση αὐτὴ ἔχει εὐεργετικὴ ἐπίδραση στὸν συνάνθρωπο. Μακάρι νὰ γινόταν κάποτε νὰ χρησιμοποιόταν μόνον γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὄχι γιὰ ἀφανισμό τῆς. Καὶ μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στὸ συνέδριό σας καὶ ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ καὶ νὰ ἐνισχεύει τὸ δύσκολο καὶ σπουδαῖο ἔργο σας.

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**Συνάντηση Μακαριωτάτου μὲ παραγωγούς καὶ
συνεργάτες τοῦ Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος συναντήθηκε χθὲς μὲ τοὺς παραγωγούς καὶ τοὺς συνεργάτες τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Χολαργοῦ.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Μορφωτικοῦ καὶ Ἐπικοινωνιακοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γουμένισσης κ. Δημητρίου καὶ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ., μίλησε γιὰ τὴν εὐθύνη ποὺ πρέπει νὰ διακρίνει τοὺς παραγωγούς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ραδιοφωνίας, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦν οἰονεὶ ὡς ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀνέφερε.

Ἀφοῦ εὐχαρίστησε τοὺς παραγωγούς τοῦ Σταθμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους ἀμισθὶ καὶ ἀφοῦ τόνισε τὴν ἀνάγκη αὐξήσεως τῆς ἀκροατικότητος τοῦ Ρ/Σ, ἐπέστησε τὴν προσοχή τους στὴν ἐγκυρὴ ἐνημέρωση τοῦ ἀκροατηρίου τους, σχετικὰ μὲ τὴν πολὺ-πλευρὴ καὶ πολυσχιδῆ δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ δὲν παρουσιάζεται ἐπαρκῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα ΜΜΕ.

Ἐν κατακλείδι ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὸ κομβικὸ θέμα τῆς γλώσσας, λέγοντας πρὸς τοὺς παραγωγούς ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐκφέρουν σωστὰ τὴν ἐλληνικὴ γλώσσα, γιατί ἡ Ἐκκλησία λειτουργεῖ καὶ ὡς ὁ θεματοφύλακας τῆς γλώσσας μας.

Σύντομες εἰσηγήσεις πρὸς τοὺς συνεργάτες τοῦ Ρ/Σ ἀνέπτυξαν ἡ κυρία Ἄννα Παναγιωταρέα, δημοσιογράφος καὶ καθηγήτρια τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία μίλησε γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ΜΜΕ ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει

ή Έκκλησία μας πρὸς ὄφελος τοῦ ἔργου της καὶ ὁ π. Κωνσταντῖνος Παπανικολάου, δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος σὲ ἀδρὲς γραμμὲς χάραξε ἕναν κώδικα δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας γιὰ τοὺς παραγωγούς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ραδιοφώνου.

Ἀκολούθησαν παρεμβάσεις τῶν συνεργατῶν καὶ παραγωγῶν οἱ ὁποῖοι ἀναφέρθηκαν σὲ πρακτικὰ προβλήματα καὶ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν εὐρυθμη λειτουργία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Στὴ συνέχεια παρατέθηκε δεῖπνο ἀλληλογνωριμίας.

(8.10.99)

Διήμερο γνωριμίας καὶ ἐπιμόρφωσης τῶν Κατηχητῶν

Τὸ Σάββατο 9 καὶ τὴν Κυριακὴ 10 Ὀκτωβρίου τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὀργανώνει διήμερο γνωριμίας καὶ ἐπιμόρφωσης τῶν Κατηχητῶν στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς στὴν Παιανία.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τέσσερις εἰσηγήσεις: Τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος Ἀρχιμ. π. Παύλου Ἰωάννου μὲ θέμα «Ὁ στόχος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς κατηχήσεως», τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς π. Ἀντωνίου Καλλιγέρη μὲ θέμα «Υλικὸ κατάρτισης καὶ προετοιμασίας τῶν κατηχητῶν», τοῦ π. Εὐάγγελου Μαρκαντώνη μὲ θέμα «Παράλληλοι τρόποι ἐκκλησιαστικῆς ἀγωγῆς» καὶ εἰσήγηση τοῦ κ. Μάνου Κουμπαρέλη, προέδρου τοῦ Παγκοσμίου «Συνδέσμου» Ὁρθοδόξων Νεολαίων.

Οἱ συμμετέχοντες θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσουν τὰ θέματα τῶν εἰσηγήσεων κατὰ ὁμάδες ἐργασίας.

Τὸ διήμερο Γνωριμίας καὶ Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν, ποὺ τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἔχει ὡς στόχο τὴν ἀναβάθμιση τῆς ποιότητος ἐργασίας στὸ χῶρο τῆς νεότητος καὶ τῆς κατήχησης.

(8.10.1999)

Ὁ Μακαριώτατος εὐλόγησε τοὺς ἀθλητὲς τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδος χόκεϋ.

Τὴν Ἐθνικὴ Ὀμάδα χόκεϋ δέχθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ διαλείματος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπίσκεψη πραγματοποιήθηκε ἐνόψει τῶν Με-

σογειακῶν Ἀγῶνων Χόκεϋ ποὺ θὰ διεξαχθοῦν στὶς 22 Ὀκτωβρίου στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Μακαριώτατος ἀφοῦ εὐλόγησε τοὺς ἀθλητὲς, τοὺς εὐχήθηκε κάθε ἐπιτυχία στὴν προσπάθειά τους. Τόνισε χαρακτηριστικὰ πὼς ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἐπιτύχουν κάποια διάκριση δὲν θὰ ἔχουν χάσει τὸ παιχνίδι τῆς ζωῆς, γιὰτὶ ὅπως ἐπεσήμανε «σημασία ἔχει πάντοτε ὁ ἀγώνας καὶ ἡ προσπάθεια καὶ ἐσεῖς στὸν ἀγῶνα καὶ τὴν προσπάθεια εἶσθε πρωταθλητὲς».

Στὴν συνέχεια ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τοὺς χάρισε ἀπὸ ἕνα Σταυρὸ, ἐνῶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀμοσπονδίας Χόκεϋ κ. Γιώργος Τσόγκας προσέφερε στὸν Μακαριώτατο ἀναμνηστικὰ δῶρα σχετικὰ μὲ τὸ ἀθλημα τοῦ χόκεϋ στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα.

(12.10.1999)

Internet - Café

Τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅπως εἶναι ἤδη γνωστὸ, προσπαθεῖ νὰ συμβάλει μὲ τίς δυνατότητες ποὺ διαθέτει, σὴ βαθύτερη κατανόηση τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀπὸ τοὺς νέους καὶ στὴ βίωση τῆς ἐνότητος ποὺ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ ἦθος καὶ τὴ ζωὴ της προσφέρει.

Κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς προσπάθειας αὐτῆς εἶναι ἡ δραστηριοποίηση τῶν νέων σὲ ἐκκλησιαστικὰ νεανικὰ προγράμματα, ἡ παροχὴ δυνατοτήτων νὰ καταθέσουν τίς ἀπόψεις, τὰ ὄραματα καὶ τοὺς προβληματισμούς τους καὶ ὁ σχεδιασμὸς νέων δραστηριοτήτων ἀπὸ τοὺς ἴδιους.

Στὸ πλαίσιο αὐτὸ τὸ Γραφεῖο Νεότητος ἰδρύει Internet - Café ἔχοντας ὡς ἰδιαίτερο στόχο τὴν ἀξιοποίηση τῶν δυνατοτήτων τῆς πληροφορίας, τῆς γνώσης καὶ τῆς ἐπικοινωνίας ποὺ προσφέρει τὸ Διαδίκτυο καὶ θὰ λειτουργήσει στὴν ὁδὸ Ἀγ. Λουκᾶ 41Γ (ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ).

Τὸ Internet - Café, θὰ ἐγκαινιάσει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος τὴ Δευτέρα 18 Ὀκτωβρίου 1999 μετὰ τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ποὺ θὰ τελεστεῖ στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ Πατησίων.

(15.10.1999)

Ἑορτὴ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου

Τὴν 21ην Ὀκτωβρίου ἡμέρα Πέμπτη, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ ἐορτάζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς ἐορτῆς ἔχει ὡς ἐξῆς:

Τετάρτη 20 Όκτωβρίου, στις 19.00 θα ψαλει Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός τής έορτής στον Ί. Ναό Άγ. Παντελεήμονος Άχαρνών, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου.

Πέμπτη 21 Όκτωβρίου, τὸ πρωΐ θα τελεσθεΐ Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου κ.κ. Χριστοδούλου στον Ί. Ναό Άγ. Παντελεήμονος Άχαρνών, παρουσία τών αρχών τής Πόλεως.

Μετά τὸ πέρας τής Θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος θα δεχθεΐ τις εύχες κλήρου καὶ λαοῦ, στήν Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών.

(18.10.1999)

Έπίσκεψη τής Α.Μ. τής Βασίλισσας τής Ίσπανίας Σοφίας

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών καὶ πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος ἐδέχθη τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσα τής Ίσπανίας Σοφία, μετὴν ὁποία εἶχε μακρὰ καὶ ἐγκάρδια συζήτηση. Τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσα συνόδευαν ὁ Ὑφυπουργός Πολιτισμοῦ τής Ίσπανίας κ. Μ. Α. Κορτές μετὰ τής συζύγου του, ὁ ἐν Άθήναις πρέσβυς τής Ίσπανίας κ. Χ. Χιμένες - Οὐγάρτε καὶ ὁ πρέσβυς τής Ελλάδος στήν Μαδρίτη κ. Πέτρος Άγγελάκης.

Ή Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Σοφία ὑπέγραψε στὸ βιβλίο ἐπισκεπτῶν τής Ί. Άρχιεπισκοπῆς Άθηνών. Στὸ κείμενο τὸ ὁποῖο ἔγραψε στὰ ἑλληνικά, εύχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φιλοξενία του καὶ εύχήθηκε καλὴ ἀντάμωση.

Ό Μακαριώτατος μετὴ σειρά του τής προσέφερε μία Βυζαντινὴ Εἰκόνα τής Παναγίας καὶ τής εύχήθηκε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ εἶναι πάντα βοηθός της. Ή Βασίλισσα προσέφερε στον Μακαριώτατο μία ἐκ πορσελάνης Παναγία ἰσπανικῆς τέχνης.

(18.10.1999)

Ό Μακαριώτατος σὲ Συνέδριο Ἀξιωματικῶν τής ΕΛ.ΑΣ.

Τὴν ἔναρξη τών ἐργασιῶν του 2ου Ἔκτακτου Πανελληνίου Συνεδρίου τής Πανελληνίας Ἐνωσης Ἀξιωματικῶν Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐκήρυξε σήμερα τὸ πρωΐ ὁ Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Τὸν Μακαριώτατο προσεφώνησε μετὴ τιμητικὰ λόγια ὁ Πρόεδρος τής Π.Ε.Ν.Α.Α. κ. Μιχάλης Βετούλης ὁ ὁποῖος του προσέφερε ἐκ μέρους τών ἀξιωματικῶν τής ΕΛ.ΑΣ. μίαν εἰκόνα τής Θεοτόκου καὶ τιμητικὴ πλακέττα.

Μιλώντας πρὸς τοὺς συνέδρους ὁ Μακαριώτατος κατ' ἀρχὰς ἀνεφέρθη στὴ σημαντικὴ προσ-

φορὰ τών ἀνδρῶν τής ΕΛ.ΑΣ. στήν Ἑλληνικὴ κοινωνία, μετὴν προστασία τών ἐννόμων ἀγαθῶν τής τάξεως, τής ἀσφάλειας, τής εἰρήνης καὶ τής ἀντιμετώπισης του ἐγκλήματος, καὶ ὑπεγράμμισε πῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς στὴ συντριπτικὴ του πλειονότητα τιμὰ καὶ ἀναγνωρίζει τὴν προσφορὰ αὐτὴ καθὼς καὶ τοὺς κινδύνους που συνεπάγεται ἡ ἀσκησις του ἐπαγγέλματος του Ἀστυνομικοῦ, ἰδίως σήμερα.

Εἰδικότερα ἀναφερόμενος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος στὴς συνθήκες ὑπὸ τις ὁποῖες ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζονται οἱ ἀστυνομικοὶ σήμερα, ἐτόνισεν ὅτι "σήμερα οἱ συνθήκες ἔχουν ἀλλάξει μετὴν εἰσὸρμησις στήν ἄλλοτε φιλήσυχη καὶ νομοταγὴ Ἑλληνικὴ κοινωνία του ὀργανωμένου ἐγκλήματος μετὰ μαφιῶδεις σπεῖρες ἐπαγγελματιῶν ἐγκληματιῶν που λυμαίνονται τὴν ἀσφάλεια του τόπου καὶ βάζουν σὲ κίνδυνο τὴν δημοκρατία μας, μιὰς καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐγκαταστήσουν καὶ στὴ χώρα μας, ἓνα ἀδυσώπητο καὶ ἀμαρτωλὸ κατεστημένο, που σὲ ἄλλες χώρες ἔχει ὀδηγήσει στὴν οὐσιαστικὴ κατάλυσις τών δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν του λαοῦ. Παρὰ ταῦτα οἱ Ἑλληνες Ἀστυνομικοὶ, πιστοὶ στήν πλειονότητά των στὸ καθῆκον ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀντιμετωπίζοντας τις ἀντιξοότητες μετὰ πίστη καὶ ἀφοσίωσις στὸ ἔργον τους".

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτόνισεν ὅτι κάποια κρούσματα διαφθορᾶς που ἔχουν ἐμφανισθῆ μετὰξὺ τών ἀνδρῶν τής ΕΛ.ΑΣ. δὲν πρέπει νὰ γενικεύονται, ὅμως ἀποτελοῦν μιὰ δυσάρεστη κατάστασις, τὴν ὁποῖαν μπορούμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἐνισχύοντας τις ἐσωτερικὲς ἠθικὲς ἀντιστάσεις τών ἀστυνομικῶν, καὶ καλλιεργώντας μέσα των τις πνευματικὲς ἀξίες καὶ τις ἠθικὲς ἀρχές που διαμορφώνουν τις ὀλοκληρωμένες προσωπικότητες.

Τέλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεφέρθη καὶ στὴς ὑλικὲς ἀνάγκες καὶ διεκδικήσεις τών Ἀστυνομικῶν, ὑπογραμμίσας ὅτι εἶναι δικαίωμα κάθε ἐργαζομένου ἡ δίκαιη ἀμοιβὴ καὶ παρακαλέσας τὸν παριστάμενο Ὑπουργὸ Δημ. Τάξης κ. Μιχ. Χρυσοχοΐδη νὰ ἐξαντλήσει ὅλη τὴν ἐπιρροήν του πρὸς τὴν Κυβέρνησις γιὰ τὴν ἱκανοποίησις, στὸ μέτρο του δυνατοῦ, τών ὀικονομικῶν κυρίως αἰτημάτων τών ἀστυνομικῶν.

Κηρύσσων τὴν ἔναρξη τών ἐργασιῶν του Συνεδρίου ὁ Μακαριώτατος εύχήθηκε στοὺς Ἀξιωματικούς τής ΕΛ.ΑΣ. νὰ ἔχουν "γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν".

(19.10.1999)

Ίερά Μητρόπολις Κορίνθου

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων τὴν 8ην Όκτωβρίου εἰς τὸ πλαίσον

του προγράμματος προικοδοτήσεως άπόρων κορασίδων ένεχείρισεν εις την Δίδα Άλεξάνδραν Τσώμο έκ Fier Άλβανίας, τρόφιμον του Όρφανοτροφείου Θηλέων "ΟΙΚΟΣ ΑΓΙΑΣ ΧΛΟΗΣ" τὸ ποσὸν τῶν 1.127.139 δρχ. ὡς προΐκαν ἐπὶ τῇ άποχωρήσει αὐτῆς ἐκ τοῦ Ίδρύματος λόγω ἐνηλικιώσεως.

Ἡ προικοδοτηθεῖσα άφοῦ ἐδέχθη τὰς ἐποικοδομητικὰς νουθεσίας του Σεβασμιωτάτου εὐχαρίστησεν θερμῶς ἀναφέρουσα μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Σεβασμιώτατε, σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ ἐπτὰ αὐτὰ χρόνια ποὺ με στηρίξατε καὶ με μεγαλώσατε με τόση ἀγάπη καὶ στοργή. Ἦρθα ἐδῶ σὲ μιὰ ἡλικία πολὺ εὐαίσθητη καὶ μόλις εἶχα χάσει τὴν μητέρα μου. Ἔσεῖς με βοηθήσατε καὶ με στηρίξατε σὲ ὅλους τοὺς τομεις.

Τελείωσα τὸ σχολεῖο, μέχρι ἐκεῖ ποὺ εἶχα δυνάμεις, κι ἐσεῖς με στηρίξατε με τὰ φροντιστήρια.

Τώρα ποὺ ἐνηλικιώθηκα κι ἀρραβωνιάστηκα θέλω νὰ σὰς εὐχαριστήσω ἀπὸ τὰ βάρη τῆς ψυχῆς μου γιὰ ὅλα ὅσα μοῦ προσφέρατε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια".

Ἡ ὅλη παραμονὴ ἐν τῷ Ίδρύματι τῆς ἤδη ἀποχωρησάσης τροφίμου ἔληξε με τὰς πλουσίας εὐχὰς του Σεβασμιωτάτου ὅπως προκόπη καὶ εὐτυχῆ μὴ λησμονοῦσα τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἀναχωρεῖ τὴν Κυριακὴν, 10ην Ὀκτωβρίου, ἐκ τῆς ἑδρας Αὐτοῦ κατευθυνόμενος εἰς Πράγαν διὰ νὰ συμμετάσχη, ὡς προσκεκλημένος του Προέδρου τῆς Τσεχίας Vaclav Havel, εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ συγκαλούμενον "Forum 2000".

Εἰς τὴν συνάντησιν τῆς Πράγας συμμετέχουν προσωπικότητες ἐκ διαφόρων χωρῶν του κόσμου, διανοούμενοι, συγγραφεῖς, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, οἰκονομολόγοι κ.λπ. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν Jacques Delors, Shimon Peres, Πρίγκηπος Hassan τῆς Ἰορδανίας, Hans Dietrich Genscher, George Saros, Frederik Willem de Klerk, Toni Morrison (βραβεῖον Nobel Λογοτεχνίας) κ.ἄ.

Αἱ ἐργασίαι του Forum θὰ διαρκέσουν ἀπὸ 10-13 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ 16-25 Ὀκτωβρίου θὰ συμμετάσχη εἰς τὸ 3ον Διεθνὲς Οἰκολογικὸν Συμπόσιον ἐπὶ του Δουνάβεως, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβουν μέρος περὶ τοὺς 150 θεολόγοι, περιβαλλοντολόγοι, ἐκπρόσωποι ἄλλων ἐπιστημῶν καὶ τῶν μέσων γενικῆς ἐνημερώσεως, ἐνῶ οἱ σύνεδροι θὰ ἐπικοινωνοῦν καὶ συνεργάζονται με τοὺς θρησκευτικούς καὶ πολιτικούς ἡγέτας τῶν 10 χωρῶν

ἐκ τῶν ὁποίων θὰ διέλθουν κατὰ τὴν διάρκειαν του Συμποσίου.

Τὸ Συμπόσιον θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὴν πόλιν Passau τῆς Γερμανίας καὶ θὰ λήξῃ εἰς τὸ δέλτα του Δουνάβεως εἰς τὴν Ρουμανίαν, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα του Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ του Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξοχ. κ. Romano Prodi.

Ἦπενθυμίζεται ὅτι τὸ προηγούμενον ἀνάλογον Συμπόσιον ὑπὸ τὴν αἰγίδα του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὅπως καὶ τὸ συνεργούμενον κατ' αὐτάς, ἔγινεν ἐπίσης ἐν πλῶ περι τὴν Μαύρην Θάλασσαν τὸ 1997 με μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ διεθνή ἀναγνώρισιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν του 3ου Συμποσίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης θὰ συναντηθῆ με τὴν νέαν Ἐπίτροπον Περιβάλλοντος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως κ. Margot Wallstrom καὶ ἐννέα Ὑπουργοὺς Περιβάλλοντος Παραδουναβείων Χωρῶν.

– Τὸ τριήμερον 26-28 Ὀκτωβρίου ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀνταποκρινόμενος εἰς πρόσκλησιν του Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας Θεοκτίστου θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὅπου θὰ ἀνακηρυχθῆ ἐπίτιμος Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου, θὰ παρακαθήσῃ εἰς γεῦμα παρατιθέμενον πρὸς τιμὴν του ὑπὸ του Προέδρου τῆς Χώρας Ἐξοχ. E. Costantinescu, θὰ ἐγκαινιάσῃ τὸν ναὸν του Ἁγίου Γρηγορίου του Παλαμᾶ ἐντὸς του Πολυτεχνείου του Βουκουρεστίου καὶ θὰ ὁμιλήσῃ καὶ εἰς ἄλλας ἐπισήμους ἐκδηλώσεις. Αἱ Πατριαρχικαὶ ὁμιλίες θὰ μεταδίδωνται ἀπὸ τὴν κρατικὴν τηλεόρασιν.

– Τέλος, κατὰ τὴν πρώτη ἑβδομάδα του Νοεμβρίου (2-9) ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης θὰ ἀνταποδώσῃ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν του Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἄλβανίας κ. Ἀναστασίου, ὁ ὁποῖος ἐπίσκεφθεῖς τὸ Φανάρι τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., συνειργάσθῃ με τὸν Πατριάρχην Βαρθολομαῖον, πλὴν ἄλλων θεμάτων, καὶ διὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπισκέψεως εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν Ἄλβανίας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας)

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας

Ὅπως κάθε φορά, ἔτσι καὶ φέτος πραγματοποιήθηκαν, με μεγάλη σὺν Θεῷ ἐπιτυχία, τὰ Συνέδρια Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ὅπως ἔχουν καθιερωθεῖ προγραμματικὰ ἀπὸ τὸ 1981. Ἦπενθυμίζουμε ὅτι ἔκτοτε ἔχουν πραγματοποιηθεῖ με τὰ ἐφετινά, ἐπτὰ Παναυστραλιανὰ καὶ ἰσάριθμα Πολιτειακὰ Συνέδρια Νεολαίας.

Γιὰ τὰ Παναυστραλιανὰ μετακαλοῦνται καὶ ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸ ἐξέχουσες προσωπικότητες του πνευματικοῦ κόσμου τῶν Ὁρθοδόξων, ὥστε νὰ συν-

εργασθῶν γιὰ καλύτερα ἀποτελέσματα μὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς Αὐστραλίας ὁμιλητάς. Κατὰ κανόνα πρόκειται γιὰ ἐξειδικευμένους ἐπιστήμονας εἰς τὸ ἐκάστοτε εἰδικὸ θέμα.

Πὰ τὰ Πολιτειακὰ Συνέδρια οἱ ὁμιληταὶ περιορίζονται κυρίως σὲ ὁμογενεῖς, ἰδιαίτερα δὲ σὲ νέους, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀποφοίτους τῆς ἐν Σύδνεϋ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου ἢ ἄλλους ἐπιστήμονας.

Καὶ ἐφέτος παρέστη αὐτοπροσώπως ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Στυλιανὸς –συμπαρστατούμενος ἀπὸ τὸν κατὰ τόπους Βοηθὸν τοῦ Ἐπίσκοπον– ὁποῖος προεξεῖρχε εἰς τὴν ἐπίσημη Ἀκολουθία ἐνάρξεως, ἐτέλεσε τὸν πρὸ τῶν ἐργασιῶν Ἁγιασμόν, ὠμίλησεν εἰσαγωγικῶς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ μελέτην θέματος, παρεκάθησε δὲ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐν ὄλομελείᾳ συνομιλίας, ἀπαντῶν, ἢ διευκρινίζων πρὸς τοὺς νέους καὶ τὸ λοιπὸ ἀκροατήριον τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἀνακυπτόντων ἐρωτημάτων.

Γενικὸν θέμα ἦτο ἐφέτος τὸ «περὶ Πίστεως», ὅπως τοῦτο βιοῦται εἰς τὸ ἄνωθεν πλαίσιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ καλεῖται νὰ ἀντιπαραταχθῇ δυναμικὰ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα καὶ συστήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Ἀπὸ τὸν παρατιθέμενον κατωτέρω πίνακα προκύπτει μιὰ ἰδιαίτερος αἰσιόδοξη εἰκόνα γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ ὁμογενείας ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβαιώνεται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ σπουδαιότητα τοῦ στόχου ποῦ ὑπηρετεῖ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ ἐν λόγῳ τακτὰ Συνέδρια Νεολαίας:

7ο Πολιτειακὸ Συνέδριον Νεολαίας

Νότιος Αὐστραλία

Τὸ Συνέδριον διεξήχθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀδελαΐδος τὸ Σάββατο 11 καὶ Κυριακὴ 12 Σεπτεμβρίου στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου Ἁγίου Γεωργίου Thebarton τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ συμμετείχον 140 νέοι καὶ νέες τῆς παροικίας μας καθὼς καὶ νέοι ἀπὸ τὴν Σερβική, Ρουμανική καὶ Οὐκρανική Ἐκκλησία. Κύριος ὁμιλητὴς ἦτο ὁ π. Δημ. Τσάκας, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου καὶ κοινωνικὸς λειτουργός. Τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Πολιτειακῆς Κυβερνήσεως Νοτίου Αὐστραλίας γιὰ θέματα Νεολαίας κ. Mark Brindal, ὁποῖος καὶ ὠμίλησεν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, χαιρετισμὸν δὲ ἀπηύθυνεν ἡ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀδελαΐδα κ. Αἰκ. Δημάκη καὶ ὁ ὁμογενῆς Πολιτειακὸς Βουλευτὴς Ν.Α. κ. Κατσαντώνης.

Κουηνσλάνδη

Ἡ πόλις τῆς Βρισβάνης φιλοξένησε τὸ τριήμερον Πολιτειακὸ Συνέδριον ἀπὸ 17 - 19 Σεπτεμβρίου εἰς

τοὺς χώρους τοῦ Κοινοτικοῦ Κέντρου τῆς Ἐνορίας - Κοινότητος Ἁγ. Γεωργίου, καὶ ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς 170 νέοι μὲ ὁμιλητάς τοὺς π. Λυσίμαχο Κώστογλου καὶ κ. Δημ. Κυπριώτη, ἀμφοτέρους ἀπόφοιτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου ἐν Σύδνεϋ.

Βικτώρια

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Μελβούρνης τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πολιτειακοῦ Συνεδρίου 24-26 Σεπτεμβρίου ἐκήρυξεν ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Ἐξοχώτατος Sir James Cobbo, ὁποῖος καὶ ὠμίλησεν μὲ θερμούς λόγους διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν προσφορὰν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, συμμετείχαν δὲ εἰς αὐτὸ ἄνω τῶν 250 νέοι καὶ νεάνιδες. Οἱ ἐργασίαι διεξήχθησαν στίς σύγχρονες σχολικὲς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Νεκταρίου Fawkner. Ὁμιληταὶ ἦσαν ὁ π. Ἀναστάσιος Μποζίκης καὶ ὁ κ. Φίλιππος Καρατλής, ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου. Εἰς τὴν ἑναρξήν τελετὴν παρέστησαν ἐπίσης ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Μελβούρνη κ. Δημ. Ἄννινος, ὁποῖος καὶ ἀπηύθυνεν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συνέδρους, ὁ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς Hon Andrew Rowe καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Νέα Νότιος Οὐαλία

Εἰς τὴν Ν.Ν.Ο., στὸ Σύδνεϋ ἔλαβε χώραν τὸ Πολιτειακὸ Συνέδριον ἀπὸ 1-3 Ὁκτωβρίου στίς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐνορίας - Κοινότητος Ταξιάρχου Μιχαὴλ North Sydney. Συμμετείχαν περισσότεροι ἀπὸ 180 νέοι καὶ νέες καὶ ὁμιληταὶ ἦσαν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Τεχνολογικοῦ Πανεπιστημίου Σύδνεϋ καὶ τεταρτοετῆς φοιτητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Εὐάγγελος Καραντώνης, καὶ ὁ Θεολόγος κ. Δημήτριος Κυπριώτης, Διευθυντὴς τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Εἰς τὴν ἑναρξὴ τοῦ Συνεδρίου παρέστησαν ἡ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὸ Σύδνεϋ κ. Ρόζα Ἱερεμία, ἡ ὁποία καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συνέδρους, καθὼς καὶ οἱ ἐπικεφαλῆς Παροικιακῶν Ὄργανισμῶν, Τραπεζῶν, κ.λπ.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Τὸ ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα Pro-Oriente ἐκδιδόμενον ἐξαίρετο Δελτίο εἰδήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Pressespiegel» πληροφορεῖ ὅτι οἱ μουσουλμάνοι «φονταμενταλιστὲς» τῆς Ἀλβανίας στὰ τελευταῖα δύο χρόνια ἔχουν καταστρέψει περισσότερους ἀπὸ 10 ὀρθόδοξους ναοὺς, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἀξιόλογα μνημεῖα τέχνης. Ἡ ἀστυνομία δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ τίποτε ἐναντίον τῶν δραστῶν, ὡς πληροφορεῖ ἡ ἀλβανικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Helsinki. Μόνον στὸ παρελθὸν ἔτος Ἴρρανὸς μου-

σουλμάνος κληρικός ύποχρεώθηκε νά έγκαταλείψη τήν Άλβανία, διότι παρακινούσε τούς όμοθρήσκους του νά καταστρέψουν όρθόδοξο μοναστήρι, πού βρίσκεται κοντά στήν πόλι Delvine.

Τά 60% του άλβανικού πληθυσμού είναι ίσλαμιστές, τά 25% όρθόδοξοι και τά 15% ρωμαιοκαθολικοί.

Ε.Δ.Θ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ό Πάπας Ίωάννης - Παύλος Β΄ άπήυθυνε «πρός τις άρχές της Έλληνικής Δημοκρατίας» μήνυμα μετά τόν τελευταίο σεισμό, πού έπληξε τήν περιοχή τών Άθηνών. Μεταξύ άλλων λέγει: «Άπευθύνω θερμότητα συλλυπητήρια και έκφράζω τή βαθυτάτη μου συμπάθεια στοό σύνολο του λαού του πληγέντος σκληρά από τή δόνηση. Παρακαλώ τόν Κύριο νά δεχθί τά θύματα στοό φώς του και νά παραμυθήσει τούς τραυματισμένους και τις πενθούσες οίκογένειες. Προσεύχομαι προς τόν Παντοδύναμο νά έγείρη στις καρδιές τών κατοίκων της χώρας, αλλά και της διεθνοός κοινότητας αισθήματα άλληλεγγύης και αγάπης, ώστε ό έλληνικός λαός ό πληγεις από τό δράμα τουτο νά βοηθηθί, και νά καλυφθούν οι πιό έπείγουσες άνάγκες του, νά δυνηθί δέ νά άνοικοδομήση ό,τι έχει καταστραφή».

- Δεκαοκτώ γυναίκες, 6 μοναχές και 12 λαϊκές, πού έκπροσωπούν 20 εύρωπαϊκές χώρες, ώρισεν ό Πάπας νά συμμετάσχουν στήν Σύνοδο τών Έπισκόπων πού έχει συγκληθί στή Ρώμη κατά τόν τρέχοντα μήνα (1 έως 23 Όκτωβρίου). Ένας από τούς «έμπειρογνώμονες» της Συνόδου θά είναι ό Όμότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Άθηνών κ. Σάββας Άγουρίδης.

- Άπό 5 έως 9 Νοεμβρίου έ.έ. ό Πάπας Ίωάννης - Παύλος Β΄ προτίθεται νά μεταβί στις Ίνδιες, για νά εύλογίση τή λήξι τών έργασιών της Συνόδου τών Έκκλησιών της Άσίας. Κατά τήν επιστροφή του θά έπισκεφθί τήν Όρθόδοξη Γεωργία, όπου ζοϋν μερικές δεκάδες χιλιάδων Ρωμαιοκαθολικών.

- Η «Άγία Έδρα» κατακρίνει μερικά προγράμματα του ΟΗΕ, πού διαδίδουν τις έκτρώσεις.

- Ό Καρδινάλιος Francis Arinze, Πρόεδρος του Παπικού Συμβουλίου για τόν Διαθρησκειακό Διάλογο, παρουσίασε τό πρόγραμμα της διαθρησκειακής συγκεντρώσεως, πού θά γίνη στοό τέλος Όκτωβρίου στή Ρώμη, ως προπαρασκευή του Μεγάλου Ίωβηλαίου.

- Ό Πάπας άπήυθυνε μήνυμα στον Γενικό Διευθυντή της UNESCO, στοό όποίο τονίζει ότι, ό άγών εναντίον του άναλφαβητισμού είναι καθήκον για τήν άνάπτυξι τών ανθρώπων και τών λαών.

- Τό Ταχυδρομείο του Βατικανού ώργάνωσε νέαν ύπηρεσίαν για ταχύτερη άποστολή τών επιστολών σε όλόκληρη τήν Εϋρώπη. Τήν 12η Όκτωβρίου κυκλοφόρησε τό νέον γραμματόσημο "Posta Prioritaria", πού κοστίζει περίπου 200 δραχμές. Οι έπιστολές, πού έχουν τό γραμματόσημο αυτό, θά φθάνουν στοός άποδέκτες τους εντός 48 ώρων.

- Τό ίταλικό κράτος σχεδιάζει νά τοποθετήση στοός σπουδαιότερους ναούς της Ρώμης άσφαλείς μεταλλικές θύρες. Έπίσης άποφάσισε νά έλέγχονται κατά τήν είσοδό τους στοός ναούς αυτούς οι προσκυνητές και τουρίστες, για νά άποφεύγονται τρομοκρατικές έκδηλώσεις. Παρόμοια μέτρα έχουν ήδη ληφθί για τά Μουσεία του Βατικανού.

- Ό έπιφανής Καρδινάλιος Willebrandts, πού διατέλεσε επί πολλά έτη Πρόεδρος της Γραμματείας και βραδύτερον του Παπικού Συμβουλίου για τήν προώθησι της ένότητος τών Χριστιανών, συνεπλήρωσε τό ένεννηκοστό έτος της ήλικίας του.

- Στοός έορτασμούς του έτους 2000 θά ένταχθί και μεγάλη Έκθεση, πού θά γίνη στή Ρώμη και θά προβάλλη τις χριστιανικές ίεραποστολές όλόκληρου του κόσμου.

Ε.Δ.Θ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τό Ρωμαιοκαθολικό Δελτίο Πληροφοριών ΚΝΑ (= Katholische Nachrichten - Agentur) πληροφορεί ότι στήν Έκκλησία της Άγγλίας (Church of England) έτοιμάζεται διάταξι με θέμα «Ό γάμος», στήν όποία προτείνεται νά είναι δυνατόν νά συνάπτουν νέον γάμον οι διεζευγμένοι προς ύπεύθυνη αντιμετώπιση δυσχερών νέων καταστάσεων. Άφορμήν για νά προωθηθί μιá τέτοια διάταξι έδωσε τó γεγονός ότι από τά τέσσερα παιδιά της βασιλίσσης Έλισάβετ τά τρία είναι διεζευγμένα, ενώ από τά τέσσερα παιδιά του Άρχιεπισκόπου του Καντέρμπουρου George Carey τά δύο είναι διεζευγμένα.

Ε.Δ.Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η έφημερίς «Καθολική» πληροφορεί, ότι στήν Άγγλία οι Χριστιανικές Έκκλησίες άπεφάσισαν νά συνεορτάσουν τó «ίωβηλαίο έτος 2000. Θά διανείμουν 21 έκατομμύρια κεριά, ένα σε κάθε χριστιανική οίκογένεια, για νά άναφθοϋν τή νύχτα προς τήν 1η Ίανουαρίου 2000, καθώς και μικρά βιβλία, πού θά περιέχουν εύχές ύπερ της ειρήνης του κόσμου και της ένότητος τών Χριστιανών.

Ε.Δ.Θ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 124/1999

Υπό τόν τίτλον «Εσωτερικός Κανονισμός του Κλάδου Ραδιοφωνίας της Έπικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τά διατάξεις τών άρθρων 4 και 5 του υπ' αριθμ. 114/1998 Κανονισμού «Περί συστάσεως και οργανώσεως της Έπικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος».

2. Τό υπ' αριθμ. 59/2.3.1999 Έγγραφο του Διευθυντού Ραδιοφωνίας της Έκκλησίας της Ελλάδος.

3. Τήν από 2.3.1999 Γνωμάτευση του Γραφείου Δικηγόρων της Έκκλησίας της Ελλάδος.

4. Τήν από 11.3.1999 Απόφαση Αύτης
ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 124/1999 Κανονισμόν υπό τόν τίτλον:

«ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.), έχοντα ως έξης:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 124/1999

«Εσωτερικός κανονισμός του Κλάδου Ραδιοφωνίας της Έπικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)

Άρθρον 1

Ο Κλάδος της Ραδιοφωνίας προβλέπεται υπό του άρθρου 4 του υπ' αριθμ. 114/1998 Κανονισμού της Ιεράς Συνόδου «Περί συστάσεως και οργανώσεως Έπικοινωνιακής και Μορφωτικής Υπηρεσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος», υπάγεται εις τας διατάξεις αυτού, και διέπεται υπό τών διατάξεων του παρόντος Έσωτερικού Κανονισμού.

Άρθρον 2

Σκοποί

1. Σκοπός της Ραδιοφωνίας της Έκκλησίας της Ελλάδος είναι ή όργάνωσις, διεύθυνσις και λειτουργία του ήδη ύφισταμένου Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έλληνικής Όρθοδόξου Έκκλησίας,

πανελληνίου έμβελείας, με πρόγραμμα μεταδιδόμενον και εις τήν άλλοδαπήν, διά τήν ένημέρωσιν, κατήχησιν και άναφοράν εις τό όρθόδοξον φρόνημα, τήν έκκλησιαστικήν παράδοσιν και λατρείαν και έν τέλει τήν διάδοσιν τών άρχών του Εύαγγελίου και της Όρθοδοξίας άνά τόν κόσμον. Επίσης ή παραγωγή, μαγνητοφώνησις και διάθεσις ειδικών έκπομπών ή μηνυμάτων (spots), διά ιδιωτικήν ή έμπορικήν χρήσιν.

2. Σκοπός του Έκκλησιαστικού Ραδιοφώνου είναι ή άντικειμενική και ύπεύθυνος ένημέρωσις του Λαού του Θεού με γνώμονα τήν άντίληψιν της πνευματικότητας και της ψυχραίμου θεάσεως τών δρωμένων, τών παρατηρουμένων πνευματικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και ιδεολογικών ρευμάτων και πάσης άλλης σημαντικής άνθρωπίνης δραστηριότητας.

Άρθρον 3

Περί του Διευθυντού Ραδιοφωνίας

1. Ο Κλάδος Ραδιοφωνίας της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. διευθύνεται υπό του Διευθυντού Ραδιοφωνίας, διοριζόμενου υπό της Έπιτροπής Διοικήσεως (Ε.Δ) της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., κατόπιν προτάσεως του Προέδρου αυτής.

2. Ο Διευθυντής Ραδιοφωνίας δέον νά έχη προϋπηρεσίαν εις τήν Διοίκησιν Έπιχειρήσεων ή τήν Ένημέρωσιν και τήν παραγωγήν προγραμμάτων λόγου.

3. Παρίσταται, άνευ ψήφου (έν δέν είναι μέλος) εις τήν Ε. Διοικήσεως, καλούμενος δέ υπό του Προέδρου παρέχει έξηγήσεις δι' οίονδήποτε ζήτημα έμπίπτει εις τας άρμοδιότητας αυτού.

4. Διορίζει τούς ύπευθύνους τομέων της Ραδιοφωνίας και τό εις αυτούς άπασχολούμενον μόνιμον ή με κάθε είδος συνεργασίας προσωπικών, μεταθέτει, άναλόγως πρός τας άνάγκας του Ραδιοφώνου, έντός τών ύπηρεσιών αυτού, τό ύπηρετούν προσωπικών, όρίζει τας άμοιβάς τών μη μόνιμων ύπαλλήλων και πāsαν έκτακτον δαπάνην ύπερ του προσωπικού της Ραδιοφωνίας, διαχειρίζεται τά υπό του προϋπολογισμού προβλεπόμενα κονδύλια, και συν-

υπογράφει τὰς δαπάνας τῆς Ραδιοφωνίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 καὶ πάντοτε ἐν τοῖς ὁρίοις τὰ ὁποῖα ἔχουν προσδιορισθῆ δι' ἀποφάσεως τῆς Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

5. Συμμετέχει εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ραδιοφωνίας, συμφώνως μὲ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸν Κανονισμὸν 114/1998 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Ἀσκεῖ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀποδοτικῆς λειτουργίας τῆς Ραδιοφωνίας καὶ πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας ἐξηρητημένης ἐξ αὐτῆς, ὑφισταμένης ἢ συστηθησομένης, καὶ φροντίζει διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν (ψηφιοποίησιν κ.λπ.) καὶ τὴν ἀνὰ τὸν κόσμον δορυφορικὴν μετάδοσιν τοῦ σήματος τῆς Ραδιοφωνίας, ὡς καὶ τὴν δικτύωσιν αὐτῆς μὲ τὸ Internet.

Ἄρθρον 4

Τομεῖς τοῦ Κλάδου Ραδιοφωνίας

Εἰς τὸν Κλάδον Ραδιοφωνίας τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. λειτουργοῦν οἱ ἀκόλουθοι τομεῖς ἢ ὑπηρεσίαι:

1. Ὑπηρεσία Διοικήσεως

α. Αὕτη ρυθμίζει τὰ τοῦ διορισμοῦ, τῆς ἀπολύσεως, μεταθέσεως, ἀξιολογήσεως, παγίας καὶ ἐκτάκτου ἀμοιβῆς, τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῆς Ραδιοφωνίας ἐξ ἐφαρμογῆς καταχρηστικῶν ἢ ἀντιβαινουσῶν εἰς τὸ ἰσχύον νόμικόν πλαίσιον ἀποφάσεων, καθὼς καὶ τὴν εὐθύνην τῆς κατοχυρώσεως καὶ προστασίας τῆς περιουσίας τοῦ Ραδιοφώνου.

β. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Διοικήσεως, καλεῖται Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας. Ὁ Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ, ἐκπροσωπεῖ τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας, μὲ ρητὴν ἐξουσιοδότησίν του, ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς διὰ ζητήματα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ καθήκοντά του.

γ. Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Διοικήσεως ὑπάγονται καὶ οἱ Τεχνικοί, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ρ/Σταθμοῦ.

δ. Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία περιλαμβάνει τοὺς τεχνικούς εἰδικευομένους εἰς τὰ ἠλεκτρονικὰ (πομπούς, κεραῖες, ζεύξεις κ.λπ.) καὶ εἰς τὴν ἠχοληψίαν διὰ Ραδιόφωνον.

Ἡ ἐπάρκειά των ἀποδεικνύεται ἀπὸ εἰδικὰς σπουδὰς καὶ προϋπηρεσίαν εἰς τὴν Ραδιοφωνίαν. Οἱ σήμερον ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Ρ/Σ τῆς Ἐκκλησίας δὲν χρειάζονται ἐτέραν πιστοποιήσιν ἐπαρκείας πλὴν τῆς εὐδοκίμου προϋπηρεσίας των εἰς τὸν Ρ/Σ, ὡς αὕτη βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σταθμοῦ.

ε. Οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, δέον νὰ συγκεντρώνη τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα προσόντα καὶ δι' ἐντολῆς τοῦ Ὑπευθύνου Διοικητικοῦ, ὑποβάλλει εἰς τὸν Διευθυντὴν κατ' ἔτος τοῦλάχιστον, μὲ ἔναρξιν τὴν 1ην Ἀπριλίου 1999 ἢ ὁσάκις ἐκεῖνος τὸ ζητήσει τεχνικὴν ἔκθεσιν, διὰ τὴν κατάστασιν τῶν παντὸς εἴδους μηχανημάτων τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀλλαγὰς, βελτιώσεις ἢ ἐπεκτάσεις.

στ. Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Διοικήσεως ὑπάγεται καὶ ἡ Γραμματεία, ἢ ὁποῖα ἐκτελεῖ τὴν γραμματειακὴν ἐργασίαν. Τὴν εὐθύνην λειτουργίας τῆς Γραμματείας ἔχει ὁ Ὑπεύθυνος Διοικητικοῦ.

2. Τομέας Προγράμματος

α. Ὁ Τομέας αὐτὸς σχεδιάζει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ε.Δ. πᾶν πρόγραμμα τοῦ Ρ/Σ, παρακολουθεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ Προγράμματος, τῆς Ροῆς, τῶν Ἥχοληπτῶν, τῆς μελέτης ἀκροαματικότητων, τῆς πωλήσεως ὑλικοῦ προγραμμάτων πρὸς τρίτους καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ Promotion τῆς Ραδιοφωνίας.

β. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τομέως τούτου καλεῖται Ὑπεύθυνος Προγράμματος καὶ πλὴν τῶν ἀνωτέρω, εἰσηγεῖται ἀρμοδίως τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ διὰ τὸ Πρόγραμμα, πλὴν τοῦ ἐνημερωτικοῦ, καὶ ὑποβάλλει κατ' ἔτος καὶ ὁσάκις ἤθελε ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας ἀξιολόγησιν τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ Προγράμματος, πλὴν τοῦ ἐνημερωτικοῦ.

3. Τομέας Ἐνημερώσεως

Εἰς τὸν Τομέα τούτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Ἐνημερώσεως, ὁ ὁποῖος ἔχει δημοσιογραφικὴν ἰδιότητα, σχεδιάζει καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. τὴν ἐνημερωτικὴν πολιτικὴν τοῦ Σταθμοῦ, συντάσσει τὰ δελτία εἰδήσεων, ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς παραγωγῆς μονίμων καὶ ἐκτάκτων ἐνημερωτικῶν ἐκπομπῶν, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Ὑπευθύνου Προγράμματος, ὡς καὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐξωτερικῶν συνεργείων ἠχοληψίας καὶ στηρίξεως τοῦ ρεπορτάζ, καὶ προτείνει εἰς τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας συνεργάτας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν.

4. Τομέας Πωλήσεων (Marketing)

α. Εἰς τὸν Τομέα τούτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Πωλήσεων, ὅστις ἔχει προϋπηρεσίαν εἰς τὴν εὐρύτεραν διαφημιστικὴν ἀγοράν.

β. Ὁ Τομέας Πωλήσεων χαράσσει καὶ εἰσηγεῖται ἀρμοδίως τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν, καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἢ λοιπὰς ὑπη-

ρεσίας, τιμοκατάλογον παντός είδους διαφημίσεων και χορηγιών (sponsoring), έχει σχέσιν με τὰ Media Shops, τούς διαφημιστάς και μεμονωμένας επιχειρήσεις προς προβολήν των ή δια τυχόν πωλήσεις μέσω της Ραδιοφωνίας της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος, προβάλλει, με συμψηφισμόν, τήν Ραδιοφωνίαν εις άλλα Μέσα, έντυπα ή ηλεκτρονικά, παρακολουθεῖ τήν ἀκροαματικότητα, ως πρὸς τὸ ἐμπορικόν της ἐνδιαφέρον, ὀργανώνει και λειτουργεῖ τομεῖς πωλήσεων μέσω Internet και πωλήσεων εις ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

5. Τομέας Δημοσίων Σχέσεων

α. Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Σχέσεων, ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἔχη προϋπηρεσίαν εἰς τὸν τομέα ἐπικοινωνίας.

β. Ὁ Ὑπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων φροντίζει διὰ τὴν δημοσιοποίησιν τοῦ ἔργου τῆς Ραδιοφωνίας τῆς 'Εκκλησίας διὰ παντὸς προσφόρου μέσου, εἰσηγείται πολιτικὴν προβολῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν, δημιουργεῖ και λειτουργεῖ, ὁμαλῶς, δίκτυον σχέσεων και ἀλληλοπροβολῆς μεῖς ἄλλα Μέσα, έντυπα και ηλεκτρονικά, διοργανώνει ἐκδηλώσεις διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκπομπῶν ή τοῦ συνόλου τοῦ προγράμματος και φροντίζει διὰ τὴν ἀπάμβλυσιν και ἀκύρωσιν τυχόν δυσμενῶν ἐντυπώσεων εἰς βάρους τῆς Ραδιοφωνίας διὰ τῆς παροχῆς πληροφοριῶν και ἐξηγήσεων εἰς τὰ ἐμπλεκόμενα μέρη.

6. Οἰκονομική Ὑπηρεσία - Λογιστήριο

Εἰς τὸν Τομέα τοῦτον προΐσταται ὁ Ὑπεύθυνος Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ κατωτέρω καθήκοντα:

α. Σχεδιάζει τὸ οἰκονομικὸν πλάνον λειτουργίας τῆς Ραδιοφωνίας και τὰς χρηματοοικονομικὰς μελέτας διὰ τυχόν ἀλλαγὰς ή ἐπεκτάσεις ή συστάσεις νέων ἐξηρητημένων ὑπηρεσιῶν.

β. Ἐκτελεῖ πληρωμὰς και εἰσπράξεις.

γ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ραδιοφωνίαν ἐνώπιον πάσης φορολογικῆς ή ἄλλης ἀρχῆς, βοηθεῖ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, Ἴσολογισμοῦ και Ἀπολογισμοῦ τῆς Ραδιοφωνίας και ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν ἔκθεσιν διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ, τὸ cash flow, κέρδη ή ζημίας και τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ραδιοφωνίας.

δ. Παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν καταθέσεων, ἐπενδύσεων, ἀσφαλιστηρίων συμβάσεων και δανεισμοῦ και εἰσηγείται μεταβολὰς διὰ τὴν κερδοφόρον ἐξέλιξιν αὐτῶν.

ε. Διατηρεῖ και ἐνημερώνει βιβλία και στοιχεῖα τῆς Ραδιοφωνίας, κατὰ τὸ ἰσχύον νομικὸν πλαίσιον

και ὑποβάλλει τὰ δέοντα εἰς τὰς φορολογικὰς και ἄλλας ἀρχὰς.

Ἄρθρον 5

Εἰδικὸς Σύμβουλος

α. Πλησίον τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας δύναται νὰ ὑπηρετῆ Εἰδικὸς Σύμβουλος, ὁ διορισμὸς τοῦ ὁποῖου ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ Ραδιοφωνίας, ὁσάκις κρίνη τοῦτο ἀπαραίτητον.

β. Ὁ Εἰδικὸς Σύμβουλος δέον νὰ ἔχη ἐπαρκῆ προϋπηρεσίαν εἰς τὸ management ἀναλόγων πρὸς τὴν Ραδιοφωνίαν Ἐπιχειρήσεων ή Μέσων και εἰς τοὺς τομεῖς Προγράμματος και Ἐνημερώσεως.

γ. Συμβουλεύει τὸν Πρόεδρον και τὴν Ε.Δ. τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ως και τὸν Διευθυντὴν Ραδιοφωνίας διὰ τὴν ὀρθολογικότεραν και ἀποδοτικότεραν διοίκησιν, λειτουργίαν και ἐπέκτασιν τῆς Ραδιοφωνίας και τῶν ἐπὶ μέρους τομέων αὐτῆς.

Ἄρθρον 6

Ἡ νομιμότης τῆς λειτουργίας τῆς Ραδιοφωνίας διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν εἰς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. και τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 7

Τελικὰ διατάξεις

α. Ὁ Κανονισμὸς οὔτος τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Διαικροῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

β. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι 11 Μαρτίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 125/1999

Περὶ ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 3, 7, παρ. 1, 9 παρ.1, ἐδάφ. α', 2 καὶ 4, 42, 46 καὶ 47 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" (ΦΕΚ 146 Α').
2. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 παρ. 3 ἐδάφ. ζ' καὶ παρ. 1.3 καὶ 1.4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ, "περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν" (ΕΚΥΟ), (ΦΕΚ 261 Α').
3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5238/1901/07.12.1998 ἔγγραφον τῆς Διαικτοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
4. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 2110/443/09.08.1999 καὶ 2195/453/24.08.1999 εἰσηγήσεις τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
5. Τὴν ἀπὸ 27.08.1999 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.
6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/27.08.1999 Πρᾶξιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.
7. Τὴν ἀπὸ 31.08.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 125/1999 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 125/1999
Περὶ ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

Ἄρθρον 1

Γενικαὶ ἀρχαὶ λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας

Πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος θεσπιζομένων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἰσχυουσῶν δι' ἅπαντα τὰ ὄργανα τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, θεσπίζονται, διὰ τοῦ παρόντος, ἐνδεικτικῶς, καὶ αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαὶ εὐρύθμου λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης:

1. Ἡ ἐπιμελὴς καὶ ἐλευθέρα ἐξέτασις καὶ ὑποβολὴ ἱεραρχικῶς προτάσεων προαγωγῆς τοῦ συμφέροντος τῆς Ὑπηρεσίας.
2. Ἡ ὑπεύθυνος, ἀνεπηρέαστος καὶ πλήρης ἄ-

σκησις τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος, ἀποκλειομένης τῆς ἐμμέσου ἢ ἄλλης ἀνεπιτρέπτου παρεμβάσεως, συνιστώσης παράβασιν καθήκοντος εἰς περιπτώσιν παρεμβάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου.

3. Ἡ διασφάλισις τῆς ἐμπιστευτικότητος τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν φακέλων τῶν συναλλασσομένων μετ' αὐτῆς.

4. Ἡ διὰ παντὸς νομίμου μέσου προστασία τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀποφυγὴ σπατάλης πόρων.

5. Ἡ ταχεῖα καὶ προσήκουσα διεκπεραίωσις τῶν υποθέσεων τῆς Ὑπηρεσίας δι' εὐκταίας ἀναπτύξεως ὑπηρεσιακῆς συνειδήσεως.

6. Ἡ ταχεῖα καὶ ἠτιολογημένη ἀπάντησις ἐπὶ αἰτήσεων ἢ ἀναφορῶν.

7. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀμίλλης καὶ ἀλληλεγγύης.

8. Ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ, καὶ πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἱεράρχας καὶ γενικῶς πρὸς τοὺς κληρικούς, τηρουμένης τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ προσήκοντος εἰς ἐκκλησιαστικὴν Ὑπηρεσίαν αὐτοσεβασμοῦ καὶ δεοντολογίας, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ "περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων".

9. Ἡ συνεπὴς ἐκτέλεσις τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καθηκόντων, ἢ ἀκριβῆς τήρησις τοῦ κεκανονισμένου ὥραριου ἐργασίας καὶ ἡ ἀπόδοσις ἔργου ποιότητος καὶ ποσότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ
Ἄρθρον 2

Γραμματεία Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.)

1. Ἡ Γραμματεία προετοιμάζει τὰ θέματα καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἀρμοδιότητος τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Δ.Ε., μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπὸ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 100/1998 πληρότητα, τὰ ὅποια θέτει ὑπ' ὄψει τούτων διὰ τὴν ὀλοκλήρωσίν των.

2. Τηρεῖ ἐπακριβῶς τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Δ.Ε. τὰ ὅποια θέτει ὑπ' ὄψει τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, τουλάχιστον ἐπὶ τὰς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπομένης τακτικῆς συνεδριάσεως τῆς Δ.Ε.

3. Συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε., τὰ ὅποια μονογράφει ὁ συντάκτης αὐτῶν καὶ μετ' ἔλεγχον ὑπογράφει ὁ Διευθυντής, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἀποκλει-

στικήν αρμοδιότητα του Προέδρου, κατά την διάταξη του άρθρου 8 παρ. 5 του Κανονισμού 100/1998.

4. Έκτελεί πάσαν άλλην σχετικήν με την λειτουργίαν της Ε.Κ.Υ.Ο. ύπηρεσίαν άνατιθεμένην υπό του Προέδρου της Δ.Ε. ή του Διευθυντού.

5. Συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις: Δύο (2) διά την Γραμματείαν της Δ.Ε. και μία (1) Γραμματέως του Προέδρου και του Διευθυντού.

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. πτυχιούχου Νομικής ή Φιλοσοφικής ή Θεολογικής Σχολής.

Θέσεις: (2) Δύο

Βαθμός: Δ - Διευθυντού

Κατηγορία: Δ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Α

Άπαντες πρέπει νά χειρίζονται καλώς την έλληνικήν γλώσσαν και νά είναι γνώσται μιάς τών βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως κατά προτίμησιν της Άγγλικής. Επίσης νά χειρίζονται καλώς τά άναγκαία διά την γραμματειακήν ύποστήριξιν Προγράμματα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών (Η/Υ).

Άρθρον 3

Τμήμα Διοικήσεως

Διά την άσκησιν τών έκ του άρθρ. 12 του Κανονισμού 100/1998 άπορρεόντων καθηκόντων συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις:

1. Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Νομικής ή Φιλοσοφικής ή Θεολογικής ή Οικονομικού ή Παντείου Πανεπιστημίου ή ισοτίμου Α.Ε.Ι. του Έξωτερικού.

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, γνώστου μιάς τών βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως κατά προτίμησιν της Άγγλικής, έχοντος πενταετή τουλάχιστον προϋπηρεσίαν και χειριζομένου καλώς Η/Υ, ως προϊσταμένου.

2. Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Νομικής, ή Δημοσίας Διοικήσεως ή Πολιτικών ή Οικονομικών Έπιστημών ή ισοτίμου Α.Ε.Ι. του έξωτερικού.

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός Δ - Διευθυντού ως ύπευθύνου σχεδιασμού, προγραμματισμού διοικητικής οργανώσεως, και Προγραμμάτων Ε.Ε., άρίστου γνώστου μιάς τουλάχιστον τών βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως κατά προτίμησιν της Άγγλικής, με άνάλογον προϋπηρεσίαν.

1. Γραφείον Διοικητικού και Προμηθειών:

Κατηγορία: Δ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου

Θέσεις: (2) Δύο

Βαθμός: Δ - Α, ως Γραμματέων, χειριζομένων άριστα την Έλληνικήν γλώσσαν και τούς Η/Υ.

2. Γραφείον Δημοσίων Σχέσεων:

Τά καθήκοντα έκτελεί ό Προϊστάμενος Τμηματάρχης ή έτερος υπάλληλος κατ' έντολήν του Διευθυντού της Ύπηρεσίας.

3. Γραφείον Γραμματείας, Πρωτοκόλλου και Διεκπεραιώσεως:

Κατηγορία: Δ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου

Θέσεις: (2) Δύο

Βαθμός: Δ - Α, ως Γραμματέων, χειριζομένων άριστα την Έλληνικήν γλώσσαν και τούς Η/Υ.

4. Γραφείον Μηχανοργανώσεως:

α. Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Πληροφορικής - Μηχανικών Η/Υ ή Άναλυτών

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού

β. Κατηγορία: Π.Ε. ή Τ.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. ή Τ.Ε. Πληροφορικής - Προγραμματισμού Η/Υ

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού

γ. Κατηγορία: Δ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου

Θέσεις (1) Μία

Βαθμός: Δ - Α, ως Δακτυλογράφου, άρίστου χειριστού Η/Υ, γνώστου της Άγγλικής γλώσσης.

δ. Κατηγορία: Τ.Ε.

Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου Τ.Ε.Ι. - Βιβλιοθηκονόμου

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός Δ - Α, ως ύπευθύνου Άρχείου με άρτίαν γνώσιν τών προγραμμάτων Η/Υ της ειδικότητός του και κατόχου της Άγγλικής γλώσσης.

ε. Κατηγορία: Υ.Ε.

Κλάδος: Υ.Ε.

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Ε - Β, ως ύπευθύνου Φωτοτυπικών μηχανημάτων με γνώσεις συντηρητού Φ/Μ.

5. Γενικών Καθηκόντων:

α. Κατηγορία: Δ.Ε. ή Υ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. ή Υ.Ε.

Θέσεις: (2) Δύο

Βαθμός: Δ - Α ή Ε - Β, ως Τηλεφωνητών (Συνοδικού Μεγάρου) με γνώσεις της Άγγλικής γλώσσης.

β. Κατηγορία: Υ.Ε.

Κλάδος: Υ.Ε.

- Θέσεις: (2) Δύο
 Βαθμός: Ε - Β, ως Κλητήρων - Όδηγών αυτοκινήτων κ.λπ.
 γ. Κατηγορία: Υ.Ε.
 Κλάδος: Υ.Ε.
 Θέσεις: (2) Δύο
 Βαθμός: Ε - Β, ως Εύτρεπιστριών.
 δ. Κατηγορία: Υ.Ε.
 Κλάδος: Υ.Ε.
 Θέσεις: (2) Δύο
 Βαθμός: Ε - Β, ως Φυλάκων - Θυρωρών (Συν-οδικού Μεγάρου)

Άρθρον 4

Τμήμα αξιοποίησης περιουσίας
 και κτηματολογίου

Διά την άσκηση των έκ του άρθρ. 13 του Κανονισμού 100/98 άπορρεόντων καθηκόντων συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις:

- Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Α.Ε.Ι. Πολιτικού Μηχαν. ή Οικονομολόγου
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως κατά προτίμησιν της Άγγλικής, έχοντος πενταετή προϋπηρεσίαν και χειριζομένου καλώς Η/Υ, ως Προϊσταμένου του Τμήματος.

2. Γραφείον Άξιοποίησεως Άκινήτων και Κτηματολογίου:

- α. Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Α.Ε.Ι. Πολιτικού Μηχαν. ή Οικονομολόγου
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με έπαρκη έμπειρίαν, χειριζομένου καλώς Η/Υ, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως κατά προτίμησιν της Άγγλικής.
 β. Κατηγορία: Δ.Ε.
 Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου
 Θέσεις: (3) Τρεις
 Βαθμός: Δ - Α, με γνώσεις Άγγλικής γλώσσης και έμπειρίαν στούς Η/Υ.
 γ. Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. πτυχιούχου Α.Ε.Ι. Τοπογράφου - Μηχανικού
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, ως project manager με υπερδεκαετή έμπειρίαν σε τοπογραφικά έργα, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν της Άγγλικής.
 δ. Κατηγορία: Δ.Ε. ή Υ.Ε.
 Κλάδος: Δ.Ε. ή Υ.Ε.

- Θέσεις: (4) Τέσσερις
 Βαθμός: Δ - Α ή Ε - Β, ως Φυλάκων εκκλησιαστικών άκινήτων.

3. Γραφείον Έκμεταλλεύσεως Άκινήτων:

- α. Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. πτυχιούχου Νομικής ή Πολιτικών ή Οικονομικών έπιστημών, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν της Άγγλικής, με έπαρκη έμπειρίαν και χειριζομένου καλώς Η/Υ.
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού.
 β. Κατηγορία: Τ.Ε. ή Δ.Ε.
 Κλάδος: Τ.Ε. ή Δ.Ε.
 Θέσεις: (3) Τρεις
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με γνώσιν μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν της Άγγλικής, και χειριζομένων καλώς τούς Η/Υ.

- γ. Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Α.Ε.Ι. ή ίσοτίμου σχολής έξωτερικού
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, ως Δασολόγου, με γνώσεις μιάς των βασικών γλωσσών της Ε.Ε., κατά προτίμησιν της Άγγλικής, χειριζομένου καλώς προγράμματα Η/Υ της ειδιότητός του.

4. Γραφείον Άξιοποίησεως διαθεσίμων και χρεωγράφων:

- Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή ίσοτίμου σχολής του έξωτερικού.
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με εύδόκιμον πείραν (προϋπηρεσίαν) εις τά χρηματοοικονομικά και τας τραπεζικάς έργασίας, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν της Άγγλικής, χειριζομένου καλώς Η/Υ.

Άρθρον 5

Τμήμα Οικονομικών

Διά την άσκηση των έκ του άρθρου 14 άπορρεόντων καθηκόντων συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις:

- Κατηγορία: Π.Ε.
 Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομ. Πανεπιστημίου ή ίσοτίμου σχολής του έξωτερικού.
 Θέσεις: (1) Μία
 Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με πενταετή άνάλογον προϋπηρεσίαν, άρτίαν γνώσιν της Λογιστικής, γνώστου μιάς των βασικών γλωσσών της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν

της Άγγλικής, χειριζομένου καλώς Η/Υ, ως προϊσταμένου του Τμήματος.

1. Γραφείον 'Εσόδων

α. Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή Ισοτίμου σχολής του έξωτερικού

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με προϋπηρεσίαν, έπαρκείς γνώσεις Λογιστικής και γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

β. Κατηγορία: Τ.Ε.

Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου Τ.Ε.Ι.

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με προϋπηρεσίαν, έπαρκείς γνώσεις Λογιστικής και γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

2. Γραφείον 'Εξόδων

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή Ισοτίμου σχολής του έξωτερικού

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με τριετή προϋπηρεσίαν, με έπαρκείς γνώσεις Λογιστικής και γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

3. Γραφείον Ταμείου

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή Ισοτίμου σχολής του έξωτερικού

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, με τριετή προϋπηρεσίαν και έπαρκείς γνώσεις Λογιστικής και γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

4. Γραφείον Λογιστηρίου

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή Ισοτίμου σχολής έξωτερικού.

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, εξειδικευμένου Λογιστού, φοροτεχνικού με άρτίαν γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

5. Γραφείον Προϋπολογισμού - Άπολογισμού:

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Οικονομικού Πανεπιστημίου ή Ισοτίμου σχολής του έξωτερικού

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, εξειδικευμένου Λογιστού, φοροτεχνικού με άρτίαν γνώσιν Προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστού (Η/Υ) τής ειδικότητός του.

6. Υπεύθυνος έσωτερικού έλέγχου, τών παραστατικών, τών εισπράξεων και πληρωμών.

Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Α.Ε.Ι. ή Ισοτίμου σχολής του έξωτερικού

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, γνώστου μιās τών βασικών γλωσσών τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν τής Άγγλικής, με άνάλογον προϋπηρεσίαν και άρτίαν γνώσιν Η/Υ.

Συμπληρωματικώς διεξάγει και άλλην ύπηρεσίαν του Τμήματος κατά τās υποδείξεις του Διευθυντού.

"Άρθρον 6

Γραφείον Θεσσαλονίκης

Διά τήν άσκησιν τών έκ του άρθρ. 15 του Κανονισμού 100/98 άπορρεόντων καθηκόντων συνιστώνται αί ακόλουθοι θέσεις:

α. Κατηγορία: Π.Ε.

Κλάδος: Π.Ε. Πτυχιούχου Θεολογίας, Νομικών ή Πολιτικών ή Οικονομικών Έπιστημών

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Διευθυντού, χειριστού Η/Υ και γνώστου μιās τών βασικών γλωσσών τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως, κατά προτίμησιν τής Άγγλικής, ως προϊσταμένου.

β. Κατηγορία: Δ.Ε.

Κλάδος: Δ.Ε. Άποφοίτου Λυκείου

Θέσεις: (1) Μία

Βαθμός: Δ - Α, με έπαρκείς γνώσεις Λογιστικής και άρτίαν γνώσιν Η/Υ, ως Γραμματέως.

2. Αί έν Θεσσαλονίκη δικαστικά υποθέσεις άνατίθενται εις δικηγόρον παρ' Άρείφω Πάγφ με έμμισθον έντολήν και παγίαν περιοδικήν άμοιβήν ή εις Δικηγόρον κατά περίπτωσιν, αί δέ τεχνικά εις διπλωματούχους μηχανικούς ΑΕΙ διά συμβάσεως έργου, κατόπιν προηγουμένης έγκρίσεως του Διευθυντού τής Ε.Κ.Υ.Ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

"Άρθρον 7

Τεχνική Υπηρεσία

1. Γενικά άρμοδιότητες

1. Η Τεχνική Υπηρεσία (Τ.Υ.) άποτελεί ιδιαίτερον τμήμα τής ΕΚΥΟ και άσκει τās ακόλουθους, έν σχέσει προς τὸ άρθρον 13 παρ. 1 του Κ. 100/1998, άρμοδιότητας, ιδίως:

α. Συνεργάζεται στενῶς με τὸ Τμήμα Άξιοποιήσεως Άκινήτου Περιουσίας και Κτηματολογίου, καθῶς και με τήν Νομικήν Υπηρεσίαν.

β. Καταρτίζει προτάσεις προγραμμάτων μελετῶν και έργων, τεχνικῶν και καλλιτεχνικῶν, τής ΕΚΥΟ.

γ. Συντάσσει μελέτας τών άνωτέρω έργων ή γνωμοδοτεῖ περι τής έπιλογής και αναθέσε-

ως τῆς ἐκπονήσεως αὐτῶν εἰς καταλλήλους ἰδιώτας μελετητάς.

- δ. Γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ συστήματος δημοπρατήσεως τῶν ἀνωτέρω ἔργων, προκηρύσσει τὰς δημοπρασίας, εἰσηγεῖται περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, συμπράττει εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν ἐργολαβικῶν συμβάσεων καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν μελετῶν καὶ τῶν συμβατικῶν ὄρων.
 - ε. Χορηγεῖ κατ' ἀποκλειστικότητα τὰς οἰκοδομικὰς ἀδείας διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκοδομημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Μητροπολιτικῶν μεγάρων, Ἱ. Μονῶν καὶ Ἱ. Ναῶν μετὰ τῶν κτισμάτων αὐτῶν, κατὰ τὴν εἰδικὴν περὶ οὗτου πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀποκλειστικῆς ναοδομήσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀρθροῦ 47 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Ἡ Τ.Υ. ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν Γραφείων:
 - α. Μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν.
 - β. Τοπογραφίας.
 - γ. Ναοδομίας.
 - δ. Δημοπρατήσεων, συντηρήσεων καὶ ἐπιβλέψεων.
 - ε. Κειμηλίων.

Προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω Γραφείων δύναται νὰ μετακινῆται προσωρινῶς πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὑπολοίπων ἐξ αὐτῶν, μετὰ ἐκτίμησιν τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, κατόπιν ὑπηρεσιακῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς Τ.Υ. ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΕΚΥΟ.
 3. Ἄπασαι αἱ πράξεις τῆς Τ.Υ. προσυπογράφονται διαδοχικῶς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς Τ.Υ. καὶ ἐν τέλει ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΕΚΥΟ.
 2. Προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.
 1. Γενικῶς ὁ προϊστάμενος τῆς Τ.Υ. ἔχει τὰ προσόντα καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Κ. 100/1998, εἰδικώτερον δὲ τὰ ἀκόλουθα:
 - α. Προϊσταται τῶν Γραφείων τῆς Τ.Υ. καὶ εἰσηγεῖται τὰ πρὸς ἐνέργειαν θέματα ἀρμοδιότητος τούτων εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς ΕΚΥΟ.
 - β. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. καὶ τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐντολὰς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ.
 - γ. Μονογράφει πάντα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν Τ.Υ. ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα κατανέμει εἰς τὰ ἀρμόδια Γραφεῖα αὐτῆς καὶ ὑπογράφει τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὴν Τ.Υ.
 - δ. Ἐνημερώνει ἐπὶ τῶν τεχνικῶν καὶ τῶν ἐν γένει θεμάτων τῆς Τ.Υ. τὸν Διευθυντὴν, κατὰ περιπτώσιν δὲ τὸν Πρόεδρον ἢ τὴν Δ.Ε.
 - ε. Ἐξασφαλίζει τὸν συντονισμὸν καὶ τὴν ἐνότητα τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας μεταξὺ τῶν Γραφεί-

ων τῆς Τ.Υ., ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν διὰ τὴν μετὰ τῶν ἐπικοινωνιῶν καὶ συνεργασίαν, καθὼς καὶ διὰ τὴν μέσῳ αὐτοῦ ἐπικοινωνίαν τῶν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Προέδρου ἢ τῆς Δ.Ε.

2. Προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ὀρίζεται διπλωματοῦχος μηχανικὸς Α.Ε.Ι., ἔχων τὰ κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, δεκαετὴ τοῦλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν, ἀρτίαν γνῶσιν μιᾶς τοῦλάχιστον ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνῶσιν τεχνικῶν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (Η/Υ).
3. Ὁ Προϊστάμενος ἐπικουρεῖται ὑπὸ γραμματέως. Ὁ γραμματεὺς πρέπει νὰ ἔχη ἀρίστην γνῶσιν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐπαρκῆ γνῶσιν τοῦλάχιστον τῆς ἀγγλικῆς, νὰ γνωρίζῃ δὲ καλῶς τὰ ἀναγκαῖα διὰ γραμματειακὴν ὑποστήριξιν προγράμματα Η/Υ.
4. Πρὸς τοῦτο συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:
 - α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. διπλωματούχου μηχανικοῦ Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου.
 - β. Κατηγορία: Τ.Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου μηχανικοῦ Τ.Ε.Ι., ὡς Γραμματέως.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Διευθυντοῦ.
3. Γραφεῖον Μελετῶν καὶ Προδιαγραφῶν
1. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:
 - α. Καταστρώνει καὶ διατυπώνει κατ' ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως προτάσεις προγραμμάτων ἔργων καὶ μελετῶν.
 - β. Συντάσσει κατευθυντηρίους ὁδηγίας καὶ προδιαγραφὰς τῶν μελετῶν καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, καθορίζον καὶ τὰς σχετικὰς διαδικασίας, αἱ κατευθυντήριαι δὲ αὐταὶ ὁδηγίαι καὶ προδιαγραφαί, ἀφοῦ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Δ.Ε. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων.
 - γ. Συντάσσει μελέτας τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων ἐν γένει, ἐκπονεῖ προτύπους μελέτας Ναῶν καὶ λοιπῶν κτιριακῶν ἔργων καὶ ἐμπλουτίζει τὰς ὑφισταμένας, τηρώντας κατάλληλον ἀρχεῖον. Αἱ μελέται αὐταὶ ἀφοῦ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Δ.Ε. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων.
 - δ. Εἰσηγεῖται ἠτιολογημένως καὶ ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει διὰ τὴν, κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις, διαδικασίαν ἀναθέσεως μελετῶν

- τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς ἰδιώτας (πρόσκλησιν πρὸς ἐκδήλωσιν ἐνδιαφέροντος, ἐπιλογή καταλλήλου μελετητοῦ κ.λπ.), προτείνει τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις αὐτῆς, κινεῖ καὶ παρακολουθεῖ μέχρι πέρατος τὰς σχετικὰς διαδικασίας.
- ε. Ἐλέγχει τὰς παρ' ἰδιωτῶν συνταχθείσας, κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις, μελέτας τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων πρὸς διαπίστωση τῆς ἀρτιότητος καὶ τῆς πληρότητος αὐτῶν, καθὼς καὶ τῆς συμφωνίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐν γένει συμβατικούς ὅρους.
- στ. Τηρεῖ μητρῶον μελετητῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ μητρῶον μελετητῶν τοῦ Ὑπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας καὶ Δημοσίων Ἔργων (ΥΠΕΧΩΔΕ), κατόπιν αἰτήσεως αὐτῶν.
2. Συνιστᾶται μία θέσις Π.Ε./Α.Ε.Ι., προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Μελετῶν καὶ Προδιαγραφῶν, πληρουμένη διὰ διπλωματούχου ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ, ἔχοντος πενταετῆ τοῦλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν, ἀρτίαν γνώσιν μιᾶς τοῦλάχιστον ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνώσιν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (Η/Υ).
3. Αἱ λοιπαὶ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ Γραφείου τούτου ὀρίζονται εἰς:
- α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου.
- β. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου μηχανολόγου - ἠλεκτρολόγου Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Διευθυντοῦ.
- γ. Κατηγορία: Τ. Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου Μηχανικοῦ Τ.Ε.Ι. ὡς σχεδιαστοῦ
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Α.
- δ. Κατηγορία: Δ.Ε.
Κλάδος: Δ.Ε. Ἀποφοίτου Λυκείου
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμὸς: Δ - Διευθυντοῦ.
- Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω πρέπει νὰ ἔχουν ἀρτίαν γνώσιν μιᾶς ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνώσιν τεχνικῶν προγραμμάτων Η/Υ τῆς εἰδικότητός των.
4. Γραφεῖον Τοπογραφίας.
1. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας, τὰς ὁποίας ἀσκεῖ ἐν συνεργασίᾳ, ὅπου ἀπαιτεῖται, μὲ τὸ Γραφεῖον Ἀξιοποιήσεως ἀκινήτων καὶ Κτηματολογίου καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς Ι.Σ.Ι., τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Δ.Ε.:
- α. Καταμετρεῖ, ἀποτυπώνει καὶ σχεδιαγραφεῖ ἅπαντα τὰ ἀκίνητα τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν.
- β. Ἀναμετρεῖ καὶ ἐπαληθεύει παλαιὰ διαγράμματα τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀκινήτου περιουσίας.
- γ. Ὅριοθετεῖ τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀκίνητα.
- δ. Εἰσηγεῖται ἠτιολογημένως καὶ ἡ Δ.Ε. ἀποφασίζει περὶ τῆς, κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις, διαδικασίας ἀναθέσεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἐργασιῶν εἰς ἰδιώτας τοπογράφους ἢ πολεοδόμους κατὰ περίπτωσιν (πρόσκλησιν πρὸς ἐκδήλωσιν ἐνδιαφέροντος, ἐπιλογή καταλλήλου μελετητοῦ κ.λπ.), προτείνει τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις αὐτῆς, κινεῖ καὶ παρακολουθεῖ μέχρι πέρατος τὰς σχετικὰς διαδικασίας, ἐλέγχει δὲ τὰς ἀνωτέρω παρ' ἰδιωτῶν συνταχθείσας μελέτας πρὸς διαπίστωση τῆς ἀρτιότητος καὶ τῆς πληρότητος αὐτῶν, καθὼς καὶ τῆς συμφωνίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐν γένει συμβατικούς ὅρους.
- ε. Διαπιστώνει ἀσυμφωνίας μεταξὺ ἐγκεκριμένων σχεδίων καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφαρμογῆς των.
- στ. Συντάσσει διαγράμματα τῶν διαμορφωμένων βάσει τῶν ἰσχυόντων ρυμοτομικῶν σχεδίων καταστάσεων ὡς καὶ διαγράμματα τοπογραφικὰ καὶ κτηματολογικά.
- ζ. Διορθώνει τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀσυμφωνίας, ὡσάκις εἶναι μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ ἐντοπισμένοι, ἢ, ἄλλως, προβαίνει εἰς τὰς νομίμους ἐνεργείας διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου.
- η. Ἐλέγχει πάντα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν σύνταξιν πάσης φύσεως πράξεων τοπογραφικὰ διαγράμματα ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑφισταμένην πραγματικὴν κατάστασιν, τὴν ἰσχύουσαν ρυμοτομίαν καὶ τοὺς ὅρους δομήσεως τῆς περιοχῆς.
- θ. Ἐλέγχει οἰκοδομὰς ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν ρυμοτομικῶν καὶ οἰκοδομικῶν γραμμῶν,
- ι. Διενεργεῖ αὐτοψίας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἐργασιῶν καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν καταγγελιῶν.
- ια. Τηρεῖ Ἀρχεῖον Χαρτῶν, διαγραμμάτων ρυμοτομίας, ὄρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως καὶ ἰδίως χρήσεων γῆς, καθὼς καὶ πολιτικῶν πράξεων περὶ τούτων.
2. Συνιστᾶται μία θέσις Π.Ε./Α.Ε.Ι., προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Τοπογραφίας, πληρουμένη διὰ δι-

- πλωματούχου τοπογράφου μηχανικού, με πενταετή αποδεδειγμένη εμπειρία, με άρτίαν γνώσιν μιᾶς τουλάχιστον ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς ἀγγλικῆς, καὶ άρτίαν γνώσιν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (H/Y) τῆς εἰδικότητός του.
3. Αἱ λοιπαὶ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου τούτου ὀρίζονται εἰς:
- α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου Α.Ε.Ι. Τοπογράφου Μηχανικοῦ
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου.
- β. Κατηγορία: Τ.Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου Τοπογράφου Μηχανικοῦ Τ.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ.
- Ἄμφότεροι νὰ ἔχουν τριετῆ αποδεδειγμένη εμπειρία καὶ γνώσιν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (H/Y) τῆς εἰδικότητός των.
5. Γραφεῖον Ναοδομίας
1. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὰς ἀκολούθους ἐνεργείας:
- α. Τὴν ἔκδοσιν τῶν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν. 590/1977 "περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" οἰκοδομημάτων, κοινῶν ἢ καλλιτεχνικῶν, κατὰ τὴν προβλεπομένην εἰς τὴν παράγραφον αὐτὴν διαδικασίαν.
- β. Τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν κατεδαφίσεως καὶ περιφράξεως Ἐκκλησιαστικῶν οἰκοδομημάτων ἐν γένει, διαρρυθμίσεων, προσθηκῶν καὶ ἀποκαταστάσεων τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον οἰκοδομημάτων, κοπῆς δέντρων καὶ διαμορφώσεως περιβάλλοντος χώρου.
- γ. Τὴν ἔκδοσιν πράξεων ἀναθεωρήσεως χορηγηθεισῶν ἀδειῶν, ὡς ἀπαιτεῖται ἀνάγκη τροποποιήσεως τῶν ἐγκεκριμένων μελετῶν.
- δ. Τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἀλλαγῆς χρήσεως κτιρίων, τηρουμένων τῶν σχετικῶν πολεοδομικῶν ἐν γένει διατάξεων.
- Διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, γ, δ, ἀπαιτεῖται προηγούμενη γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων.
- ε. Τὴν τακτικὴν ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν, ὑπὸ τῶν τεχνικῶν Γραφείων τῶν οἰκείων Ἱερῶν Μητροπόλεων ἢ τῶν συμβληθέντων μετ' αὐτῶν Μηχανικῶν, ὡς ὑπευθύνων διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ναοδομίας ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν.
- στ. Τὴν ἔκδοσιν πράξεως διακοπῆς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, ὡς ἀπαιτεῖται ἀπὸ τῶν ὀργῶν τῆς χορηγηθείσης οἰκοδομικῆς ἀδείας καὶ τῶν ἐγκεκριμένων μελετῶν.
- ζ. Τὴν χορήγησιν τῆς βεβαίωσεως διὰ τὴν σύνδεσιν μετὰ τὰ δίκτυα κοινῆς ὠφελείας μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων οἰκοδομικῶν καὶ λοιπῶν ἐργασιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐγκεκριμένας μελέτας καὶ τὴν οἰκοδομικὴν ἄδειαν. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἀφορᾷ εἴτε εἰς τὸ ὅλον εἴτε εἰς μέρος τοῦ ἔργου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν οἰκοδομικὴν ἄδειαν. Ἡ διαπίστωσις τῆς ἐκτέλεσεως τῶν ἐργασιῶν γίνεται διὰ προσωπικῆς ἢ ὀριστικῆς παραλαβῆς αὐτῶν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας οἰκείας διατάξεις.
- η. Τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν περιφράξεως ἐκκλησιαστικῶν οἰκοδομημάτων, κοπῆς δένδρων καὶ διαμορφώσεως περιβάλλοντος χώρου.
2. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄδειαι χορηγοῦνται μόνον μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Γραφείου Ναοδομίας διαπίστωσιν τῆς πληρότητος καὶ ὀρθότητος τῶν κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους 5 καὶ 6 μελετῶν.
3. Τὸ Γραφεῖον Ναοδομίας ὡς ἀπαιτεῖται διαπιστώνει ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις εἰς τὰς ὑποβληθείσας μελέτας, ὑποδεικνύει τὴν συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν καὶ τὴν ἄρσιν τῶν πλημμελειῶν.
4. Κάθε ἐκκλησιαστικὸς φορεὺς, προκειμένου νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Γραφείου Ναοδομίας οἰκοδομικὴν ἄδειαν, διὰ τὰς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐργασίας, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο πλήρη φάκελλον τῶν στοιχείων τῆς συνταχθείσης, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας προδιαγραφάς, μελέτης.
5. Αἱ μελέται τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων ὑποβάλλονται πλήρεις. Αἱ μελέται τεχνικῶν ἔργων συντάσσονται συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις, κατευθυντήριους ὁδηγίας καὶ προδιαγραφάς, οἱ δὲ φάκελλοι αὐτῶν περιλαμβάνουν ἰδίως: α) τοπογραφικὸν διάγραμμα, β) διάγραμμα καλύψεως, γ) ἀρχιτεκτονικὴν μελέτην, δ) στατικὴν μελέτην, ε) ἠλεκτρομηχανολογικὴν μελέτην, στ) κτηματολογικὰ στοιχεῖα, ζ) ἐδαφολογικὴν μελέτην.
6. Ἐπιπλέον οἱ φάκελλοι εἰδικῶν μελετῶν τεχνικῶν ἔργων δύνανται κατὰ περίπτωσιν καὶ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου νὰ περιλαμβάνουν καὶ α) μελέτην θερμομονώσεως, β) μελέτην διαμορφώσεως περιβάλλοντος χώρου καὶ φυτεύσεων, γ) μελέτην περιβαλλοντικῶν ἐπιπτώσεων, δ) βιοκλιματικὴν μελέτην, ε) γεωτεχνικὴν μελέτην, στ) ὀγκοπλαστικὴν παρουσίαν, καθὼς καὶ κάθε ἄλλην μελέτην ἢ ὅποια ἤθελε, κατὰ τὰς περιστάσεις, κριθῆ ἀναγκαῖα.
7. Συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:
- α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. διπλωματούχου Ἀρχιτέκτονος

- Μηχανικού Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ναοδομίας, ἔχοντος πενταετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- β. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. διπλωματούχου Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, μὲ τριετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- γ. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου μηχανολόγου - ἠλεκτρολόγου Μηχαν. Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, μὲ τριετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- δ. Κατηγορία: Δ.Ε.
Κλάδος: Δ.Ε. Ἀποφοίτου Λυκείου
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, διὰ τὴν γραμματειακὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Γραφείου τούτου.
Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω πρέπει νὰ ἔχουν ἀρτίαν γνώσιν μιᾶς ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνώσιν τεχνικῶν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (H/Y) τῆς εἰδικότητός των.
6. Γραφεῖον Δημοπρατήσεων, Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων.
1. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἔχει τὰς ἀκολουθοῦσας ἀρμοδιότητας διὰ τὰ ἔργα τῆς ΕΚΥΟ, ἰδίως:
- α. Εἰσηγεῖται ἠτιολογημένως περὶ τοῦ ἀκολουθητέου συστήματος δημοπρατήσεως ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε κειμένων διατάξεων.
- β. Προκηρύσσει τὰς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ παρακολουθεῖ τὴν νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ὅλης διαδικασίας, ἐν διαρκείᾳ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.
- γ. Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὴν συγκρότησιν τῶν Ἐπιτροπῶν διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν, τὰς ὁποίας καὶ ἐπικουρεῖ εἰς τὸ ἔργον των.
- δ. Εἰσηγεῖται ἠτιολογημένως περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν πρὸς λήψιν σχετικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Δ.Ε.
- ε. Συντάσσει τὰ κείμενα τῶν μετὰ τῶν ἀναδόχων συμβάσεων, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ὑπογραφῆς των διαβιβάζει πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν εἰς τὴν Νομικὴν Ὑπηρεσίαν.
- στ. Μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν κειμένων πολεοδομικῶν διατάξεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Γραφείου Τοπογραφίας.
- ζ. Παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε κειμένων περὶ ἐκτελέσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων διατάξεων καὶ τῶν ἐγκριμένων τεχνικῶν μελετῶν μεθ' ὧν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀναδόχου, ὡς ἀναφέρονται ἀναλυτικῶς εἰς τὰ οἰκεία τεύχη τῶν δημοπρατούμενων ἔργων καὶ εἰς τὴν ὑπογραφείσαν σύμβασιν.
- η. Τηρεῖ πλήρως Ἀρχεῖον τῶν φακέλλων τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων.
2. Συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:
- α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοπρατήσεων, Συντηρήσεων καὶ Ἐπιβλέψεων, ἔχοντος δεκαετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- β. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου Πολιτικοῦ Μηχαν. ἢ Ἀρχιτέκτονος Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ἔχοντος πενταετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- γ. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου μηχανολόγου - ἠλεκτρολόγου Μηχαν. Α.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, μὲ πενταετῆ τουλάχιστον ἀποδεδειγμένην τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- δ. Κατηγορία: Δ.Ε.
Κλάδος: Δ.Ε. Ἀποφοίτου Λυκείου
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, Δ.Ε. διὰ τὴν γραμματειακὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Γραφείου τούτου.
Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω πρέπει νὰ ἔχουν ἀρτίαν γνώσιν μιᾶς ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνώσιν τεχνικῶν προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (H/Y) τῆς εἰδικότητός των.
- ε. Κατηγορία: Τ.Ε. ἢ Δ.Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. Ἀποφοίτου Τ.Ε.Ι. ἢ Τεχνικοῦ Λυκείου
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς συντηρητοῦ ὑδραυλικοῦ μὲ ἀποδεδειγμένην τριετῆ τουλάχιστον τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
- στ. Κατηγορία: Τ.Ε. ἢ Δ.Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. Ἀποφοίτου Τ.Ε.Ι. ἢ Τεχνικοῦ Λυκείου
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς συντηρητοῦ ἠλεκτρολόγου μὲ ἀποδεδειγμένην τριετῆ τουλάχιστον τεχνικὴν ἐμπειρίαν.
7. Γραφεῖον Κειμηλίων

1. Το Γραφείο του έχει τας ακόλουθους αρμοδιότητες διὰ τὰ ἔργα τῆς ΕΚΥΟ, ἰδίως:
 - α. Συντάσσει Μητρώων τῶν κειμηλίων τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας.
 - β. Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Δ.Ε. καὶ ἐκεῖνη εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν κειμηλίων.
 - γ. Μεριμνᾷ κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις διὰ τὴν πρόληψιν φθορῶν καὶ βλαβῶν τῶν κειμηλίων.
 - δ. Συμβουλεύει καὶ καθοδηγεῖ τοὺς κατόχους κειμηλίων διὰ τὴν φύλαξιν καὶ προστασίαν ἐν γένει αὐτῶν.
Παρακολουθεῖ καὶ ἐνημερώνεται ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς τεχνολογίας καὶ τῶν νέων μεθόδων προστασίας καὶ συντηρήσεως τῶν κειμηλίων.
 - στ. Τηρεῖ Μητρώων συντηρητῶν ἔργων τέχνης καὶ εἰδικῶν τεχνιτῶν, μὲ ἀποδεδειγμένην ἐμπειρίαν καὶ ἰκανότητα, διὰ τὴν ἀνάθεσιν κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναλόγων ἔργασι.
 - ζ. Συνεργάζεται μετὰ τῶν καταλλήλων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν φορέων διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ ἀντιμετώπισιν ἀνακυπτόντων προβλημάτων συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν κειμηλίων.
 - η. Εἰσηγεῖται τρόπους ἀξιοποιήσεως καὶ προβολῆς τῶν κειμηλίων τῆς Ἐκκλησίας.
 - θ. Ἐπιμελεῖται τῆς ὀργανώσεως περιοδικῶν ἐκθέσεων εἰς λατρευτικούς χώρους.
 - ι. Μελετᾷ καὶ παρέχει γενικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τῶν κειμηλίων.
 - ια. Συνεργάζεται μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ Μορφωτικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν ἐπιδομένων εἰς τὴν σπουδὴν, συντήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων.
2. Αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα γ ἕως θ ἀρμοδιότητες ἀσκοῦνται ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Καθιδρυμάτων (Ἱερῶν Μητροπόλεων, Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Ναῶν) ὡσάκις ζητεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Μητροπολιτῶν.
3. Συνιστῶνται αἱ ἀκόλουθοι θέσεις:
 - α. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Κειμηλίων, πληρουμένη διὰ πτυχιούχου Α.Ε.Ι. ἀρχαιολόγου, βυζαντινολόγου ἢ ἱστορικοῦ τέχνης, μὲ ἀποδεδειγμένην δεκαετῆ τοῦλάχιστον ἐμπειρίαν, εἰδικῶς εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν μνημείων καὶ κειμηλίων, μὲ ἀρτίαν γνῶσιν μιᾶς τοῦλάχιστον ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ ἀρτίαν γνῶσιν καταλλήλων προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (Η/Υ) τῆς εἰδικότητός του.
 - β. Κατηγορία: Π.Ε.
Κλάδος: Π.Ε. Διπλωματούχου Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, ἔχοντος τοῦλάχιστον πενταετῆ προὔπηρεσίαν, μὲ ἀρτίαν γνῶσιν μιᾶς τοῦλάχιστον ξένης γλώσσης ἐκ τῶν βασικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ἀρτίαν γνῶσιν καταλλήλων προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (Η/Υ) τῆς εἰδικότητός του.
 - γ. Κατηγορία: Τ.Ε.
Κλάδος: Τ.Ε. Πτυχιούχου Τ.Ε.Ι.
Θέσεις: (1) Μία
Βαθμός: Δ - Διευθυντοῦ, σχετικῆς εἰδικότητος μὲ γνῶσιν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ καλὴν γνῶσιν καταλλήλων προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (Η/Υ) τῆς εἰδικότητός του.
8. Ἐπιτροπὴ Ἔργων
 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἔργων (Ε.Ε.) ἀποτελεῖ τὸ προέχον τεχνικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ γνωμοδοτικὰς καὶ ἀποφασιστικὰς ἀρμοδιότητας ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει ἔργων, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις.
 2. Συγκροτεῖται διὰ μίαν τριετίαν μὲ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΚΥΟ, ἐξ ἑννέα (9) κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν, ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις, κύρος καὶ ἀποδεδειγμένην δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον ἐμπειρίαν. Ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀκολουθῶν καὶ ἐξ ἰσarithμῶν ἀναπληρωτῶν:
 - α. Ἐπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρου, ὡς προέδρου.
 - β. Ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ.
 - γ. Πολιτικοῦ μηχανικοῦ.
 - δ. Μηχανολόγου μηχανικοῦ ἢ μηχανολόγου - ἠλεκτρολόγου μηχανικοῦ.
 - ε. Ἡλεκτρολόγου μηχανικοῦ ἢ μηχανολόγου - ἠλεκτρολόγου μηχανικοῦ.
 - στ. Τοπογράφου μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ἢ πολιτικοῦ μηχανικοῦ.
 - ζ. Περιβαλλοντολόγου ἢ ἀρχιτέκτονος ἢ πολιτικοῦ μηχανικοῦ.
 - η. Ἄγιογράφου.
 - θ. Ξυλογλύπτου ἢ μαρμαρογλύπτου.
 3. Εἰσηγητῆς ἐπὶ ὄλων τῶν θεμάτων ἄνευ ψήφου εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς Τ.Υ.
 4. Ἡ Ε.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον πέντε μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Διὰ τὰς περιπτώσεις,

καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ἠύξημένη πλειοψηφία, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνοντος δι' ἕξ (6) τοῦλάχιστον ψήφων.

5. Ἡ Ε.Ε. ἔχει τὰς ἀκολουθούς ἀρμοδιότητες:
 - α. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν θεμάτων, ἀρμοδιότητος τῶν Γραφείων τῆς Τ.Υ., καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὴν ἐρωτημάτων ὑπὸ τῆς Τ.Υ. καὶ ὑπὸ τῶν Τεχνικῶν Γραφείων τῶν Ἰ. Μητροπόλεων.
 - β. Ἀποφαίνεται ἐπὶ ἐνστάσεων ἢ αἰτήσεων θεραπείας, ἐπὶ πάσης διαφορᾶς προκυπτούσης ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ τὴν ὀψωσθήποτε λύσιν αὐτῆς, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς (1) μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεως τῆς διαφορᾶς.
 - γ. Ἀποφαίνεται, μὲ ἠύξημένην πλειοψηφίαν, ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῶν, εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεώς της.
6. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω (ὑπὸ στοιχ. β. καὶ γ.) ἀποφάσεων τῆς Ε.Ε. χωρεῖ προσφυγὴ ἀσκουμένη ἐνώπιον τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ε.Ε..
7. Τὰ τῆς Γραμματειακῆς στηρίξεως τῆς Ε.Ε. καθορίζει ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεώς του ὁ Διευθυντῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 8

Τρόπος πληρώσεως τῶν θέσεων

1. Αἱ συνιστώμεναι διὰ τοῦ παρόντος θέσεις πληροῦνται διὰ διαγωνισμοῦ, συνισταμένου εἰς γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ θεμάτων τῆς εἰδικότητός των καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς Ὑπηρεσίας. Τὰ θέματα καθορίζει ἡ Δ.Ε. κατὰ τὴν προκήρυξιν τῶν θέσεων, τὸν δὲ τόπον καὶ χρόνον τελέσεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἡ Διεύθυνσις τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

2. Διορίζονται μετὰ ἀπὸ προφορικὴν συνέντευξιν, ἄνευ διαγωνισμοῦ, οἱ κάτοχοι διδακτορικοῦ διπλώματος, ἐφ' ὅσον τὸ διδακτορικόν των δίπλωμα εἶναι τῆς αὐτῆς κατευθύνσεως πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ οἱ διατελέσαντες Γεν. Διευθυνταὶ ἢ ἀναπληρωταὶ Γεν. Διευθυνταὶ Τραπεζῶν, Ὁργανισμῶν ἢ φορέων τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ εὐρυτέρου Δημοσίου Τομέως.

3. Τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως, καθορίζει ὁ Δ/ντῆς τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν δὲ τριμελεῖ Ἐπιτροπὴν ἐπιλογῆς ἡ Δ.Ε.

Ἄρθρον 9

Προσωπικὸν ἰδιωτικοῦ δικαίου

1. Συνιστῶνται τρεῖς (3) θέσεις εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ, δύο (2) τεχνικοῦ καὶ δύο (2) βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἄρθρου 103 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ πληροῦνται διὰ προσωπικοῦ προσλαμβανομένου ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὠρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου, μετὰ ἀπὸ συνέντευξιν καὶ ἠτιολογημένην ἐκτίμησιν τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Τὸ τακτικὸν καὶ τὸ ἔκτακτον προσωπικὸν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. τοποθετεῖται εἰς τὰ Τμήματα, τὴν Τ.Υ., τὰ Γραφεῖα καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 10

Ὑπαλληλικά καθήκοντα εἰς Κληρικούς καὶ ἀπεσπασμένους

1. Ἡ ἄσκησις ὑπαλληλικῶν καθηκόντων ἀπὸ κληρικούς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Κανονισμοῦ 100/1998, ἐνεργεῖται εἰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, μετὰ προηγουμένην συγκατάθεσιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

2. Εἰς τοὺς Κληρικούς δύναται νὰ ἀνατίθεται ἡ ἄσκησις καθηκόντων μετακλητῶν ὑπαλλήλων.

3. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω κληρικούς καταβάλλεται ἡ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Κανονισμοῦ 100/1998, ἀποζημίωσις μέχρι τὰ δύο τρίτα τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδοχῶν τῆς κυρίας θέσεώς των, μετὰ πρότασιν τῆς Δ.Ε. καὶ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

4. Εἰς τὸ ἀπεσπασμένον ἀπὸ τὸν καθόλου Δημόσιον τομέα, τοὺς Ὁργανισμοὺς καὶ τὰ Τραπεζικὰ Ἰδρύματα Προσωπικὸν καταβάλλονται αἱ σχετικαὶ ἀποζημιώσεις καὶ οἱ τυχόν πρόσθετοι παροχαὶ ἐκ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ε.

Ἄρθρον 11

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 75 ἕως καὶ 98 τοῦ Ν. 2683/1999 "κύρωση τοῦ Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικῶν Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων καὶ Ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ." ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 12

Ἐκτακτος ἢ εἰδικὴ ὑπηρεσιακὴ ἀνάγκη

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπροβλέπτου ἢ ἐπείγουσης ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης τοῦ ἄρθρου 103 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 3 τοῦ Κανονισμοῦ 100/1998 εἶναι δυνατὸ νὰ προσ-

λαμβάνεται τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν μὲ σύμβα-
σιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὠρισμένου χρόνου,
εἴτε νὰ ἀνατίθεται ἢ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας μὲ
σύμβασιν ἔργου, δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., ἀνακοινουμένης τῆς πρά-
ξεως αὐτῆς εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Δ.Ε. κατὰ
τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίασιν αὐτῆς, διὰ τὴν
συναίνεσιν τῆς καὶ περαιτέρω ἔγκρισιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 13

Ἀντιμετώπισις νομικῶν ὑποθέσεων

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν νομικῶν ζητημά-
των, δύναται ὁ Διευθυντὴς νὰ ζητῆ ἀπὸ τοὺς πα-
ρέχοντας τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο. δικη-
γόρους σχετικὴν συμβουλήν ἢ γνωμάτευσιν ἢ
ἄλλην νομικῆς φύσεως ἐνέργειαν, εἰς ἰδιαζούσης
δὲ νομικῆς φύσεως ὑποθέσεις νὰ ἀναθέτῃ τὴν
ὑπεράσπισιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμφέροντος εἰς
δικηγόρον ἐκτὸς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., μετὰ ἀπὸ συνεννόη-
σιν μὲ τὸν Προϊστάμενον τοῦ Νομικοῦ Γραφείου
τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ σύμφω-
νον γνώμῃν τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε.

2. Πᾶσαν ἐξουσιοδότησιν ἢ πληρεξουσιότητα
διὰ τὸν διορισμὸν δικηγόρων πρὸς χειρισμὸν ὑπο-
θέσεων ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ ἐξωδί-
κως, παρέχει ὁ Διευθυντὴς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 14

Δαπάναι ὁμοειδεῖς

1. Αἱ διὰ τῶν ἄρθρ. 10 παρ. 5, καὶ 8 παρ. 9 παρε-
χόμεναι ἀρμοδιότητες εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς
Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. διὰ τὴν πλη-
ρωμὴν ἐτησίων δαπανῶν ἀφοροῦν εἰς ὁμοειδεῖς
δαπάνας (π.χ. ὑδραυλικὰς, ξυλουργικὰς, οἰκοδομι-
κὰς, ἠλεκτρολογικὰς κ.λπ. ἐργασίας), ἐκάστου ἐκ-
κλησιαστικοῦ ἀκινήτου.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνωτέρω περιορισμὸν
αἱ δαπάναι αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, δὲν
δύνανται νὰ προβλεφθοῦν, ὅπως ἐκεῖναι διὰ τὴν
ἀντιμετώπισιν φυσικῶν κ.λπ., καταστροφῶν ἢ αἱ
δαπάναι αἱ προκύπτουσαι κατὰ διαστήματα, ὅπως
π.χ. ἡ ἀποστολὴ ἐγγράφων, βιβλίων, ἐντύπων, ἀπο-

ζημιώσεις Ἐπιτροπῶν τῆς Ι.Σ.Ι., Δ.Ι.Σ., Ε.Κ.Υ.Ο., δα-
πάναι ἐθιμοτυπικῶν δώρων, φιλοξενίας, ἱερατικῶν
ἀποστολῶν, παραστάσεως, ἐθιμοτυπίας, καυσίμων,
συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων, προμη-
θείας ἀναλωσίμου ἢ κεφαλαιουχικοῦ ὑλικοῦ ἀπὸ
ἀναδειχθέντα καὶ μὴ μειοδότην προμηθευτὴν.

Ἄρθρον 15

Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις

1. Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ
[θέσεις τρεῖς (3) Π.Ε./Α.Ε.Ι.] διορίζονται καὶ ἀσκοῦν
τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 16 τοῦ
Κανονισμοῦ 100/1998.

2. Συνιστᾶται μία (1) θέσις ὑπαλλήλου κατηγο-
ρίας ΤΕ ἢ ΔΕ, τοῦ κλάδου Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. μὲ ἐπαρκεῖς
γνώσεις λογιστικῆς καὶ ἀρτίαν γνώσιν Η/Υ, διὰ τὴν
γραμματειακὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρον 16

Ἐνότης τῶν Κανονισμῶν

1. Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ἀποτελεῖ
συνέχειαν καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
100/1998 Κανονισμοῦ περὶ συστάσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
Πᾶν θέμα, μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τούτων, ρυθμιζέ-
ται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. μετὰ πρότασιν τῆς Δ.Ε. τῆς
Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

2. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις στὸν παρόντα Κανони-
σμόν, γενικὴ ἢ εἰδική, παύει νὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ
προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται ἐπα-
κριβῶς νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31.08.1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἄρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 126/1999

**Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων πάσης φύσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς
καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 παράγρ. 2 καὶ 4
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ Κανονισμοῦ

114/1998 «Περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπι-
κοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.).

2. Τὴν ἀπὸ 25.6.1999 Εἰσήγησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον
5 ἐδάφ. β' τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998, τῆς Ἐπι-
τροπῆς τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

3. Τήν ἀπό 27.9.1999 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τήν ὑπ' ἀριθ. 7/29.9.1999 Πράξιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε..

5. Τήν ἀπό 30.9.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 126/1999 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 126/1999
Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
πάσης φύσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ
Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)

Ἄρθρον 1

Ἡ λειτουργία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων πάσης φύσεως, ὁ ὁποῖος συνεστήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ, διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Ἐπίτευξις τῶν σκοπῶν

1. Οἱ καθορισθέντες διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 σκοποὶ τῆς Ὑπηρεσίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν Κλάδον Ἐκδόσεων πάσης φύσεως, ἐπιτυγχάνονται ἰδίᾳ διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τῶν περιοδικῶν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ», «ΘΕΟΛΟΓΙΑ», τῶν θυγατρικῶν τούτων ἐκδόσεων («Ἑλληνικὴ Θεολογικὴ Βιβλιογραφία», «Ἀρχεῖον Θεολογίας», «Πρὸς τὸν Λαό»), τῆς Ἐφημερίδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» καὶ τῶν ἐντύπων καὶ ἐνημερωτικῶν δελτίων τῶν κατ' ἐντολήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. Τὰ ἀνωτέρω περιοδικά, ἡ ἔφημερίς καὶ τὰ λοιπὰ ἔντυπα καὶ δελτία, μὴ ἀλληλοκαλυπτόμενα καθ' ὕλην, ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐξ ἀρχῆς τεθέντος δι' ἕκαστον σκοποῦ. Εἰδικώτερον διὰ τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ἐξακολουθοῦν ἰσχύοντα τὰ προβλεπόμενα διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 1 ἐδάφ. ια' τοῦ Ν. 590/1977.

3. Διὰ τὴν ἔκδοσιν νέων περιοδικῶν, δελτίων ἢ ἐντύπων ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ ἀρμοδίως ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεως, ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἔγκρισις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Εἰσηγήσις δέον νὰ αἰτιολογῇ ἐπαρκῶς τὴν ἀναγκαιότητα καὶ σκοπιμότητα τῆς ἐκδόσεως, νὰ προβλέπῃ δὲ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, ὡς καὶ τὸν τρόπον καλύψεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3

Προσωπικὸν τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων

Ὁ Κλάδος Ἐκδόσεων ἐπανδροῦται ἀπὸ:

α. Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κλάδου, κατ' ἄρθρ. 4 καὶ

5 ἐδάφ. β' τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998.

β Τὸ κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦν ἑκτακτὸν προσωπικὸν ὡς καὶ τὸ μόνιμον καὶ μὲ κάθε σχέσιν ἐργασίας προσωπικὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κανονισμοῦ 67/1994, ὅπερ διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τῶν ἄρθρων 17 τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 καὶ ἄρθρ. 1 τῶν Κανονισμῶν 120 καὶ 122/1999, ὡς καὶ τὸ προσωπικόν, τὸ σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», κατ' ἄρθρον 4 τοῦ Κανονισμοῦ 79/1996, διατηρηθὲν ὁμοίως ἐν ἰσχύϊ διὰ τῶν Κανονισμῶν 120 καὶ 122/1999.

Ἄρθρον 4

Διορισμὸς καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων

1. Καθήκοντα Διευθυντοῦ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων ἀνατίθενται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς πρόσωπον διακρινόμενον διὰ τὴν θεολογικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐκδοτικὴν κατάρτισίν του. Δέον νὰ εἶναι πτυχιούχος Α.Ε.Ι., κατὰ προτίμησιν Θεολογίας, κληρικὸς ἢ λαϊκός. Ἡ ἀνάθεσις γίνεται ἐπὶ τριετείῃ θητείᾳ, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται, καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων δύναται νὰ ἀμείβεται διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς αὐτόν, ἀντὶ μισθοῦ, μηνιαίας ἀποζημιώσεως ὑπὸ μορφήν συγγραφικῶν δικαιωμάτων, καθοριζομένης καὶ ἀναθεωρουμένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων ἔχει, ἐνδεικτικῶς, τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α. Ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρον καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν, μετέχων ἄνευ ψήφου εἰς τὰς συνεδρίας αὐτῆς, ὡσάκις συζητοῦνται σημαντικὰ θέματα τοῦ Κλάδου.

β. Ἀποφασίζει διὰ τὴν στρατηγικὴν τοῦ Κλάδου, ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀποδοτικῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ συντονίζει τὸ ἔργον τοῦ συντακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

γ. Εἰσηγεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. περὶ τῆς τοποθετήσεως εἰς τὰ Τμήματα καὶ Γραφεῖα τοῦ Κλάδου τοῦ ὑπηρετοῦντος πάσης φύσεως προσωπικοῦ.

δ. Ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων.

ε. Ὑπογράφει διὰ τὸ τελικὸν «τυπωθῆτω» τῆς ὕλης τῶν ἐπὶ μέρους ἐκδόσεων, μετὰ τὸν Διευθυντὴν Συντάξεως, καὶ δύναται νὰ ἀρθρογραφῇ εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνόμενα περιοδικὰ καὶ ἔντυπα.

στ. Διευθύνει τὰς ἐργασίας τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Περιοδικῶν καὶ Ἐντύπων.

ζ. Καθορίζει, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς εἰς αὐτὸν παρεχομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἐξουσιοδοτήσεως, τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς διὰ συγγραφικὰ δικαιώματα τῶν μὴ τακτικῶν συνεργατῶν τῶν περιοδικῶν καὶ τῆς Ἐφημερίδος, εἰσηγήσει τῶν ἀντιστοίχων Διευθυντῶν Συντάξεως. Ἀμοιβὴ ὑπερβαίνουσα τὸ ὕψος τῆς δοθείσης εἰς τὸν

Διευθυντήν του Κλάδου έξουσιοδοτήσεως, χρήζει έγκρίσεως της Έπιτροπής.

η. Έχει την εύθύνην της διαχειρίσεως του Προϋπολογισμού του Κλάδου του.

θ. Έπιμελείται, έν συνεργασία μετά του Γενικού Γραμματέως της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. και του Έυπεθύνου τών Οικονομικών, της συντάξεως του Προϋπολογισμού του Κλάδου Έκδόσεων.

ι. Έγκρίνει, και προσυπογράφει μετά του Έυπεθύνου Οικονομικών της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., τας δαπάνας του Κλάδου Έκδόσεων, έντός τών πλαισίων του προϋπολογισμού, πραγματοποιεί δέ δαπάνας μέχρι του ποσού τών 1.000.000 δρχ. μηνιαίως, διά την άντιμετώπισιν έπειγουσών άναγκών. Τό ύψος του ποσού τούτου δύναται νά αύξάνεται κατά την κρίσιν της Έπιτροπής.

ια. Δύναται νά εκπροσωπή, κατόπιν ρητής έξουσιοδοτήσεως, τόν Πρόεδρον της Έπιτροπής της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ένώπιον πάσης Άρχής ή Δικαστηρίου, διά ζητήματα του Κλάδου.

ιβ. Συντάσσει και ύπογράφει τας έκθέσεις ουσιαστικών προσόντων του προσωπικού του Κλάδου (ώς α΄ κριτής τών προϊσταμένων και ως β΄ κριτής τών λοιπών ύπαλλήλων).

Άρθρον 5

Τμήματα και Γραφεία του Κλάδου Έκδόσεων

1. Είς τόν Κλάδον Έκδόσεων ύπάγονται:

α. Τό Γραφείον του Διευθυντού του Κλάδου.

β. Τό Τμήμα του Προϊσταμένου τών Γραφείων, μέ τά Γραφεία Προσωπικού - Γραμματείας και Διεκπεραιώσεως.

γ. Τό Τμήμα Οικονομικών, μέ τά Γραφεία Λογιστηρίου και Ταμείου.

δ. Τό Τμήμα Συντάξεως, μέ τά Γραφεία «Έκκλησίας», «Έφημερίου», «Θεολογίας», «Έκκλησιαστικής Άληθείας».

2. Μέ πρᾶξιν του Προέδρου της Έπιτροπής της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., κατόπιν είσηγήσεως του Διευθυντού του Κλάδου, τοποθετείται είς τά άνωτέρω Τμήματα και Γραφεία τό κατά την ψήφισιν του παρόντος ύπηρετοϋν πάσης φύσεως προσωπικόν.

Άρθρον 6

Άρμοδιότητες τών Τμημάτων και τών Γραφείων

1. Τό Γραφείον του Διευθυντού του Κλάδου Έκδόσεων:

α. Έπικουρεί τόν Διευθυντήν είς την άσκησιν τών κατ΄ άρθρον 4 του παρόντος καθηκόντων και άρμοδιοτήτων αύτου.

β. Έπιτελεί πάσαν άλλην σχετικήν ύπηρεσίαν κατά τας οδηγίας αύτου.

2. Τό Τμήμα του Προϊσταμένου τών Γραφείων.

α. Ώς Προϊστάμενος τοποθετείται ύπό της Έπιτροπής της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., επί τριετεί θητεία, κληρικός

ή λαϊκός, πτυχιούχος ΑΕΙ. Η θητεία του δύναται νά ανανεώνεται μέ άπόφασιν της Έπιτροπής.

β. Ό Προϊστάμενος τών Γραφείων του Κλάδου Έκδόσεων:

Έχει, ύπό την έποπτείαν του Διευθυντού του και έν συνεργασία μέ τόν Γενικόν Γραμματέα της Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., την άρμοδιότητα του διοικητικού συντονισμού όλων τών Τμημάτων και τών Γραφείων του Κλάδου.

3. Τό Γραφείον Προσωπικού - Γραμματείας:

α. Παρακολουθεί μέ έπιμέλειαν άπαντα τά θέματα τά σχέσιν έχοντα πρός την έν γενεί ύπηρεσιακήν κατάστασιν του πάσης φύσεως προσωπικού του Κλάδου Έκδόσεων (διορισμού, προσλήψεως, καταρτίσεως συμβάσεων, μεταβολών, άδειών, προαγωγών, τηρήσεως ώραρίου κ.λπ.).

β. Φυλάσσει τό Προσωπικόν Μητρών έκάστου ύπαλλήλου.

γ. Τηρεί τό βιβλίον Πρωτοκόλλου και έκτελεί την γραμματειακήν λειτουργίαν.

δ. Έχει την εύθύνην της Βιβλιοθήκης του Κλάδου Έκδόσεων.

4. Τό Γραφείον Διεκπεραιώσεως:

α. Έχει την εύθύνην διά την τηρήσιν του άρχείου τών συνδρομητών και παραληπτών τών Περιδικών, της Έφημερίδος και τών λοιπών έντύπων, την καταχώρισιν τών συνδρομών και την διεκπεραίωσιν τών έκδιδομένων.

β. Τηρεί έπιμελώς τό Άρχείον τών Περιδικών, τών ανατύπων, της Έφημερίδος κ.λπ. και μεριμνά διά την άσφαλή φύλαξιν αύτων είς την Άποθήκην.

5. Τό Τμήμα Οικονομικών, μέ τά Γραφεία Λογιστηρίου και Ταμείου:

α. Έπικουρεί τόν κατ΄ άρθρον 8 του Κανονισμού 114/1998 Έυπεθύνον τών Οικονομικών.

β. Εϊδικότερον:

- Τηρεί τά κατά νόμον ύποχρεωτικά βιβλία μέ τό χειρόγραφον ή ήλεκτρονικόν σύστημα.

- Έφαρμόζει τό Γενικόν Λογιστικόν Σχέδιον και τόν Κώδικα Φορολογικών Βιβλίων και Στοιχείων.

- Έλέγχει τά παραστατικά είσπράξεων και πληρωμών και έκδίδει τά αντίστοιχα θεωρημένα γραμμάτια και έντάλματα, τά όποια προσυπογράφονται κατά τας διατάξεις του άρθρου 8 του Κανονισμού 114/1998.

- Ένημερώνει δεόντως τά λογιστικά βιβλία.

- Έκπληρώνει έντός τών καθορισμένων ήμερομηνιών τας πρός τό Δημόσιον, τούς άσφαλιστικούς Όργανισμούς και τούς τρίτους, τας νομίμους ή συμβατικές ύποχρεώσεις του Κλάδου.

- Έκκαθαρίζει τας άποδοχάς του πάσης φύσεως προσωπικού και τών συνεργατών.

- Καταρτίζει τά κεφάλαια έκείνα του Προϋπολογισμού, του Άπολογισμού και του γενικού Ίσολογισμού άτινα άφορούν είς τόν Κλάδον Έκδόσεων.

ψηφίαν. Είς περίπτωσην ίσοψηφίας ύπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου.

Άρθρον 6
Προσωπικόν του Ίδρύματος

Αί θέσεις του Προσωπικού όρίζονται ως ακόλουθως:

- Μία (1) θέσις Διευθυντού.
- Δύο (2) θέσεις Γραφών.

Με τώ έσωτερικόν Κανονισμόν λειτουργίας, έξειδικεύονται τά καθήκοντα του προσωπικού και μπορούν να δημιουργώνται και άλλαι θέσεις διά την κάλυψιν τών αναγκών του Ίδρύματος, τώ όποιον όμως κατά κανόνα θά λειτουργή με πρόσωπα άπασχολούμενα έθελοντικώς και άμισθί. Η πλήρωσις τών θέσεων είναι δυνατική.

Άρθρον 7
Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α. Αί έκάστοτε έπιχορηγήσεις έκ μέρος του Γενικού ή τών Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων της Έρας Μητροπόλεως Δημητριάδος και Άλμυρου, του Έλληνικού Δημοσίου ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου.

β. Αί έπιδοτήσεις αί όποίαι διατίθενται μετά από απόφασιν της Έρας Συνόδου, σχετικώς με τώ έργον του Ίδρύματος εις όλην την Έλλάδα.

γ. Αί εισφοραι τών Δήμων Περιφέρειας της Έρας Μητροπόλεως Δημητριάδος και Άλμυρου, ή άλλαι έπιδοτήσεις από Ο.Τ.Α.

δ. Αί πρόσοδοι από έράνους, οί όποιοι διενεργούνται από τώ Διοικητικόν Συμβούλιον σύμφωνα με τάς κειμένας διατάξεις, μετά από έγκρισιν της Έρας Μητροπόλεως Δημητριάδος και Άλμυρου.

ε. Αί δωρεάι, κληρονομίαι, κληροδοσίαι και λοιπαί πάσης φύσεως προσφοραι εις χρήμα, είδη ή άκίνητα.

στ. Τυχόν καταβαλλόμενα ποσά από χρήστας τών ύπηρεσιών του Ίδρύματος.

ζ. Αί πρόσοδοι από την έκποίησιν άκινήτων του Ίδρύματος.

η. Έπιδοτήσεις πάσης φύσεως από Διεθνείς Όργανισμούς.

θ. Πάν έτερον έσοδον, τώ όποιον δέν προβλέπεται άνωτέρω, μετά από ειδικήν απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου, εις την όποιαν θά όρίζεται ειδικώς ή νομιμότης της σχετικής πράξεως άποδοχής αύτου του έσόδου και άν τουτο έξυπηρετεί τούς σκοπούς του Ίδρύματος.

Άρθρον 8
Δωρηταί, Εύεργέται, Μεγάλοι Εύεργέται

Τώ Διοικητικόν Συμβούλιον μπορεί να άνακηρύσση Δωρητάς, Εύεργέτας και Μεγάλους Εύεργέτας του Ίδρύματος, είτε έν ζωή εύρισκομένους, είτε μετά θάνατον.

Δωρηταί άνακηρύσσονται οί προσφέροντες εις τώ Ίδρυμα χρηματικά ποσά ή περιουσιακά στοιχεία άξιας 100.000 έως 500.000 δραχμών, Εύεργέται από 500.000 μέχρι 1.000.000 δραχμών και Μεγάλοι Εύεργέται από 1.000.000 δραχμών και άνω.

Δωρηταί δύνανται να όνομάζωνται από τώ Διοικητικόν Συμβούλιον και πρόσωπα, τά όποία προσέφεραν εις αύτό άλλας έξαιρετικάς ύπηρεσίαις. Τά όνόματα τών δωρητών, εύεργετών και μεγάλων εύεργετών δύνανται να άναγράφωνται εις μαρμαρίνην πλάκα, άναρτωμένην εις κατάλληλον χώρον εις τώ κτήριον του Ίδρύματος.

Άρθρον 9
Τηρούμενα βιβλία

Τώ Ίδρυμα τηρεί τά έπόμενα βιβλία:

α. Βιβλίον περιουσιακών στοιχείων, εις τώ όποιον καταχωρείται ή κινητή και άκίνητος περιουσία του.

β. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

γ. Βιβλίον Άποφάσεων και Πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου.

δ. Βιβλίον Άποθήκης.

ε. Βιβλίον Ταμείου.

στ. Γραμμάτια εισπράξεων.

ζ. Έντάλματα πληρωμών.

Τά άνωτέρω βιβλία πρέπει να φέρουν ίδιαν άριθμησιν τώ καθ' ένα κατά φύλλον και να είναι θεωρημένα από την Έράν Μητρόπολιν Δημητριάδος και Άλμυρου.

Άρθρον 10
Έλεγχος του Ίδρύματος

Οικονομικός και πās έτερος έλεγχος διενεργείται από την Έράν Μητρόπολιν Δημητριάδος και Άλμυρου. Τώ Δημόσιον δικαιούται να ένεργήση έλεγχον, συμφώνως με τάς κειμένας διατάξεις, έφ' όσον προηγουμένως ειδοποιηθί έγγράφως ό Πρόεδρος του Ίδρύματος.

Άρθρον 11
Διάλυσις του Ίδρύματος

Τώ Ίδρυμα διαλύεται με απόφασιν της Έρας Συνόδου, κατόπιν όμοφώνου και αίτιολογημένης άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου με την παρουσίαν όλων τών μελών του. Εις την περίπτωσην αύτήν, ή κινητή και άκίνητος περιουσία του Ίδρύματος περιέρχεται εις την Έράν Μητρόπολιν Δημητριάδος και Άλμυρου, ή όποία ύποχρεούται να χρησιμοποιήση αύτήν δι' άλλον παρεμφερή σκοπόν, κατά την έλευθέραν και άπόλυτον κρίσιν του Μητροπολίτου.

Άρθρον 12
Τροποποίησις του Όργανισμού

Ό παρών Όργανισμός τροποποιείται από την

Ίερὰν Σύνοδον, μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τούλάχιστον τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιεύεται ὡς καὶ ὁ παρῶν Ὀργανισμός.

Ἄρθρον 13

Ἐσωτερικός Κανονισμός

Μὲ Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν ὁ ὁποῖος θὰ ἐκπονηθῆ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, θὰ καθορισθοῦν ἰδιαιτέρως ὅλα ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὰ λοιπὰ θέματα καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἢ ὁποῖα ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος, τὸν τρόπον τηρήσεως τῶν σχετικῶν βιβλίων, τὰς προϋποθέσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἀγαθῶν, ὡς πᾶν ἕτερον θέμα τὸ ὁποῖον ἀνάγεται εἰς τὴν εὐρύθμην λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος. Μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τὰ σχετικὰ θέματα θὰ ρυθμίζονται κατὰ περίπτωσιν μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14

Ἰδρυσις Παραρτημάτων

Μὲ πρότασιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ καὶ μὲ ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπεται ἡ ἴδρυσις Παραρτημάτων εἰς τὴν Περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν ρυθμίζονται ὡς καὶ τοῦ κεντρικοῦ.

Ἄρθρον 15

Πᾶν θέμα τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς ἀπ' αὐτόν, ρυθμίζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 17

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστῆ.

Ἀθῆναι 11.6.1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "περὶ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ β) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων" (ΦΕΚ Α' 193/1970) καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίων Ἀναργύρων, Νέας Παναγίας, Παναγίας τῆς Λαοδηγητρίας, Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου, Προφήτου Ἡλιοῦ πόλεως, Παναγίας τῶν Χαλκῶν καὶ Προφήτου Ἡλιοῦ Πυλαίας

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης εἰς τὸ περιοδικὸν "ΕΚΚΛΗΣΙΑ", ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5.10.1999

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ Β'

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανονισμῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῶν ἔφημεριακῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ἱερῶν Ναῶν:

1. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Παχυκαλάμου, 2. Ἁγίων Ἀποστόλων Δρυῶνος, 3. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Καλογερικοῦ, 4. Ἁγίας Τριάδος Πρεβέζης, 5. Ἁγίου Βλασίου Ψαθοτοπίου, 6. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Χανοπούλου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλουν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38

παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος» και των άρθρων 33 - 37 του υπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμού της 'Ιεράς Συνόδου «Περί 'Ιερών Ναών, 'Ενοριών και 'Εφημερίδων», προκειμένου να πληρώσωμεν την κενήν οργανικήν θέσιν τακτικού έφημερίου του 'Ιεροῦ Ναοῦ

'Αγίου Νικολάου του Νέου 'Αγριλιάς καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

'Εν Καλαμάτῃ τῇ 18ῃ 'Οκτωβρίου 1999

† 'Ο Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος» και των άρθρων 33 - 37 τοῦ υπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμού της 'Ιεράς Συνόδου «Περί 'Ιερών Ναών, 'Ενοριών και 'Εφημερίων», προκειμένου να πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν 'Ιερῶν Ναῶν

1) 'Αγίου Νικολάου Σπηταλίου και

2) 'Αγίων Κωνσταντίνου και 'Ελένης Στενωσιᾶς καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρων κενῶν θέσεων.

'Εν Καλαμάτῃ τῇ 25ῃ 'Οκτωβρίου 1999

† 'Ο Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Πέτρας

Προκειμένου να προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν δύο κενῶν θέσεων λαϊκῶν ὑπαλλήλων, Κλάδων ΠΕ. Διοικητικοῦ, Γραμματέως και ΔΕ. Διοικητικοῦ, Γραφέως, τῆς καθ' ἡμᾶς 'Ιεράς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς 'Ιεράς Μητροπόλεως σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν, κατὰ τὸν νόμον, ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων αὐτῶν δέον να ἔχωσι τὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον νόμιμα και εἰδικὰ προσόντα ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τῇ ὑπ' αριθ. 627/1999 προκηρῦξει ἡμῶν.

'Εν Νεαπόλει τῇ 20 'Οκτωβρίου 1999

† 'Ο Πέτρας ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. και Fax 72.18.308

Διεύθυνσις Διαδικτύου τῆς 'Εκκλησίας:

http://www.ecclesia.gr

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ὑπὸ τοῦ Κλάδου 'Εκδόσεων

τῆς 'Επικοινωνιακῆς και Μορφωτικῆς
'Υπηρεσίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος

ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν και
πάσης 'Ελλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

'Ομότ. Καθηγ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
'Αρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.

Τακτικὸν μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Ακαδημίας
τῶν 'Επιστημῶν και τῶν Τεχνῶν

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΛΕΚΚΟΣ

'Εκ τοῦ Τυπογραφείου

τῆς 'Εταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν "ΑΒΕΛ"

Μενελάου 2, 'Ηλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, 'Η 'Ιερά Σύνοδος τῆς Σεπτιῆς 'Ιεραρχίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος (5 - 14 'Οκτωβρίου 1999).

Οἱ ἐργασίαι τῆς 'Ιεράς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας - Τὰ ἐπίσημα 'Ανακοινωθέντα.

'Ιεράς Συνόδου, 'Επίσημα ἔγγραφα.

'Αναστασίου Ν. Μαρίνου, 'Ο ἐπιχώριος 'Αρχιερεὺς και ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν 'Ιερῶν Μονῶν.

Παρατηρήσεις και Σχόλια.

Ι. Μ. Χατζηφῶτη, Χρονικὸ τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στὴν 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος.

Εκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κανονισμοὶ 124, 125 και 126/1999 (Κλάδου Ραδιοφωνίας, Ε.Κ.Υ.Ο., Κλάδου 'Εκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.), 'Απόφασις περὶ "Λειτουργῶν 'Υγείας τῆς 'Αγάπης".

Παράρτημα.